

MAHAMAHOPADHYAYA
IR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
RUVANMIYUR 61 MADRAS 41

பாம்பதிதுணை.

சீவகசிந்தாமணி.

❦

சீவகனது (சரித்திரத்தையுணர்த்தும்) காவியம். சிந்தாமணிகருதியது கொடுக்கும் ஒருவகைநிதி. இப்பொருட்பெயா குறையையொழித்துப் பெருஞ்செல்வந்தருதல் போலது, கற்போர் அறியாமைக் குறையையொழித்துச் சொற்களை, பொருட்களையென்னும் இவற்றையுணரும் உணர்ச்சிச்செல்வத்தைத்தரும் இக்காவியத்தின்மேல் நின்று உவமையாகுபெயராய் இந்துற்குக்காரணக்குறியாயிற்று. சீவகனதுஎனவிரிதலால் சீவகசிந்தாமணியென்னுந்தொடர் செய்யுட்குழமையென்னும் பொருட்பிறிதின் குழமைப்பொருளில் வந்த ஆறும்வேற்றுமைத்தொகைநிலைத்தொடர், எனக்கேடு “உயிரீரூகியவுயர்திணைப்பெயரும்— புள்ளியிறுதியுயர்திணைப்பெயரும்— எல்லாவழியு மியல்பெனமொழிப” எனத் தொல்காப்பியம் எழுந்ததிகாரம் தொகைமரபில் வருஞ்சுத்திரத்தில் “உயிரீறுபுள்ளியிறுதி” என்றமினையால். நன்னூலில் “சிலவிகாரமா முயர்திணை” என்றவிதியால். சொற்களை—குணம், அலங்காரம் எனவிருவகைப்படும. சீவகனதுசரித்திரம் என்றது “மீனேறுயர்த்தகாடிவேந்தனை வென்றபொற்பிற்—ரூனேறனையானுளன் சீவகசாமியென்பான்—வானேறநீண்ட புகழான் சரிதம்மிதினைத்—தேனூறநின்று தெருண்டாரவைசெப்பலுறேன்” எனவருஞ்செய்யுளால் உணராக.

காந்தருவதத்தையார் இலம்பகம்.

❦

காந்தருவதத்தையார் வெள்ளிமலையிலுள்ள கந்தருவனாகிய கலுழவேன்புத்திரி. இலம்பகம் நூன்முடிபு. இலம்பகம் அசைபு. அதுதொழிலாநபெயராய்ப் பலமலராரொடுத்த மாலேமேல் நின்றலால்தொழிலாகுபெயர், அது உவமிக்கப்படுபொருளாகிய பல சொல்லாறொடுத்த செய்யுளமேல் நின்றலால் உவமையாகுபெயராய்ப் “பிண்டமும்பிண்டித்தபொருளும்” வேற்றுமையால், சிறுபாகமாகிய நூன்முடிபுக்குக் காரணக்குறியாய் வந்தது. தத்தையார்எனவும் வழங்கலால், மூன்றுசொல் இரண்டுசந்தியாகக் கொண்டுமுன்னது உருபும்பயனுந்தொக்க ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகைநிலைத்தொடராவும், பின்னதுஉருபும்பயனுந்தொக்க இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடராகவும் கொள்க; காந்தருவருவததிற் றேன்றியதத்தையாரை மணப்பிரிந்த இலம்பகம் எனவிரிதலின். இலம்பகம்வடசொல். நூன்முடிபுபலம் பிண்டம் நூன்முடிபு. பிண்டித்தபொருள்செய்யுள். காந்தருவத

த்தையார், காந்தருவத்தையென்னும் இயற்பெயர் முன்வந்தபலர்பால் முடிபாடிய ஓரென்னும் இடைச்சொல் உயர்த்தற்பொருள்மேல்நின்றது. காந்தருவத்தையார் இரண்டும்வட சொல்லாதலால் வருமொழிமுதல் வல்லெழுத்தியல்பாயிற்று “இடையுரிவடசொலி னியம்பிய கொளாதவும்” என்றகுத்திரத்தால். காந்தாரநாட்டிற் பிறந்த தத்தையார் எனினும் அமையும்.

நாற்சீநாடடித்தரவுகோச்சகம்.

இங்கிவாகல்வ்வாற்ருந்தினிதுவாழச்

சங்குதருநீணியஞ்சாலவுடைநாய்கன்

பொங்குநிரைமீதுபொருமால்களிறுபோன்றோர்

வங்கமொடுபோகிநிவந்துதரலுற்றான்.

இ - ள். இங்குஇவாகள்—இவ்விடத்துச்சீவகனுஞ் சுற்றத்தாரும், இஐறுஇருந்து இனிதுவாழ—இவ்வகையாகஇருந்து இனிதாகவாழாங்கி, சங்குதருநீணியம்—சங்கமென்னும் இலக்கத்தையுடையபெரியபொருள், சாலஉடைநாய்கன்—மிடவுங்கெட்டவணிகனாகியசீத்தன், பொங்குநிரைமீது—மிக்கஅலைகளையுடையகடலின்மேல், பொருமால்களிறு போன்று—போர்செய்யும் பெரியயானையையொத்த, ஓர் வங்கமொடுபோகிவந்து—ஒருமரக்கலத்தோடு போய்வந்து, நிதிதரல்உற்றான்—பொருள்தேடமுயன்றான்.

பொருளிழந்தவன் என்பதுதோன்ற ஓர் வங்கமொடுஎனவும், பொருளிலலாதவர் மரக்கலத்தலும் களாவழியிலுஞ்சென்று பொருள்தேடவேண்டுமென்பது தோன்றபபோகியனவுய கூறினார். சங்கம்பேபொன், அதுதூறியரங்கோடி பொருமால்களிறுபோன்று எனவும்பாடம். சங்கும்சங்குகடைக்குறை உடைநாய்கன் விந்ததொகைநிலைத்தொடர பொங்குநிரைவனைத்தொகை நிலைகடனத்தபிறந்த அன்மொழித்தொகை நிலைத்தொடர். மீதுக்பகுதிப் பொருள்விகுதி. போய்வந்துஒருசொல். இதுமுதல், தூங்குகிறவாவல் உறைஎன்பதுதாரும்ஒருதொடர். (4)

நன்னொழுகுசாயன்மிருபூட்பதுமைகேள்வன்

கொன்னொழுகுவுலியவசத்தன் குளிர்நூங்குந்

தன்வழியகாணசீத்ததனவன் றன்போற

பொன்னொழுகுந்ந்நுறைபோர்ப்புலியோடொப்பான்.

இ - ள். மின்ஒழுகுசாயல் மிருபூண்—(அவ்வணிகன்) ஒளிபரந்தபெண்மையையும் ஒளிமிகக் ஆபரணத்தையமுடைய, பதுமைகேள்வன்—பதமையிறையகனும், கொன்னொழுகுவேலய வதத்தன்—அச்சம்பரந்த வேணையேந்திய பவதத்தனுடைய, குளிர்நூங்கும் வழியகாளை—குளிர்ச்சிமிக்மரபிற்போன்றிய காளைபோலவானுமாகிய, சீத்ததன்—சீத்ததனென்பவன் அவன் தன்போல்—அந்தயவதத்தனைப்போல, பொன்னொழுகுந்நின்உறை—பொன்னகம்புமலையிலவசிக்கும், போர்புலியோடு ஒப்பான்—போர்த்தொழிலையுடைய புலியோடொப்பவன்

கேள்வன், காளை ஒருபொருள்மேல்வந்த பலபெயராதலால் சீத்ததன்னன்னும் ஒருபொருள்கொண்டது “ஒருபொருண்மேற் பலபெயர்வரின்” என்னு

ஞ்சுத்திரத்தால். அசும்புநீர்ப்பொசிவு. வழியநிலப்பொருளில்வந்த குறிப்பு
வினைப்பெயரொச்சம். (உ)

இம்மியன துன்பொருள்சுளீட்டி நியாக்கிக்
கம்மியருமூர்வர்களுடைய துதல்கூட்டி
அம்மிமிதந்தாழ்ந்துகனாவீழ்ந்ததற்குச்சால்கென்
றும்மைவினைநொந்துபுலந்தாடலுணர்வன்றே.

இ - ள். கம்மியரும் இம்மியன்ன துன்பொருள்கள்சுட்டி.—இம்மியெ
ன்னுஞ் சிற்றெண்ணையுடைய சிறியபொருளை நெடுங்காலம்தேடி, நிதிஆக்கி-
பெரும்பொருளாக்கி, ஓடை துதல்கூட்டி. சுளிறுணர்வர்—பட்டத்தை நெற்றி
யிற்கூட்டியானைமேலேறுவார்கள், அம்மிமிதந்து ஆழ்ந்துகனாவீழ்ந்தது—ஆ
ழ்தற்குரிய அம்மிமிதந்துமிதத்தற்குரியகனாவீழ்தலால், அறம்சால்கென்று—
செய்ததருமப்பயனே யமையுமென்று, உம்மைவினைநொந்து—முற்பிறப்பில்
நல்வினைசெய்கிலேமென்று மனம்வருந்தி, புலந்துணடல் உணர்வு அன்று—
(அவ்வாறுமுயன்றுதேடுமுயற்சியை) வெறுத்துக்கைவிடல் ஒருவர்க்குநல்லறி
வல்ல.

இம்மிமத்தங் காய்ப்புல்லரிசியாதலால் இம்மிஅன்ன எனச்சொல்வகை
செய்து மத்தங் காய்ப்புல்லரிசியை யொத்த எனப்பொருள்கொள்ளுதலுமொ
ன்று. உயர்ந்தோர்வாழாது தாழ்ந்தோர்வாழ்தல் அறப்பயனென்றுகருதி முற்
பிறப்பில் நல்வினை செய்யா தொழிந்தோமேயென்று வருந்திமுயலாதிருப்
பது அறிவுடையோசெய்கையன்று, நாளுக்குநாளேடிய சிறியபொருளைப்
பெரும்பொருளாகத் தேடிநுகியினையும்யானைமேலேறுதலேக்காட்சி கின்றோ
மாதலின் என்பதுகருத்து அம்மிமிதந்தாழ்ந்து கனாவீழ்ந்தது பிறிதுதவற்
சியணி. வீழ்ந்தது இறந்தகாலஇடைநிலை பெற்றுவந்த தொழிற்பெயர். சா
ல்கவியங்கோளிறுதொருத்தல். புலந்து இறந்தகாலவினையெச்சம் புலபகுதி.
கம்மியர் தொழிலடியாகப்பிறந்த பெயர்ச்சொல் கம்பகுதி, இசாரியை, அர்ப
லர்பால்விகுதி, மகர யகரத்தோற்றம் சந்தி. (க)

உள்ளமுடையான்முயற்சிசெய்யவொருநாளே
வெள்ளநிதிவீழும் வளையாததனினில்லை
தொள்ளையுணர்வின்னவர்கள் சொல்லின்மடிசிற்பின்
எள்ளினர்கட்கேக்கழுத்தம்போலவினிதன்றே.

இ - ள். உள்ளம்உடையான் முயற்சிசெய்ய—முயலுந்திறத்தில் மன
முடையவன் முயன்றுநடக்க, ஒருநாளே—நல்வினைவந்து தவுமொருநாளி
லே, வெள்ளம்நிதிவீழும்—வெள்ளமென்னுமெண்ணையுடைய பெரும்பொரு
ள்வந்துகைகூடும், அதனின் வளையாததுஇல்லை—அப்பொருளாலே எல்லாறு
கர்ச்சியுமுண்டாகும், தொள்ளைஉணர்வின்னவர்கள்—(எல்லாறுகர்ச்சியையுமு
ண்டாக்கும் முயற்சியைக்கைவிட்டு) புறாபட்டஅறிவினையுடையவாகள், சொ
ல்லின்மடிகிற்பின்—வருவதுஇடைத்தங்காதென்னும பழமொழியாற் சோர்ந்
திருந்தால். எள்ளினர்கட்கு (அவ்வாறிருத்தல்) நிந்திக்கொடங்கும்பகைவாக

ளுக்கு, ஏக்கழுத்தம்போல இனிது — ஒருதலையெடுப்புப் பெற்றூற்போல இனிதாயிருக்கும்.

“எபெற்றாகும்” என்பதுதொல்காப்பியம் ஆதலால் ஏக்கழுத்தம் என்பதற்குத் தலையெடுப்பு என்பதுபொருள். அன்றாமுடியும் கட்டுரைச்சுவைப் பொருள்படநின்ற இடைச்சொற்கள். முயலுமங்கமுடையவன் முயன்றொழுக நல்வினைவந்தது மொருநாளில் பெரும்பொருள்வந்துகைகூடும், இதனைக்கை விட்டு“வருவதுஇடைததங்காது” என்னும்பழமொழியைக்கைக்கொண்டுமுயலாதிருப்பில் பகைவர்க்குத்தலையெடுப்புண்டாகும் என்பதுகருத்து வெள்ளம்ஒலான். தொள்ளி தொளை. தொன்பகுதி. உணாவின்னவர்கள் விரித்தல்விகாரம். உள்ளம்கருதப்படுவது என்னும்பொருள்மேல்நின்றலால் செயப்படுபொருளில்வந்த தொழிற்பெயர் உள்பகுதி, எகரமெய்ச்சந்தி, அம்செயப்படுபொருளில்வந்த தொழிற்பெயர்விகுதி. (சு)

செய்கபொருளாய்ருஞ்செறுவாராச்செறுகிற்கும்

எஃகுபிறிதில்லையிருந்தேயுயிராயுண்ணும்

ஐயமில்லையின்பமறனோடவையுமாக்கும்

பொய்யில்பொருளே பொருணமற்றல்லபிற்பொருளே.

இ - ள். யாரும்பொருள்செய்க — (அவ்வாறுதலையெடாதபடி) எல்லாரும்பொருளைத்தேடுக, செறுவாராசெறுகிற்கும் — (தேடி-நைதம்மால்) கோபிக்கப்பட்ட பகைவரைக்கொல்லும், எஃகுபிறிதில்லை — ஆயுதம் அதனை யொழியவேறில்லை, இருந்தேயுயிர்உண்ணும் — (தான்அவ்விடத்து) இருந்தேயும்பகைவருயிராவாககாநிற்கும், இன்பம்ஐயமில்லை (தானுள்ளவளவும்) இன்பத்திற்குஐயமில்லை (ஆதலால்) அறன் ஓடு அவையும் ஆக்கும்—தருமத்தோடுமுன்புசொன்னவற்றையுமுண்டாக்கும், பொய்யில் பொருளே பொருள்—மெய்யாகிய இப்பொருளே நன்குமதிக்கும்பொருள், பிற்பொருள்அல்ல--ஒழிந்தபொருள்கள் நன்குமதிக்கும் பொருளல்ல.

தன்பொருட்குறையால் கூறினவனாதலால்செல்வப் பொருளைப்பொய்யில்பொருள்என்றான் செறுவாராபடுவிகுதி தொக்குவந்த செயப்பாட்டுவினைமுற்றுப்பெயர். மற்றுஅசைநிலை. பிறஇடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த பலவின்பாற்படாக்கைப்பெயர்ச்சொல். ஏகாமப்பிரிநிலைப்பொருட்டு. எவையும்எனவும்பாடம். (டு)

தூங்குசிறைவாவலுறைதொன்மரங்களென்ன

ஒங்குசுலையவதனுட்பிறந்தவீரர்

தாங்கல்கடனாகுத்தலையாய்க்கவருதீச்சொல்

நீங்கன்மடவார்கள்கடனென்றெழுந்துபோனான்.

இ - ள். ஒங்குசுலம்நைய — (ஆதலாலிப்பொருளைக் கொண்டு) மிக்கதமதுசுலத்திற் பிறந்தோர்வறுமையால்வருந்த, அதன்உள் பிறந்தவீரர்—அக்குலத்திற் பிறந்த வீரர்கள். தூங்குசிறைவாவல் உறை — தொங்கியசையும் சிறையினையுடைய வெளவால்வசிக்கும், தொன்மரங்கள்என்ன — ஆலமரத்தின்விழுதுபோல், தலையாய்க்கவருதீச்சொல் — தலையாய்க்கவரும்பழிச்

சொல்(பிறவாமல்) தாங்கல்கடன் ஆகும்—(தங்குலத்தைத்) தாங்குதல்கடமை யாம், நீங்கல்—தங்குலத்தைத் தாங்காது போதல், மடவாகுகள் கடன் என்று எழுந்துபோனான் — பேதையர்கள் கடனுமென்று எழுந்து பண்டராலேக்குப் போனான்.

நைய என்னும் நிகழ்காலவினையெச்சம் தாங்கல் என்னுந் தொழிற்பெ யரின் முதலிலையையும், தலைசாய்க்க எதிர்காலத்தில் வந்த வினையெச்சம் வா என்னும் பகுதியின் விகாரமாகிய வரு என்னுமுதலிலையையும் கொண் டன. போந்தான் என்னும் இறந்தகால வினையுமுற்றிற்குப் போபகுதி. (சு)

மோதுபடுபண்டமுனியாதுபெரிதேற்றி

மாதுபடுநோக்கினவாவாட்கண்வடுவுற்ற

தாதுபடுதார்செழியதங்குவனாமார்பன்

கோதுபடலில்லகுறிக்கொண்டெழுந்துபோந்தான்.

இ - ள். மாதுபடு நோக்கினவர் — பெருமைபயைந்த பார்வையையு டைய பெண்களது, வாள்கண் வடு உற்ற—வாள்போன்ற கண்ணொளி மழுங் குதற்குக் காரணமான, தாதுபடு தாரசெழிய — மகரந்தம்பொருந்திய மாலேநி றைந்த, தங்குவனா மார்பன்—நிலைபெற்ற மலைபோலப்பரந்த மார்பையுடைய சீதத்தன், மோதுபடுபண்டம்—நெருங்கிய பலபண்டங்களை, முனியாது பெரி துஏற்றி—வெறுக்காமல் மரக்கலத்தில் மிகவும் ஏற்றி, கோதுபடல் இல்ல குறிக்கொண்டு — குற்றமில்லாத முகூர்த்த தினத்தைக்கொண்டு, எழுந்து போந்தான்—கடற்களையேறச்சென்றான்

(நச்சினூக்கினியநலா.) மார்பன் பண்டத்தைப் பெரிதாகவேற்றிக்குற் றமற்ற நன்முகூர்த்தத்தையுங் கைக்கொண்டு, பண்டசாலையினின்றும் கடற் களையேறப் போந்தானென்க.

வாட்கண் வடுவுற்ற என்பதனோடு தங்கு என்பதைக்கூட்டி வாநையும் மாவடுவையும் ஒத்த கண்கள்தங்கிய எனவும் பொருள்கொள்ளத்தலும் ஒன்று. செழிய உரிச்சொல்லடியாகப்பிறந்த இறந்தகாலப்பெயரொச்சம் கெழு உரிச் சொற்பகுதி, உகரககேசெந்தி, கடைக்குறையாய்வின்ற இன் இடைநிலை, யகரமெய்ச்ந்தி, அ எச்சவிகுதி. (எ)

வானமுறீண்டபுகழ்மாரிமழைவள்ளல்

தானமெனவேண்டுநாகள்வேண்டுவனநல்கி

நானமிகநாறுகமழ்குஞ்சியவனேரி

ஊனமெனுமின்றியினிதோடுகவிதெனறான்.

இ - ள். நானம் மிகநாறுகமழ் — மிருகமத மிகவுங் கமழும், குஞ்சிய வன்—சிலகைய யுடையவனும், வானம் உறீண்ட புகழ்வள்ளல்—விண்ணு லகத்தையளவப் பரந்த கீர்த்தியையுடையவனுமாகிய சீதத்தன், மாரிமழை —மாரிக்காலத்திற் பெய்யுமழைபோல, தானம் என்ன— தானமென்பபெய ரிட்டு, வேண்டுநாகள் வேண்டுவன நல்கி—வேண்டுமவர்க்கு வேண்டிப்பொ ருள்முனைக்கொடுத்து, ஏறி—மரக்கலத்திலேறி, இது—இம்மரக்கலம், தானம்

என்னும் இன்றி — (தெய்வத்தைநோக்கி) தீங்கு சிறிதுமில்லாமல், இனிது ஒடுக என்றான்—நன்றாக வோடக்கடவதாகவென்று கூறினான்.

. (ந - னா.) குஞ்சியவனுடைய வள்ளல் தானமென்றொரு பெயரையிட்டு வேண்டுவார் வேண்டுவனகொடுத்து மரக்கலத்தேறித் தெய்வத்தை நோக்கி இக்கலம் தீங்குசிறிது மின்றி நன்றாக வோடுவதாக வென்றானென்க.

வள்ளல் பண்பாடுபெயர் வண்மை பருதி, ஈறுகெடுத்தும் ளகரத்தோற் றமும் சந்தி, அல் பண்புபெயர் விசுதி. வேண்டுவன செயப்படுபொருள் மேல் நின்றலால் வினைமுற்றுப்பெயர். (அ)

ஆடுகொடியுச்சியணிகூம்பினுயாபாய்மூன்
றிடுபடச்செய்தினையரேத்தவிமிழ்முந்நீர்ச்
கோடுபறையார்ப்பக்கொழுந்தாட்பவளங்கொல்லா
ஒடுகளிறொப்பவினோடியதையன்றே.

இ - ள். ஆடுகொடி அணி — அசையாநின்ற கொடியைக் கட்டிய, கூம்பின் உச்சி உயாபாய் மூன்று—கூம்பினுச்சியில் உயர்ந்த பாய்மூன்றினை, ஈடுபடசெய்து — (காற்றை முகக்கும்படி) குழையக்கட்டலால், இமிழ்முந் நீர்—ஒலிக்குங்கடலில், கோடுபறைஆர்ப்ப—சங்கும்பறையுமுழங்கவும், இனையர் ஏத்த—கம்பியா கொண்டாடவும், கொழுந்தாள் பவளங்கொல்லா—(கட லிற் படர்ந்த) கொழுவிய வேளையுடைய பவளங்கொடியையறுத்து, ஒடுக ளிறு ஒப்ப — ஒடாநின்ற யானையைப்போல, இனிது ஒடியது — நன்றாக வோடியது.

(ந - னா.) கொடியணிந்த கூம்பிலே மூன்றுபாய் காற்று முகக்கும்படி குழையக்கட்டெலாலே முந்நீர்ப்பிறந்த சங்கும் பறையும் முழங்காநிற்ப, பவள க்கொடியை யறுத்து ஒடுகின்ற களிறுபோலக் கம்மகாரா கொண்டாடும்படி நன்றாகவோடிற்றென்க.

இதனால் காற்றுமுகந்த பொழுது ஒடிய விசையைக்கூறினார். செய்து ஒடியது என்னும் வினைமுற்றைக் கொண்டொழுதுதலால் காரண காரியப்பொ ருளில் வந்த இறந்தகாலவினையெச்சம் ஒடியது என்பதனிறுதியில் நின்ற ஐகாரம் சாரியை யிடைச்சொல். ஏத்த, ஆர்ப்ப என வேறுபல வகெகிய எதிர்காலவினையெச்சங்கள் ஒடியது என்னும் பிறவினை முதல் வினையின் முதனிலையைக் கொண்டது. முந்நீர் படைத்தல், காத்தல், அழித்தலென் னுமுத்தொழிலையுடைய தென்னும் பொருள்மேல் நின்றலால் பண்புத்தொ கைநிலைக் களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைநிலைத்தொடர். ஆற்றுநீர், ஊற்றுநீர், மேகநீர் என்னு மூன்று நீரையுடையது என்னும் பொருள்மேல் நின்றலால் அத்தொடராகவுங்கொள்க. (ஆ)

திகாகடருஞ்சங்குகலந்தாக்கித் திரண்முத்தம்
ஈகாகடலுட்காலக்கணைபின்னொழியமுந்நீர்
வகாகிடந்துகிண்டதெனக்கீறிவளர்தீவின்
கிணையிடநிப்பாய்ந்திரியவேகியதைமாதோ

இ - ள். தினாகள் தருஞ்சங்கு—அலைகள் கொழிக்குஞ்சங்குகள், கலம் தாக்கி—அம்மரக்கலம் தன்னைத்தாக்குதலால், திரள் முத்தம் கணாகடலுள் கால — திரண்ட முத்துகளை ஒலிக்குங் கடலில் அச்சங்குகள் கக்க, முந்நீர் வணாகிடந்து கீண்டது என்னகீறி—கடலை ஒருமலைகிடந்து கிழித்ததுபோலக் கிழித்து, வளர் தீவின்நீரை இடறிபாய்ந்து — தீவ்னொழுங்கினை யிடறிக்குறித்து, கணைபின் ஒழிய — தன்மேலிருந்தெய்த அம்புபின்னேவீழ, இரிய ஏகியது—கிழியச்சென்றது.

(ந - னா.) அக்கலம் சங்குதன்னைத் தாக்குதலாலே அச்சங்கு, ஒலிக்கிற கடலிலே முத்தைச் சொரிய அம்முந்நீரைக்கீறித் தீவ்னொழுங்கை யிடறிககுறித்துத் தன்மேலிருந்தெய்த அம்பு பின்னே வீழக் கிழியப்போயிற்றென்க

இதனால் வினாந்து சென்ற விசையைக் கூறினார். தாக்கி காரணகாரியப்பொருளில்வந்த இறந்தகாலவினையெச்சம். வணாகிடநது கீண்டது ஏன—இல்பொருளுவமையணி.

(க௦)

மின்னுமிளிராபூங்கொடியுமென்மலருமொப்பார்

அன்னமெனுந்தோகைநடைசாயலமாதன்னார்

துன்னியினிதாகவுறைதுப்புரவின்மிக்க

நன்மையுடைநன்பொன்வினைதீபமடைநதஃதே.

இ - ள். மின்னும்—விளக்கத்தால் மின்னையும், மிளிர் பூங்கொடியும்—துவட்சியால் விளங்கும் பூங்கொடியையும், மென்மலரும் ஒப்பார்—மென்மையால் மலரையுமொப்பவரும், நடைசாயல்—நடையாலுஞ் சாயலால்களாலும், அன்னம் தோகை என்னும்— அன்னமுமயிலுமென்று சொல்லப்படும், அமிர்து அன்னா — அமிர்த்தையொத்த பெண்கள், துன்னி இனிது ஆக உறை—நெருங்கியினிதாக வசிக்கும், துப்புரவின் மிக்க—துகரப்படும் பொருள்களால் மேம்பட்ட, நன்மை உடை நன்பொன் வினை தீபம் அடைந்தஃது—நன்மையையுடைய மாற்றுயர்ந்த பொன்வீளாயுந் தீபத்தையம்மரக்கலமடைந்தது.

(ந - னா.) விளக்கத்தால் மின்னையும், துடக்கத்தாற கொடியையும், மென்மையால் மலரையுமொப்பார்; நடையுஞ் சாயலும் அன்னத்தையு மயிலையு மொப்பார்; இத்தன்மையாரினிதாக வீருக்கிறதுப்புரவுகளாலே மிக்கநன்மையுடைய தீபத்தை அக்கலஞ்சேர்ந்ததென்க.

அடைந்தஃது ஆய் தம்விரித்தல் விகாரம். துப்புரவு தொழிலாகுபெயர் து பகுதி, பகரமெய் விரித்தல் விகாரம், பகரமெய்ச்சந்தி, உரவு புடைபெயர்ச்சி விருதி. அமிர்து இறப்பைநீக்குவது. நடை சாயல் அன்னமெனுந்தோகை என்றது ஏது உவமையணி.

(க௧)

அறுசீர்நாலடித்தரவுகோச்சகம்

தீவினுளியிந்துதேந்தார்ச்செம்மலந்திருமுத்தாரம்

கோவினைக்குறிப்பிறகண்டுகொடுத்தருள்சுமந்துசெம்பொற

பூவினுள் எவனையன்னபொங்கிளமுலையினோடே

நாவினுள் மிந்தங்கேட்டுநாடகநயந்துகின்னார்

இ - ன். தேம்தா செமமலும் தீவினுள் இழிந்த—தேனெழுரு மாலை யைப் பணிந்த சீதத்தனும் தாங்குறித்த தீவிலிறங்கி, கோவீனை குறிப்பில் கண்டி—அத்தீவினாசனையவன் குறிப்போடுகண்டு, திருமுத்தாரம் கொடுத்து—அழிய முத்துமலையைக்கொடுத்து, அருள் சுமந்து — (அவ்வரசன்செய்த) நிலையன்பைச் சுமந்து, செம்பொன்பூவின் உள்ளவனை அன்ன—செவந்த பொற்றாமரையில் வசிக்கும் இலக்குறியை யொத்த, பொங்கு இளமுலையினாதம்—தேமலால் விளங்கு மினைமைவாய்ந்த தனங்கனையுடைய பெண்களது, நாவினுள் அநாதம் சிலநாகேட்டு—நாவில்வினைந்த அமிர்தம்போன்ற பாடலைசகிலநான் சேட்டு, நாடகம் நயந்து—அவர்கள் நாடகத்தையும் விரும்பி.

(ந - ௧௧) செம்மலும் தீவினுள்ளேயிழிந்து ஆரங்கொடுத்து, அரசனையவன் குறிப்புடனேகண்டு அவன் நிலையளியைச்சுமந்து திருவையொத்த மகளிரது பாட்டைகேட்டு அவர்கள் நாடகத்தையும் விரும்பி.

திருமுத்தாரம் என்பதற்கு நிதியு முத்தாரமும் என உம்மைத்தொகையாகக் கொள்ளலாம் ஒன்று. குறிப்பிறண்டு என்பதற்கு சமையமறிந்துகண்டு என்பது பொருள் பொதுமைக்கி நாவினுள் அமிர்தம் என்றமையாற் சிறப்புருவகம் இழிந்து, கண்டு, கொடுத்து, சுமந்து, கேட்டு, நயந்து இவ்வெச்சங்கள் ஒன்றையொன்று கொண்டுள்ளன இதுமுதல் ஆடகச்செம்பொன் என்பதுகாறு மொருதொடர் (௧௨)

புணர்ந்தவா பிரிதல் அற்றது—சிலநாட்குடினவர்கள் பலநாளாகப் பிரிதல்சுடாததொரு, போகம் என்று அளிக்கும் சாயல் அணங்கினுக்கு அணங்கினு—போகங்களை யுண்பெண்ணித் தரும் மென்மைவாய்ந்த தெய்வப்பெண்களுக்கு ஓர் தெய்வத்தையொத்த பெண்களோடு, அஹநி கழிந்தபின்னை — ஆறுமாதம் காலங்கழிந்த பின்பு, கொணர்ந்தன பண்டம் விறற்கொழுநிதிக்குப்பையெல்லாம் — கொண்டுவந்த பொருள்களை விறற்றலாகிய மிக்க திரவ்யக்குப்பலகளை யெல்லாம், உணர்ந்து தன்மதலை ஏற்றி — அளவறுத்துத் தன்மரககலத்திலேற்றி, ஒருப்படுத்து ஊர்க்கு மீள்வான்—அங்குள்ள காரியங்கனையொருப்படுத்தித் தன்னூர்க்குத் திரும்புவவனாக.

இ - ன். புணர்ந்தவர் பிரிதல் அற்றது—சிலநாட்குடினவர்கள் பலநாளாகப் பிரிதல்சுடாததொரு, போகம் என்று அளிக்கும் சாயல் அணங்கினுக்கு அணங்கு அன்றோடு—போகங்களை யுண்பெண்ணித் தரும் மென்மைவாய்ந்த தெய்வப்பெண்களுக்கு ஓர் தெய்வத்தையொத்த பெண்களோடு, அஹநி கழிந்தபின்னை — ஆறுமாதம் காலங்கழிந்த பின்பு, கொணர்ந்தன பண்டம் விறற்கொழுநிதிக்குப்பையெல்லாம் — கொண்டுவந்த பொருள்களை விறற்றலாகிய மிக்க திரவ்யக்குப்பலகளை யெல்லாம், உணர்ந்து தன்மதலை ஏற்றி — அளவறுத்துத் தன்மரககலத்திலேற்றி, ஒருப்படுத்து ஊர்க்கு மீள்வான்—அங்குள்ள காரியங்கனையொருப்படுத்தித் தன்னூர்க்குத் திரும்புவவனாக.

(ந - ௧௨) சிலநாட்குடினவர்கள் பலநாளாகப் பிரிய வொண்ணாததொருபோகத்தை யுண்டாக்கிக் கொடுக்கும் அவ்வணங்கனாரோடு அஹநம் ஆறு திங்கள் சென்றபின்பு நிதிக்குப்பையெல்லாம் உணர்ந்து அதனை மாக்கலத்தே யேற்றி அங்குள்ள காரியத்தை யொருப்படுத்தித் தன்னூர்க்கு வரவேண்டி.

ஆறாறுதாறுதொக்க அஹநைப்பலவீன்பாற்படர்களை வினைமுறற்பெயராய் நிறுதலால் வருமொழிமுதல் வல்வெழுத்து இயல்பாயிற்று. “அல்

வழியாமாயியா முற்றுமுன்மிகா” என்ற சூத்திரத்தில் “முற்றுமுன்மிகா” என்ற அருத்தா பதனியால். கொணர்ந்தன செயப்பதிபொருள்மேல் நிற்றலால் வினைமுற்றுப்பெயர்கொண்புகுதி. (கக)

அரசனைக்கண்டுகண் ணுற்றவர்களைவிடுத்துநன்றான்
இரேவதி வியாழவோனாயிருஞ்சிலைபுனைப்பவேற்க
ககாகடலமுவுநீந்திக்காற்றினுங்கடுகியைஞ்ஞா
றுராயுடைக்காதமோடியோசனையெல்லேசார்ந்தே.

இ - ன். அரசனைக்கண்டு கண் ணுற்று — (மீளவும்) அரசனைப்பார்த்து, அவர்களைவிடுத்து—தான் கிணேகிததவாகளைப்போககி, நலநாள் இரேவதி வியாழவோனா— நல்லநாளாய் இரேவதியில் வியாழவோனாயில், இருஞ்சிலைமுனைப்ப ஏறி— பெரிய நறுநாடுபு தயமாசமரக்கலத்திலேற, ககாகடல் அழுவமீநீந்தி— (அது) கரையொணிகாகக கடற்பரப்பைக்கடந்து, காற்றினுங்கடுகி—காற்றைப்பார்க்கிலும் விரைந்துசென்று, ஐஞ்ஞாறு உலா உடையகாதம் ஒடி—ஐந்துறுமென்றிறவுரையையுடைய பலகாதஞ்சென்று, ஓசனைஎல்லேசார்ந்து—தான் போனகரை ஓரோசனையெல்லே யெனச்சோதலால்.

(ந - னா) மீண்டும் அரசனைக்கண்டு தான் செறிந்தவர்களைப்போக்கி, நன்னாளாய் இரேவதியிலே வியாழவோனாயிலே தறுஉதயமாகமரக்கலத்தையேற, அஃது அழுவத்தைக்கடந்து கடுகி ஐஞ்ஞாறென்கிற வார்த்தையை யுடைய காதத்தையோடித்தான் போனகரை போரோசனையெல்லே யெனச் சேருதலால்.

இடத்திற்கும் இடத்தினிகழ்பொருளுக்கும் ஒற்றுமையுண்மையால் மரக்கலத்தின்றொழிலை மரக்கலமுடையாமேலேறநிசெயவெனெச்சமாகதகிரிக்காது ஏறி,நீந்தி,கடுகி,ஒடி, சொந்துஎன்மக்கள் மேற்கொள்ளுதலுமொன்று. ஏறி, சேர்ந்து செயவெனெச்சத்தகிரிபு “சொற்றிரியினும் பொருடியியா வினைக்குறை” என்றமிகைபால். (கச)

களித்தலைமயங்கியிப்பாலிருத்தலுங்கலந்தோர்காற்றிற
றுளித்தலைமுகில்களீண்டித்து வகிருண்மயங்கிமான்று
விளிப்பதுபோலவீன்னிவெடிபடமுழங்கிக்கூற்றும்
ஒளித்துலைதொழியவெமபியுறற்றின்நிழிப்பநாய்கன்.

இ - ன் களித்தலைமயங்கி இருத்தலும் —தான்களியிடத்தேபொருநதியிருக்க, இப்பால்—இவ்விடத்தே,தூங்கு இருண்மயங்கிமான்று—நிலைபெற்றிருள போல வெங்கும்பாந்து, ஓகாற்றின்—ஒருகாற்றினால், துளித்தலைமுகில்கள்என்டி — துளித்தலையுடைய மேகங்கணெருங்கி, கலந்துவிளிப்பதுபோலமின்னி—எத்தகையுங்கலந்து கெடுப்பதுபோல மின்னி, கூற்றும் ஒளித்துஉலைத்துழியு—முன்னேயியமணும் ஒளித்துவருந்திப்போம்படி, வெம்பிவெடிபட உரற்றி—கொதித்துவெடிபடப்போரொலிசெய்து, முழங்கின்று இடிப்ப—பின்புகிதிது முழக்கஞ்செய்தொலிக்க, நாய்கன்—அச்சித்தத்தன்.

(ந - னா.) தான்களியிடத்தே பொருந்தியிருந்தவளவிலே, இவ்விடத்திலே இருள்போன்றெங்கும் பரந்து ஒருகாற்றாலே முகில்களீண்டி எத்தகையு

ங்கலந்து கெடுப்பதுபோல மின்னியிடியாநிற்க, அதனைக்கண்டு சிலமொழி கூறும்நாய்கன்.

இருத்தலும் நிகழ்காலத்திலவந்த வினையெச்சம் இருபகுதி, து அல்லிராட்டுஞ்சாரியை, தகரத்தோற்றமும் உகரக்கேடும்சந்தி, உம்விகுதி. மான்று பண்படியாகப்பிறந்த இறந்தகாலவினையெச்சம் மால்பகுதி, நகரமெய் இடைநிலை. லகரம் னகரமாகத்திரிதல்சந்தி, உஎச்சவிகுதி. உரற்றிஇறந்தகாலவினையெச்சம் உரற்றுபகுதி. ஒழிய எதிர்காலத்தில் வந்தவினையெச்சம். (கடு)

என்டி சைவளியுமீண்டியெதிரொதிகலாவிப்பவ்வம்
கொண்டுமேலெழுவுதொப்பக்குளிறிநின் தகிர்ந்துமேகம்
தண்டுளிபளிக்குக்கோல்போற்றாராயாய்ச்சொரிந்துதெய்வம்
கொண்டதோசெற்றம்போலுங்குலங்கன்மென்னுகூறும்.

இ - ள். என்டிசைவளியும் ஈண்டி—எட்டுத்திசையிற்காற்றும் நெருங்கி, எதிர்எதிர்கலாவி—ஒருகாற்றுக்கு எதிரொயொரு காற்றுக்கலந்து, பவ்வம் கொண்டு மேல்எழுவுதுஒப்ப—கடலைக்கொண்டு மேலேயெழும் ஊழிகாலத்தையொக்க, மேகம்குளிறிநின்று அதிர்ந்து—மேகமும்ஒலித்தநின்றுதகிர்ந்து, தண்டுளிபளிக்கு கோல்போல் — தண்ணியநீர்த்துளியைப் பளிங்குக்கோல் போல, தானா ஜய்சொரிந்து—தானாயாகக்கொரிய, தெய்வம்கொண்டது ஓர் செற்றம்போலும்—(நம்மோடு)தெய்வங்கொண்ட தொருகோபம் போலிருந்தது, குலங்கன் மின் என்கூறும் — இதற்கு நீங்களசையா திருங்களைன்றுகூறி

(ந - னா.) என்டிசையிற் காற்றுமீண்டி ஒருகாற்றுக்கெதிரோ யொருகாற்றுக்கலந்து கடலைக்கொண்டு மேலேயெழு முழியிற்றுதியை யொவ்வாநிற்க; மேகமுநின்றதிக் துளியைச்சொரியும்படி நம்முடனே தெய்வங்கொண்ட தொருசெற்றம்போலேயிருந்தது, நீங்களசையா தொழிமினென்றுகூறி.

சொரிந்து செயவென்னச்சததிரிபு. கூறும் முற்றெச்சம். கலாவி, குளிறி இறந்தகால வினையெச்சங்கள். கலாவி, குளிறு வினைப் பகுதிகள். குலங்கன்மின் எதிர்மறைப் பன்மையேவல் வினைமுற்று. குலங்கு பகுதி, அல் எதிராமறைவிகுதி, உகரக்கேடும் லகரத்திரிபும் சந்தி, மின் முன்னிலைப்பன்மையேவல் விகுதி. இது பயன்பற்றிவந்த உவமையணி. (கசு)

இடுக்கண்வந்துற்றகாலையிரிகின்றவிளக்குப்போல
நடுக்கமொன்றானுமின்றிருகதாநக்கபோழ்தல்
விடுக்கணையரியுமென்காமிருநதழுதியாவறய்த்தார்
வடுப்படுத்தென்னையாண்மைவருபவந்துறுங்கள்ளேறே.

இ - ள். இடுக்கண்வந்து உற்றகால—(கட்டிலனும்படி) துன்பம் வந்த காலத்தில், எரிகின்ற விளக்குபோல—எரியும் விளக்கினைப்போல, நடுக்கம் ஒன்று ஆயினும் இன்றி—நடுங்குநடுக்கஞ்சிறிதாயினுமில்லாமல், தாம்நடுக்க—தாம் நடுகவாராக, நக்கபோழ்து — அவ்வாறுநகைத்தகாலத்தில், அ இடுக்கணையரியும் என்ரு ஆம்—அத்துன்பத்தையரியும் வாளாம், இருந்து அழுது யாவர்

உய்ந்தார்—நகாதிருந்தழுது பிழைத்தா ரொருவருமில்லை, (ஆதலால் அழ வேண்டா) வருபவந்து உறும்—வருந்திங்கும் நன்றும் வந்தேசேரும்.

(ந - னா) அங்கன நக்கபொழுது அவ்விடுக்கணையரியும் வாளாம்; அங்
னம் நகாதிருந்தழுது பிழைத்தா ரொருவரு மில்லை; ஆதலா லழவேண்டா;
வருந்திங்கும் நன்றும் வந்தேசேரும்.

கள் அசைநிலை. ஆயின் என்னும் வினையெச்சம் இடைக்குறையாய்நிந்
றது. வடுப்படுத் தென்னையாண்மை என்பதை அடியில்வரும் செய்யுளோடு
கூட்டிப் பொருள்கொள்க. (கஎ)

ஆடகச்செம்பொற்சுண்ணத்தேந்தியவலங்கற்மெண்ணீர்
கூடகங்கொண்டவாழநாளுலந்தேந்ற்கொல்லும்பவ்வத்
தூடகம்புக்குமுநீரமுந்தினுமுய்வர்நல்லார்
பாடகம்போலச்சூழ்ந்தபழவினைப்பயத்தினென்றான்.

இ - ள். பாடகம்போல சூழ்ந்த—பாடகத்தைப்போல விடாதுசூழ்ந்த,
பழவினை பயத்தின்—பழவினையி னல்வினைப்பயனால், பவ்வத்து ஊடு அகம்
புக்கு—கடலினடுவிடத்துப் புருந்து, முந்நீர் அமுந்தினும்—கடலிலமுந்தினு
லும், கூடு அகம் கொண்டவாழ்நாள் உலந்தது இல்லையேல்—உடம்பிலமைந்த
வாழ்நாளுலந்ததில்லையாயின், நல்லார் உய்வா — நல்வினையுள்ளோர் பிழைப்
பர், ஆடகம்செம்பொன்குண்ணத்து ஏந்திய அலங்கல் தெண்ணீர் கொல்லும்—
(தீவினைப்பயனால்) ஆடகமாகிய செவந்த பொன்னுலமைந்த கண்ணத்தில
மைந்த அசையுந் தெள்ளியநீரே யொருவரைக்கொல்லும், ஆண்மை வடுப்
படுத்து என்னை (ஆதலால்)—ஆண்மையைவடுப்படுத்திப் பெறுவதென்னை.

(ந - னா) பாடகம்போலச் சூழ்ந்த பழவினையி னல்வினைப்பயத்தாலே
வாழநா ளுலந்ததில்லையாயிற் கடலுக்குநடுவேபுக்கு அந்நடுக்கடலிலே அமுந்
தினும் பிழைப்பர், தீவினைப்பயத்தாலே வாழநா ளுலந்ததாயின் உயிர்க்குக்
காவலாகிய சிறிதுதண்ணீருங் கொல்லுமாதலால் ஈண்டாண்மையை வடுப்ப
டுத்திப் பெறுவ தென்னையென்றானென்க

நல்லார் பாடகம்போலச்சூழ்ந்த எனக்கூட்டி—பெண்கள் பக்கத்துள்ள
மனம்போல விடாதுசூழ்ந்த எனப் பொருள்கொள்ளுதலுமொன்று. பெண்
கள் காலின் பாடகம் ஒருகம்பியாகப் பலமுடக்காலே போக்குவரவு முண்டா
னாற்போலத்தோன்றிக் காலவிடாதேகிடந்தாற்போல, பழவினையெனவொன்
றேயாயது நல்வினை தீவினையென விரண்டுபோற்றோன்றி யொருவனைச்
சூழ்ந்துகிடத்தலால் பாடகம்போலச்சூழ்ந்த என்றார். இல்லை சொல்லெச்சம்.
இது தொழில் பற்றிவந்த வுமையணி. பொன் ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாத
ரூபம், சாம்பூரதம் என நால்வகைப்படுதலால் ஆடகச்செம்பொன் என்னுந்
தொடர் ஆடகம் என்னுஞ் சிறப்புப் பெயர் பொன்னென்னும் பொதுப்பெய
ரை விசேடித்துவந்த இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகை நிலைத்தொடர்.
நயந்து, சார்ந்து, இவ்வினையெச்சங்கள் ஒன்றினையொன்றுகொண்டு என்றான்
என்னும் வினையுற்றின் முதனிலையைக்கொண்டு முடிந்தன. (கஅ)

வினையதுவினாவின்வந்தவீவருந்துன்பமுன்வீர்த்
கனைகடலமுவுநீந்திக்கண்கணிந்திரங்கல்வேண்டா
நனைமலர்ப்பிண்டிநாதனலங்குள்பாத்தமூலம்
நினையுமினீயொல்லாநீங்குமினச்சமென்றான்.

இ - ள். வினையது வினாவின் வந்த—தீவினையின்பயனால் வந்த, வீவு
அரும் துன்பம் முன் நீர்—கெடுத்தல்லாத துன்பமாயிவ பழையநீராயுடைய,
கனைகடல்அழுவமநீந்தி—ஒலிக்குற கடற்பரப்பைகடந்து, கண்கணிந்துஇர
ங்கல்வேண்டா—கண்குழைந்துவருந்தல்வேண்டா, நீவீர்த்எல்லாம்—நீங்களெ
ல்லாம், நனைமலர்ப்பிண்டிநாதன்—கன்னொழுமலையுடைய அசோகமரத்தி
னிழவிலெழுந்தருளிய அருக்ககடவுளது, நலம் சினா பாதம் மூலம் நினை
யின்—பொலிவால்விளங்கும் திருவடியாயிய துன்பம்நீங்குதற்குக் காரணமா
னதை நினையுங்கள், அச்சம் நீங்குமின் என்றான்—அச்சத்தினின்று நீங்குங்க
ளென்றுகூறினான்.

(ந - னா) தீவினையின்பயனாவந்த துன்பமாயிவ பழைய நீராயுடைய
கடற்பரப்பைநீந்திக் கண்குழைந்து வருந்தலவேண்டா ; நீவீர்த்எல்லா நாதன்
பாத்தமூலத்தை நினைமின் ; அச்சநீங்குமினென்று, நென்க.

நினைமின்க னீவினாவல்லாம் எனவும் பாடம் வீ முதனிலைத்தொழிற்பெ
யர். அருமையென்னும் பண்பு இன்மைமேல் நின்றது பாதமூலம் பாத
மென்னுஞ் சிறப்புப்பெயர் மூலம் என்னும் பொதுப்பெயரை விசேடித்து
வந்த இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகைநிலைத்தொடர் நீவீர் முன்னிலைப்
பண்மைப்பெயர்ச்சொல் எழுவாயன்றி மற்றையருட்களைப் பெருமைசாண்க
அச்சம் நீங்குமின் நீர்க்கப்பொருளாகக்கொள்ளாது அச்சத்தை நீங்குமின்
எனக்கொண்டால் பொருளால்மயங்கிய தொகைநிலைத்தொடர் எனக்கொள்க.

பருமித்தகளிற்றனும்பையெனக்கவிழ்த்துநிற்பக
ருருமித்துமதலைபொங்கிசகூம்பிறப்பாயந்துவல்லே
நிருமித்தவகையினோநீர்நிறைந்தாழ்ந்தபோதின்
உருமிடித்திட்டதொப்பவுள்ளவரொருங்குமாய்ந்தார்.

இ - ள். பருமித்தகளிற்று அன்றானும்—அலங்கரித்த யானையையொத்த
தேத்தனும், பையெனக்கவிழ்த்துநிற்ப—மெல்லெனத் தலைசாய்த்துநிறக, மத
லைருருமித்துபொங்கி—மரக்கலமுழங்கிப்பொங்கி, நிருமித்தவகையில் ஒடி—
தானினைத்ததிக்கிற்சென்று, வல்லே கூம்பு இர பாய்ந்து—வினாந்து கூம்பு
முறியப்பாய்ந்து, நீர்நிறைந்து—உள்ளேநீர்நிறைந்து, உரும் இடித்துஇட்டது
ஒப்ப ஆழ்ந்தபோதில்—இடியிடித்ததுபோல அழுந்தியகாலத்தில், உள்ளவர்
ஒருங்குமாய்ந்தார்—அம்மரக்கலத்திலுள்ளவர்கள் ஒருசேரமறைந்தார்கள்.

(ந - னா.) பண்ணினகளிற்றனும் மெல்லெனத்தலைசாய்த்து நிற்ப; மத
லைமுழங்கிப் பொங்கித் தானினைத்த கூற்றிலேயோடிக்கூம்பு முறியப்பாய்
ந்து நீர்நிறைந்து உருமிடித்ததன்மையை யொப்ப அழுந்தினபொழுதிலே,
அங்குள்ளவொல்லாந் சேரமறைந்தார் என்க

மாய்தல் மறைதல். பருமித்தபெயரடியாகப்பிறந்த இறந்தகாலப் பெயர் சொச்சம் பருமம் என்னும் பெயரடியாகப்பிறந்த பருமி வீணப்பகுதி; குருமி த்தல் பேசலாலெழுமொலி, இங்கு மரக்கலமாழ்தலாலெழுமொலி. (1)

ஐதீசீர் நாலடித்தாவு கொடுகார்.

ஒம்பிப்படைத்தபொருளும் முறுகாதலாரும்
வேம்புற்றமுந்நீர்வீழுங்கவ்விரையாது நின்றான்
கூம்பிற்றதுண்டந்தழுவிக்கிடந்தான்கொழித்துத்
தேம்பெற்றபைந்தாரவனைத்தினாயுய்த்ததன்றே.

இ - ன். ஒம்பிப்படைத்தபொருளும் — பாவம்வாராமல் தேடியபொருளையும், உறுகாதலாரும் — மிகவுருப்பத்தையுடைய உறவினாரும், வேம்பு உற்ற முந்நீர் வீழுங்க — கைப்புற்ற கடலவீழுங்க, விரையாது நின்றான் — கலங்காது நின்ற சீதத்தன், கூம்பு நிறுத்த துண்டம் தழுவிக்கிடந்தான் — பாய்மர முறிந்த துண்டினைப் புணையாத் தழுவிக்கிடந்தான், தேம்பெற்ற பைந்தாரவனை — தேனமைந்த பசும் மலராலாடிய மாலையணிந்த அசுரத்தத்தனை, தினாகொழித்து உய்த்தது — அலையொதுக்கிக் கலாயிலே செலுத்தியது.

(ந - னா.) பாவம் வாராமற் பரிசுரித்துத்தேடின பொருளையுங் காதலாரையும்; உவர்த்தலுற்ற நீர்வீழுங்காநிறங்க கலங்காமனின்றவன் துண்டந்தழுவிக்கிடந்தான்; அத்தாரவனைத்தினா கொழித்துக்கலாயிலே செலுத்திற் பென்க.

வீழுங்கவ்விரையாது விரிததல் விகாரம். முதலுக்குஞ்சினைக்கும ஒற்றுமையுண்மையால் முதல்வீணையைச் சினைமேலேற்றிக் கூம்பிற்றதுண்டம் என்றார். தேன் தேம் எனவந்தது “தேன்மொழிமெய்வரின்” என்ற சூத்திரத்தால். (உக)

நாவாயிழந்துநடுவாருமலியாமநீநதிப்

போவாய்தமியேபொருளைப்பொருளென்றுகொண்டாய்

வீவாயெனமுன்படையாய்படைத்தாய்வீனையென்

பாவாயெனப்போய்ப்படுவென்மணற்றிட்டைசேர்ந்தான்.

இ - ன். வீணை என்பாவாய் — வீணையென்னும் ஒருபாவைபோல்வாய், முன் — நீப்படைத்த முற்பொழுதே, பொருளை பொருள் என்று கொண்டாய் — பொருளைப்பொருளென்று கொண்டீர், வீவாய் என்னப்படையாய் — அதனால் அழிவாயென்றெண்ணப்படையாது, நயொமம் நாவாய் இழந்து — நடுராத்திரியில் மரக்கலத்தையிழந்து, ஆரும் இல — துணையாக வொருவருமின்றி, தமியே நீத்திப்போவாய் எனப்படத்தாய் — தனியே நீத்திப்போவாயென்று படைத்தாய், எனபோய் — (நீ இனி எதைத்தான் செய்யாயென்று சொல்லிப்போய்படுவென்மணல் திட்டை சேர்ந்தான் — அமைந்த வெள்ளிய மணற்றிட்டையிலே சேர்ந்தான்.

(ந - னா.) வீணையே, முன்படைக்கிற பொழுதே பொருளைப்பொருளென்றுகொண்ட நீவீவாயெனப் படையாயாய், நாவாயிழந்து ஆரும்ல்லாத

நயொமத்தே கடலைத்தித் தனியேபோவாயெனப் படைத்தாய், நீயெத்தைச் செய்யாயென்று கூறிப்போய்க் கொழிக்கின்ற மணற்றிட்டையிலே சேர்ந்தா னென்க.

வினையென்பாவாய் விரியுருவகவணி. எனஎன்னும்இடைச்சொல் போ வாய்என்பதனோடுங்கூட்டப்படுதலால் கடைநிலைத்திவகவணி. இனியெதை த்தரன்செய்யாய் இசையெச்சம். படையாய்முற்றெச்சம். (உஉ)

நாற்சீர்நாலடித்தரவுகோச்சகம்.

பொரியரைஞாழலும்புன்னையும்பூத்து
வரிதருவண்டொடுதேனினைமார்க்கும்
திருவிரியும்பொழிற்செவ்வனஞ்சேர்ந்தாய்
கருவரைமார்பனவலித்திருந்தான்

இ - ள். பொரியரைஞாழலும்—பொருக்குப்பொருந்திய தூரையுடைய குங்குமமரமும், புன்னையும்பூத்து—புன்னைமரமுமலர்ந்தலால், வரிதருவண்டு தேன் இனம்ஆர்க்கும்—இசைபாடும ஆண்வண்டும் பெண்வண்டும் மொலிக்கு ம், திருவிரியும்பொழில்—செல்வமிக்க மலர்களையுடைய சோலையில், அருவ ரைமார்பன்—அரியமலைபோன்ற மார்பையுடைய சித்தத்தன், செவ்வன்சேர்ந்து- நேரோசென்றுசேர்ந்து, அவலித்திருந்தான்—வருத்தங்கூந்திருந்தனன்.

(ந - னா.) மார்பன்ஞாழலும் புன்னையும்பூத்தலால் இசையைத்தருகின்ற வண்டுந்தேனுமார்க்கின்ற பொழிலில், கோசென்றுசேர்ந்து வருந்தியிரு ந்தானென்க.

பூத்துகாரணகாரியப் பொருளில்வந்த இறந்தகாலவினையெச்சம் பூபுகுதி. ஓடுஎன்றோடு. பூம்பொழில் பொலிவாகிய சோலையைக்கொள்ளில் அல் வழியில் பண்புத்தொகை நிலைத்தொடராகக்கொள்க செம்மையென்னும்ப ண்பு செவ்வன்னாதுகெட்டு வகமெய்தோற்றம்பெற்று அம்என்னும் பகுதி ப்பொருள்வகுதி யெற்றுகின்றதென்ககொள்க. அவலித்துபெயரடியாகப்பி றந்த இறந்தகாலவினையெச்சம் அல்லம்என்னும் டையாச்சொல்விகாரப்பட்டுநி ன்ற அவலிபகுதி. அம்சாரியையிடைச்சொல். (உ௩)

ஓடுந்திரைகருநைசப்பவருண்டுருண்
டாடுமலர்வனையன்னமருள்செய
நீடியநெய்தலங்காணெடுத்தகை
வாடியிருந்தான்வருகலநோக்கா.

இ - ள். நெடுந்தகை—பெருந்தன்மையையுடைய சித்தத்தன், நீடியநெ ய்தல் அம்காணல்—பெரியநெய்தனிலத்திலுள்ள இளஞ்சோலையில், ஓடுந்தி ரைகள்உதைப்ப—பரந்துசெல்லும் அலைகள்மோத, உருண்டு உருண்டுஆடும் அலவினை—அதனால்கீழ்மேலாகச் சென்றுவருந்தும் நண்டினை, அன்னம்அரு ள்செய்ய—(கொல்லாது) அன்னமானதுஅருளுதலால், வருகலம்கோக்கா— (அதுதனக்கு நன்னிறித்தமாகக்கருதி, நம்போம்படி) வரும்மரக்கலமுண் டோவென்று நோக்கி, வாடி இருந்தான் (அதுகாணாது) வருந்தியிருந்தான்.

(ந - ணா.) நெடுந்தகை நெய்தனிலத்திற் காணலிலே, அலவணையன்னம் அருளுதலாலே அதுதனக்கு நன்னிமித்தமாகக்கருதி நாம்போம்படி இவ்விடத்து வருங்கலமுளதோவென்று நோக்கி, அதுகாணுமையின் வருந்தினுனென்க.

ஆடுமலவணையன்ன மருள்செயஎன்றது அந்நெய்த னிலத்துக்குரியகருப்பொருள்களைக் கூறி அதனால் வேறு பொருள் கொண்டது இறைச்சிப் பொருட்டு. உருண்டு உருண்டு அவலப்பொருளில்வந்த அடுக்குத்தொடர். நெடுந்தகை பண்புத்தொகை நிலைக்களத்துவந்த அன்மொழித்தொகை நிலைத்தொடர். (உச)

ஆளியமொய்ம்பனி ருந்தவப்பும்பொழிந்

முள்வலியானோர்மகனைத்தலைபட்டுக்

கேளிரொனக்குற்றகேண்மின்னீரொனத்

தோள்வலிமிக்கான்றொடர்ந்துரைக்கின்றான்.

இ - ன். ஆளிமொய்ம்பன் அதோள்வலிமிக்கான்—ஆளிபோலும் வலியையுடையவனாகிய அததோள்வன்மையில் மிக்கசீத்தன், இருந்த அபூம் பொழில்—தானிருந்தமலர்களையுடைய அச்சோலையில், தாள்வலியான் ஓர்மகனை தலைப்பட்டு—முயற்சியில் வலியவனாகிய ஒருபுருடனைச் சென்றடைந்து, கேளிர்—எனக்குரட்பினரோ, நீர்எனக்கு உற்றதுகேண்மின்னென—நீயுள்ளனக்கு நேரிட்டவருத்தத்தைக் கேளுங்களென்று, தொடர்ந்துஉரைக்கின்றான்—விடாதுகூறுகின்றான்.

(ந - ணா.) ஆளிமொய்ம்பனாகிய அததோள்வலிமிக்கான் தானிருந்த அப்பொழிலே, முயற்சிவலியானொரு மகனைச்சென்று பொருந்திக்கேளிரோ, எனக்குஉற்றவருத்தத்தை நீரோடு அறினென்றிடை விடாதுகூறினான்.

தாள்வலியானொருமகன் என்றது வழிப்போவாராப்போல வந்ததரனை. கேளிர் அண்மைவீளி. தலைப்படல் எதிர்ப்படல். உற்று இறந்தகாலவினைமுற்றுப்பெயர் ஈறுதொக்கது. (உரு)

கருங்கடற்போயிற்றுநகரற்றற்கவிழ்ந்து

திருந்தியதன்பொருடதுறவாறும்

அரும்புணைசாவாவனாய்ந்தவாறும்

இருந்தவற்கெல்லாமெடுத்துமொழிந்தான்.

இ - ன். கருங்கடல்போயிற்றும் (பொருளின்மையாலது தேடுதற்கு) பெரியகடலிற்சென்ற செய்தியையும், திருந்தியதன்பொருள்—நல்வழியாற்றேடியதன்பொருள், காற்றில்கவிழ்ந்து தீதுஉறறஆறும்—காற்றாற் கலங்கவிழ்தலால் கெட்டசெய்தியையும், அரும்புணைசார்வுஆக—தெப்பம் துணையாக, அவன்உய்ந்தஆறும்எல்லாம்—தான்பிழைத்தசெய்தியையும்எல்லாம், இருந்து அவற்குஎடுத்த மொழிந்தான்—தானிருந்து அததானாகு உயர்த்திச்சீத்தன்சொன்னான்.

(ந - ணா.) பொருளின்மையினது தேடுதற்குக் கடலிற்போன செய்தியும், நல்வழியாற்றேடிய தன்பொருள்காற்றாற் கலங்க விழ்தலால் தீதுறபடி.

யும், டெப்பஞ்சார்வாகத் தானுய்ந்த படியுமெல்லார் தானிருந்து அத்தானுக் குக்கூறினென்க.

கலிமுத்து காரணகாரியப்பொருளில்வந்த இறந்தகாலவினையெச்சம். ஆக என்னும் வினையெச்சத்தி னீறுகெடுதல் “சாவவென்மொழி யீற்றயிர மெய் சாதலும்விதி” என்றருத்திரத்தின் உபலக்கணத்தால். (உசு)

மானுமரனுமிரங்கமதவலி

தானுற்றதுன்பத்தானுக்குரைத்தபின்

தேனாமமிழ்துந்தினைத்தாங்கினியன

ஊனமில் கட்டுரைக்குள்ளங்குளிரந்தான்

இ - ன் மானும்மரனும் இரங்க—மிருங்களு மரங்களுமிரங்க, மதவலி தான்உற்றதுன்பம் தரனுசகுஉரைத்தபின்—மிககவலிமையுடைய சித்தத்தன்தா னடைந்த துன்பத்தைத் தரனுக்குச்சொன்னபின்பு, தேனும்அமிழ்துங் தினை த்தது துங்கு—தேனும்முதுமிடை யமுதொழுதுதல்போல, ஊனம் இல்லி னியன கட்டுரைக்கு—குற்றமில்லாத இனிமையுடையன வாகத்தான்கூறிய உறுதிர்சொல்லுக்கு, உள்ளங்குளிரந்தான்—தரன்மனங்குளிர்த்தன்.

(ந - ௧௧) சித்ததன் மானுமரனுமிரங்கும்படி தானுற்றதுன்பத்தை அங் கனம் தரனுசகுஉரைத்தபின்பு, அவன்யானிழத்ததற்கெல்லாம் நினைப்பெ ற்றேனையென்று கூறியவுரைக்கு அத்தரன்உள்ளங் குளிரந்தானென்க.

உரைத்தலின் எனப் பாடமானால் இனியன கட்டுரைக்குத் தரன்கூறிய தற்குச் சித்ததன் உள்ளங்குளிரந்தான் எனப் பொருள்கொள்க. மதவலிமிக்க வலிமையையுடையான் எனநின்றலால் பண்பாகு பெயர், உள்ளங்குளிர் தான் உயர்தினையொடுசாரந்த அஃறிணை யுயர்தினைமுடிபேற்றது தினைவழு வமைதி “உயர்தினை தொடர்ந்த” என்னுஞ்ருத்திரத்தால். தானிழந்ததைத் தரனலடையக்கருதுதலால் ஊனமில் கட்டுரையாயிற்று (உஎ)

விஞ்சைகள்வல்லேன்விந்தநின்றோழரோ

டெஞ்சியலான பொருளெல்லாயிமைப்பினுள்

வஞ்சமொன்றன்றிமறித்தேதருகுவன்

நெஞ்சி குழைந்துநீனையன்றினென்றன்

இ - ன் விஞ்சைகள்வல்லேன்—வித்தைகள் பலவற்றிலும் நான்வல்ல வானலால், விஞ்ந்தநின்றோழரோடு—கெட்டவுன துண்பருடனே, எஞ்சிய வான்பொருள் எல்லாம்—உன்னினின்றுநீங்கிய தருமத்தின்வழியீட்டியபொ ருள்கொல்லாவற்றையும, இமைப்பினுள்—ஒருமாத்தினைப்பொழுதில், வஞ் சம் ஒன்று இன்றி மறித்தே தருகுவன்—வஞ்சனை சிறிதுமில்லையாக மீண்டுந் தருவேன், குழைந்துநெஞ்சில் நினையன்மீன் என்றான்—நீர்வருந்தி மனத்தில் பலகாலும் நினையாசொழிவீனொன்று தரன்கூறினான்.

(ந - ௧௨) விஞ்சைபலவும் வல்லேனாதலால் கெட்ட நின்றோழருடனே நினைநீங்கிய நீதியாலுண்டான பொருளெல்லாம், ஒருமாத்தினையில் சிறி தின்றாகச் செடுதியைநீக்கித்தருவேன்; இனி நீயிர்கெட்ட நெஞ்சிற் பலகால் நினையாசொழிவீனொன்று தரன்கூறினான்

நினையன்மின் எதிர்மறை முன்னிலையேவலில் ஒருவரைக்கூறும் பன்மைவினைமுற்று. உடன்பாட்டில் நினைரின் ஏனாவரும். (உஅ)

உரையகங்கொள்ளவுணர்த்தினனாகி
வரையகமேறவலிமினமென்னு
வினாசெலல்வெம்பரிமேழகமேற்றிக
குராகழன்மைந்தனைகொண்டுபறந்தான்.

இ - ள். உரை—(தான் தருவேனென்ற) வார்த்தையை, அகம்கொள்ள உணர்த்தினன் ஆகி—அவன்மனங்கொள்ளும்படி வற்புறுத்தி, வரை அகம் ஏற வலிமின் என்று—இம்மலையிலேறும்படி. துணிவீராகவென்று கூறி, குராகழல் மைந்தனை—ஒலிக்கும் வீரகண்டைகட்டிய சேத்தனை, வினாசெலல்—வினாந்துசெல்லுஞ் செலவியையுடைய, வெம்பரிமேழகம் ஏற்றுகொண்டுபறந்தான்—வேகத்தையுடைய குதிரைபோன்ற ஆட்டுக்கடாவின்மே லேறறித்தான்கொண்டுபறந்தான்.

(ந - னா) தருவேனென்ற வுரையை மனங்கொள்ளும்படி. மைந்தனையுணர்த்தினனாய், இவ்வரையிடத்தேயேறும்படி. துணிவீராகவென்று கூறித்தானிருமித்த பரிபோலுஞ் செலவியையுடைய மேழகத்தையேற்றிக்கொண்டு பறந்தானென்க.

அம் அசை. என்று இடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த செய்யா என்னும இறந்தகாலவினையெச்சம். (உக)

விசும்பிவாமேகம்வினாவின்ர்போழ்ந்து
பசும்புயற்றண்ணெரிபக்கனைப்ப
நயந்தனாபோசுநறுமலாச்சோலை
அசும்பிவாசாரலருவரைசாரந்தார்.

இ - ள். பசும்புயல் தன் துளி—பசியமேகத்துளிகுந்தன்னியதுளி, பக்கம் நனைப்ப—தமதுபக்கத்தை நனைக்க, நயந்தனா—அதனை விரும்பினவராகி, விசும்பு இவர் மேகம்போழ்ந்து—ஆகாயத்தின்பரந்த அமமேகத்தைப் பிளந்து, வினாவினாபேரகி—வினாந்தசென்று, நறுமலா சோலை—நறுமணங்கமழுஞ்சோலையினையும், அசும்பு இவ்ரசாரல்—நீர்ப்பொசிவுபரந்த சாரலினையுமுடைய, அநவரை சாரந்தார்—உயர்ந்தமலையையடைந்தார்கள்.

(ந - னா) பசும்புயற்றுளி பக்கத்தை நனைப்ப அதனை நயந்தனராய் அம்மேகத்தைப் பிளந்து, வினாவினராய்ப்போய்ச் சோலையினையுஞ் சாரலினையுமுடையமலையைச் சோந்தானென்க.

இவர்தல் பரத்தல். அசும்பு நீர்ப்பொசிவு. போழ்ந்து இறந்தகாலவினையெச்சம் போழ் பகுதி. நயந்தனா வினாவின் முந்தெச்சம். (௧௦)

கண்டாலினியனகாண்டநகரிபன
தண்டாமரையவடாமுந்தகையன
கொண்டான்கொழுங்கனிகோட்டிடைத்தாங்குவ
உண்டானமிழ்தொத்துடம்புகுளிரந்தான்.

இ - ன். காண்டற்கு அரியன—(சித்தன் அம்மலையில்) உலகிற் காணுதற்கு அரியனவாகி, கண்டால் இனிபன—பார்த்தாற்கண்களுக்கினியனவாகி, தன் தாமனாயவன் தாழ்ந்தகையன—தண்ணியதாமமாமலரில் வசிக்கு மிலக்குமீ விரும்புந் தன்மையனவாய், கோடு இடைதாங்குவகொழுங்கனிகொண்டான்—கொம்பு இடையிலேதாங்குவனவாகிய கொழுவியகனியைக் கொண்டனன், உண்டான்—கொண்டுஉண்டனன், அமிழ்துஓத்து—அமுதுண்டவனை யொத்து, உடம்பு குளிர்ந்தான்— உண்டுஉடம்புகுளிர்ந்தான்.

(ந - னா) அவன் அம்மலையிலே உலகிற்காண்டற்கரியனவாய், கண்டால் கட்கினியனவாய்த் திருவிரும்புந் தன்மையவாய், கோட்டிடையிலே தாங்குவனவாகிய கனியைக்கொண்டான், கொண்டுண்டான்; உண்டு உடம்புகுளிர்தானென்க.

இனியன, அரியன, தகையன என்னுங் குறிப்பு வீணமுற்றுகள் வீணையெச்சமாய்த் தனித்தனி தாங்குவ என்னும்தெரிநிலை வீணப்பெயரெச்சமாய் நின்ற வீணமுற்றோடு முடிந்தன. (கக)

மழைதவழ்சோலைமலிசைநீண்ட
குழைதவழ்குங்குமங்கோழநாகம்
தழைதவழ்சுந்தனச்சோலையினோக்கி
இழைதவழ்மாபனிநிதினுவந்தான்.

இ - ன். இழைதவழ்மாபன்—ஆபரணமபரத்தற்குக்காரணமான மாபையுடையசித்தன், நீண்ட மழைதவழ்சோலை மலிசை—உயர்ந்த மேகம்பரந்த சோலைகளையுடைய அம்மலையின்மேல், குழைதவழ் குங்குமம்—குழைகன்பரந்த குங்குமரத்தையும், கோழ அநா நாகம்—கொழுவியதுளையுடைய புன்னைமரத்தையும், தழைதவழ்சுந்தனச்சோலையின் நோக்கி—இலமிகக அச்சந்தனச்சோலையோடேநோக்கி, இனி தின் இரந்தான்—கட்புலங்களுக்கு இனிமையாயிருந்ததனால் மனமகிழ்ந்தான்.

(ந - னா) இழையொளிபரத்தற்குக் காரணமான மாபன், நீண்ட அம்மலிசையிற் குங்குமத்தையும் நாகத்தையுஞ் சுந்தனச்சோலையோடே நோக்கிக் கட்கினிமையினாலே மனமகிழ்ந்தானென்க.

சோலையென்பதன் முதலில் அகரச்சுட்டுத்தொகுத்தல். தவழ்தல் பரத்தல்.

கோதைய நலிக்குளிர்வனாமேனின்று
காதங்கடந்தபின்னனிகொழிமதில்
நாதனுறைவதொநன்னசருடாங்குப்
போதுமெழுகெனப்போயினாசாரந்தார்.

இ - ன். கோதை அருவி—மாலைபோலத் தாழும் அருவியால், குளிர்வனாமேல் நின்று—குளிரந்தமலைமேல்தானின்று, காதங்கடந்தபின்—இவகுநின்று காதங்கடந்தபின்பு, கன்னி கொழி மதில்—அழியாத துவசங்கட்டிய மதில்குழந்த, நாதன் உறைவது—அருக்கடவுள்வசிக்கும், ஓர் நல் நகர் உண்டு—ஒரு கோயிலுண்டு, ஆங்கு போதும்—அவ்விடத்துப் போவோம், எழுக என போயினா சாரந்தார்—எழுகவென்றுகூற அவரும்போய்ச்சேர்ந்தனர்.

(ந - ண) மாலைபோலுமருவியையுடைய அம்மலையிலேதரனின்றி, இம் மலையிலே காதங்கடந்தின்பு நாதனுறைவதொரு கொடிமதினகருண்டு; ஆங்குப்போகக்கடவோம்; அதற்கெழுந்திருப்பாயாகவென்றுகூற; அவரும்போயினராயநகரைச்சோந்தாரென்க. (௧௬)

அறுசீர் நாலடித்தரவு நோக்கம்.

மேகமேமிடைந்துதாழ்விருள்கொண்டவெள்ளிக்குன்றம்
மாகத்துவிளங்கித்தோன்றும்வனப்புநாம்வகுக்கலுற்றால்
நாகந்தான்கரியதொன்றுகீழின்றுநங்கககவ்விப்ப
பாகமேவிழுங்கப்பட்டபான்மதிபோன்றதன்றே.

இ - ள். மேகம் எமிடைந்துதாழ்—(அம்மலையினை வாரங்களிலெல்லாம்) மேகமே நெருங்கியிருத்தலால், இருள்கொண்ட வெள்ளிக்குன்றம்—(அதனாற்பாதி) இருண்டவெள்ளிமலை, மாகத்துவிளங்கி தோன்றும்வனப்பு—ஆகாயத்தே விளங்கித்தோன்றுகின்ற வழகை, நாம் வகுக்க லுற்றால்—நாஞ்சொல்லத்தொடங்கில், கரியது நாகம் தான் ஒன்று—கரும்பாம்பொன்று, கீழ்கின்றநங்க கவ்வி—கீழேநின்ற வருந்துமபடி முன்புகவ்வி, பாகமே விழுங்கப்பட்ட—ஒருபாதி விழுங்கப்பட்ட, பால்மதி போன்ற—வெள்ளிய சந்திரனை யொத்திருத்தது.

(ந - ண) தாழ்வளையெல்லாம் மேகமேநெருங்குதலாலே, ஒன்று பாதியிருட்சிகொண்டவெள்ளிமலை ஆகாயத்தேதோன்றுகின்ற அழகை நாம்வகுத்துக்கூறத்தொடங்கினால், கரியதொரு நாகந்தான் கீழ்நின்றி அதுவருந்தும்படி முதற்கவ்விப் பின்பு ஒன்றுபாதிவே விழுங்கப்பட்ட மதிபோன்றதென்று கூறலாம், வேறரிதென்க.

மேகம் கரும்பாம்பாகிய இராகு வாகவும், சந்திரனிற்பாதி வெள்ளிமலையின்பாதிவாகவும், அம்மேகத்தால் மூடப்படுதல் விழுங்கப்பட்டதாகவுங்கூறுதலால் ஒப்புமைக்கூட்ட வுவமையணி. நாகம் விழுங்கப்பட்டமதி விழுங்கவென்னுந் தந்தொழிலுக்கு நாகம் என்னும் மூன்றாம்வேற்றுமை வினைமுதலாகவும், பதி விசுதியடியாகவந்த பட்ட என்னும் தம்மிருகிய தொழிலுக்கு மதியென்னுஞ் செயப்படுபொருள் வினைமுதலாகவுங்கொள்க, வேற்றுமைநயத்தால். ஏகாரம் தேற்றம். (௧௭)

துளங்குபொன்னகரின்றன்மைசொல்லலாஞ்ஞிறிதோர்தேவன்
விளங்குபொன்னுலகத்துள்ளதுப்புரவிடங்ககெல்லாம்
அளந்துகொண்டின்பம்பூரித்தணிநகராககமேலால்
இளங்கதிப்பரிதிசூட்டியிறியதென்னலாமே.

இ - ள். துளங்குபொன் நகரின்தன்மை சிறிது சொல்லலாம்—விளங்கும் பொன்மயமாகிய அந்நகரின்தன்மையை நமக்குச் சிறிதுசொல்லக்கூடும், ஓர்தேவன்மேல்—(எவ்வாறென்னில்) ஒருதேவன் அம்மலையின்மேல், இளங்கதிர் பரிதிசூட்டி—முதிராத கிரணதையுடைய சூரியன்போல மொருமதி லைச்சூட்டி, விளங்குபொன் உலகத்து உள்ளதுப்புரவு இன்பம் எல்லாம்—வி

எங்காநின்ற பொன்னுலகிலுள்ள இன்பமடைந்த துகர்பொருளையெல்லாம், அளந்துகொண்டு இடங்கள் பூரித்து—ஆராய்ந்துகொண்டு அதனுள்ளிடங்களில் நிறைத்து, அணிநகர் ஆங்கியது என்னலாம்—அழகிய ஒருநகரியாகச் செய்ததென்கூறலாம்.

(ந - ௯) நகரின் தன்மை நமக்குச் சிறிது கூறலாம்; எங்கு நமென்னில் ஒருதேவன் ஆம்மதிபோலு மலைத்தலையிலே ஞாயிறுபோலு மதிலைச்சூட்டி, அதனுள்ளே நகராங்கி அந்நகரிடங்களெல்லாம் பொன்னுலகினின்பத்தையுடைய துகர்பொருள்களை யாராய்ந்துகொண்டு நிறைத்து இங்கு நஞ்செய்த தேர் நகரியென்று கூறலாமென்க.

பரிதிவட்டம் அது பண்பாகுபெயராய்ச் சூரியன் மேல்நின்றது. மதி லென்றது பொன்னெயில்வட்டத்தை தப்புரவு துகர்பொருள்மேல் நின்ற லால் தொழிலாகுபெயாது பகுதி, பகரமெய் லரித்தல் விகாரம், பகரமெய் விசுதி, உரவு தொழிற்பெயர்விசுதி. (௩௩)

நாழிநீ நாடடிந்தரவு நோக்ககம்.

பொங்கியாயிரந்தாமனாபூதபோற்
செங்கனாயிரஞ்சேர்தவன்பொன்னகர்
கொங்குதோய்குமுலாரொடுங்குந்நின்மேல்
தங்குகின்றதுபோற்றகைசான்றதே.

இ - ள். தாமனாபொங்கி ஆயிரம்பூத்ததுபோல்—(அந்நகரமானது) தாமரைமிகுந்து ஆயிரமலரைப்பூத்ததுபோல, செங்கண் ஆயிரம் சேர்தவன் பொன்னகர்—செவந்த ஆயிரங்கண்களையுடைய இந்திரனமரபதியானது, கொங்குதோய்குமுலாரொடும்—மகாநதங்கலந்த கூந்தலையுடைய தெய்வமகளிரோடும், குன்றின் மேல்—அந்த வெள்ளிமலைமேல் வந்து, தங்குகின்றது போல்—தங்குகின்ற தன்மையைப்போல, தகைசான்றது—அழகமைந்தது.

(ந - ௯) அவங்கனகூறலின் அந்நகர், இந்திரனமரபதி தெய்வமகளிரோடேவந்து வெள்ளி மலைமேற் தங்குகின்ற தன்மைபோல அழகமைந்ததென்க.

பூத்தது துவங்கித்தொகுத்தல். இது இல்பொருளுவமையணி. (௩௪)

கிடங்குநூழ்மநிகேழ்ந்நிளங்கொடி
மடங்குநூக்சயர்வாண்முகம்போலுமென்
றுடங்குவெண்மதியுள்குளிரத்தம்
குடங்கையாறகொம்மைகொட்டிவோன்றவே.

இ - ள். கிடங்கு நூழ்மநிலை—அகழிநூழ்ந்தமதிவிரகட்டிய, கேழ்கிளர் பூங்கொடி உடங்கு—நிறங்கொண்டிலிளங்கு மழகியகொடிகள் ஒருசேர, வெண் மதி—வெள்ளிய சந்திரனை (திண்டுதல் எவ்வாறிருந்ததென்னில்), மடங்கல் நோக்கியர் வாண்முகம்போலும் என்று—இயமனைப்போலுங்கொலைத்தொழிலையுடைய பாவைவாய்ந்த பெண்களது ஒளிவாய்ந்த முகத்தையொகருமென்று கருதி, உள்குளிர—அச்சந்திரன்மனங்குளிர, தமகுடங்கையால்—தம்முடை

ய உள்ளங் கைகளால் — கொம்மை கொட்டுவ போன்ற — கைகொட்டுவன வொத்திருந்தன.

(ந - னா.) மதிலிற் கொடிமதியைத் தீண்டென்றபொழுது, இம்மதி மகளிர் முகத்தை யொக்கும்; இதற்கு நாம் அருளவேண்டுமென்று கருதி அவை யெல்லாஞ் சேர; அம்மதியின் மனங் குளிரும்படி தம்முடைய குடங்கைகளாலே நீமுகத்தை யொப்பை நல்லை நல்லையென்று அதன் புறத்தே தட்டுவன போலே யிருந்தனவென்க.

கொடிபால்பகா அஃறிணையிற்பெயராதலால் அதன் பொதுமையை நீக்கக் கொட்டுவ எனச் சிறப்புவினைத்தார் “பொதுப்பெயர் வினைகளின் பொதுமை நீக்கும்” என்ற சூத்திரத்தால். இது தொடர்புயர்வு நவீர்சியணி. இதனை வடநூலார் அதிசயோத்தி யலங்காரம் என்பர். (௩௭)

பரவையாழ்குழல்பண்ணமைமென்முழா

உருவம்யாருடையாறொன்றொளிராகா

அரவம்வாய்திறந்தார்ப்பதுபோன்றதே

இ - ள். திருமேகலைதென் அரி கிண்கிணி — பொலிவமைந்த மேகலையும் தெள்ளிய பருக்கைக் கல்லுகளமைந்த சதங்கையும், பரவையாழ் பண்ணைமகுழல் — பேரியாழும் இசையமைந்த வேய்ங்குழலும், மெல்முழா அரவம்—சிறிய குடமுழாவுமாகிய இவற்றினேனை, (எவ்வாற்றிந்ததென்னில்) உருவம் யார் உடையார் — (என்னிலும்) இவ்வுலகில் உருவுடையவர் யாரென்று, ஒளிராகர் வாய்திறந்து ஆரபபது போன்றது— விளங்கும அந்நகரம்வாய்விட்டார்க்குத் தன்மைபோலிருந்தது.

(ந - னா.) மேகலைகிண்கிணிபேரியாழ் பண்ணையுடைய குழல் முழாவென்கிற இவற்றினரவம் எவ்வன மிருந்த தென்னின், இவ்வுலகில் என்னிற்காட்டிலுருவுடையார் யாரென்று நகர்தான் வாய்விட்டார்க்குத் தன்மை போலிருந்ததென்க.

பரவை பரத்தல் அது பெருமைமேல் நிற்பலால் பரவையாழ் என்றதற்குப் பேரியாழ் என்றார். இது நால்வகை யாழிலொன்று. அவையாவன பேரியாழ், மகரயாழ், சகோடயாழ், செங்கோட்டியாழ். இவை நரம்பின் தொகையால் இப்பெயாபெரும் “ஒன்றோடிருபது மொன்பதம் பத்துடனே நின்றபதினும் பின்னேழும்— குன்றது — நால்வகையாழிற்கு நன்னரம்பு சொன்முறையே—மேல்வகையதுலோர்விதி” திருவம் அம்சாரியை யிடைச் சொல். மேகலை ஏழுகோவை. எண்கோவையென்றலும் ஒன்று. இவற்றினொலியை நகர் கூறியதாக அத்தியவசயித்தலால் தற்குறிப்பணி. இதனை வடநூலார் உத்பபோகூரலங்காரம் என்பார். (௩௮)

செம்பொன்மாடங்கள்சென்னியழுத்திய

அம்பொற்றிண்ணிலையாய்மணித்து விகள்

வெம்புநீள்கடர்வீழ்ந்துசுடுதலிற்

ஐம்பொறகொப்புள்பரந்தனபோன்றவே.

இ - ள் சென்னி அழுத்திய—தமதுதலையிலழுத்திய, அம்பொன்தின் நிலை ஆய்மணி தூவிகள்—அழகியபொன்றா நிண்ணிய நிலையுண்டாகக்கட்டிய ஆராய்ந்த இரத்தினமழுத்திய தூபிகளையுடைய, செம்பொன் மாடங்கள்—செவந்தபொன்னுலாசியவீடுகள், வெம்புநீன்சுடர்—வெப்பமிக்கசூரியன், வீழ்ந்துசுடுதலின்—தாழ்த்துசுடுதலினால், பைம்பொன் கொப்புள்—பசியபொன்னுருகிக்கொப்புளமாக, பரந்தனபோன்ற—பரந்திருத்தலையொத்திருந்தன.

(ந - னா.) தந்தலையிலழுத்திய மணித்தூவிகளையுடைய மாடங்கள், ஞாயிறு தாழ்த்துசுடுதலினால் பொன்னுருகிக் கொப்புள் பரந்தன போன்றன வென்க

இன் உருபு ஏதுப் பொருட்டு தூவிகளைக் கொப்புளாக அத்தியவசயித்தலால் இதுவும் அவ்வணி (௩௬)

உருளிமாமகியோட்டொழித்தோங்கிய
வெருளிமாடங்கள்மேறறுயிலெய்தலின்
மருளின்மான்பிணைநோக்கினல்லார்முகத
தருளினுலுமூலாற்றுவபோன்றவோ.

இ - ள் உருள் மாமதி—வட்டவடிவாகிய பெரிய சந்திரனது, ஓட்டு ஒழித்து ஒங்கிய—செல்வைத்தவிராது மேலே யுயர்ந்த, வெருளி மாடங்கள் மேல்—வெருட்சியையுடைய மாடங்களின்மேல், துயில் எய்தலின்—(சூரியனது தேறிப்பூட்டிய குதிரைகள்) நித்திரை கூடதலால், மருளின்பிணைமான் நோக்கின்—மருட்சியையுடைய பெண்மானின் பார்வையையுடைய, நல்லார் முகத்து அருளினால்—பெண்கள் முகத்திலரும்பிய அருளினால், ஆழல் ஆற்றுவபோன்ற—தமதுவெம்மையைக் குதிரைகளாற்றுகையொத்திருந்தன.

(ந - னா.) மதியைச்செல்வைத்தவிராத்து மேலேயோங்கியவெருட்சியையுடையமாடங்களின்மேல்; ஞாயிற்றின்றேற்பூண்ட மாககள் துயிலைப்பெறுதலினாலே அவைநல்லார்முகத்தினருளால், தம்வெம்மையையாற்றுவனபோன்றவென்க

உருளி, வெருளி இப்பகுதிப்பொருள் விசுதி. ஓட்டு இடையிலொற்றி மட்டித்துவந்த தொழிற்பெயர் “ஊற்று, கீற்று” என்றாற்போல. மாடங்கள் மேற்றறுயிலெய்தலின் என்பதனால் தொடர்புயாபு நவீந்தியனியும், அருளினுலுமூலாற்றுவபோன்ற என்பதனால் தற்குறிப்பணியுங் கலந்துவருதலால் கலவையணி

(௪௦)

அசம்புபொன்வளையாய்மணிப்பூண்களும்
பசும்பொன்மாலையும்பட்டுழிப்பட்டவை
நயந்துகொள்பவரின்மையினநகர்
விசம்புபூத்ததுபோன்றனவீதியே.

இ - ள் பொன் அசம்புவளை — பொன் இடையாறு தொழுருகின்றமலையிற்பிறந்த, ஆய்மணிப்பூண்களும்—ஆராய்ந்த இரத்தினமழுத்திய ஆபரணங்களும். பசும்பொன்மாலையும்—பசிய பொன்னுலரிந்து செய்த மாலையும், பட்ட உழிப்பட்டவை—விழுந்த இடத்தே கிடக்கின்றவற்றை, நயந்து கொள்ப

வர் இன்மையின்—விரும்பியெடுப்போரில்லாமையால், அநகர்வீதி—அந்தநகரியிலுள்ள வீதிகள், விசம்பு பூத்தல்போன்றன—ஆகாயமீனைப் பூத்த தன்மையையொத்திருந்தன.

(ந - னா.) பொன் இடையறாதொழுகின்றவரையிறபிறந்த மணியாற் செய்த பூண்களும்மாலையும் விழுந்தவிடத்தே கிடக்கின்றவறறை யெடுப்பாரின்மையின்; அந்நகர்வீதி ஆகாயம் மீனைப்பூத்ததன்மையையொத்தனவென்க.

பட்டவுழி பட்டுழி ஈறுதொகுத்தல். நயந்து இறந்தகாலவினையெச்சம் நய பகுதி. இது செல்வமிக்குதியைப் புகழ்தலால் வீறு கோளணியும், ஒப்புமைக்கூட்டவுவமையனியுங் கலந்திருத்தலாற் கலவையணி (சக)

தேக்கணின்னகிறேனெடுகூட்டமைத

தாக்கப்பட்டவளவில்கொழும்புகை

வீக்கிமாடந்திறந்திடமெல்லவே

ஊக்கிவாய்விட்டியாப்பனபோன்றதே

இ - ள். தேன் கண் இன் அகில்— நெய்யைத்தன திடத்துடைய நாரறமீனிய அகிலை, கூட்டுதேனெடு அமைத்து ஆக்கப்பட்ட—கூட்டையுந் தேனெடுபிசைந்து உண்டாக்கிய, அளவு இல் கொழும்புகை—அளவில்லாத கொழுவியபுகையை, மாடம் வீக்கி, மாடங்களிற் சாளரங்களையடைத்து நிறைத்து, திறந்திட—அச்சாளரங்களைத்திறக்க, ஊக்கிவாய்விட்டு—(அம்மாடம்புகையைப்பொறுக்கமாட்டாது, வலிந்து வாய்திறந்து, மெல்ல உயிர்ப்பன போன்றது—மெல்லெனவெளிப்படுத்தலையொத்திருந்தன.

(ந - னா.) நெய்யை யிடத்தேயுடைய நாரறமீனிய அகிலையும் ஒழிந்த கூட்டையுந் தேனோடே பிசைந்துண்டாக்கின புகையை, மாடங்களிற் சாளரங்களை யடைவித்து நிறைத்து அவற்றைத் திறக்க, அம்மாடம் புகையைப் பொறுக்கமாட்டாது வலிய வாயங்காந்து மெல்லெனக் காலுவபோன்றனவென்க.

கூட்டாவன கண்டசருக்கரை, தேன், குங்குலியம், கற்பூரம், சந்தனம், அகிலிவற்றாற்சமைந்தன. “நோகட்டி செந்தேனிரியாசங்கற்பூரம் ஆரமகிலுறுப்போடாறு” தேன் என்னுஞ் சொல்வரு மொழி முதல் வல்லெழுத்துவர நிலைமொழி யீறுகெட்டு வல்லெழுத்துமிக்கது. உயிராப்பனவென்னும் வினைமுற்றினின்று பிரிந்தொழிற்பெயர் இரண்டனுருபேற்றது. சாளரத்தின்வழியாய்ப் புகைவருதலை அது உயிர்த்தது போலிருந்ததென அத்தியவசயித்தலால் தற்குறிப்பணி. (சஉ)

தப்பில்வாய்மொழித்தானவர்வைகிய

ஒப்பின்மாநகரொண்மைமற்றியாதெனில்

கற்பத்திந்திரன்காழுறாமாணிச்

செப்புவாய்திறந்தன்னதொர்செம்மற்றே.

இ - ள். தப்பு இல் வாய்மொழி தானவா வைகிய — பிழைப்பில்லாத உண்மைமொழியையுடைய விஞ்சையர்தங்கிய, ஒப்பு இல்மாநகர் ஒண்மை—உவமைதனக்கில்லாத பெரிய அந்நகரின்விளக்கம், யாது என்னில்—எவ்வா

றிருந்ததென்றால், கற்பத்து இந்திரன் காமுறு—இந்தக்கற்பத்துக்குரிய இந்திரன்விரும்பும், மாமணி செப்புவாய்திறந்தால் அன்னது ஓர் செம்மற்று—ஆபரணம் வைத்த இரத்திநச் செப்புவாய் திறந்தாற்போலும் பெருமையை யுடையது.

(ந - னா.) தானவர்தங்கியநகரின்விளக்கம் பின்னை எங்ஙனமிருந்ததென்னில், இக்கற்பத்திற்குரிய இந்திரன்விரும்பிய பூண்டங்கு மணிச்செப்பைவாய்திறந்தாற்போலுஞ் செம்மற்றென்க

நூல்செய்தார்காலம்சுவேதவராககற்பமாதலால் கற்பத்திந்திரன்என்றார். கற்பத்திந்திரன் என்றதற்குக் கற்பகத்தையுடைய இந்திரன் எனப் பொருள் கொள்ளுதலுமொன்று. செம்மற்று பண்படியாகப்பிறந்த ஒன்றன்பாற்படர்க்கைக்குறிப்பு வினேமுற்று செம்மல பகுதி, து ஒன்றன்பால்வகுதி. லகரமுந்தகரமுந்திரிதல் சந்தி. இதுவுந் தற்குறிப்பணி (சுந)

அறுசீர்நாலடித்தரவு கோச்சகம்.

நன்னகர்நோக்கிநாயகனாகுகொல்புகுந்ததென்னப்
பொன்னகாபொலியப்புக்குப்பொங்குமாமழைகடநகு
மின்னவீர்செம்பொன்மாடத்திருவருமிழிந்துபுக்குப்
பின்னவன்விருந்துபேணிப்பேசினன்பிறங்குதாரான்.

இ - ன். நாய்கன் நலநகர் நோக்கி—சீதத்தன் நல்ல அந்நகரானோக்கி, புகுந்தது நாகம் கொல் என்ன—வந்தது பொன்னுலகமோவென்று கருத, பொன்னகா பொலியப்புக்கு—பொன்மயமாசியநகரில் விளங்கப் புகுந்து, பின் இருவரும் இழிந்து பொங்கும் மாமழைகள் தங்கும் — பின்பு இருவருமிறங்கி விளங்கும் கரியமேகங்கள் தங்கிய, மின் அவீர் செம்பொன் மாடத்து— ஒளிவீசும் செம்பொன்னுலமைந்த தரன்மனையிலபுகுதலால், அவன் விருந்து பேணி—அத்தரன்விருந்திடமி, பிறங்கு தாரான் பேசினன்—விளங்குமாலையையணிந்த அவன் ஒருவார்த்தைசொல்லுவான்.

(ந - னா.) நாய்கன்நகரானோக்கி நம்புகுந்தது நாகமோவென்றுகருதும் படி. பொன்னகரிலே புக்கு, பின்பு இருவரு மிழிந்து தரனுடையமனையிலே செல்லுதலாலே, அவன்விருந்திடமி பின்பு அத்தரனொருமொழி கூறினனென்க

மழைதங்கு மிருவொனக்கூட்டித் தரன்வேகத்தாற்றங்குதலும் சீதத்தன் கொடையாற்றங்குதலு மெனப் பொருள்கொள்ளுதலும் அமையும். (சச)

மாடியந்தானைமன்னர்மாமணிநாகமாக

கேடில்சீர்க்கலுழையகலுழவேகறகுத்தேவி

தோடலர்கோதைதொல்சீர்த்தாரணிகளும்புண்கண்ணி

ஆடவரறிவுபோழுமணிமுலையணங்கினன்னன்.

இ - ன். மாடியம் தானைமன்னர்—கெடுதிவினைக்குஞ் சேனையையுடைய அரசர்கள், மாமணிநாகம் ஆக—பெருமையமைந்த மாணிக்கத்தையுடைய சர்ப்பங்களாக, கேடுஇல்சீர் கலுழன் ஆய—அழிதலில்லாதபுகழ்வாய்ந்த தான்

அவைகளுக்குக் கருடனாதலால், கலுழவேகன்குதேவி—கலுழவேகனென்னும் பெயர்வாய்ந்த இந்நகரசனுக்குத் தேவியாகிய, தோடு அவர்கோதை தொல் சீர்தாரணி—பூவிதழ்பரந்த கூந்தலையும் தொன்றுதொட்டுள்ள சிறப்பையும் வாய்ந்த தாரணியென்பவர், சுரும்பு உண்கண்ணி—வண்டினைவென்ற கண்களையுடையவரும், ஆடவர் அறிவுபோமும் அணிமுலை அணங்கின் அன்னாள்—காமிகளுடைய அறிவைக் கொள்ளுகொள்ளும் அழகிய தனங்களையுடைய கொல்லியம்பாவையையொத்தவளும்.

மாடியம் உடம்புக்கீடு அரசர்நாகமாகவும் அரசன் கலுழனாகவும் உருவஞ் செய்தலால் இயைபுருவகவணி. ஆய என்னும் பெயரொச்சத்தினின்று பிரிந்த ஆதல் என்னுந் தொழிற்பெயர் ஏதுப்பொருளில்வந்த மூன்றனுருபு ஏற்றுநின்றது

இதுபின்வருஞ்செய்யுளோடுமுடிதலால். கொல்லியம்பாவைமோகினி. விண்ணகம்விளங்குவெண்கோட்டினம்பிறைமுனைத்தேபோல் பண்ணகத்தினியசொல்லாள்பாவையைப்பயந்த ஞானேற எண்ணிடமின்றிமன்னரிமமலையிறைகொண்டணடி.

அண்ணலங்களிற்றினுச்சியருங்கலவெறுக்கையீந்தார்.

இ - ள். பண் அகத்து இனியசொல்லாள் பாவை — இசையினிடத்துள்ள இனிமைபோலு மினியசொல்லையுடையவளுமாகிய பதுமைபோன்ற ஒருபெண்ணை, விண் அகம விளங்க—ஆகாயத்தில் விளங்க, வெண்கோடு இளம்பிறைமுனைத்ததுபோல்பயந்த ஞானேற ஏ—வெள்ளியவளைந்த இளம்பிறை முளைத்ததுபோலப்பெற்ற அந்நாளே, மன்னர் — அரசர்கள், எண் இடம இன்றி — எளளிட இடமில்லாமல், இமலை சுண்டி இறைகொண்டு—இந்தவெள்ளிமலையில் நெருங்கித்தங்கி, அண்ணல அம் களிற்றின் உச்சி—பெருமையமைந்த அழகியயானையினுச்சியில், அருங்கலம்வெறுக்கை நந்தார்—பெறுதற்கரிய ஆபரணமாகிய செல்வத்தைக்கொடுத்தார்.

பயந்த அன்றே எனப் பாடமுண்டு; பெற்ற அப்பொழுதேயென்பது பொருள். பாவை உவமையாகுபெயர் இறை தொழிற்பெயர் இறு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, ஐ புடைபெயாச்சி வீகுதி. (சகசு)

மந்திரத்தரசன்வல்லேகிமித்திகன்வருகவென்ன

அந்தரத்தோடுகோளிந் சாதகமவனுஞ்செய்தான்

இந்திரதிருயிலெய்ப்பக்குலவியபுருவத்தாட்டு

வந்தடைபான்மைமன்னமேலிராசமாபுரத்ததென்றான்.

இ - ள். மந்திரத்து அரசன்—வித்தியாதரலோகத்தரசனாகிய கலுழவேகன், கிமித்திகன் வல்லே வருக என்ன—சோதிடநூல் வல்லோனை நோக்கி வினாந்து சாதகஞ் செய்து வருகவென்றுகூற, அவனும்—அச்சோதிடநூல் வல்லோனும், அந்தரத்து ஓடு கோளின் — ஆகாயத்திற் செல்லு மொன்பது கோள்களையுமெண்ணி, சாதகம் செய்தான்—சாதகம்செய்தனன், இந்திரதிருவில் ஏய்ப்ப—இந்திரதனுசையொப்ப, குலவிய புருவத்தாட்டு—வளைந்தபுருவத்தைபுடைபு தத்தைக்கு, வந்து அடைபான்மை—வந்துசேரும் நலயினைப்

பயன், மண்மேல் இராசமாபுரத்தது என்றான்—மண்ணுலகிலுள்ள இராசமா புரத்திலுள்ளது சேருமென்றுகூறினான்.

(ந - னா) விச்சாதரலோகத்தின் கணரசன், கணிக்குச்சாதகஞ்செய்து வருகவென்றவனுக்கு அன்னுங் கோளாலேயெண்ணிச் சாதகஞ்செய்தான்; அங்ஙனஞ்செய்தவன் ததைசகுவந்து சேருநல்லினைப்பயனெல்லாம், மண் மேலிராசமாபுரத்தே வந்தேச்சேருமென்று கூறினானென்க.

பான்மை ஊழ். ஏய்ப்ப உவமவுநுபிடைச் சொல்லடியாகப்பிறந்த நிகழ் காலவனைப்பயசம் ஏய் பகுதி, பகரமெய்விரித்தல் விகாரம், பகரமெய் சந்தி, அ எச்சவிகுதி (சுஎ)

அவனுடைதெளிந்துவேந்தனாசையுளரசர்நிற்பக்

கவனங்கொள்புரலிக்கொட்பிறகாடலுங்கரந்துவைத்தான்

அவனதேகருதிறுங்கொலன்றுகொலறியலாகா

இவணதமுறிதுமென்றுகோயிலுக்கேகினை.

இ - ன். அரசர் ஆசையுள் நிற்ப—அரசாகளிந்தப்பெண்ணை நமக்குத் தருவானென்னுமானையில் நிற்க, வேந்தன் அவன்உரை தெளிந்து நிற்ப— கலுழவேகன் சோதிடநூல்வலலோன் வாரத்தையைத்தெளிந்து இராசமா புரத்தில் கொடுப்போமென்றுநிற்க, கவனங்கொள புரல்கொட்பு இன்—இட மும்வலமும்பாய்கின்ற கதியைக்கொண்ட குதிரையினது சுழற்சியைப்போல, காதலுமகரந்துவைத்தான்—அவன் தனதுலிருப்பதையும் (அவ்விரண்டிடத் துக்கும் பொருந்தக்கூறி) மறைத்துவைத்தான் (அதலால்), அவன் அதே கரு திறுங்கொல்—அக்கலுழவேகன் சோதிட நூல் வலலோன் சொன்னதைக்கரு தியிருக்கின்றனோ, அன்றுகொல்--அன்றி யரசாகருநயத்தோ, அறியலாகா-இ வ்விரண்டுமுன்னறியமுடியா, இவன்அதும் அறிதும் என்று—இவ்விடத்து நீவந்தபடியால் அக்காரியத்தைதும் விளங்கவறிதவாமென்றுகூறி, கோயிலுக் கு ஏகினை— பின்புசீதத்தனையுங்கொண்டு அரசன்கோயிலுக்குப்போயினான்.

(ந - னா.) அரசர் எமக்குத்தருமென்னு மானையிலேநிற்ப; கணிதான் கூறியவுரையைத்தெளிந்துஅங்கே கொடுக்குமென்றுநிற்ப, வேந்தன் இடமும் வலமும்பாய்கின்ற கதிவிடேடத்தைகொண்ட குதிரையினதுமனத்திற்குழற் சிபோலத் தன்காதுலுபு மிரண்டிடத்து மொப்பக்கூறி மறைத்துவைத்தானாத லால், அவன்கருதிய காரியம் அக்கணிகூறியதே யாயிருக்கின்றதோ அன்றி யரசர்கருதியதேயோ, இரண்டு மிதற்குமுன்னறியமுடியா, இனி நீவந்தபடி யாலே இப்பொழுது அவன்கருதியதும் விளங்கவறியக்கடவேமென்றுகூறிப் பின்பு சீதத்தனையுங்கொண்டு கோயிலுக்கு ஏகினானென்க.

ஆம் கட்டுரைச் சுவைப்பொறான்படநின்ற இடைச்சொல், அது உம் முற் றியலுக்கவீறுகெட்டு அதும் எனநின்றது “முற்றும்நொரோவழி” என்றவிகி யால். அறிதும் தன்மைப்பன்மை யெதிகாலவீணமுற்று அறி பகுதி, தும் தன்மைப்பன்மைவிகுதி. (சுஅ)

பால்பரந்தியைப்பட்டார்பூவணைபகம்பொறகட்டிற்

கால்பரந்திருந்தவெங்கட்கதிர்முலைச்சின்வீக்கி

வேல்பரந்தனையகண்ணூர்வெண்மதிக்கதிர் பெய்கற்றை

போலிவர்கவரிவீசமன்னவனிருந்தபோழ்தின்.

இ - ள். பால் பரந்தால் அணையபட்டு ஆர்—பாலாடை பரந்தாலொத்த வெள்ளியபட்டுகிறைந்த, பசும்பொன் கட்டில் பூ அணை—பசியபொன்னாலாகியகட்டிலில் பூவணியில், கச்சின் வீக்கி—கச்சாறகட்டி, கால்பரந்திருந்த வெம்கண் கதிாமுலை—அடிபரந்து தளராதிருந்த விரும்புஞ்சுகத்தையும் விளக்கத்தையும்வாய்த்ததனதையுடைய, வேல்பரந்தால் அணையகண்ணூர்—வேல் கொலைத்தொழிலிற் பரந்தாலொத்த கண்களையுடைய பெண்கள், வெண்மதி கதிர் பெய்கற்றைபோல்—வெள்ளியசந்திரனுடைய கிரணங்களைச் சொரியும் நெருக்கைப்போல, இவா கவரிவீச மன்னவன் இருந்தபோழ்தின்—பரந்த சாமரமவீசக் கலுழுவேசுனி ருந்தசமையத்தில்.

அடியிலவருஞ் செய்யுளோடுமுடிதலால் ஒருதொடர். பொழுதுபோழ்துமுதலினதல். பரந்தனைய தொகுதல் விகாரம். இவாகவரி வினைத்தொகைநிலைத்தொடா. (சக)

என்வரவிசைக்கவென்னவாயிலோனிசைப்பவேகி

மன்னாதமுடிகள்வேயந்தவயிரம்போழ்ந்துழுதுசேந்த

பொன்னவீரகழல்கொள்பாதம்பொழிமழைதடகைகூப்ப

இன்னுரைமுகமன்கூறித்தானத்திலிருக்கவென்றான்.

இ - ள். என்வரவு இசைக்க என்ன—சேத்ததனோடுவந்த வெனது வருகையைக்கூறென்று தரன்கூற, வாயிலோன் இசைப்ப ஏகி—வாயில்காப்ப்பொழுஞ்சென்றுகூறச் சேத்தன் அரங்கோயிலுட்சென்று, மன்னர் தம்முடிகள் வேயந்த—அரசர்களது கிரீடத்தில் அழுத்திய, வயிரம்போழ்ந்து உழுதுசேந்த—வயிரங்கள்பிளந்து உழுதலாற்செவந்த, பொன் அவாகழல்கொள்பாதம்—பொன்னுல்லிளவாகும் வீரகண்டையணிந்த பாதத்தை, பொழிமழை தடகைகூப்ப—மேகம்போலக் கைம்மாறு கருதாதுகொடுக்கும் நீண்ட கைகளைக்குவித்துவணங்க, முகமன் இன் உரை கூறி—இனிய வுபசாரவார்த்தைகளைச் சொல்லி, தானத்தில் இருக்க என்றான் — அரசரிருத்தற்குரிய கீடத்திலிருக்கவென்றுகூறினான்.

சேந்த பண்படியாகப் பிறந்த இறந்தகாலப்பெயபொச்சம் செம்மை பண்புப்பகுதி, ஈறுகெட்டும் முதலிண்ணெின்ற சேபகுதி, நகரமெய் சந்தி, தகரமெய் இடைநிலை, அ எச்சவிகுதி. உழுது காரண காரியப்பொருளில்வந்த இறந்த காலவீனையெச்சம். (இ)

முதிர் பெயன் மூரிவான முழங்குவாய்விட்டதொப்ப

அதிராசன் முரசநாணவயிற்றுபெய்மாரியேய்ப்பக்

கதிர்விரிபூணிற்றகுத்தந்தைதாய்தாரங்காதன்

மதுரமாமக்கன் சுற்றம்வினவிமற்றிதுவுஞ்சொன்னான்.

இ - ள். முதிர் பெயல் மூரிவான முழங்குவாய் விட்டது ஒப்ப—மிக்க மழைபெய்யும் பெருமையமைந்தமேகம் வாய்விட்டு முழங்கியதொக்கவும், அதிராசல் முரசும் நான—அதிரு முழக்கத்தையுடைய முரசினையொக்கவும்,

பெய் அமிர்து மாரி ஏய்ப்பு — பெய்யுமமிர்த மழையையொக்கவும், கதிர்வீரி பூணிதற்கு—ஒளிவீசும் ஆபரணத்தையணிந்த சித்தத்தினோக்கி, தந்தைதாய் தாரம்—தந்தையும் தாயும் மனைபாளும், காதல்மதுரம் மாமக்கள் சுற்றமவினவி-விருப்பம்வாய்ந்த இனியபெருமையமைந்த புத்திரரும் சுற்றமுமாகிய இவர்கள் சேமத்தைவினவி, இதுவும்கொன்னான்—அவனுக்கு இதுவுங்கூறுவான்.

(ந - னா.) அங்கனங் கூறிய வரசன் ஒப்ப நாண ஏய்ப்பு அவனுடைய தந்தைமுதலியவர்களைவினவிப் பின்பு, அந்தச் சித்தத்துக்கு இதுவுங்கூறினான்.

மேகம் அச்சத்திற்கும், முரசு முழக்கத்திற்கும், மாரி கேட்டற்கு இனிமைதருதற்கும் உவமைகளாய்நிறைவால் இடையிலுள்ளது தொழில்பற்றிவந்த வுவமையணியாகவும், மற்றையவை பயன் பற்றிவந்த உவமையணியாகவுங் கொள்க. கொன்னான் இயல்பிலவந்த காலவழுவமைதி. மற்று பிறிதுபொருளில்வந்த இடைச்சொல் இரண்டனுருபு நிற்குமிடத்து நான்கனுருபு நின்ற லால் உருபுமயக்கம். (ருக)

இன்றையதன்றுகேண்மைபெயர் நுமொழுவாகாறும்

நின்றதுகிழமைநீங்காவச்சிரயாப்பினூழால்

அன்றியுமறனுமொன்றேயரசன்யான்வணிகளீயே

என்றிரண்டில்லைகண்டாயிதுநினதில்லமென்றான்.

இ - ன். கேண்மை இன்றையது அன்று — (கம்மிருவருக்கும்) நட்பு இன்றுள்ளதல்ல, வச்சிரயாப்பு இன் நீங்கா ஊழால்— வயிரதுதியால் தலையி லெழுதிய எழுத்துப்போல நீங்காதவிதியினாலே, எமாதமா எழுவாகாறும் கிழமைநின்றது—எம்முடையமூதாதையொழுவர் நம்முடைய மூதாதையொழுவர்காறும் உரிமைநின்றது, அன்றி உம் அறன் உம் ஒன்று ஏ—அதுவல்லாம லும் சமயமுமொன்றே, யான் அரசன் நீவணிகள் என்று இரண்டு இல்லை— நான்சத்திரியன் நீவைசியன் என்றுசொல்லப்பட்ட சாதி இரண்டேயன்றிவேறில்லை, இதுநினது இல்லம் என்றான் — இது உனதுவீடென்று கலுழவே கன்கூறினான்.

(ந - னா.) கேண்மையின் துளதாயதன்று; வச்சிரயாப்பி நீங்காதவிதியினாலே எமொழுவர் நுமொழுவரளவு மேருகிழமையும்போல வேற்றிழிவின்றிநின்றது அக்கேண்மை; அன்றியுஞ்சமயமு மொன்றேயாதவின், யானரசன் நீவணிகள் என்று இரண்டுசாதியில்லைகாண், இதுநின்மனை காண என்று

கண்டாய்முன்னிலையகை, எமர், நுமா கிளைப்பெயர்கள். யாம் நீர்என் னும்பன்மைப்பெயர்கள் விகாரப்பட்டுநின்ற எம், நம்பகுதிகள், அர் பலர்பா ல்விருதி. (ருஉ)

மந்திரமன்னன்சொன்னீர்மாரியால்வந்தநின்ற

சந்தனத்தளிர்ந்ததேபோற்சித்தத்தன்றளிர்ந்தநோக்கி

எந்தைக்குத்தந்தைசொன்னானின்னைமென்றுகேட்ப

முந்தைதான்கேட்டவாதேமுழுதெத்தியம்புகின்றான்,

இ - ன். மாரிஆல் வற்றிநின்ற சந்தனம் தளிர்ந்ததுபோல்—மழையால் உலர்ந்துநின்ற சந்தனமரம் தளிர்ந்ததுபோல, மந்திரம் மன்னன் சொல்நீர்-விச்சாதரலோகத் தரசனாகிய கலுழவேகனது சொல்லாகிய நீரினால், சீதத்தன் தளிர்ந்துநோக்கி—சீதத்தன் மகிழ்கூர்ந்து அவனைப்பார்த்து, கேட்பு—நான்கேட்கும்படி, எந்தைக்கு—எனது தந்தைக்கு, தந்தை—அவனது தந்தையாகிய பாட்டன், முந்தைதான்கேட்டஆறே—முன்புதான் கேள்விப்பட்டபடியே, இன்னணம் சொன்னான் என்று—இவ்வாறு சொன்னான் என்று, முழுதுளடுத்து இயம்புகின்றான்—முழுதுமெடுத்துச் சொல்லுகின்ற சீதத்தன்.

இது முதல் சங்குடைந்தனைய என்பதற் “சொன்னான்” என்பதனோடு முடிதலால் ஒருதொடா—வறறிபண்படியாகப்பிறந்த இறந்தகாலவ்னையெச்சம் வறுபகுதி, முரசுநிலையெழுத்தாகத் தோன்றிய நகரமெய் இறந்தகால இடைநிலை, உகரக்கேசெந்தி, உ எச்சவிகுதி. (௫௬)

வெள்ளிவேதண்டத்தங்கண்வீவ்றென்சேடிப்பாவீற்

கள்ளவழிகைதவேலிக்காசில்காந்தாரநாட்டுப்

புள்ளணிகிடங்கின் விச்சாலோகமாநகரிற் போகா

வெள்ளிவேற்கலுழவேகன் வேதண்டவேந்தாவேந்தன்

இ - ன். வெள்ளிவேதண்டத்தது அங்கண்—வெள்ளிமலையில், வீவ்றில் தென்சேடிபாலில்—கெடுதலில்லாத தெற்குள்ள விச்சாதரலோகத்தின்பக்கத்தில், கள்ளவழிகைதவேலி—தேனெழுது மலர்களையுடைய தாழைகளை வேலியாகவுடைய, காசு இல்காந்தாரநாடு—குற்றமில்லாத காந்தாரநாட்டில், புள்ளணிகிடங்கின்—பறவையினொழுங்கினையுடைய அகழ்நையுடைய, விச்சாலோகமாநகரில் போகாத—விச்சாதரலோகமாநகரியினின்றும் நீங்காத, வெள்ளிவேல்கலுழவேகன் வேதண்ட வேந்தர் வேந்தன்—வெள்ளியவேலையெந்தியகலுழவேகனென்னும் பெயரினன் அம்மலையிலுள்ள அரசாக்கு அரசனாயுள்ளவன்

முதலுக்குஞ் சீனைக்கும் ஒற்றுமையுண்மையாற சீனைவீனையை முதன்மேலேற்றிக் கள்ளவழிகைதயென்றா. வெண்மையென்னும்பகுதி ஈறுகெட்டுப் பகுதிப்பொருள்விகுதியோறு வெள்ளி எனநின்றது. (௫௭)

சங்குடைந்தனைய வெண்டாமரைமலாத்தடங்கள் போலும்

நங்குடித்தெய்வங்கண்டாநமரங்காளிறிமினென்னக்

கொங்குடைமுல்லைக்கொய்போதிருவடங்கிடந்தமாப

இங்கடிபிழைப்பதன் றுலெங்குலமென்று சொன்னான்

இ - ன். நமரங்காள்—நம்முடையவர்களே, நங்குடித்தெய்வம் கண்டார் அறிமின் என்னசொன்னான்—அவன் நமது குடித்தெய்வங் காணும் நீங்கள் தெரிந்துகொள்ளுங்களென்று சொன்னான், கொங்கு உடை முல்லை கொய்போது—மகரந்தத்தோடு மலர்ந்த முல்லையினது கொய்யுமலரார் றொடுத்த, இருவடம் கிடந்தமாப—இரண்டு மாலைகள் மணந்த மார்பையுடைய அரசனே (ஆதலால்) சங்கு—சங்கினையும், தடங்கள் உடைந்தது அனைய வெண்டாமரைபோலும்—தடாகங்களில் உடைந்ததுபோலமலரும் வெண்டாமரை

யையும் போலப் புனிதமாகிய—எம்குலம்—எமது குலம், இங்கு அடிபிழைப் பது அன்று என்று சொன்னான் — இவ்விடத்தில் உன் பாதத்திற்குத் தப்பி நடப்ப தல்லவென்று சீதத்தன் கூறினான்.

சங்கு கெட்டாலுங் தன்னிறங்கெடாததுபோல வறுமையாற் கெட்டா லும் தமது தன்மைகெடாத குடியெனவும் அமையும். முல்லை இருவடமா வது அரசமுல்லையும் காவல்முல்லைபையுமாம், இவ்விரண்டும் அரசவாகைத் திணையில் அடங்கிய துறைப் பொருள்களாதலால். முல்லை என்பதற்குப் பொருள் இருந்தல் இதனை விரிக்கிற்பெருகும். என்ன என்னும் வினையெ ஷ்சத்தோடு “மந்திர மன்னன்” என்னுஞ்செய்யுள்முதல் சொன்னான் என்னு முறைக் கூட்டியுரைத்து ஒரு தொடராக்குக. கண்டா துணிவுபற்றிவந்த காலவழுமைதி, எதிர்காலத்தை இறந்தகாலமாகக் கூறியதால். நமரங்கள் கள் விசுவகிமேல் விசுவகி. நமரங்கள் என்றது விளவேற்றுமை “என்காணு யர் பெயர்க்கு” என்னுஞ் சூத்திரத்தால். (௩௩)

பெருந்தகைகுகுரிசிட்டுமுன்பெருவிலக்கடகமுன்கை
திருந்துபுவணங்கபபாறிச்சென்றுதனனுரிமைகாட்ட
பொருந்துபொற்பபோம்பிப்பொன்னிழைகடரநின்ற
கருங்கண்ணிதந்ததுவேறுக்கட்டுனாபயிற்றுக்கின்றான்.

இ - ள் பெருந்தகைகுகுரிசில் — (அதுகேட்டு) பெருந் தன்மையையு டைய கலுழவேகன, தோழன் திருந்து புவணங்க—சீதத்தன் மனந்திருந்தி வணங்க, பெருவிலை கடகம் முன்கை பறற்சென்று— அதிகவிலைபெற்ற கட கமணிந்த அவனது முன்கையைப்பிடித்து உளளேசென்று, தன் உரிமைகா ட்ட—தனது மனைவியைக்காட்டினனாக, பொருந்து பொற்ப ஒம்பி— அவ ளும் மனம் பொருந்தியழகு மிகவுபசரியாகிறக, பொன் இழை கடரநின் றகருங்கண்ணி—பொன்றாறசெய்த ஆபரணம்வளங்க மாடத்தில் நின்றதத் தையை (சீதத்தன்னோக்கி)

இதுவும் அடியில் வருந் செய்யுளும் ஒருதொடர் ஆதலால் திறத்துவே றுக்கட்டுனாபயிற்றுக்கின்றான் என்னுந் தொடரை அதனோடு கூட்டிப் பொரு ள்கூறுதல காணக. திருந்துபு, பொருந்துபு செய்யுள் என்னும் வாய்பாட்டிற் றதகாலவினையெச்சம். காட்ட அகரவீற்றுப் பிறவினை வியங்கோள் வினை முற்று (௩௪)

எரிமணிப்பளிக்குமாடத்தெழுந்ததோரகாமவல்லி
அருமணிக்கொடிகொண்பின்கொலமரர்கோனெழுதிவைத்த
ஒருமணிகுயின்றபாவையொன்று கொலென்றுநாய்கன்
திருமணிக்கொடியையோரான்றெருமரமன்னன் சொன்னான்.

இ - ள். எரிமணிப்பளிக்குமாடத்து எழுந்தது ஓரகாமவல்லி—நெருப்பு ப்போலுஞ் செங்கிறம்வாய்ந்த மாணிக்கம்பதித்த பளிங்காலமைந்த மாடத்தி லெழுந்த ஒப்பில்லாத காமவல்லிக்கொடிபோன்ற இப்பெண், அருமணிக்கொ டிகொல்—பெறுதற்கரிய ஒருமாணிக்கம் பூத்த கொடியோ, மின்கொல்—மி

ன்றோ, அமரர்கோன் எழுதிவைத்த—இந்திரன் தன்மனத்திலெழுதிவைத்த, ஒருமணிசூயின்றபாவை ஒன்று கொல் என்று—ஒப்பில்லாத இரத்தினமிழைத்த ஒருபாண்வியாவென்று, நாய்கன் திருமணிகொடியை ஓரான் தெருமரசித்ததன் அழகிய மணிக்கொடிபோன்ற அப்பெண்ணை வினன்னென்றுணர்ந்து மனஞ்சூழல், திறந்துவேராக— (அப்பெண்ணை) தன் குலம் அன்றிச் சித்ததன் குலமாக, கட்டுப்பாப்பிறறுகின்றான் — தொழித்துச் சொல்லுவோனாகிய, மன்னன் சொன்னான்—கலுழவேகன் ஒருகாரியஞ் சொன்னான்.

திறம் குலம். ஓரான்முற்றெச்சம். பயிற்றுக்கின்றான் எதிர்காலத்தில் வந்த நிகழ்காலவினைமுற்றுப்பெயர். சூயினை இறந்தகாலப் பெயரெச்சம் சூயில்பகுதி: செருமர நிகழ்கால வினையெச்சம் செரு மரு பகுதி. கொடி. கொல், மின்கொல், பாவைகொல் ஐயவணி. இதனை வடநூலாரா சந்தேகாலங்காரம் என்பா.

(௫௭)

தூசலாய்க்கிடந்தவல்குறறுப்புறழ்தொண்டைச்செவ்வாய்
வாசவாண்குழலின்மின்போல்வருமுலைச்சாந்தநகதி
ஊசல்பாய்ந்தாடிக்காதிருகுண்டலமிலங்கசரினாரான்
காசில்யாழ்க்கணங்கொடெய்வக்காந்தர்வதத்தையென்பான்.

இ - ள் தூசு உலாய்கிடந்த அல்குல்—ஆடைகுழந்துகிடந்த அல்குலையுள், துப்புதொண்டை உறழ்செவ்வாய்—பவளக்கதையுங் கோவைகளையையுமொத்த செவந்த வாயையும், வாசம் வாண்குழலின் மின்போல்— வாசமமைந்த மேகத்தையொத்த கூந்தலையுமுடைய மிண்ணப்போல், காசில் குண்டலம் (நாணல் வளைந்துநின்றலால்) காசிலணிந்த குண்டலம், வருமுலைசாந்தநகதி—எழுந்த தனத்திலணிந்த சந்தனக்குழம்பிற் றோய்ந்து, ஊசல் பாய்ந்து ஆடி. இலங்கசரினாரான்—போக்குவரவுடைத்தாயசைந்து விளங்க நாணிகின்ற வள், காசில் யாழ் கணங்கொள்தெய்வம் — குற்றமற்ற வீணைவித்தையின் கூட்டங்கொண்ட தெய்வமாகிய, காந்தாவதத்தை என்பான் — காந்தர்வதத்தையென்னும் பெயரையுடையவள்

(ந - னா.) அல்குல் முதலியவற்றையுடைய தோரமின்போல் நாணிகின்றவள் தெய்வமாகிய காந்தருவதத்தையென்னும் பெயரையுடையாள்.

இதுமுதல்மூன்று செய்யுளும்ஒருதொடர் இது இல் பொருளுவமையணி. இதனைவடநூலார் அபூதவவமையணியென்பார்

(௫௮)

விளங்கினாளுலகமெல்லாம்வீணையின்வனப்பினாலே
அளந்துணர்வரியநங்கைக்கருமணிமுகிழ்த்தவேபோல்
இளங்கநர்முலையுமாகத்திடங்கொண்பெரந்தமின்னிற்
றுளங்குருண்ணுசப்புநீதான்ருதுருவருவென்னவுண்டே.

இ - ள். வீணையின்ஆல் வனப்பின் ஆல்உலகம் எல்லாமவிளங்கினான்— (அவன்தான்) வீணையினாலும் அழகினாலும் எல்லாவுலகத்திலும் மேற்பட்டுவிளங்கினான், அளந்துணர்வரிய நங்கை— அளவறுத்தற்கரிய குணங்களையுடைய பெண்ணிற்கிறந்த அகட்டு, கருமணி முகிழ்த்தபோல—நீலமணியரு

ம்பின்போல, இளகதிர்முலையும் ஆகததுஇடம் கொண்டுபரந்த — இளமையு
மொளியும்வாய்ந்த தனமும் மார்பினிடங்கொண்டுபரந்தன, மின்இல்துளங்கு
துண்டுகுப்பும் தோன்றாது—மின்னலைப்போல விளங்குதுண்ணிய இடையும்
கட்புல வகளுக்குப் புலப்படாது, உருஅருஎன்னஉண்டு — இப்பொழுதுஉண
டோ இலலை யாவென ஐயமுண்டாகத்தோன்றியது.

(ந - னா.) அவள் தான்வீணையாலும் வனப்பாலும் உலகமெல்லாம் விள
ங்கினாள்; அவட்குஅதுவுமன்றி முலையுமணிமுகிழ்த்த போற்றேன்றிப்பின்பு
ஆகத்தேபரந்தன; முன்புமின்போற்றுகங்கு துசுப்பும்இப்பொழுதுண்டில்லை
யென்ன ஐயநிகழவுண்டாயிற்று. (௩௧)

நின்மகளிவளைநீயேநின்பதிடுகொண்டுபோகி

இன்னிசைபொருதுவெல்வான்யாவனையானுமாக

அன்னவறகுரியனென்னவடிபணிசெய்வவென்றான்

தன்னமர்தேவிகேட்டுத்ததைதக்கேதக்கதென்றான்.

இ - ள். நின்மகள்—இவள் உனதுபுத்திரி, இவளைநீயேநின்பதிடுகொண்
டுபோகி—(ஆதலால்) இவளைநீயேபுன்னூர்க்கு ஏறக்கொண்டுசென்று, இன்னி
சைபொருதுவெல்வான்—இவளோடுஇனிய இசையாற்போசெய்துவெல்லு
வான், யாவன்ஏயானும்ஆக—எவனாயினுமாக, அன்னவற்கு உரியள்என்ன-
வென்றஅவனுக்கே கொடுப்பாயாகவென்றுகூற, அடிபணிசெய்வவென்றான்-
செத்தன் நான்குற்றேவல் செயவேனென்றுகூறினான், தன்அமர் தேவிகேட்
டு—கலுழவேகனால் விரும்பப்பட்டதாரணிகேட்டு, தத்தைக்குஏதக்கது என்
றான்—அடிபணிசெய்வது தத்தைக்கேதக்கதென்றுகூறினான்.

(ந - னா.) நின்மகளாகிய விவளைநீயேநின்பதி யேறக்கொண்டுபோய்
இசையாற்பொருது வெல்வான்யாவனா யினுமாக, அங்ஙனம் வென்றவனுக்
குக்கொடுப்பாயாக வென்றுகூறினானை, நாய்கனும் அடிமைபணிசெய்வே
னென்றான்; அதனைத்தாரணிகேட்டு இவ்விழிவுஇவளுக்கே தக்கதென்றுவெ
றுத்துகூறினானென்க

அடிப்பணி குற்றேவல், அடிசிறுமைமேல்சிற்பலால். “சிறியேமடிக்கு
டில்” எனப்பெரியோருங்கூறினா.

தான்என்பது விகாரப்பட்டுநிற்பலால் வீணமுதற்பொருளில்வந்த மூன்
றனுருபு ஏற்றது. யாவன்என்றமையால் அரசர்முதலிய மூவகைவருணத்தி
லும் எவனாயினுமாக வென்றானென்க. (௬௦)

முனிவரும்போகபூமிப்போகமுட்டாதுபெற்றுச்

தனியவராக்கிவாழ்தல்சாதுயரதனினில்லை

கனிபடுகிளவியார்தங்காதலன்கவானிறறுஞ்சிற்

பனியிருவிசும்பிற்தேவர்பான்மையிற்தென்றுசொன்னான்.

இ - ள் கனிபடுகிளவியார்—(அதுகேட்டு) கனிபோலுமினிமைவாய்ந்
தசொற்களையுடையபெண்கள். முனிவுஅரும்போக பூமி—வெறுத்தற்கரிய இப்
போகபூமியில், போகமுட்டாதுபெற்றும்—போகத்தைக்குறையாமற் பெற்

றுவைத்தும், தனியவர் அதனின் ஆகிவாழ்தல்—தனித்துவாழ்கின்ற தொழிலதனிற் காட்டில், சாதுயர் இல்லை—அவர்க்கிறந்துபடுத்துன்பம் வேறில்லை, தம் காதலன் கவானில் துஞ்சில்—அவாதமது கணவன் தொடையில் துயில்கூரப் பெற்றால், பணியிருவீசம்பில் தேவாபான்மையிற்று என்று (அவ்வீன்பம்) குளிர்ச்சியமைந்த விண்ணுலகில் பெரிய தேவரனுபவிகு மின்பத்தின் பகுதியையுடையது என்று.

(ந - னா.) அதுகேட்டுமன்னன் இனிமைதோன்றின கிளவியா பெறுதற்கரிய இப்போகபூமியிற் போகத்தைக்குறையாமற் பெற்றுவைத்தும், தனித்துவாழ்கின்ற தொழிலதனிற காட்டிலவர்க்கிறந்து படுமவருத்தம் வேறில்லை, அவர்தங்கணவன் குரங்கிலே துஞ்சுபெற்றின், அவ்வீன்பம் தேவரின்பத்தின் பகுதியையுடைத்தது.

சொன்னான் என்பதனை அடியிலவரும் செய்யுளோடு கூட்டுதலால் இவையிரண்டுமொருதொடா. அதனின் இன் உருபு மிகுதி குறித்தற் கணவந்தளில்லப்பொருட்டு. பான்மையிற்று பண்படியாகப்பிறந்த ஒன்றன்பாற்படர்க்குக் குறிப்புவினைமுற்று. பான்மைபகுதி, தின்சாரியை, மவிகுதி, யகரத்தோற்றமும் நகரத்திரீபுமகச்சி. (சுக)

நூற்படுபவன் சொன்ன துன்பொருளுழைந்தியானும்

வேறகடற்றோனை வேந்தாவீழ்ந்திரந்தாலுநேரோன்

சேறகடைமதர்வைநோக்கிநிலலரித்தடங்கணங்கை

பாற்படுகாலம்வந்தாற்பான்மையாலிலக்குந்பா

இ - ன். சேல்கடை—சேலின்கடைபோன்ற கடையினையும், மதர்வை நோக்கின்—மதர்த்தபாவையினையுமுடைய, சில் அரிதடகணங்கை—சில அரிபரந்த பெரியகண்களையுடையநங்கை (இந்நாளளவுஞ் சாந்துயர் எய்திநிற்கவும் ஒருவனுக்குரியவளாகுங்காலம் வாராமையினால்) யானும்—நானும், நூல்படுபவன் சொன்ன—சோதிடநூலில் வல்லோன் கூறிய, துன்பொருன்றுழைந்து—துண்ணியபொருளில் மனஞ்சென்று, வேல்கடல் தானவேந்தர்—வேலேந்திய கடல் போன்ற சேனையையுடைய அரசர், வீழ்ந்து இரந்தாலுநேரோன்—வீரும்பியிரந்தாலும்கொடுக்க வுடன்பட்டிலேன், பாற்படுகாலம்வந்தால்—(இப்போதவன்) ஒருவனிடத்த அடையுங்காலம்வந்தால், பான்மையார் விலக்குந்பார் சொன்னான்—அவ்விதியையாவராலும் விலக்கலரிதாகலால் (அதற்குநேர்த்தேனென்று) கூறினான்.

(ந - னா.) அதனையறிந்துவைத்தும் நகரை இந்நாளளவுஞ்சாந்தயமொய்திநிற்கவும், ஒருவன்பகுதியில் படுங்காலம் வாராமையினாலேயானும், சோதிடநூலிலே யுள்ளனைய கணிகூறியபொருளிலே சென்று, மன்னரிரந்தாலுநேரோனாயினேன், ஈண்டு அவன் ஒருவன் பாற்படுங்காலம்வந்தால் அவ்விதியாவராலும் விலக்கலரிதாகலின், அதற்குநேர்த்தேனென்று சொன்னானென்க. (1)

படைப்பருங்கற்பினுடன்பாவையைப்பரிவுநீக்கிக்

கொடைக்குரிப்பாலவெல்லாக்கொடுத்தின்குற்றுமட்கும்

வீடைப்பருந்தாணவேந்தன்வேணுபவெறுப்பநல்கித்

தொடுத்தலாகொதைவீணுபதிக்கிதுசொல்லினுனே.

இ - ன். படைப்பு அருங்கறபினுள்—பிறப்படைத்தற்கரிய கற்பையுடைய தாரணி (அதுகேட்டு) தன்பாவையை பரிவுர்க்கி—தனது புத்திரியை (தம மைப்பிரிதலாற்பிறந்த) வருத்தத்தைநீக்கி, கொடைக்கு உரிபால எல்லாம் கொடுத்தபின்—கொடுத்தற்குரியவெல்லாவற்றையுங் கொடுத்தபின்பு, கூற்றுஉட்கும் வீடைப்பு அருந்தாணவேந்தன்—இயமனாமஞ்சும் வேறுபடுத்தற்குரிய சேனையையுடைய கலுழல்வகனும் வேணுபவெறுப்பநல்கி—தததைக்குவேண்டிவனவற்றையெல்லாமிக்கொடுத்து, அலர்தொடுத்த கொதைவீணுபதிக்குதிதுசொல்லினுள்—மலராறொடுத்த மாலையையணிந்த வீணுபதியென்னும்பேடிக்கு இதனைக்கூறினான்.

(ந - னா.) அதுகேட்ட தாரணிதததையைத் தம்மைநீங்குதலால் பிறந்தபரிவை நீக்கித்தான் கொடுத்தற்குரியன வெல்லாவ கொடுத்தபின்பு, வேந்தனும் அவன்வேணுவன வெல்லாமிக்கொடுத்து வீணுபதியென்னும் பேடிக்கு இதனைக் கூறினானென்க.

வீடைத்தல் வேறுபடுத்தல் கணவன கருத்தே அவளகருத்தாதலால் படைப்பருங் காபினுள்ளனாரா. உட்கும் எநாகாலப் பெயரச்சம் உட்குபகுதி, உசரக்கேடுசநதி, உம எச்சவிகுதி வேண்டிப் பாலவின் பாற் படர்க்கை பெயர்கால வண்ணமுற்றுப்பெயர் வேணுபகுதி, பகரமெய் எதிரகாலவீடைநிலை, அபலவன் பாலவிகுதி. (சுரு)

உடம்பினோடுயிரிப்பின்னிப்பொரு யினீங்கல்செல்லா

நெடுங்கணுநீதானும்பொலுநேரிழையரிவைநீர்ன்

றடங்கண்ணிதனிமைநீங்குத்தந்தையுநதாயுமாக

அடங்கலரட்டவேலாணுணயிராமினென்றான்

இ - ன் உடம்பினோடு உயிரில்பின்னி—உடம்போடுயிர் பின்னிநிற்கும் வகைபோல, ஒருவயின் நீங்கலசெல்லாத—ஒன்றா யோரிடத்து மிவளைநீங்காத, நெடுங்கண் உம் தோள் உம்போலும் — உதவுதலில் நெடியகண்ணையுந் தோளையுமொத்த, நேரிழை அரிவைநீர்—ஒத்த ஆபரணத்தையணிந்த வீணுபதியே, நீ நின்தடகண்ணி தனிமைநீங்க—நீ உனதுபரந்த கண்களையுடைய தத்தை (எம்மைப்பிரிந்த) தனிமைநீங்கும்படி, தந்தையும் தாயும் ஆக—நீயே பிதாவந் தாயுமாகக்கடவாய், அடங்கலர்அட்டவேலான் ஆணையிராமின் என்றான்—(பின்நீங்குகிருவீரும்) பகைவனாவென்ற வேலையேந்திய சேத்தனனுடைய ஆணையுழி கில்லுங்கனென்றுகூறினான்.

(ந - னா.) உடம்பினோடுயிர் பின்னுமாறு போற்பின்னி யொன்றாய் ஒரிடத்தும் இவளைநீங்காத அரிவாய், நின்தடங்கண்ணி எம்மைப்பிரிந்த தனிமைபோம்படி இவளுக்குத்தந்தையும் தாயுமாவாயாக; அங்கனமாய்ப்பின் இருவீருந்முடைய ஆணையைவிட்டுச்சேத்தனது ஆணையையுடையிராக வென்றானென்க.

நல்வழிபுலப்படுத்தலாற் கண்ணும், உயிர்களைப்பாதுகாத்தலால் தோளு
ம்கவமையாய் நின்றலாற் பயன்பற்றிவந்த வுமையணி. அரிவைஅன்மை
விளி. ஆகலியங்கோள் வினைமுற்று. இம்முற்றை யெச்சமாக்கி ஆமின்
என்றும் முன்னிலைப்பன்மை யேவல்வினைமுற்றோடு முடித்து ஒருமைபன்மை
மயக்கமெனக்கொள்ச.

(௬௪)

அருமணிவயிரம்வேய்ந்தவருங் கலப்பேழையெஞ்ஞா

மெரிமணி செம்பொனாந்தவிராயிரம்யவனப்பேழை

திருமணிபழுணிநாருசின நதலைமழங்கலின்நீக்

குருமணிமுடியிறநேய்த்ததரன் தமர்சொளகவென்றான்.

இ - ன். அருங்கலம்—அரிய ஆபரணம் வைத்தற்குச்சமைந்த, வயிரம்
அருமணியேய்ந்த பேழை ஐஞ்ஞாறு—பெறுதற்கரிய வயிரம்ழைத்த பெட்டி.
ஐஞ்ஞாறும், எரிமணிசெம்பொன் ஆ—தீப்பொறியையொத்த மாணிக்கத்தா
லும்செவந்த பொன்னாலுஞ்சமைந்த, யவனம்பேழை இராயிரம்—யவனதேச
த்தின் பெட்டியிரண்டாயிரமும், திருமணிபூணிநாரு—அழிய இரத்தி நமமுத்
திய ஆபரணதையணிந்ததன்கு, சினம் தலைமழங்கல் இன்றி—பகைவர்மேற்
கொண்ட கோபம்கெடாமல், குருமணிமுடியில் தேய்த்ததரன் தமர்கொள்கள
ன்றான்—நிறம்வாய்ந்த இரத்திமழுத்திய அவர்முடியில்தனதுகாலாலேதேய்
ப்பித்த தரனுடைய சுற்றமுமாசிய இவைகளை நீ கொள்ளக்கடவாயென்றுஅரசு
சன்கூறினான்,

(௭ - லா.) மன்னன் அருங்கலம் வைத்தற்குச்சமைந்த மணியாயியவயிர
ம்கவேய்ந்த பெட்டியைஞ்ஞாறும், மணியும் பொன்னுமாந்த யவனதேசத்தி
ன்பெட்டி இரண்டாயிரமும், தரனுடைய சுற்றமு நீ கொள்வாயாகவென்
ருனென்க.

(௬௫)

பல்லினைப்பவளப்பாங்காற்பருமணியிழிகைவம்பா

நலநகில்லம்முகட்டி ற்றவிசொடுநிலைகண்ணாடி.

மெல்லியதூபழுட்டி. மேதகுநானச்செப்போ

டல்லவுங்கொள்கவென்றான். டுடநிலைகொள்வேலான்.

இ - ன். அணங்குடைநிணம்கொள்வேலான்—பகைவரைவருத்தும்
நிணந்தோய்ந்த வேலையுடைய அலகுவேகன், பவளம் பல்லினைப்பாங்கால்—ப
வளத்தால் பலதொழில்படச்சித்திரித்த பரந்தகாலினையும், பருமணியிழிகை-
பருத்தமணியிழைத்த கைச்சுரிகையினையுமுடைய, வம்புஆ—கச்சால்வேய்
ந்த, நல்அகில வம் முகட்டில்—நல்லஅகற்புகை எழுங்கட்டிலும், தவிசுநி
லைக்கண்ணாடி — ஆசனமுநிலைக்கண்ணாடியும், மெல்லியதூபழுட்டி மேத
குநானச்செப்பு ஒடு—தூபக்காலும் மேன்மைவாய்ந்த மிருகம்வைத்த செப்பி
னோடு, அல்லஉம்கொள்க என்றான் — இவையொழிந்தனவுங்கொள்ளக்கட
வாயென்று கூறினான்.

மெல்லியதூபழுட்டி. மெல்லியபுகைமீருதலுடையது என்னும்பொருள்
மேல்நின்றலால் செய்யப்படுபொருளில்வந்த தொழிற்பெயர் தூபழுட்டுபருதி,
உகரக்கேடுசூதி, இ செய்யப்படுபொருளில்வந்த புடைபெயர்ச்சிவிரூதி. (௬௬)

விளக்கமுலுறுத்தபோலும்விசியுறுபோவைத்தீந்தேன்
துளக்கறவொழுநியன்னதும்யறத்திரண்டின்கோல்
கொளத்தருதிவவுத்திங்கட்கோணினாத்நையபோல
அளப்பருகவைகொணல்யாழாயிரமமைசுவென்றான்.

இ - ன். அளப்பு அரும்சுவை கொள்வல்யாழ் ஆயிரம்—அளவுசெய்தற்
கரிய இனிமைவாய்ந்த நல்லவீணையாயிரம், விளக்கு அழல் உறுத்தபோ
லும்—விளக்கொளியையமைத்தபோலும் நிறத்தினையுடையனவாகி, விசியுறு
போர்வை—தெரியாமற்போர்ந்த போரவையினையும், தீர்தேன்துளக்கு அற
முதிஅன்ன — இனியசேன்அசைவற ஒழுகிறும்போன்ற, தும் அறதிரண்ட
தின்கோல்—சிம்புஅறத்திரண்ட திண்ணியநரம்பு, கொளதருதிவவு — தன்
னிடத்தேகொள்ளத்தக்க வார்க்கட்டினையுமுடையனவாகி, கோள்கிரைத்தா
ல் அனையதிங்கன்போல அமைகின்றான் —மற்றைக்கோள்களை வரிசைப்பட
வைத்தாலொத்த எட்டாநாட்சந்திரனைப்போல அமைகவென்றுகூறினான்.

(ந - னா.) இனிமைகொண்ட நல்யாழாயிரம், விளக்கையழலைச் சேர்த்
தினும்போலு நிறத்தவாய்த் தெரியாமற்போர்ந்தபோர்வையினையுந்தேனசை
வறவொவொழுநிதிறும்போன்ற சிம்பறத்திரண்ட நரம்புதன்னிடத்தேகொள்
ளத் தக்கவார்க்கட்டினையுமுடையவாய், கோணினாத்நைய எண்ணுட்டிங்க
ளைப்போலவமைகவென்றானென்க.

சிம்பு நரம்பினைத் தாயருமுறுப்பு திவவுவார்க்கட்டு. முடுக்கினஆணி
யும் பத்தரும்ஆடியவமேயங்களை இலக்கணையாகக் கொள் திங்களை உபமா
னங்களாற் கூறுதலால் உருவகவுயர்வுநவிறசியணி கோணினாத்நெழுதியன்
ன வெனவும்பாடம். (சுஎ)

அரக்கெறிகுவளை வாட்கணவ்வளைத்தோளிநுளைப்
பரப்பமர்காதற்றாயாபறபல்காற்புல்லிகொண்டு
திருப்புறக்கொடுத்தசெம்பொற்றாமரைபோன்றுகோயில்
புரிக்குழன்மடந்தைபோகப்புலம்பொடுமடிந்ததன்றே.

இ - ன். அரக்கு எறிகுவளை வாட்கண் இவ்வளைத்தோளிநுளை (பிரிதற்கு
அழுது செவத்தலால்) செந்நிறத்தைக்காட்டுங்குவளையும் வானையுமொத்த கண்
களையும் அந்தவலையையணிந்ததோளையுமுடைய தத்தையை, பரப்புஅமர்காத
ல் தாயர்—பரந்தவிருப்பத்தையுடைய தாய்மார்கள், பறபல்கால்புல்லிக்கொண்
டு—பலகாலுந்தழலிக்கொள்ள, திருப்புறக்கொடுத்த செம்பொன். தாமரைபோ
ன்று—இலக்குமியைப்போகவிட்டசெவந்த பொற்றாமரையையொத்து, புரிகு
ழன்மடந்தைபோக—முறுக்கமைந்த கூந்தலையுடையதத்தைபோதலால், கோ
யில்புலம்பு ஒடுமடிந்தது—கோயிலானதுபுலம்புதலோடுவாடியது.

(ந - னா.) தமரைப்பிரிதற்கு அழுதுசெவத்தலின், இங்குலிகழுட்டின
குவளைபோலும் கண்ணையுடையதத்தையைத் தாயர்பலகாற்றழலிக்கொள்ள,
அம்மடந்தைபோகையினாலே கோயில் ஒருதிருமகளைப் போகவிட்ட தாமரை
போன்று புலம்பொடுமடிந்ததென்க

தாயர்பல்பல்கால் புல்லிக்கொண்டுபோகஎன்பதற்குத் தாயரைப்பலகா லுந்தழுவித் தத்தைபோக எனப்பொருள்கொண்டு, அவ்வளைத்தோளிணைப் பிரிதலால் கோயில்புலம்பொடு மடிந்ததெனப்பொருள் கொள்ளுதலுமொன்று. கொண்டுசெய்வெனெச்சத்திரிபு. பற்பல்கால் ஈற்றகரங்கெடலகரந்திரிதலும் அகரங்கெடுதலும் “பலசிலவெனுமிவை தம்முன்றும்வரின்” என்றரு—ஆல். தொல்காப்பியத்தில் “தொடரலிறுதி தம்முற்றும்வரின்—லகரகரவொற்றாதலுமுரித்தே” என்றருத்திரத்தால் (௬௮)

காம்புபொன்செய்தபிச்சகநக திர்மணிக்குடையோடேந்தித்
தாம்பலர்கவரிவீசக்கிண்கிணிததும்பநாகப்
பாம்புபைத்தினையவல்குறபல்கலைமீழற்றவேகி
ஆம்பனாறமுதச்செவ்வாயரசனைத்தொழுதுநின்றான்.

இ - ள். ஆம்பல்நாறு அமுதம்செவ்வாய்—ஆம்பல்போல மணக்கின்ற அமுதமுற்றெடுக்குஞ் செவந்த வாயினையுடையதத்தை, பலாதாம்—பலபேர்கள், கவரிவீச—கவரிவீசவும்,காம்புபொன்செய்த பிச்சம்—காம்பினைப்பொன் னைச்செய்த பீலிக்குடையையும், கிண்கிணிகுடைஏந்தி—ஒளிவாய்ந்தமுத்துகள் கோவைசெய்தகுடையையுமேந்த, கிண்கிணிததுப—சதக்கைகளொலிக்கவும், நாகப்பாம்புபைத்தால் அனைய — பாம்புபடம் பிரித்தாலொத்த, அல்குல் பல்கலைமீழற்ற — அல்குலினிந்த பலகோவையாயுள்ள மேகலையொலிக்கவும், ஏகி அரசனைதொழுது நின்றான் — தாயரிடத்துநின்றும் போயரசனை வணங்கி நின்றான்.

(ந - னா.) ஆம்பல்போலமணக்கின்ற செவ்வாயினையுடையாய், பலாதாம்பிச்சத்தையுங் குடையையுமேந்தக கவரிவீசத்த தும்பமீழற்ற, தாயரிடத்துநின்றும்போந்து அரசனைக்கண்டபொழுதே கையாற்றொழுது நின்றான்.

பைத்தனையதொகுத்தல் இது வினையெச்சவுவமம் ஒடு என்னொடு மேகலை எண்கோவை ஆதலால் பல்கலையென்றா. கலையெயுள் மருஉ வாய்வந்த முதறகுறைவிகாரம். மீழற்ற மீழறுபகுதி. ஏந்த, வீச, ததும்ப, மீழற்ற என வேறுபலவடுக்கிய நிகழ்காலவினையெச்சங்கள் ஏகியென்னும் வினைமுற்றின் முதனிலையைத் தனிதனிகொண்டன. எந்தி செய்வெனெச்சத்திரிபு. (௬௯)

அடிகலமரற்றவேகியருமபெற்றந்தைபாதம்
முடிக்கலஞ்சொரியச்சென்னியிறைஞ்சலுமுரிந்துமின்னுக்
கொடிப்பலதுடங்கியாங்குத்தோழியர்குழாத்தநிறப
அடுத்தனன்புல்லிவேந்தனற்றுகிலாதுசொன்னான்.

இ - ள். அடிகலம் அரற்ற ஏகி — காலிலணிந்த சிலம்பு முதலியன வொலிக்கச்சென்று, பெறல் அருந்தந்தைபாதம் — பெறுதற்கரிய தனது பிதாவின் பாதத்தை, முடிகலம் சொரிய முரிந்து சென்னி இறைஞ்சலும்—தலைபிலணிந்த ஆபரணமுஞ் சிந்தமுரிந்து தலையால்வணங்கினவளவில், வேந்

தன் ஆற்றுகிலாது அடுத்தனன்புல்லி — கலுழவேகனாற்றாது அடுத்துப்புல்ல, பல மின்னுக் கொடி அடங்கி ஆககு தோழியா குழாத்து நிற்ப — அவன் போய்) பல மின்னுக் கொடி வண்டாற்போலத்துவண்டு தோழியர் கூட்டத்திலொதுங்கி நிற்க, சொன்னான்—அவனாற்றாது ஒருமொழிகூறுவான்.

(ந - னா.) தத்தை அங்ஙனந்தொழுது நின்ற இடத்தினின்றுஞ் சிலம் புழுதலியன வொலிப்பச்சென்று தத்தை பாதத்தே சென்னியால் முரிந்து வணங்கின வளவீடு, அவ்வுற்றுக்கிலாதே நிற்க; வேந்தனொருமொழிகூறினனென்க.

மின்கொடி மின்னுக்கொடி உகரச்சாரியையும்னகரத்தோற்றமும் பெற்று மின்னுக்கொடியென வந்தது “மின்மின் பன்கன்றொழிற்பெயரணைய” தனிக் குயின் முன் உறாது என்னும் சூ—ஆல் இறைஞ்சலும் வினையெச்சம் இறைஞ்சுகுதி, உகரச்சாரியை, அல்சாரியை, உம்விருதி. இது நிகழ்காலத்தினமேல் நின்றது (எ0)

வலம்புரியீன்றமுத்தமண்மிசையவாகட்கல்லால்
வலம்புரிபயத்தையெய்தாதனையமோமகளிரொன்ன
நலம்புரிந்தனைபகாதற்றேவிதன்னவையினீங்கக்
குலம்புரிந்தனையகுன்றற்கதிபதிகுறினானே.

இ - ள். குலம்புரிந்தால் அனைய குன்றிறகு அகிபதி—குலமேயொருவடிவு கொண்டாலொத்த வெள்ளிமலை யரசனாகிய கலுழவேகன், நலம்புரிந்தால் அனையகாது தேவி—அழகே பொருவடிவுகொண்டாலொத்ததன்னால் விரும்பப்பட்ட தாரணி, தன்கவையின் நீங்க—தனது துன்பத்தினின்று நீங்க, வலம்புரி என்ற முதற்கம்—வலம்புரிச்சவகுபெற்ற முத்தானது, மண்மிசையவாகட்கு அல்லால்—மண் ஊலகிலுள்ள வர்களுக்கல்லாமல், வலம்புரிபயத்தை எய்தாது—அவ்வலம்புரிச்சவகு பயனை யடையாது, மகளிர் அனையரே என்ன கூறினான்—பெண்களு மத்தன்மையமோயென்று கூறினான்

(ந - னா.) நலம்படிவு கொண்டனையிதவிதனது ஒருத்தத்தை நீங்கும் படி; வலம்புரியீன்ற முதல்—மண்மிசையவாகட்குப் பயன்கொடுப்பதன்றி அதனைவ்வலம் புரிபயனை யெய்தாது; மகளிருந்தாயருக்கு அத்தன்மையமோயென்கூறினனென்க

வலம்புரி இடம்புரிபாயிரங்களுற சூழப்பட்டது. புரிந்தனைய சொகுத்தல்விகாரம் இன்னருபு நீக்கப்பொருட்டு (எக)

இன்கவையாமோடன்னமிளங்கிளமழலைஞ்ஞா
பொன்புணையுமந்தபொறியிப்பறவம்பொன்னா
மென்புனமருளினைக்கின்மானினமாதியாகத்
தன்புறஞ்சூழப்போகித்தனிரியல்விமானம்புககாள்.

இ - ள். இன்கவையாமு—இனியகவையமைந்த வீணையும், அன்னம் மழலை இளங்கிளமஞ்ஞா—அன்னமும்மழலைச் சொல்லையுடைய இளங்கிளமயுமயிலும், பொன்புணையுமந்தி—ஆபரணம்பூண்ட கருங்குரங்கும் பெண்கு

ரங்கும், பொன் ஆர்பொறி மயிப்புறவம்—பொன்னிறம் நிறைந்த பொறிவாய்
ந்த மயிர்களையுடையபுறவும், மென்புனம் மருளின் நோகசின் — நீர்வாய்ந்
தகொல்லையிலுள்ள மருண்டினியபார்வையையுடைய, மான்இனம் ஆதி ஆக-
மானுமுதலியனவாக, தன்புறம் சூழதளிரியல்போகி—தன்பக்கத்திற்குமுத்தத்
தைசென்று, விமானம்புகுகள்—விமானத்தைச்சேர்ந்தாள்.

(ந - னா.) தளிரியல்மானின முதலாக எண்ணியவெல்லாம் தன்பக்கத்
தேருமுந்து செல்லப்போய், விமானத்தைச்சேர்ந்தாளென்க,

மான் மறி யாதியாகவெனவும் பாடம். யுகமநதி. யுகமாசிய மநதி
யெனநின்றலால் யுகமென்னும் பொதுபெயராமநதியெனனுஞ்சிறப்புட்பொரு
ளைவிசேடித்துநின்ற இருபெயரொட்டுப் பண்புதொகை. “குரங்குமுசுவும்
யுகமுமநதி” தொ—மரபியலகு. தளிரியல்உவமைத தொகைபுறத்துப்பி
றந்த அன்மொழித் தொகைநிலைத்தொடா. ஒய்க்கைகிறைத்தலில் வந்தஇ
டைச்சொல். பொன்னா பொற்றமயிர்ப்புறவம் என்றதுசிறப்பபுருவை ()

தறாடிநாங்காய்வந்தவொருபோதுகோச்சும்

வெற்றிவேன் மணிமுடி.க்—கொற்றவன்னொருமகன்
அற்றமில்பெரும்படைச்—சுற்றமோடியங்குளுள்.

இ - ள். வெற்றிவேல்மணிமுடி—வெற்றிவாய்ந்த வேலையும் இரத்திக
மழுத்திய கிரீடத்தையுமுடைய, கொற்றவன் ஒருமகன்—கலுழவேகனது ஓப
பில்லாதபுத்திரி, அற்றமில்பெரும்படை சுற்றமோடுஇயங்குளுள்—இடை
விடாதபெரிய சேனையாகிய சுற்றத்தாரோடுபோய் ஓளு

(ந - னா) வெற்றியையுடை வேல்னையுமுடி யினையுமுடைய கொற்றவ
ன்மகன் இடைவிடாதபடையாகிய சுற்றத்தாரோடு போயினுளென்க

அற்றம்குற்றம். இல்என்றமைால் இடைவிடாசன்னரா (எ௩)

கண்ணயற்களிப்பன—அண்ணலயானையாயிரம்

விண்ணகத்தியங்குதேர்—எண்ணவற்றிரட்டி பெ

இ - ள். கண்ணயற்களிப்பன -- கண்ணருகே மதமுடையனவாகிய,
அண்ணலயானையாயிரம்—பெரியயானைகளாயிரமும், விண்ணகத்து இயங்கு
தேர்என்—ஆகாயத்திற்கஞ்சுசரிக்குந் தேரினுடையஎன், அவற்றுஇரட்டி—
அந்தயானைகளில் இரண்டாயிரம்.

(ந - னா.) கண்ணருகே மதமுடையனவாகிய யானையாயிரம், தேரினு
டைய என் இரண்டாயிரம் என்க.

இதுமுதல் மூன்றுசெய்யுள்களால் சேனையெல்லை கூறுகின்றார். களி
த்தல் மதத்தாலாதலால் களிப்பன என்றதற்குமதமுடையனவாகிய என்றார்.

விற்படைவிலக்குவ—பொற்புடைபுரவியும்

முற்படகுகளந்தவற்றின்—நற்புடையநாற்றியே.

இ - ள். விற்படைவிலக்குவ — அம்பைத்தன்விசையாலே விலக்குவ
னவாகிய, பொற்புடைபுரவியும்—பொன்னுல்லேயந்த சேனத்தையுடைய

குதிரையும், முன்படனெந்தவற்றின்—முற்கூறியயானைகளினெண்ணினும்
நாற்றநற்புடைய—நான்மடங்கு நற்பக்கத்தையுடையன.

(ந - னா.) அம்பைத்தன் விசையாலே விலக்குவனவாகிய பக்கனாயு
டைய குதிரையும் முற்கூறியயானையினுள் மடங்குநற்பக்கத்தன.

விற்படைவல்லிலேற்றும் ஆயுதம்அம்பாதலால் விற்படைஎன்றார். பக்
கனாசேனம். (எடு)

பாறுடைப்பரிதிவல்—வீறுடையினையும்

ஆறுமட்டியாயிரர்—கூறுதற்கரியோ

இ - ள். பாறுஉடைய—புந்துகள்சூழ்தலையுடைய, பரிதிவேல்வீறுஉ
டையஇனையரும்—சூரிபனைப்போற் பகையிருளைக்கெடுக்கும் வேலையேந்திய
வீரர்களும், ஆறு மட்டியாயிரர்—பன்னிராயிரம்போ, கூறுதற்கு அரியர்—
அவாபகைவர் வஞ்சினங் கூறுதற்குஅரியவர்.

(ந - னா.) பரிதிபோற் பகைவனாக்கெடுக்கும் வேலையுடைய இளைஞரு
ம்பன்னிராயிரம்போர், அவர்தாம் பகைவாவஞ்சினங் கூறுதற்கரியவொன்க.

வீறு தமது வீரம்பிறருக்கில்லாமை வஞ்சினம் புழங்குகூறல் (எசு)

மாகநீள்விசும்பின—மேகநின்றிழத்தலின்

நாகநின்றதிரந்தலாக—கேகலாடில்லையே

இ - ள். மாகமநீள் விசும்பின—திக்குகள் தோறும்பரந்த ஆகாயத்தி
ல், மேகமநின்று இழத்தலின்—மேகமழைபெய்கிழத்தலால், நாகநின்றஅதி
ர்ந்து—(அதனைத்தன்பகையானையாகக்கருதி) யானைகள் போகாதுநின்றதிரத்
தலாலே, அவர்களுளலாவது இலலை—அவாக்குப்போகாமையாயமில்லை.

(ந - னா.) விசும்பிலே மேகமழைபெய்தற்கிழத்தலின், அதனைத்தன்ப
கையாகக்கருதியானைகள் போகாதுநின்றதிரத்தலாலே, அவாக்குப்போகலாத
தோரு பாயமில்லையாயிறென்க

அதிர்ந்து செயவெனெச்சத்திரிபு

(எஎ)

வெஞ்சினவெகுளியிற்—குஞ்சரமுழங்கலின்

மஞ்சதம்வயிறழி—தஞ்சிந்ருகுத்தவே.

இ - ள். வெஞ்சினம் வெகுளியில்—கொடியகோபத்தால், குஞ்சரம்மு
ழங்கலின்—யானைகள்முழங்குதலால், மஞ்சதம் வயிறுஅழிந்து—(அதனைக்
கேட்டு) மேகம்கருகலவகி, அஞ்சிராஉகுத்த—அச்சவகூர்ந்துநீளாயுகுத்தன.

(ந - னா.) குஞ்சரம் அங்ஙனம் வெகுளியோடே முழங்குதலால், அது
கேட்டு மேகம் அஞ்சிககருகலவகி நீளாயுகுத்தன போன்றனவென்க. (எஅ)

வேழமும்மதத்தொடு—தாழ்புயல்கலந்துடன்

ஆழ்கடலகம்புறம்—வீழதரவினாந்ததே.

இ - ள். அகம்புறம் வீழதர—கடலிடத்துக் கரைக்குப் புறத்தேவிழும்
படி, வேழமும் மதத்தொடு—யானையின் மூன்றுமதத்தொடு, தாழ்புயல் உட
ன்ஆழ்கடல் கலந்து—மேகஞ்சொரிந்தநீரும் ஒருசேர ஆழந்தகடலோடுகலத்
தலால், வினாந்தது—(விமானம்மரக்கலமிருக்கின்றவிடத்து) வினாந்துசெ
ன்றது.

(ந - னா.) கடல்நிவு கரைக்குப் புறம்பு விழும்படி மும்மதங்களோ டே புயலுக்குத்தீருங்கடவிடத்தேகலத்தலால், மேகத்தாலுநாகத்தாலும் தகை வன்றி விமானம்படையுடனே, மரககலமிருக்கின்றவிடத்தே வினாந்துசெ ன்றதென்க.

மும்மதம் துதிக்கை மெதம், இண்டிகபோலமதம். கலந்துசெயவெனெச் சத்திரிபு. (எக)

மல்லன்மாக்கடவிடைக் — கல்லெனக்கலங்கவிழ்த்

தல்லலுற்றழுங்கிய—செல்வனுற்றசெப்புவாம்.

இ - ள். மல்லல மாகடல்இடை—வளமிருந்தபெரியகடலில், கல்லெ னகலம்கவிழ்த்து—கல்லென்னும் ஒலிகருநிப்போடு மரககலத்தைக்கலழ்த் து, அல்லல்உற்று அழுங்கியசெல்வன்— துன்பமுற்றுவருந்திய சித்தத்தன், உற்றதுசெப்புவாம்—அடைந்த இலாபத்தையினிக் கூறுவாம்.

(ந - னா) கடலிடத்தே கலங்கவிழ்த்து வருத்தமுற்றுகுகெட்ட சித்தத் தன்பெற்ற இலாபமஇனிககூறுவாம்.

உற்றதுஎன்னும் வினைமுற்றி நீறுதொகுத்தல் கலத்தை யுடையவன் சித்தத்தனாகைபால் காற்றின்வினையைச் சித்தத்தன் மேலேற்றிக் கலங்கவிழ்த்து னென்றார். (அ0)

பானிறப்பனியவரை—மேனிறமிருத்தன

நீனிறமிழன்மணி—நானிறைத்ததகமெலாம்

இ - ள். பால்நிறம் பனியவரைமேல் — லெள்ளியநிறம்வாய்ந்த வெள் ளிமலையின்மேல், நிறமிருத்தன—ஒளிமிருந்தமறறை இரத்தினங்களும், நீலநிறமநிலம்மணிதான் — நீலநிறம்வாய்ந்த ஒளியையுடைய இரத்திநங்களு ந்தான், அகமெல்லாம் நிறைத்தது — (நீயிழந்தமரககலத்தின்) இடமெல்லாம் இப்பொழுது நிறைத்தது.

இது முதல்பீழைசெய்து என்பதகாறும் ஒருதொடர் (அ1)

வஞ்சமின்மனத்தினுன்—நெஞ்சகம்புகன்றக

விஞ்சையம்பெருமகன்—வஞ்சமென்றுணர்த்தினுன்.

இ - ள். வஞ்சம்இல்மனத்தினுன்—வஞ்சமில்லாத மனத்தையுடைய சித்தத்தன், நெஞ்சகம்புகன்றக—மனமுவந்து மகிழ்ச்சியொழுக—விஞ்சை யம்பெருமகன்—வித்தியாதரனாகியதான், வஞ்சம்என்றுஉணர்த்தினுன்—(உன் கலங்கவிழ்ந்தது) நான்செய்தவஞ்சகமென்று சித்தத்தனுக்குக்கறினான்.

நெஞ்சகம்பெஞ்சுகம்கன்என்பிரித்தது நெஞ்சுஎன்னுஞ்சிறப்புபெயர் அக ம்என்னும் பொதுப்பெயரை விசேடித்துவந்த இருபெயரொட்டிப் பண்புத் தொகை. (அ2)

நங்கைதன்னலத்தினால்—மங்குல்வெள்ளிமால்வரை

எங்குமன்னரீண்டினார்—சங்குவிம்முதானையார்.

இ - ள். நங்கைதன்னலத்தினால்—தத்தையினது அழகினைவிரும்புதலா ல், மங்குல்வெள்ளிமால்வரை—மேகந்தவழும் பெரியவெள்ளிமலையில், சங்

சுவம்முதானையார்—சங்கமுழங்குஞ் சேனையையுடையவராய், மன்னர்எங்
கும்சன்டினார்—அரசர்களெங்கும் நெருங்கினார்கள்.

தானையா பொருளடியாகப்பிறந்த குறிப்புமுறமெச்சமாய் சன்டினார்எ
ன்னுமுற்றின் முதலிலையெக்கொண்டது. (அக)

சரலங்கலேந்துவேல்—ஆரலங்கன்மார்பினன்

காசகலந்தகைக்கணி—சீரகலந்துசெப்பினன்

இ - ள். கார்கலந்தகை—(கைம்மாறுகருதாமையால்) மேகத்தையொ
த்தகையில், அலங்கல் சரலேல்என்று — வெற்றி மாலையையுடைய ஈரும்வி
லையேந்திய, அலங்கல் ஆரமார்பினன்—மாலையே, யணிக் ' மார்பையுடையஅ
ரசனது, கணிகர்கலந்து—சோதிட நூல்வல்லோன் அன்பாடுகவந்து.

சரவேல் பிளக்கும்வேல்

(அச)

மாதர்வாழ்வுமண்ணதே—ஆதலாலலங்கலந்

தாதவிழ்ந்தமார்பின்—காதலன்கடனுளான்.

இ - ள். மாதவர்வாழ்வு—உய்துபுத்திரி (கலவனெடுக்கடி) வாழ்தல்,
மண்ணதுஆதலால்—நிலவுககத்தினிடத்தது ஆதலால், அலங்கல்அம்மாதா
அவிழ்ந்தமார்ப்—மலாமாலையின மகரந்தாடரகத மார்பையுடையாய், நின்கா
தலன் கடல்உள்ளான்செப்பினன்—உன்நோழன் கடலில் மரக்கலத்திலிரு
க்கின்றனன் அவனை அழைப்பிப்பாயெனறுகடறினான்

அவிழ்த்தன்னும் பெயரெச்சம் மார்பன்னுங் கருவிப்பொருள்கொண்
டது, அவிழ்த்தற்குக்காரணமான என்கிறதலால் அழைப்பிப்பாய் என்று
இசையெச்சம். (அரு)

என்றுகூறவென்னையே—துன்றுகாதறநோழனைச்

சென்றிகொணர்கென—அன்றுவந்தவண்ணமே

இ - ள் என்றுகூற—என்றுகணிகூற, என்னையே — என்னையேபார்த்
து, காதல்துன்றுகோழனை—விருப்பவிகக அத்தோழனை, நீசென்று கொண்
ர்களன்ன—நீயாய்க் கொண்டுவரு + வென்றுகூற, அன்றுவந்தவண்ணம்—
நானன்றுவந்தசெய்தி.

ஏபிரி நிலைப்பொருட்டு. கொணர்க ஈறுதொகுத்தல்

(அசு)

துன்பமுற்றவாச்சகலால்—இன்பமில்லையாதலின்

அன்பமுற்றியானுனைத்—துன்பத்தாறொடக்கினான்.

இ - ள் துன்பம் உற்றவாககு அல்லால்—துன்பமடைந்தவாக்கல்லாம
ல், இன்பம்இல்லை ஆதலின்—இன்பமில்லையாதலால்—அன்ப—தோழனை,
யான்உன்னைதுன்பத்தால் தொடக்கினன்—நானுன்னைத் துன்பத்தாற்பிணி
த்தேன்.

உன்னின் என்பதன் மருஉ. மற்றுஅன + நிலை.

(அஎ)

பீழைசெய்துபெற்றனன்—வாழியென்றுமாக்கடல்

ஆழ்வித்திட்டவம்பியைத்—தோழாச்சுட்டிக்காட்டினான்.

இ - ள். பீழைசெய்துபெற்றனன்—உனக்குத்தன்பஞ்செய்து உன்சி

நேகத்தைப்பெற்றேன், வாழி என்று—நீவாழ்வாயாகவென்று முகமன்கூறி, மாகடல் ஆழ்வித்திட்ட அம்பியை — பெரியகடலிலழுத்திய மரக்கலத்தை, தோழர்சட்டிகாட்டினான்—அவன்தோழரோடு சுட்டியுணர்த்தினான்.

தன்காரியமுற்றுப் பெறுதலால் உண்மைகூறினான். இரண்டனுர்பேற்றலால் “பொதுப்பெய ருயர்நினை” என்னுஞ் சூத்திரத்தால இயல்பாகாது “இயல்பின்லீகாரமும்” என்றபுறனைச்சூத்திரத்தால் வருமொழிமுதல் வல்லெழுத்து மிகுந்தது. (அஅ)

வேறு.

தேன்றருமாரிபோன்று திவ்வியகிளவிதம்மாள்
ஊன்றருகுநிவேலானுள்ளகங்குளிரந்துவிஞ்சைக்
கோன்றருதுன்பமறமென்குலத்தொடுமுடிசுவென்றான்
கான்றுவிலவயிரம்வீசுங்கனமணிக்குழையினானே.

இ - ன் ஊன்றருகுநிவேலான்—பலாவருள்சொரிய முதிர்ந்தோய்ந்ததானது, தேன்றருமாரிபோன்று திவ்வியக் கிளவிதம்மாள்—தேனைச் சொரிவதோர் மழையைப்போலது இனிமையாய்ந்தசொற்களால், வயிரம் வில்கான்று வீசும்—வயிரம் ஒளியைக்கக்கிப்பரப்பும், கனம் மணி குழையினான்—பெரிய இரத்திரம்ழைத்த குண்டலத்தையுடைய சீத்தன், உன் அகம் குளிர்த்து—மணங்குளிர்த்த விஞ்சைகோன் தருதுன்பம்—கலுழவேகன்றந்த இத்துன்பமானது என்குலத்தொடுமுடிசுவென்றான்—என்குலமுள்ளவருடப்பதாகவென்று மகிழ்ந்துகூறினான்.

(ந - னா) வயிரமொளியைக கான்றுபரப்புங் குழையினனாகியவேலான் தனது இனியமொழியால் குளிர்த்து, கலுழவேகன்றந்த இத்தன்மையவானதுன்பம் என்குலமுள்ளவருடப்பதாகவென்று உவந்துகூறினானென்க.

என்றான் என்பதற்கு வினைமுதல்வேண்டுதலால் குழையினான் என்றதற்குச் சீத்தன் என்றும். தரனுல்வினைத்தது கலுழவேகனாலாதலால் விஞ்சைக்கொன்றருதுன்பம் எனவும், தோழனால் வந்தது முன்பு தன்பமாயினும் பின்பு இன்பம்பயத்தலி னிந்தோழனை யென்மட்டுமன்றி யென்குலமுள்ளவரும் நீடிப்பது இன்பமாதலால் என்குலத்தொடுமுடிசுவென்றான் எனவும்கூறினான். கான்று இறந்தகாலவினையெச்சம் கால பகுதி. (அக)

தோடலர்கோதையான்றன்றோழரைக்கண்கொதல்
ஊடலர்க்தெழுந்துபொங்கவருவத்தாரகுழையப்புல்லிப்
பாடிரும்பெளவமுந்நீர்ப்பட்டதுபகாதலோடும்
நாடகநாடான்றொன்றுகையெறிந்துநக்கார்.

இ - ன் தோடு அலா கோதையான்—இதழலந்தமாலையையணிந்த சீத்தன், தனதோழரைகணி—கடலிலழுத்திய தன்தோழரைப்பார்த்து, காதல் ஊடு அலர்ந்தது எழுந்துபொங்க—விருப்பமனத்தில் விரிந்தெழுந்தமிகுதலால், உருவம் தார்குழைய புல்லி—வடிவமைந்த மாலேகுழைய அவர்களைத் தழுவி, பாடு இரும் பெளவம் முந்நீர்ப்பட்டது பகாதலோடும்—பெரிய கடலில் தானுற்றதையெல்லா மெடுத்துக்கூறி, நாங்கள் உற்றுது நாடகம் என்று—நாங்களுங்

கடலிலழுந்தியது ஒருநாடகம்போலிருந்தது இது முன்பு கண்டிலேமென்று;
கை எறிந்து நக்கார்—கைதட்டிச்சிரித்தார்.

(ந - னா.) சீதத்தன்றோமுனைக்கண்டு காதல் நெஞ்சிலே விரிந்தெழுந்து
மிகுதலால், தார்குழையத்தழுவி முந்நீர்ப்பொளவத்திலே தானுற்றதெல்லாங்
கூறியவனவிலே, நாங்கன்கண்ட நாடகம், இதுகண்டிலேமென்று கைதட்டிச்
சிரித்தாரென்க.

நாடகம் என்றது இத்திரசாலத்தை. உருவத்தார் என்றது தொழில்
முற்றியமாயையை. (கூ1)

கட்டழற்கதியபுண்ணிற்கருவரையருவியாரம்
பட்டதுபோன்றுநாய்கன்பரிவுதீர்த்தினியாகுழ
மட்டவிடிகோதையாமெண்கிணைமுழுவமுதூராக்
கட்டவித்தாரினுன்றன்கடிமனைமகிழ்ந்துபுக்கான்

இ - ன். கட்டு அவித்தாரினுன் நாய்கன்—அருட்பின்முறுக்கவழிந்ந மா
லையையணித்தசீதத்தன், கட்டு அழல் கதுவியபுண்ணில்—பெருநெருப்பாற்பற்
றப்பட்ட புண்ணில், கருவரை அருவி ஆறம் பட்டதுபோன்று—பெரியமலை
யிலுள்ள அருவியுமுத்தமுட பட்டதையொத்து, பரிவுதீர்த்து இனியர்குழ—
துன்பத்தினின்று நீங்கித் தனக்கினியவொல்லாரும் தன்னைச்சூழ, மண்கிணை
முழுவம் மூதூர தன்கடிமனை—ஒப்பனையமைந்த திரண்ட மத்தளவொலி
வாய்ந்த தொன்றுதொட்டுள்ள இராசமாபுரத்தில் தனதுகாவல்புண்டமனை
யில், மட்டுஅவிழ்கோதையோடு மகிழ்ந்துபுக்கான்— வாசமமைந்த கூந்தலையு
டைய ததையோடு மகிழ்ந்துபுகுந்தன்ன

(ந - னா) முகையவிழ்ந்ததாரானுய நாய்கன் அழலாறகதுவியபுண்ணி
லே அருவியுமாரமும்பட்டதுபோன்று பரிவுதீர்த்து, தனக்கினியவொல்லாரும்
தன்னைச்சூழமகிழ்ந்து ததையோடு இராசமாபுரத்தில் தன்மனையிலே புக்
கானென்க,

கதுவிய என்னும் பெயரொச்சம் கதியவென விகாரப்பட்டுின்றது. (கூக)

பெருமனைகுறுகலோடும்பிறையெனவிலங்கித்தோன்றும்
திருதுதன்மனைவ்செம்பொற்கொடியெனவிதைஞ்சிற்ப
வருமுலைபொதிர்ப்பவாங்கிவண்டினரிநியப்புல்லிக்
கதிரகைமுறுவன்மாதர்கண்ணுறுகவிலதீர்த்தான்

இ - ன். பெருமனை குறுகலோடும்—(தன்மனைவி யிருக்கின்ற) பெரிய
மனையைடைய, பிறை என்ன இலங்கிதோன்றும் திருதுதல் மனைவி—
இளஞ் சந்திரனைப்போல விளங்கித்தோன்றும் அழகிய நெற்றியையுடைய
மனைவி, செம்பொன் கொடி என்ன இறைஞ்சிறிற்— காம வல்லிக்கொடி
போலவணங்கிநிற்க, வண்டு இனம் இரியபுல்லி—வண்டின்கூட்டங்கள்விலக
அணைத்து, வருமுலைபொதிர்ப்பவாங்கி—அரும்பியமுலைபுடைகொள்ளும்படி
தழுவி, கதிர்முறுவல் நகைமாதர்கன்— விளக்கம்வாய்ந்த பற்களையு மகிழ்ச்சி
யையுமுடைய அப்பதுமையினிடத்திலுள்ள, உறுகவலை தீர்த்தான் — மிக்க
துன்பத்தைநீக்கினான்

(ந - னா.) தன்மனைவியிருக்கின்ற இடத்தைச்சேர்ந்த அளவிலே அவளிறைஞ்சிறிப்ப, தன்மேல்வண்டினங்கெடும்படி யவளையணைத்து முலைபுடை கொள்ளும்படி தழுவி, எயிற்றினையு மகிழ்ச்சியையுமுடைய அம்மாதரிடத்து நின்றவருத்தத்தைத் தீர்த்தானென்க.

பொதிர்ப்ப எதிர்காலத்தில்வந்தவ்னையெச்சம் பொது பகுதி, பகரமெய் விரித்தல்விகாரம், பகரமெய்சந்தி, அ எச்சலிகுதி பாவைபதுமையாதலால் பெயர் மாத்தினாயாய் நின்றது. (கஉ)

சந்திரகாந்தமென்னுந்தண்மணிகிலத்தினங்குண
வெந்தெரிபசும்பொன்வெள்ளிபளிங்கொடுபவளம்பாய்த்திக
கந்தெரிமணியிற்செய்தகன்னியாமாடமெய்திப்
பைந்தொடிப்பாவையொன்றுமபரிவிலன்வைகினுளே

இ - ள். சந்திரகாந்தம் என்னும் தண்மணிகிலத்தின் அங்குள்—சந்திரகாந்தமாகிய தண்ணியகற்படுத்தலிட்டதது, வெந்து எரிபசும்பொன்—ஒடவைத்துவிளங்கும் பொன்றா சுவரமைத்து, எரிமணியின் செய்தகந்து—தீப்பொறியையொத்தமாணிக்கக்கச்சுறாணகள்ளாட்டி, பளிங்குஒடுபவளம்பாய்த்திப்பளிக்குக்கையலகோடே பவளத்தைப்பூட்டாகப்பரப்பி, வெள்ளி கன்னியாமாடம்—வெள்ளியால் வேயந்த கன்னியாமாடத்தை, பைந்தொடி பாவை எய்தி—பசியவளையையணிந்த தததையடைந்து, ஒன்றும் பரிவிலன் வைகினுள்—சிறிதும் வருத்தமின்றியிருந்தனள்

(ந - னா) பாவை, சந்திரகாந்தமென்னு மணியாற் செய்த நிலத்திடத்தே ஒடவைத்துவிளங்குகின்ற பொன்றாசுவரமைத்த மணியாற் கந்துநாட்டிப் பளிக்குக்கையலகோடே பவளத்தைப் பூட்டாகப்பரப்பி, வெள்ளியாலே வேய்ந்துசெய்த கன்னியாமாடத்தைச்சேர்ந்து சிறிதும் வருத்தமின்றி வைகினுளென்க.

ஒடு உருபு ஏதுப்பொருளில்வந்தது. நிலத்தினங்கேழு என்னும் பாடத்திற்கு அழகிய ஒளிவாய்ந்த எனப் பொருள்கொள்க. “பொன்செய்குடங்கோத்தனைய” என்னுஞ்செய்யுளில் விரித்துக்கூறுதலால் சுங்குத்தொகுத்துக்கூறினர். (கக)

பாசுஇழைப்பாவையல்குற்பசுங்கதிராககலாபம்வீங்க
காசுகண்பரியவைகிக்கடன்லைகழிந்தபின்னாத்த
துசணிபரவையல்குற்றுளங்குநுண்ணுசுப்பிப்பாவை
மாசுறுவரவுந்தந்தைவலித்ததுமறியச்சொன்னான்.

இ - ள். பாசு இழை பாவை அல்குல் பசுங்கதிராக் கலாபம்வீங்க — பசியஆபரணமணிந்த பதுமையினது அல்குலின்மேற் பூண்ட கலாபம் வியமுதலால், காசுகண்பரியவைகி—(அகிலிழைத்த) மாணிக்கங்கள் அற்றுவிழும் படி யவளொடு புணர்ந்து, கடன் தலை கழிந்தபின் ஆக—நடத்துமுறைமைகளெல்லாமவ்விடத்தில் நடத்தியபின்பு, துசு அணி பரவை அல்குல்—ஆடையையணிந்த பரந்த அல்குலையும், துளங்கும் நுண் நுசுப்பின் பாவை—அசையும் நுண்ணிய இடையினையு முடைய பதுமைபோன்ற தத்தையினது, மாசு

அது வரவும்—குற்றமற்ற வருகையையும், தந்தைவலித்ததும்—அவள் தகப்பனாகிய கலுழவேகன்கூறியதையும், அறியசொன்னான்—அவளறியக்கூறினான்.

(ந - னா) பதுமையதல்குற் கலாபம் விம்முதலால், அதின்மணிகளற்று விழும்படிபுணர்ந்து, அவளிடத்தா நிகழ்த்துமுறைமையெல்லா மவ்விடத்தே கழிந்தபின்பு, தந்தையது குற்றமற்றவரவையும், அவள் தந்தையாழ்வென்றானுக்குக்கொடுக்கவென்று துணிந்ததனையும் அவளறியக்கூறினானென்க.

கழிந்தகாலையெனவும் பாடம். கலாபம் பதினாறுகோவையையுடைய அணி. பின்வரும் பாலை உவமையாகுபெயர். (கூச)

வண்ணமலாந்த சோதைவாயொருப்பட்டுநேரத்
தென்கடலமீர்ந்தம்பெய்தசெப்பெனச்செறிந்துவீங்கிப்
பெண்டிருமாண்மைவெஃகிபேதுறுமுலையினுளைக்
கண்டவாறாறாநாளைக்கடிவினைமுடித்துமென்றான்.

இ - ன் வண்டு உண்ணமலர்ந்தசோதை வாய் ஒருப்பட்டுநேர—வண்டிகள் தேனுண்ணமலர்ந்த மாலையையணிந்த பதுமை மனந்துணிந்து துடன்படுதலால், தென்கடல் அமீர்ந்தம்பெய்தசெப்பு என்ன செறிந்து வீங்கி—தெள்ளிய கடலிற்றோன்றிய அமுதம்பெய்த செப்பைப்போல நெருங்கிப்பருத்தது, பெண்டிரும் ஆண்மை வெஃகிபேதுறும் முலையினுளை—பெண்களும் ஆண்மையை விரும்பியங்குதற்குக் காரணமான தனத்தையுடைய தந்தையை, கண்டவர் மருள்—பாாததோர் மயங்கி, நாளை சும மணம் முடித்தும் என்றான்—நாளைக்கே கல்யாணமுடிப்போமென்று கூறினான்.

(ந - னா) அதுகேட்ட பதுமை நெஞ்சாலே துணிந்து துடன்படுதலாலே, சீத்தத்தனும் நாளை முலையினுளைக் கடிவினைமுடிப்போமென்றானென்க.

நேர காரணப்பொருண்மேல்நிறமலால் இறந்தகாலத்தில்வந்தது. வெஃகி இறந்தகால ல்ளையெச்சம் வெஃகு பகுதி முடித்தும் தன்மைப் பன்மையெதிராகலவினைமுற்று முடி பகுதி, தும் தன்மைப்பன்மைபகுதி, தகரமெய்ச் சந்தி. பெண்டிர் பலாபாற படாககைப் பெயர்ச்சொல் பெண்டு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இர புதியனபுகுதலால்வந்த வகுதி. வீங்கியென்னும் இறந்த காலவிளையெச்சம் பேதுறும் என்னும் பெயரொச்சங்கொண்டது. கட்டியங் காரணமபாடே கல்யாணமுடிதற்குக் காரணமாதலால், அவனை நாளைக்கே உடன்படுத்துவேனென்பான் 'நாளைக் கடிவினைமுடித்துமென்றான்' என்று என்க. (கூடு)

மால்வனாவயிறுபோழ்ந்துவல்லவர்மதியிற்றந்த
பால்வனாமணியும்பொன்னும்பற்பலகொண்டுபுக்குக்
கால்பொருகழலினுனுகாவலறகண்டுசொன்னான்
வேல்பொருதானையானும்வேண்டுவலிதியினேர்ந்தான்.

இ - ன். கால்பொரு கழலினுனும்—காலிறகட்டிய வீரகண்டையை யுடைய சீத்தத்தனும், வல்லவர்மதியில்—நூல்வல்லவர்மததறிவால், மால்வனாவயிறுபோழ்ந்துதந்த—பெரியமலையின் வயிற்றைப் பிளந்துதந்த, பால்வனாமணியும் பொன்னும் பற்பலகொண்டு புக்கு—புக்குபுகளாகவளவுறுத்த இரத்

திரும்பொன்னுமாகிய இவற்றைப்பலவாக ஆராய்ந்துகொண்டு சென்று, காவலன்கண்டுசொன்னான்—அரசனைக்கண்டு தன்குறையைக்கூறினான், வேல் பொருநாதனையானும்—வேலாறபோசெய்யுஞ் சேனையையுடைய கட்டியங்காரனும், வேண்டிவ விதியின்றோந்தான்—அவன் விரும்பினவற்றை முறையா ளுடன்பட்டான்.

(ந - ளா.) சித்தத்தனும் தூவ்வல்லவா தமதறிவாலேவனாயின் வயிற் றைப்பிளந்து தந்த, பாலாலே நன்மையாராய்ந்துகொண்ட மணியும் பொன் னும் பலபல கொண்டுபுகரு அரசனைக்கண்டு தன்குறையைக்கூறினான்; அரச னும் அவன்விரும்பினவற்றை விதியாலே யுடம்பட்டானென்க.

குறையாவது மண்டபஞ்சமைததலும் மூன்றுவருணத்தாரும்வர முரசிற சாற்றுதலுமுதலியன. சுயம்வரத்திற்கு அரசா உடம்படவேண்டுதல் முறை யாதலால் வதியின் என்றா. காவலற்கண்டு நிலைமொழி யிறுதிரிதல் ‘இயல் பின்விகாரமும்’ என்ற கு ஆல். போழ்ந்து என்னும் இறந்தகாலவினையெச் சம் தந்த என்னும் பெயர்சொச்சதையும், அவ்வெச்சம் மணியும் பொன்னும் என்னுஞ் செயப்படுபொருளையுங் கொண்டன (கசு)

வேறு

மையன்மதயானைநினாமன்னன்மகிழ்ந்தாளு
பொய்யில்புகழ்நாய்கன்மதவலியினெடுபோகி
தொய்தின்மனையெய்தியிதுசெய்கெனநொடித்தான
மொய்கொண்முலைபாயமுறைவிண்டலாந்தாரான்

இ - ள். மொய்கொள் முலை பாய—ஒருங்ஙிய தனபாரம் பாய்தலால், முகைவினெடு அலர்ந்தாரான்—அரும்பலிழந்தலாந்த மாலையையணிந்த சித்தத் தன், மதமையல் யானைநினா மன்னன் மகிழ்ந்தாளு—மதமயக்கத்தையுடைய யானைச்சேனையின் வரிசையையுடைய கட்டியங்காரன்மகிழ், பொய் இல் புகழ் நாய்கன்—உண்மை வாய்ந்த புகழையுடைய அச்சித்தத்தன், மத வலியி னெடுபோகி—மிக்கவலியோடுசென்று, நொய்தின் மனை எய்தி—விரைந்து மனையைச்சேர்ந்து, இதுசெய்க என நொடித்தான்—இத்தொழிலை விரைந்து செய்கவென்றுசொன்னான்.

(நீ - ளா.) பாய்கையினாலலாத தாராணகிப சித்தத்தன் மன்னன்மகிழ்ந்த வளவிலே மிக்கவலியோடேபோய் மனையைச்சேர்ந்து இத்தொழிலைக் கடி தாகச்செய்கவென்று கூறினானென்க.

மகிழ்ந்தாளுக மகிழ்ந்தான் என்னும் வினைமுற்றோடு ஆக என்னும் இடைச்சொற்புணர்ந்து வினையெச்சப்பொருள் தந்தது. (கவ)

நானககிடங்காடைநகர்நாகத்திடைநற்பொன்
வானக்கிடுமாட்சியதொர்மண்டபஞ்செய்கென்ன
மீனத்திடைநாஸ்கிழமைவெள்ளிசயபகம்
காணத்திடைவேங்கையெழக்கண்ணினாகளன்றே.

இ - ள். . நானம் கிடங்கு ஆடை—(பெண்கள் குளித்தலால்) மிருக

மதம்தோய்த அகழியையாடையாகவுடைய, நகர்நாகத்து இடை—நகராகிய சுவர்க்கத்தினையொத்த இரரசமாபுரத்தினடுவே, நன்பொன் வான்நக்கடு மாட்சியது ஒர்மண்டபம் செய்க என்ன—நல்ல பொன்னமைந்த வானுலகைத்திண்டு மொருமண்டபத்தைச் செய்யக்கடவீனென்று சீதத்தன் கூற, வெள்ளிகிழமை—கணிகள்வெள்ளிக்கிழமையும், சயபக்கம்—திருதியையும்பெற்ற, மீனத்துஇடைநாள் — உத்திரட்டாதி, காணத்து இடைநாள் — பிருகஸ்பதியில், வேங்கை ஏழ—சிங்கராசி யுதையமாக, கண்ணினர்கள்—குறித்தார்கள்.

(ந - னா.) நானக்கிடங்கை யாடையாகவுடைய நகராகிய சுவர்க்கத்தினடுவே பொன்னையுடையவானைச் சிறித்திடும் அழகணியுடையதோர் மண்டபத்தைச்செய்கவென்று கூற்றொருக, கணிகள் வெள்ளிக்கிழமையும் திருதியையும்பெற்ற உத்திரட்டாதிநாள் சிங்கமுதையமாக முகூர்த்தங்குறித்தாண்க.

காணம் பொன், பொன் வ்யாழத்திற்கு ஒர்பரியாயநாமமதலால் காணத்திடை என்றா. இது குறிப்பு. திருதியை, அட்டபி, திரயோதசியென்பவற்றில் திருதியைசிறத்தலால் அதனைச் சயபக்கம் எனவும், பூரட்டாதியினாலங்காலும் உத்திரட்டாதியும் இரோவதியு மீனராகியாதலால் நடுநாளாதலில் உத்திரட்டாதிபை மீனத்திடைநாள் எனவும், சிங்கத்தில பிருகஸ்பதி உதயமாதலால் காணத்திடை வேங்கையெழுவெனவுங்கூற்றார். (கூஅ)

நட்புட்பகையுட்கினெடுநன்பொன்வீளைசுழனி
பட்டினெடுபஞ்சுதுகில்பைம்பொனெடுகாணம்
அட்டசுவைவலசியினெடியா துமொழியாமல்
ஒட்டிப்பதினாறாயிரவருறுமுயலகின்றார்.

இ - ள் பதினாறாயிரவா — பதினாறாயிரம்பேர், நன்பொன் வீளைசுழனி—மாறறுயாந்த பொன் இட்டால் பொன்வீளையும் சுழனியும், பட்டிபஞ்சுதுகில் பைம்பொன் காணம் — பட்டிம் ஆடையும் பசியபொன்னும் பழங்காசும், அட்டசுவை வலசியின் ஒடியாதும் ஒழியாமல்—பாசஞ்செய்த சுவையமைந்த பாறசோறும் ஆகிய இவைகையொழியாமல், ஒட்டி—தமகருக்கலியாக அறுதியிட்டு, நட்பு பகை உட்கின் ஒடு—தமமிற்கூடியு மாறுபட்டு மவனுக்கு அஞ்சுதலுடனே, உற்று முயலகின்றா—கடி தின்முடிக்குங் கருத்தினராய் முயலாநின்றார்.

(ந - னா) பதினாறாயிரம்பெயாகுழனி முதலியவற்றையும் ஏனையவற்றையுமொழியாமலறுதியிட்டுத் தமமிற் கூடியும் மாறுபட்டும் இவனுக்குச்சதலோடே கடிதின்முடிக்குங் கருத்தினராய் முயலாநின்றாரென்க.

பட்டினெடு என்பது முதலியவற்றிலுள்ள ஒடுவை அசைநிலைகளாக்கி இரண்டனுருபுவிளக்க. உட்கினெடு ஒடு உருபு உடனிகழ்ச்சிப்பொருட்டு. தம்மிற்கூடியும் என்றது பதினாறாயிரம்பேர் தம்முட்கலந்தும் என்றதை. ()

வண்டுபடுச்சிதனைவாய்விடுபுருகிக்

கண்டதொழிற்கணிக்களிறகயம்பட நன்கிடித்தாங்

கெண்டிசையுமேற்பப்படுத்தேறியதன்மேலால்
கண்டுருகன்பொனிலங்காமுறுபுனைந்தார்.

இ - ன். வண்டுபடு தேறபுற வாய்விடுபு பருகி—வண்டுகள் மூகம் தே
னையும் துவையும் வஞ்சினத்தோடு பருகி, தொழில்கண்ட கணிச்சிகளில்—
தொழிற்கென்றுசமைந்த கூந்தாலிகளால், கயம்படநன்குடித்து—ஆழம்பட
வெட்டி, அங்கு எண்திசையும் ஏறப்படுத்து ஏறறி—அவ்விடத்தில் எட்டுத்
திசையிலும் பொருந்தும்படி நிலம் ஓ தியுயர்ச்சி, அதன்மேல்—அதற்கு
மேல், கண்டு—இது உயரத்திற்கு அளவென்றறிந்து, * முறுவ உருகு நன்
பொன் நிலம் புனைந்தார்—யிரும்பப்படும் உ. கிய நல்ல பொன்னினால் நிலத்
தினையலங்கரித்தார்.

(ந - னா) அவர்கள் தேறலையு நறவையும் வாய்விடுதலோடே பருகித்
தொழில்செய்தற்கென்றுகண்ட கூந்தாலிகளாலே யாழம்படவெட்டிப் பின்பு,
அவ்விடத்தே யெண்டிசையுமொருந்தும்படி. தலம் இசைத்துயாததி, அதன்
மேலே இஃதுயரத்திற் களவென்றறிந்து காமுறுவனவாகிய பொன்னாலே
நிலத்தைப் புனைந்தாரென்க.

தேறல் மதுவில் ஓறுவகைத்தாதலால் தேறனறுவு என்றார். வாய்விடுபு
செய்யு என்னும் வாய்பாட்டிற்றந்தலால் வினையெச்சம் (க00)

பொன்செய்குடவகோத்தினையவெருத்தின்பொலிபொற்றுண்
மின்செய்பசும்பொன்னிலதவீறுபெறநாட்டி.
மன்பவளமேன வினையுளிககலகுபரப்பி
நன்செய்வெளிவேயந்துசுவாதமனியத்தினமைத்தார்

இ - ன் மின்செய் பசும்பொன் நிலத்து—ஒளிவீசும் பசிய அப்பொன்
நிலத்தில், எருத்து இல்—தங்கழுத்தில், பொன்செய்குடவகோத்தால் அனை
ய—(குடதாடியாலே) பொன்னாற்செய்த குடத்தைக்கோத்தாலொத்த, பொலி
பொன்னுண் வீறுபெறநாட்டி—விளங்கும் பொன்னாற்செய்த தூணைப் பெரு
மைபெறநாட்டி, மேல்மன்பவளமநவின்று—அதன்மேல் பவளமாகிய உத்தர
முதலியன பொருந்த, பளிக்கு அலகு பரப்பி—பளிகுக்கை யலகாலே கை
பரப்பி, நன்செய் வெள்ளி வேயந்து—நன்மைபொருந்திய வெள்ளியாலே
வேயந்து, சுவாதமனியத்தின் அமைத்தார்—சுவாபபொன்னாலமைத்தார்.

(ந - னா.) அப்பொன்னிலத்தே தங்கழுத்திற் குடதாடியாலே, பொற்
குடத்தைக்கோத்தாலொத்த தூணைப் பெருமைபெறநாட்டி, மேலே பவளமா
கிய உத்தரமுதலியன பயில, அவற்றின்மேலே பளிக்குக்கை யலகாலே கை
பரப்பி, வெள்ளியாலேவேயந்து சுவாப பொன்னாலமைத்தாரென்க.

குடதாடி தூணுக்கும் உத்தரத்துக்கு நடுவேவைக்கப்பட்டது. வெளி
தொகுத்தல் விகாரம். நவின்று செயவெனெச்சத்திடு. இது செல்வமிருதி
யைக்கூறுதலால் வீறுகோளணி. (க0க)

பாணையவளிருக்குமிடம்பளிகுஞ்சுவரியற்றிச்

கோவைகுளிர்முத்தினியல்கோதையொடுகொழுமபொன்

மாலையொடுமாலேதலைமணந்துவரநாற்றி

யாலையமிதோவியர்கட்கென்னவணியமைத்தார்.

இ - ன். பாவை அவள் இருக்கும் இடம்—பாவையாகிய அவளிருக்குமிடத்தை, பளிக்கு சுவர் இயற்றி—பளிங்காலேசுவர்செய்து, குளிர்பூத்தின் இயல்கோவையொடு—குளிரந்த மூத்தாலமைந்த கோவையொடு, கோதை—பூமாலையும், கொழுமபொன் மாலையொடு—கொழுவியபொன்னுலரிந்து செய்த மாலையொடு, மலை—இரத்தினமாலையும், தலைமணந்துவரநாற்றி—தலையொத்துவரநாலச்செய்து, இது ஓவியர்கட்கு ஆலையம் என்ன—இவ்விடம் சித்திரகாரர்களுக்கு இருப்பிடமென்று சொல்ல, அணி அமைத்தார்—சித்திரமெழுதினார்கள்.

(ந - னா.) பாவையாகிய அவளிருக்குமிடத்துப்பளிங்காலே சுவர்செய்து, முத்தினியல்கோவையொடு பூமாலையும் பொன்மாலையுடனே மாணிக்கமாலையுடையனவுச்சுமப்பிற்றலையொத்துவரநாற்பபண்ணி, இவ்விடஞ் சித்திரகாரர்கட்கு இருப்பிடமென்னும். இம் சித்திரத்தை யெழுதினானென்க.

ஓவியங்கட்கு எனப்பாடங்கூறிய சித்திரங்களுக்கு எனப் பொருள் கூறுதலும் ஒன்று. கோவை கோகப்படுவது என்னும் பொருள்மேல் நிறநலால் செயப்படுபொருளில் வந்ததொழிப்பபார் கோபகுதி, ஐவிகுதி, வகரமெய்ச்சந்தி. நாற்றிபிறவினை வினையெச்சம் நால்பகுதி, துபிறவினைவிசுதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, லகரந்திரிதலும் உகராதேமசந்தி. இ எச்சவிசுதி (கருஉ).

ஆயிதழ்பொன்னலங்கல்காலசைப்பவொல்சி

வாயருகுவுவொடுந்தமறியமழைமீன்போற

சேயவர்க்குந்தோன்றியதொர்திலதமெனுந்தகைததாயப்

பாயதினாமுத்தமணற்பரந்துபயின்றதுளதே.

இ - ன். ஆய் இதழ் பொன் அலங்கல்கால அசைப்ப ஒல்கி—அழகிய இதழையுடைய பொன்னாறசெய்த தூக்கு மாலைகள் காற்றசைத்தால துவண்டு, வாய் அருகுவந்து ஓசுந்தமறிய—விளிம்பருகுவந்துமீளுதலால், மழை மின்போல் சேயவர்க்கும் தோன்றியது—மேகத்திற்குநின்றிய மின்னலைப் போலத் தூரத்திலுள்ள வர்க்கும் புலப்படுமண்டபம், ஓர்திலதம் என்னும்தகைத்துஆய்—மற்றைமண்டபங்களுக்கு ஒருதிலதமென்னுந்தன்மையையுடையதாய், பாயதினாமுத்தம் மணலபரந்து பயின்றதுள்ளது—பார்த்தகடவிநீரேன்றிய முத்தமாகிய மணலெங்கு நெருங்கிப்பரந்துள்ளது.

(ந - னா.) அழகிய இதழையுடைய பொன்னாறசெய்த தூக்குமாலைகள் காற்றசைத்தாலே யொதுங்கிவிளிம்பருகே வந்துசாய்ந்து மீளுதலால் மின்போற்றேன்றப் பட்டமண்டபந்தான், மண்டபங்களுத்திலகமென்னுந்தகைமைத்தாய் முத்தமாகிய மணலெங்கு நெருங்கிப்பரந்துளதென்க.

ஆய் ஆராய்தல், அதுஅழகின்மேல் நின்றது. அசைப்ப, மறிய காரணப்பொருள்மேல் நிறநலால் இறந்தகாலதிலவந்தன. ஒல்கி, ஓசுந்துஇறந்தகாலவினையெச்சங்கள் ஒல்கு, ஓசிபகுதிகள். இதழ் சினைமடியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயரெச்சம். இதழ்பகுதி, அ எச்சவிசுதி. (கருங்)

காமர்களிறும்பிடியுங்கன்றுங்கலைமானும்
தாமரையவாவிசுளும்புள்ளுந்தகைநலத்தின்
ஏழுவபாவையினொடியச்சிநிலையெழுதி
யாமொரையங்காண்பவாக்கிதகம்புறமிதெனவே.

இ - ன். காமர்களிறும்பிடியுங்கன்று உங்கலையும்மானும்—விருப்பஞ் செய்யும் ஆணையானையும் பெண்பானையும் அதன்கன்றும் ஆணமானும் பெண்மானும், தாமரையவாவிசுளும்புள்ளும்—தாமரைகளையுடைய தடாகங்களும்பறவைகளும், தகைநலத்தின் ஏழுவபாவையினொடு—அழகால்விரும்பப்பட்ட பதமைகளோடு, இயக்கிலைஎழுதி—அதிசெய்வமாக இயக்கியது நிலைமையையுமெழுத (அச்சுவரின் பாடத்தால்) காண்பவர்க்கு—வந்துகாண்போர்க்கு, அகம்பிதுபுறம் இதுஎன்ன ஓடியும் ஆம்—அகமிது புறமிது வெனத்தெரிதற்கரிய ஓடியமுண்டாகா நின்றது.

(ந - னா.) பாவையோடே களிறுமுதலியவற்றைப் பளிக்குச்சுவரிலேயெழுத, அச்சுவரின் பாடத்தால்வந்து காண்பவர்க்கு அகமிதுபுறமிது வெனத்தெரியாத தோரையநிகழாநின்றதென்க.

இயக்கிலை பெண்பாடமாயின் சஞ்சரித்தலுமாக எனப்பொருள்கொள்க. ஏழுவவன்னும் பலவிற்பாறபுடக்கை யெழிற்கால வினைமுற்றுப்பெயரொச்சமாய் நின்றது (க0ச)

உழந்தவருநோக்கிமகிழ்தாங்கவொளிவாய்ந்து

விழுங்குமென்பபறவைகளும்பிறவிலங்குமடையா
முழங்குதினாவேலியினினில்லையெனமொய்கொண்
டெழுந்துகொடியாடுபிடிவ்வெழினாரினியல்பே

இ - ன். உழந்தவரும் நோக்கிமகிழ்தாங்க — பலநாளிதிற்பழகிய சித்திரக்காரரும் பார்த்து மகிழ்ச்சிசெறிய, ஒளிவாய்ந்து — விளக்கம்பொருந்தி, விழுங்கும் என்ன—அங்கெழுதிய பறவைகளு மிருகங்களும் நம்மை விழுங்குமென்று, பிற பறவைகளும் விலங்கும் அடையா — அவற்றிற்குப்பகையாகிய மற்றைப் பறவைகளு மிருகங்களாஞ்சியடையா (ஆதலால்) முழங்குதினாவேலியினின் இல்லை என்ன — ஒலிக்குங் கடல்குழந்த வுலகில் அதற்கு நிகரில்லையென்னும்படி, மொய்கொண்டு எழுந்துகொடி ஆடும் — நெருங்கி மேலெழுந்து கொடியாடாநிற்கும், அ எழில் நகரின் இயல்பு இது — அந்த அழகிய மண்டபத்தியல்பு இத்தன்மைத்து.

(ந - னா) பலநாளிதிலே பழகின சித்திரக்காரரும் பார்த்து வியந்து மகிழ்ச்சிசெறியும்படி யொருவிளக்கம் வாய்ந்து, இதிலெழுதின பறவைக்கும் விலங்குக்கும்பகையாகிய பறவைகளும் விலங்குகளும் இவை நம்மை விழுங்குமென்றஞ்சியடையாவாக, உலகினிற்றனக்கு நிகரில்லையென்னும்படி கொடியாடா நிற்கும் அம்மண்டபத்தினியல்பு இத்தன்மைத்தென்க.

பறவைவினைமுதற்பொருளில்வந்ததொழிற்பெயர். விலங்கு முதனிலைத்தொழிலாகுபெயராய் மிருகத்தின் மேல் நின்றது (விலங்கு - விலகுதல்) கொடியாடுதலை இம்மண்டபத்திற்கு ஒப்பு இவ்வுலகில்லை யென்றாடுகிறது

என அத்தியவசயித்தலால் தற்குறிப்பணி. மகிழ்தூங்க அஃறிணை உயர்நிணைமுடிபேற்று வருதலால் நிணைவழுவமைதி. எழில் தோற்றம் எழுபுகதி, உகரக்கேடுசந்தி, இல்புடைபெயர்ச்சி ல்குதி. (கக௭)

ஒடுமுகிலகீறியொளிராதிங்கள்சிகைவைத்தே

மாடமதுவார்சடையவள்ளலையுமொக்கும்

நாடி முகநான்கதனி னுன்முகனையொக்கும்

நேடிநிமிர் தன்மையினினேமியையுமொக்கும்.

இ - ள். மாடமது—அந்தமாடமாகியஅது, ஒடுமுகிலகீறி ஒளிர்திங்கள்—ஒடாநின்ற மேகத்தைக்கிழித்துச் சென்றுவிளங்குஞ் சந்திரனை, சிகைவைத்து—தலையிலவைத்தலால், வாராசடையவள்ளலையும் ஒக்கும்—நீண்டசடையினையுடை சிவபிரானையொத்துத்தோன்றும், முகம்நான்கு அதனின் நாடி—நான்குமுகங்களால் நாடிதலால், நான்முகனைஒக்கும்—நான்குமுகங்களையுடைய பிரமனையுமொக்கும், நேடிநிமிர் தன்மையினில்—மேலெல்லையைத் தேடியோங்கிய தன்மையால், தேரையைஉம்ஒக்கும்—திருமாலையுமொக்கும்.

(ந - னா) அந்தமாடமாகிய அதுமுகிலைக்கிழித்துப் பிறையைத்தலையிலேவைத்தலா அரணையொக்கும், முகநான்காகிய அந்நானையெங்கு நாடிதலாலையுடையொக்கும், மேலெல்லையைத்தேடி நிமிர்ந்ததன்மையால் அரணையுமொக்கும்.

நாடியென்பதற்கு நாசியென்றுபொருள் கூறுவாறுமுண்டு இது ஏது உவமையணி. (ச௦௬)

கண்டவர்கள் காமுறலி நகரணையுமொக்கும்

கொண்டிலகமேந்தலினக்கொற்றவனையொக்கும்

வண்டெரிபலாரமுலைமாதாமகிழமுதம்

உண்டவர்களெவ்வகையரவ்வகையதொன்றே

இ - ள். கண்டவர்கள் காமுறலில்—பார்த்தோவிரும்புதலால், காமனையும் ஒக்கும்— மனமதனையுமொத்துத் தோன்றும், உலகம்கொண்டு ஏத்தலின்—உலகிலுள்ளோர் நன்குமதித்துதுதித்தலால், அ கொற்றவனைஒக்கும்— அந்தச் சச்சந்தனையுமொத்துத் தோன்றுகிற்கும், (இவ்வாறிருத்தலால்) ஆரம்வண் தெரியல்முலை மாதர் மகிழ்அமுதம்—வளமைவாய்ந்த முத்துமாலையையணிந்த தனத்தையுடைய பெண்களாகிய மகிழ்ச்சியெய்யு முறுதினை, உண்டவர்கள் எவ்வகையா அவ்வகையதுஒன்று—உண்டோடொத்தன்மையர் அத்தன்மையையுடையது

(ந - னா.) பெண்களின் பறுகர்த்தோர் அவரினின்றும் பிரிதலரிதாதல் போல இம்மாடத்தைக்கண்டோர் அதினின்றும் பிரிதலரிதாதலால் எவ்வகையரவ்வகைய தொன்றேன்றோ. ஏத்தலினங் கொற்றவனையொக்கும் என வும்பாடம்உண்டு. (க௦௭)

வேறு.

முகிற்றலேமதியமன்னமுழுமணிமாடத்திட்ட

அகிழ்புகைதவழ்ந்துவானத்தருவிகுப்பறுத்தூரீண்டு

பகற்கதிர் பரப்பிற் றுகிப்பஞ்சவர் விமானமுட்டிப்
புகற்கருமமராகற்பம்புக்கயாவுயிர்த்ததன்றே

இ - ள். மதியம் அன்னமுழுமணி—சந்திரனையொத்த பருவமுத்தக
ள்பலித்த, முகில்தலைமாடத்து இட்டஅசில் புகைதவழ்ந்து—மேகங்களைத்த
லையிலிட்ட மாடங்களிலிட்ட அகிலின்புகைதவழ்ந்து, வானத்து அருவிகம்பு
அறுத்துநீண்டு—ஆகாயத்திலுள்ள அரியமேகமண்டிலத்தை யூடுருவி அப்புறஞ்
சென்று, பகல்கதிர் பரப்பிற்று ஆகி—தினஞ்செய்தின்ற சூரியனிடத்தே பர
த்தலையுடைத்தாகி, பஞ்சவர் விமானம் முட்டி—ஜ்யோதிஷ்கரது விமானத்
தைமுட்டி, புகற்கு அரும் அமராகற்பம்புக்கு அயர்வுயிர்த்தது—செல்லுதற்க
ரிய தேவர்களது இருப்பிடத்திலும்புகுந்து இளைப்பாறியது.

(ந - னா.) மதிபோன்ற நிறைமணிநளையுடைய முகிற்றலைமாடத்திட்ட
புகைதவழ்ந்து சென்று வானத்து மேகத்தை யூடுருவி நீண்டு, பகலைச்செய்கி
ன்ற கதிரிடத்தே பரத்தலையுடைத்தாய் ஜ்யோதிஷ்கரது விமானத்தைமுட்
டி, அமரர்கற்பத்தை யும்புக்கு அயாவுயிர்த்ததெனக்
கற்பம் இருத்தற்குக் கற்பித்தஇடம். பஞ்சவர் சந்திரன், சூரியன், கிர
கம், நகூத்திரம், நாணமீன் இவர்க்கு ஜ்யோதிஷ்கா எனவும் பெயர் (க0அ)

வேறு

அரசனதருள் னொடகன்மனையவனெயதி
உரைசெல்லவகையி னொடுலகமுமறிவுற
முரசதிரிமிழிசைமுதுநகரறகென
வினாசெல்லினையனாவியவரின்வீடவே.

இ - ள் அரசனது அருளினை—(மண்டபஞ்சமைத்து) அரசனுக்கு
அறிவித்து அவனருளோடு, அகன்மனை அவன்எய்தி—இடம்பரந்த தன்வீட்
டினையடைந்து, உலகமும்அறிவுற—உலகமுற்றமுறியும்படி, முதுநகர் உரை
செல்ல வகையினை—தொன்றுதொட்டுள்ள இந்நகரில் உரைநடத்தலின்
கூறுபாட்டோடு, முரசு அதிர் இமிழ்ச்சை அறைகளென்—முரசிலதிர்ந்
தொலிக்குமொலியால் அறைவார்களாக வெனக்கூறி, வினாசெல்ல இனைய
ரை—வினாந்துசெல்லுந் தன்னினைஞ்ஞா, வியவரின்வீட — ஏவலாளரிடத்
தனுப்ப.

உரைநடத்தலின் கூறுபாடு ஆவதுமுன்னே தெரிவிக்குமுறை. முரசதி
ரிமிழ்சையாவது முரசின்மாற்சசனையி லடிக்கும்போது நடுவருதலால் அப்
போததிர்ந்தொலிக்குமோசை. வியம்ஏவல் வியங்கோள் எனவருதல்கா
ண்க. செல்லன்னுந் தொழிற்பெயர் பெயரொச்சத்தில்வந்தது இது முதல்ம
ண்ணகமடந்தையாகம என்பதுகாறு மொருதொடர். (க0க)

விடுகணைவிசையொடுவெருவருதகையவர்
படுபணையவருறைபதியதுகுறுகி
நெடுமதியகறெழிறவழ்கொடியுயர்
கடிநகரிடிமுரசுறையினமெனவே

இ - ன். வெநருவத்தையார்—அஞ்சத்தக்க ஏவல்செய்வோர், விடுக
ணைவிசையோடு—எயுசு அமரின்விசையோடு, படுபணையவர் உறைபதியதுகு
றுகி—ஒவ்வொருமூரகரைவோர் வசிக்கும் ஊரையடைந்து, நெடுமதிஅகடு
உற—தூரத்திலுள்ள சங்கிரணதுவயிறுறிற் பொருந்த, நிழல்தவழ் கொடியவர்
கழநகர்—ஒளிவிளங்குப கொடியுயர்ந்த காவல்புண்ட நகரில், இடிமுரசுஅ
றைமின்னன்ன—ஒலிக்குமுரசுறையுங்களுன்று ஏவல்செய்வோர்கூற.

அது பகுதிப்பொருள்விசுதி அமசாரியையிடைச்சொல். (கக0)

மங்கலவணியினர் மலரகநாமதியன

புங்கவனநெறிப்பொலிவொடுமலிகென

ஆங்கநாமணிகையலமுமுலையவர்

கொங்கணிகுழலவன்மேடணையறைவாம்.

இ - ன். அமகநிர் மணிகளை அலமரும்முலை—அழகியஒளிவாய்ந்த மு
ததுவடம்சுழன்று டிக்குந்தனத்தையும், வளர்கொங்கு அணிக்குழலவன் கொ
டணைஅறைவாம்—வளர உழந்தாது நிரிந்த கூந்தலையுமுடைய தத்தையின
துபாழுகாசுணையயறைவாமென்றுகூறி, மங்கல அணியினர் (முரசுறைவோர்)
வெள்ளணியையுடையவராசி, மலரகநிர் மதிஅன்ன—பரந்தகிரணத்தையு
டைய சந்திரனையொத்த, புங்கவன் அநெறிப்பொலிவு ஒடும்மலிகென்ன—அ
ருகக்கடவுளது தருமமாசகம் வளர்க்கியோடு நிகுகவெனவும்.

அநெறி எவ்வுரிக்கும் தன்மைசெய்தலின் மதியனன்றோ. இதுப
யன்பற்றிவந்த வுவனமயணி மலிக வியங்கோளிறுதொகுத்தல். (ககக)

வேறு

வானநருவளத்ததாகிவையகம்பினியிற்றீர்க

தேன்றருளவியாருங்கற்பினிற்றிரிதலின்றி

ஊன்றுகலுழிதோறுமுலகினுன்னமார்த்தொல்லாம்

சன்றவாவயத்ததாகியில்லறம்புணர்கநாளும்.

இ - ன். ஊழிதோறும் வையகம்வான்தருவளத்தது ஆகி—ஊழிதோறு
மந்நிலவுலகு மழைதரும் வளத்தையுடையதாகி, பினியில்தீர்க—பினியினி
ன்றும் நீங்குவெனவும், தேன்றருளவியாரும்—தேனையொத்தசொற்களை
யுடைய பெண்களும், கற்பினில் நிரிதல் இன்றி ஊன்றுக — கற்பினிற் றிரி
யாது நிலைபெறுவதுவனவும், உலகின் உளமாந்தா எல்லாம் — உலகிலுள்ள
மக்களெல்லாரும், சன்றவா வபதநர் ஆகி—இரு முதுகுரவர் வசத்தினராய்
சொற்கேட்டு, நாளும் இல்லறம் புணர்க — எந்நாளும் மில்லறம் வருவாது
நடக்கவெனவும் (ககஉ)

தவம்புரிந்ததுகிறோறகுத்ததுவாநிலைப்பட்டோம்பிப்

பவம்பரிகெயசுகுமென்றுபணிந்தவாபபபினை

அவம்புரிந்தடம்புங்காதருந்தவமுயன்மீனயாரும்

சிவம்புரிநெறியைசசேரச்செப்புரிப்பொருளுங்கேண்மின்.

இ - ன். தவம்புரிந்து அடக்கிறோற்கும் — தவத்தொழிலில் மிகுந்து
தம்புலனுமடக்கிநோற்குப், தததுவா நிலைப்பட்டு—தத்துவவுணர்ச்சியுடை

யவனா யெதிர்ப்பட்டி, எமக்கும்பவம்பரிசு என்று பணிந்து மூயி—எமக்கும் பிறப்பறுகவென்றுபணிந்து அவனா யுபசரித்து, அவா உவப்ப சமீன்— அவா விரும்புவனவற்றைக் கொடுங்கள், யாரும் அவம்புரிந்து உ. ம்புநீங்காது அருக தவம்முயன்மின்—எவரும் அவத்தொழில்செய்து வீ ளுள்போக்கி யுடம்புநீங் காமல் அவ்வுடம்பால் தவமுயன் னுசெய்யுங்கள், சிவம்புரிநெறியைசேர—நன் மைசெய்யு முத்திநெறியையடைய, செப்பும் இ பொருளைநோண்மின்—யாற கூறுமிககாரியத்தைக்கேளுங்கள்

நோற்கும் எதிர்க்காலப்பெயரெச்சம் நேரல் பகுதி, கு சாரியை, லகரத் திரிபும் உகரக்கேடும் சந்தி. (ககக)

அம்மலரணிச்சத்தம்போதல்விட யாடணியிடு தருது
விம்முறுதுகப்புணைபவீற்றுருதணங்குசோந்த
வெம்முலைபரவையலகுல்பிடை மணிசகலாபமவெய்க்கேட
செம்மலர்நிருவின்காயல் தேன்மொழித்ததைக் கெயன்பான்

இ - ள். அம்மலர் அணிச்சத்து அப்போது—அபுருமிசு அணிச்சப் பொ னை, அல்லியோடு அணியின் — அகவிதழோடணிந்தால், கொந்து விம்முறு துசப்புணைய — கொந்துவிம்முமிடை வளந்த, வீற்றிருந்து அணங்குசோந்த வெம்முலை— வீற்றிருந்து வீற்றுத்தெய்வஞ்சோந்த விசுப்பத தருத் தனதைய யும், பரவை அல்குல—பரந்த அலகுலையும், மணிபிடை கலாபம்—அதன்மேல் வீக்கிய கலாபத்தையும், வேப்தோள—மூங்கிலையோத்த தோளையும், செம்ம லா நிருவின்காயல் தேன்மொழித்ததை என்பான்—செந்தாமரை மலரில வசிக் கும் இலக்குமியை பொத்த மென்மையும் தேன்மொன்றொலையுமுடைய தத்தையென்பவள்

வீற்றுத்தெய்வம் மங்கைப்பருவத்துக்கு அபிநவனை (ககக)

மற்றவடந்தையகன்வணகைசுத்ததனென்பான்
கொற்றவன்குலத்தின் வந்தானகூறியபொருளிராரும்
முற்றவமுடையளாகிமூரிதூறகலைகளெல்லாம்
கற்றவன் கணங்கொணல்யாழங்களைக்கனிக்குந்நான்

இ - ள். கொற்றவன் குலத்தின்வந்தான்—கலுழ்வகை குலத்தில்வந் தவளுதலால், வண்மைகை சீத்ததன் என்பான் நாய்கன் அவந்தந்தை— கொடுக்குங் கையையுடைய சீத்ததனெனும் பெயரையுடைய வணிகன் அவந்தந்தையாவான், கூறிய பொருள் இது ஆகும்—அவன்கூறிய காரியமி துவாகும், முந்தவம் உடையள் ஆகி—முன்புதவமுடையவளாகி, மூரி தூல் கலைகள் எல்லாம் கற்றவன்—பெருமைவாய்ந்த பலதூல்களையுமெல்லாம் கற்ற வன், கணம் சொள் நல்யாழ் — யாழவிதையின் கூட்டத்தையுடைய நல்ல யாழால்; அங்களைகளிக்கும் நீரன் — மன்மதனைக் கனிவிக்குந் தன்மையை யுடையவன்.

தெய்வப்பிறப்பினளாயினும் மக்கட்பிறப்பினரை மணமுரிய நின்றான் என்பதன்மேல்மற்று என்னும் இடைச்சொல் நின்றலால் கீழினமாற்றப்பொ

ருளில்வந்தது கனிகுகும பிறவினைப்பெயரொச்சம். தன்வினையில் கனியும் எனவரும். கொற்றவன் குலத்தின் வந்தானென்று முன்னர்க்காண்க. (1)

திந்தொடைமகரவீணைத்தெள்விளியெடுப்பித்தேற்றிப்

பூந்தொடையரிவைதன்னிற்புலமிகுததுடையநம்பிக்

கீந்திடுமிறைவராதிமுவகைக்குலத்துளார்க்கும்

வேந்தடுருதிலேற்கணவிளங்கிழைதாதையென்றான்

இ - ள். வேந்து அடுருருதிவெலகண்ணிளங்கிழைதாதை — பகையரச னார்கொன்ற வுகிரந்தோய்ந்த வேல்போன்ற கண்களையுடைய தத்தையின் பிதாவாசியகலுழவேகன், இறைவா ஆதிமுவகைக்குலத்துளார்க்கும்—அரசா மு தலிய முவகைக குலத்திலுள்ளவரிலும், தீம்தொடை மகரவீணை தெள்விளி எடுப்பித்தது ஏற்றி — இனிய நரம்புபரந்த மகரயாழின் தெள்ளிய இசையை யெழுப்பிக்குத்து, பூந்தொடை அரிமைதன் இல—மலாமாலையையணிந்ததத் தையைக்காட்டினார், புலம்பிகுத்து உடைய நம்பிக்கு—அறிவுமிகுடையசிற நதோனாகு, எந்திடும்என்றான் — மகனைக்கொடுமென்று சித்தமுனக்குகக னினென்று

தத்தை நால்வகையாழ்ந்தொன்றபது நரம்புகட்டின மகரவீணையில் வல்லவன்என்பான் மகரவீணைப்பல மிகுததுடைய நம்பிக்குஎன்றார் நால்வ கையாழின் வகையை முன்னர்க்காண்க என்றான்முற்றெச்சம். ஏழாமு ருபுதிநற்குரிய விடத்து நான்காமுருபுநிறநலால் உருபுமயகார (ககக)

மண்ணகமடந்தையாகமார்புறமுயங்குகின்ற

அண்ணலையாதிவாகவருங்கடிநகனாவாழ்த்தி

விண்ணகமுழக்கனையபயவிதிதோற்றுகுகியெங்கும்

கண்ணொளிராகடிப்பிடுகெச்சிக்கடி முரசுதைந்தகாலே

இ - ள். மண்ணகம் மடந்தை ஆகம்—நிலமாதின்மார்பீணை, மாபுஉற முயங்குகின்ற அண்ணலையாதிவாக—தனது மார்பிற் பொருத்த தழுவி நின்ற கட்டியங்காரன்முதலாக, அருங்கடிநகனாவாழ்த்தி—அரியகாவல்பூண்ட நக ரிளையுமவாழ்த்தி, விண்ணகம்முழக்கனையபய — மேகத்திலெழுந்த முழக்க மொப்ப, முரசுகண்—முரசின்மார்ச்சினையில், ஒளிர்கடிப்புஇன்— விளங்கு வகுத்துத்தடியால், ஒசரி எருக்கி—ஒங்கித்தாக்கி, வீதிதோறு எங்கும் அறைந் தகாலே—வீதோறுமெங்கும் சாற்றியகாலையில

எங்கி, ஒச்சி இறந்தகாலவீனையெச்சங்கன் எருக்கு, ஒச்சு பகுதிகள் விடஎன்னும்வீனையெச்சம் குறுகியென்னும் எச்சத்தின்முதனிலையையும், அது எனஎன்னும் எச்சத்தின் முதனிலையையும், அதுஎனஎன்னும் எச்சத்தின் முதனிலையையும், அது அறைவாமென்னும் எச்சத்தையும், அது என்றுஎ ன்னும்எச்சத்தையும், அதுவாழ்த்தியென்னும் எச்சத்தையும், அது எருக் கி, ஒச்சி என்னும் எச்சங்களின் முதனிலைகளையும், அது அறைந்த என்னும் இறந்தகாலப்பெயரொச்சத்தின் முதனிலையையும் அப்பெயரொச்சம் காலையெ ன்னும் காலப்பொருளையு முறையேகொண்டன. (ககக)

வணக்கருத்தானைமன்னர்மத்தகம்பிளந்துவாய்த்த

நினைகொழுமருருதிடாட்கைகிலம்புடைபெயர்க்குமாறநல்

அணைப்பருங்களிகொள்வேழுத்தத்தினபுரத்துவேந்தன்
கணைககவினழித்தவுண்கட்கன்னியைகருதிவந்தான்.

இ - ள் வணங்கு அரும்பாணமன்னர் — (அதிகேட்டு) பகைவர்க்கு வணங்குதலில்லாத சேனையையுடைய அரசர்களது, அணைப்பு அரும்புகளி கொள் வேழுத்து மத்தகம்பினந்து — அடக்குதற்கரிய மதக்களிப்பையுடைய யானையின் மத்தகததைப்பினந்து, நிணம் கொளுங் குருதிவாய்த்தவான்கை — நிணத்திலும் உகிரத்திலும் பருந்த தப்பாதவானையேந்திய கையையும், நிலம்புடை பெயாக்கும் ஆற்றல — நிலவுடைசநிலை பெயர்க்கும் வன்மையையும் உடைய, அதிநினபுரத்து வேந்தன் — அதிநினபுரத்தினரசன், கணைகவின் அழித்த உண்கணைகன்னியை கருதிவந்தான் — அம்பிழைக்கனை யழித்தமையுண்ட கணைகையுடைய தத்தையை விரும்பிமணம்புரியவந்தான்.

(ந - னா.) மன்னருடையவேழுத்தினது மத்தகத்தையபிளந்து தப்பாத வானையுடைய கையினையும் மெய்வலியினையுமுடைய அதிநின புரத்தினரசன் கன்னியைக் கொள்ளக்கருதி வந்தானென்க.

• வணங்கு வலிததல் விகாரம்

(ககஅ)

கிதைப்பருஞ் சீற்றத்தபபிறசெயகமுனரலவீக்கி
மதக்களிநடாதுககுன்மணிவட்டிநுருட்டிமாற்றல்
கதக்களியொளிறுவைவேரகாம்பிலிககாவன்மன்னன்
பதைப்பரும்பருமயானைப்பாலமாகுமரன்வந்தான்.

இ - ள் கிதைப்பு அரும் சீற்றம் துப்பின் — பகைவராலழித்தற்கரிய கோபவன்மையினாலே, செய்கமுல நரலவீக்கி — பொன்றாதசெய்தவீரகன் டையொலிக்கக் கட்டி, மதக்களிறு அடாத்து — பகைவரது மதத்தையுடைய யானையைக்கொன்று, குன்றம் மணிவட்டின் உருட்டிம் ஆற்றல் — மலைகளையழிய வட்டைப்போலுருட்டிம் வன்மையையும், ஒளிறுவைவேல — விளங்குங்கூரிய வேலினையும், கதக்களி பதைப்பு அரும்பரும யானை — கோபக்களிப்பால் பதைவருககு அஞ்சிப்பதைத்தோடுதலில்லாத கவசமணிந்த யானையையுமுடைய, காம்பிலி காவல்மன்னன் பாலகுமரன்வந்தான் — காம்பிலிநாட்டுக்கரசனாகிய பாலகுமரன்வந்தான்.

(ந - னா) பதைவராத கிதைத்தற்கரியதுப்பாலே வீரக்கழலக்கட்டிக்க ளிற்றையடாத்துக்குன்றைவட்டிப்போலுருட்டு மெய்வலியினையும் வேலினையும் யானையினையுமுடைய காம்பிலிநாட்டுக்குமன்னனாகிய பாலகுமரன் வந்தானென்க.

மா இசைகிறைத்தலில் வியங்கோளிலலாதுவந்த இடைச்சொல் (ககக)

இலைபொரவெழுதியன்னவெரிமணிககடகமுன்னகைச்

சிலைபொரத்திரண்டதினடோட்சில்லரிச்சிலம்பினாந்த

முலைபொரவுடைந்ததண்டா மொய்ம்மதுத்துளிப்பவந்தான்

மலைபொரவரியமார்பின்வாரணவாசுமன்னன்.

இ - ள். இலைபொரவெழுதிஅன்ன — இலைத்தொழில் நெருங்க எழுதினற்போன்ற, எரிமணிககடகமுன்னகை — சீப்பொறியைப்பொத்த மாணிககம்முைத்

தகடசத்தையணிந்த முன்கையினையும், சிலைபொரதிரண்டதினதோள்—மலையொடுபொர்செய்த திரண்டதிண்ணிய தோளினையும், மலைபொரஅரிய மார்பின்—மலையொப்பாதலில்லாத மார்பினையுமுடைய, வாரணவாசுமின்னன்—காசிரந்தரதரசன், சில்அரிசிலமபிநாசம்—சிலலென்னுமொலிசுருற்ப்பையுடைய பருக்கைக்கல்லுதல் பெயர்த சிலபிண்டையணிந்த பெண்களது, முலைபொர உடைந்ததன்மூலம்—முலைபொரதலாலலாந்த தண்ணியமலை, மொய்மது துளிப்பவந்தான்—நெருங்கிய தேயிலைக்காவந்தான்.

(ந - னா) இடையிலேத் தொழில் திருந்தவருங்கு வெழுநிற்போன்ற முன்னகையினையும் தோளினையும் மலையொத்தநகரிய மார்பினையுமுடைய மன்ன முலைபொருதலாலலாந்த தாரின்மதுத துளிப்பவந்தானென்க

முன்புள்ள பொருநெருங்குதற் பொருளமேலும், இடையிலுள்ளதிரண்டும்பொருதற்ருழில்மேலும், இறுதியிலுள்ளது ஒப்புப்பொருள்மேலும் நின்றன. பொருபகுதி, உகரகடுகெடுத்தி, அ எசசவிகுதி சிலைபொரவையிலுடனிகழ்ச்சிப்பொருளிலலந்த மூன்றும் உறுதுறைதற் சொகை சிலைத்தொடர்.

சுதிர்முடிமன்னாருபுந்துகைத்தொழுதிறைஞ்சிமலைத்

சுருமுடிவயிரயில்லாற்சேவடிதிகைப்பவேதகி

அருமுடியணிந்த அகாந்தத்தவந்தியன்முரசுமார்பப

வொருபிடி துகப்பினுளை உன்னுபுதுவிட்டான்.

இ - ன். சுதிர்முடிமன்னாருபு - வள்ளங்குங்கீர்த்தையணிந்த அரசர்கள்கூழ்த்து, கைத்தொழுதுதிறைஞ்சி—கைகூப்பிவணங்கி, மலைதிருமுடிவயிரயில்லாது—மலையணிந்ததமது அழகியகீர்த்திலுள்ள வயிரத்தினொளியால், சேவடிதிகைப்பததி—தனதுசேவந்தபாதம் ஒளியுறு திருக்குரப்பிவணங்க, அருமுடி அணிந்தகொற்றத்து அவந்தியன்—அடைதநகரிய கீர்த்தையணிந்த வெற்றியையுடைய அவந்திராடானுமஅரசன், முரசம்ஆர்ப்ப—வெற்றிமுரசொலிக்க, ஒருபிடிதுகப்பினுளை உன்னுபுதுவிட்டான்—ஒருபிடியிலடங்கிய இடையையுடைய தத்தையைக்கொள்ளக் கருதிவந்தனன்.

(ந - னா.) மன்னாருபுந்துகையாற்றொழுது சமதமுடியின் வயிரத்தின தொளியாலே அவன்சேவடி ஒளியிடையுறு ந்ருகரும்படி யிறைஞ்சியேத்த, முடியணிந்த அவந்தியனார்ப்ப, ஒருபிடியினடங்கு துகப்பினுளைக் கொள்ளக்கருதிவந்துவிட்டானென்க.

ஏத்தி செயவெனெசசத்திரிபு, உன்னுபுசெய்து என்னும்வாய்பாட்டிற்றந்த காலவையெச்சம். (கஉச)

வெள்ளணியணிந்தனான்றே தேர்த்தமுடியிற்கொண்ட

கள்ளணிமாலையோந்துகனைகழலலங்குநோன்றூட

புள்ளணிகொடியினுறிப்போர்ப்பவதொலைத்தவாற்றல்

அள்ளிலையணிந்தவைவேலயோததியரிழையும்வந்தான்.

இ - ன். வெள்ளணி அணிந்தனான்றே — வெள்ளணியணிந்த அந்நாளே, வேந்தர்தம் முடியில் கொண்ட கள் அணிமாலையோந்து—அரசர்கள்

தமது முடியிற் குடிய கள்ளொழுமலர்மாலையைமோந்து, கண்கழல் இல
வகுட்டுநோன் தான்--ஒலிக்கும் வீரகண்டைசட்டியவலியகாலினையும், புள் அணி
கொடியினான் இல்--கருட ககொடியையுடைய திருமலைப்போல, பலபோர்
தொலைத்த ஆற்றலு--எதிர்த்தபலபோரையும் வென்ற வலிமையும், அன் இலை
அணித்தவைவேல் அயோத்தியர் இறையும்வந்தான்-- செறிந்த இலைபோலத்
தகட்டு வடிவுவாய்ந்த கூரிய வேலையுமுடைய அயோத்தி நாட்டார்க்கு அரச
னும் வந்தான்

(ந - ௩௩) ஒப்பினையையணித் தவன்ற மாலையைமோந்து கழலிலங்கு
காலினையும், கருடக்கொடியோனைப்போல பல போரைத்தொலைத்த ஆற்ற
லையும் வேலையுமுடைய அயோத்தியாக்கிறையும் வந்தானென்க.

வெள்ளணி பிறந்தநாளி லணியும் அணி. அன் செறிதல். மோந்து இற
ந்தகாலவினையெச்சம் மோபுகுதி (கஉஉ)

நீணிதிவணிகரீரூநிலப் யவாகனெல்லாம்

வீணையிற்பொருதுவெல்லவான் விளாவினா துவன்றி மூதூராக்

கோணமுமறுகுமெல்லாக குச்சுஎன்றிதைத்தமமாதர்

மாண்மதுநசையினமொய்த்தமதுகரவீட்டமொத்தார்.

(இ - ௪). நீளிதி வணிகர சூரச நிலரிசையவாகள் எல்லாம்--(முரச
றைந்தாலையில்) அளந்தந்த செல்வத்தைமுடைய வைசிய ரீராக நிலவுலகி
லுள்ள அந்தனரும் அரசருமெல்லாரும், வீணையில் பொருதுவெல்லவான்--
வீணையிற்போர்செய்து வெல்லவேண்டி, விளாவினர் துவன்றி-- விளாந்து
நெருங்கி, மூதூர்கோணமும் மறகும் எல்லாம்-- தொன்றுதொட்டு இர
புரத்தின் குறுந்தெருவிலும் நெடுந்தெருவிலுமெல்லாம், குச்சு என்ன நிரைத்
து--பாவாற்றியைப்போல வரிசையாயிருக்கலால், அ மாந்தாமாண்மதுநசை
யின்மொய்த்த மதுகர வீட்டம் ஒத்தா--சுயம்வருந்திற்குவந்த அவர்கள் மாட்
சிமைப்பட்ட மதுவின் விருப்பததாலமொய்த்தவனடின கூட்டங்கையொத்
தனர்.

(ந - ௩௪) கடிமுரசறைந்த... லில் வணிகரீராக நிலரிசையவர்களா
கிய விவர்களும், ஒழிந்த அரசரும் அந்தனருமெல்லாரும் வீணையிற்பொருது
வெல்ல வேண்டி, விளாவினராய் நெருங்கி மூதூரிற குறுந்தெருவிலும் நெடு
ந்தெருவிலும் பாவாற்றியை நிரைத்தலாலே, அம்மாந்தர் மதுநசையால்
மொய்த்த தேனியின் திரட்சியை யொத்தானென்க.

மதுகரவீட்டமொத்தார் என்றது மதுகரம் வருந்தத் தேனையொருவன்
கொண்டுபோகும் வகைபோல இவர் வருந்தச் சீவகன் கொண்டுபோனான் என்
பதைக்குறிப்பித்து. துவனறி இறந்தகாலவினையைச்சம் துவன்று பகுதி,
உகரக்கேசுந்தி, இ எச்சவிகுதி. (கஉ௩)

உருக்கமைந்தெரியுஞ்செம்பொருளைவல்லகலமாகத்

திருக்குழன்மடந்தைசெல்லத்திருநிலந்திருத்திப்பின்னர்

விளாத்தருநானீராலவெண்ணிறப்பொடியைமாற்றிப்

பாடியினர்படுவண்டார்ப்பப்பன்மலாபக்காமெல்லாம்

இ - ள். திருகுழல் மடந்தைசெல்ல — (சேத்தன்) அழகிய கூந்தலையுடைய தத்தை வீதியிற்செல்லும்படி, திரு நிலம் உருக்கு அமைந்து எரியும் செம்பொன்—அழகியநிலத்தைஒட்டமைந்தெரியும் பொன்னாலே, ஓர் ஐவில் அகலம் ஆக—ஒணாந்துவிற்கிடையகலமாக, திருத்தி—எங்குந்திருத்தி, பின்னர்—பின்பு, வினாதகுநானம் நீர் ஆல் வெள் கிறம் பொடியையமாற்றி—நறு நாற்றமிக்ககஸ்தூரியாலும் பனிகீராலும் எழுந்த வெள்ளிய புழுதியை மாற்றி, பக்கம் எல்லாம் படுவண்டு ஆப்ப—பக்கமெல்லாம்மதுவில் வீழும் வண்டுகள் ஒலிக்கும்படி, பலம்மலர்பரப்பினர்—பல மலர்களைப் பரப்பினார்கள்.

(ந - னா.) மடந்தைசெல்லும்படி. வீதியிற் திருநிலத்தை யோட்டமைந்தெரியும் பொன்னாலே யோனாந்து விற்கிடையகலமாக வெங்குந்திருத்தி, பின்பு நாற்றத்திற்குத்தக்க புழுதாலும் பனிகீராலும் எழுந்தபொடியையமாற்றி பக்கமெல்லாம் வண்டார்க்கும்படி மலரைப்பரப்பி.

பின்வருஞ் செய்யுளோடு முடிதலால் ஒருதொடா. பரப்பினர் முந்தெச்சம். (கஉச)

விலைவரம்பறிதலில்லாவெண்ணெய்க்கிடைத்தவீதி
அலர்தலையனிச்சத்தம்போதைம்முழுவகலமாகப்
பலபடப்பரப்பிப்பாவைமெல்லடிப்பரிவுதீர
நிலவனாத்தன்னனாநிதியினால்வறுமைசெய்தான்.

இ - ள். வீதி—அங்கனம் பரப்பியவீதியில், பாவைமெல் அடி பரிவுதீர—தத்தையினது மெல்லிய பாதத்தின் வருத்தந் தீரும்படி, விலை வரம்பு அறிதல் இல்லாத வெண்துகில் பலபட அடுத்து—அந்நிலத்தில் விலையினளவு அறிதல் கூடாத வெள்ளிய துகிலைப் பலபடச்சேர்ந்து, அலர்தலை அனிச்சத்து அம் போது ஐமுழவு அகலம் ஆக பரப்பி—மலர்தலையுடைய அனிச்சமலரையையத்துமுழுவகலமாகப் பரப்பி, நிலவனா தன் அன்னா—நிலவுலகி நெல்லையில தன்னையொப்பவனா, நிதியினால் வறுமைசெய்தான்—நிதியால் வறியவராக்கினான்.

(ந - னா.) அங்கனம் பரப்பிப்பாவையதடியிற் பரிவுதீரும்படி அப்பொன்னிலத்தே வெண்ணெய்க்கிடைப் பலபட வடுத்து அதன்மேலே யனிச்சம்பூவை ஐம்முழுவகலமாகப் பரப்புதலாலே, நிலத்தெல்லையில் தன்னையொப்பவனா நிதியாலே மிடியராக்கினனென்க.

திருத்தி, மாற்றி, பரப்பி, அடுத்து, பரப்பி என்னும் வினையெச்சங்கள் ஒன்றையொன்று கொண்டு வறுமைசெய்தான் என்னும் வினையுமுற்றின்முதலிலைபக்கொண்டன. “அரசனாலையகட்டினான்” என்றும்போல இவன் ஏவுதற்கருத்தாவாக நின்றலால் இயற்றுவோர் தொழிலையின் ரொழிலாகக் கூறி வறுமைசெய்தான் என முடித்தார். (கஉடு)

மண்டலநிறைந்தமாசின்மதிப்புடைவியாழம்போன்றோர்
குண்டலநிலங்ககின்றகொடியினைக்குறுகித்தோழி
விண்டலர்கோதைவிம்மும்விரைக்குழுநொழுவீழ்
பண்டியன்மணங்கொள்ளாம்பரிவறப்பணிந்துசொன்னான்.

இ - ள். மண்டிலம் நிறைந்தமாசு இல் மதிபுடை — வட்டமாக .
ந்த குற்றமற்ற சந்திரன்பக்கத்தில், வியாழம் போன்று— நின்ற வியாழத்தை
யொத்த, ஓர்குண்டலம் இலங்கின்ற கொடியினை—ஒருகுண்டலம் விளங்க
நின்ற பூங்கொடிபோன்ற தத்தையை, தோழிதொழுது குறுகி — வீண்பதிவ
ணங்கியடைந்து, விண்டு அலர் கோதைவிம்மும் வினாகுழல் நீவி—மலர்ந்தல
ர்ந்த மலர்மாலையின் நிறைந்த வாசமமைந்த கூந்தலைக்கோதி, பண்டு இயல்
மணங்கள் எல்லாம் பரிவு அறபணிந்து சொன்னான் — முன்னாலகில் நடந்த
விவாகங்களை யெல்லாம் அவனாக்கு நாணல்வந்த வருத்த நீங்கப் பணிந்து
கூறினான்.

(ந - னா.) வட்டநிறைந்த மறுவில்லாத மதியின் பக்கத்து நின்ற வியா
ழம் போன்று முகத்தருகேயொருகுண்டல மிலங்கும்படி நின்ற கொடியினை
வீண்பதி தொழுது குறுகி, வினாக்குழலைக்கோதி அவட்கு நாணல் வரும் பரி
வறப்பண்டு உலகவியலு மணங்கனையெல்லாந்தாழ்ந்து கூறினானென்க.

நீவி இறந்தகாலவ்னையெச்சம் நீவுபகுதி. (கஉசு)

எரிமணிகெற்றிவேய்ந்தவிளம்பிறையிதுகொலென்னப்

புரிமணிகமந்தபொற்பூண்பொறுககலாதுசுப்பிற்பாவை

திருமணிக்விணக்குன்றத்திழிந்ததிமபாலைந்தத்த

தருமுடியரசராழ்வரம்மனையறிவலென்றான்.

இ - ள். இது எரிமணி கெற்றிவேய்ந்த இளம் பிறை கொல் என்ன—
இது திப்பொறியையொத்தமாணிக்கத்தை யிரண்டு தலையிலுமழுத்திய ஒரு
இளம் பிறையோவென்று கூற, புரிமணிகமந்த பொன்பூண் பொறுக்கலாத
துசுப்பின்பாவை— முத்துட்டங்கள் மாணிக்கத்தை யிரண்டுதலையிலுஞ் சும
ந்த அழகிய ஆபரணத்தைச் சுமக்க வியலாத இடையையுடைய பதுமை
போல்வாய், அம்மனை—தாயே, திருமணிக்விணக்குன்றத்து இழிந்த திமபாலை
நீத்தத்த—சிறந்தமாணிக்கமிழைத்த வீணையாகிய மலையினின்றுங் குதித்த
இனிய பாலைப்பண்ணாகிய நீர்ப்பெருக்கில், அருமுடி அரசர் ஆழ்வார்—பெறு
தற்கரிய கிரீடத்தையணிந்த அரசர்களழுந்துவார், அறிவல் என்றான் — அத
னைநானறிவேனென்று வீண்பதி கூறினான்.

(ந - னா.) வீண்பதி இது மணியை இரண்டிலையிலு மழுத்திய தோர்
பிறையோவென்ன, முத்து வடங்களிரண்டுதலையினுமணியைச் சுமந்த பூணை
ப்பொறுக்கலாததுசுப்பிற்பாவாய், அம்மனாய் நினது மகரயாழாகிய மலையினி
ன்றுங் குதித்த பாலையாகிய நீர்ப்பெருக்கிலரசரழுந்துவார், அதனை நானறிவே
னென்றானென்க.

இதனால் பின்வருதலை வீண்பதி கூறினான் என்பது கருத்து. புரிமுத்
துவடம். பாலைப்பண்ணெம்பாலை, படுமலைப்பாலை, செவ்வழிப்பாலை, அரும்
பாலை, கொடிப்பாலை, மேற்செம்பாலை, விளரிப்பாலையென எழுவகைப்படும்
தலைவியைத்தோழி அம்மனையென்று கூறல் முறைப்பெயர்பற்றிவந்தவழுவ
மைதி “அன்னை யென்னை யென்றலுமுளவே” என்ற தொல்காப்பியச்சூத்திர
ரத்தால்

(கஉஎ)

மண்ணிடமலியவெங்குமாந்தரும்வந்துதொக்கார்
ஒண்ணிறவுரோணியூர்ந்தவொளிமதியொண்பொனாட்சித்
தெண்ணிறவிசம்பினின்றதெளிமதிமுகத்தூங்கை
கண்ணியவீணைவாட்போர்க்கலாமின்றுகாண்மென்றே.

இ - ள். மாந்தரும் வந்துமண் இடம் மலிய எங்கும்தொக்கார்—மாந்த
ரெல்லாரு ம்வந்து நிலவுலகெங்கும் நிறையக் கூடினாராதலால், ஒன்றிறம்
உரோகினி ஊர்ந்த ஒளிமதி ஒன்பொன் ஆட்சி—ஒளிவாய்ந்த உரோகினியூ
ர்ந்த விளக்கமுடைய சந்திரனோடு கூடிய ஒள்ளிய வியாழக்கிழமையில்,
தென்றிறம் விசம்பில்லின்றதெளிமதிமுகத்தூங்கை—தெளிந்தநிறத்தையுடைய
யஆகாயத்தில் நின்ற களங்கமில்லாதசந்திரனை யொத்தமுகத்தையுடைய தத்
தையின், கண்ணிய வீணைவாள்போர்க்கலாம் இன்று காண்டும் என்று—மதிக்க
த்தக்க வீணையாகிய வாட்போரின் மாறுபாட்டினையின்றுகாண்போமென்று.

இது அடியிலவருஞ் செய்யுளோடு முடிதலால் ஒருதொடர். மண்ணி
டமின்றி யீண்டமெனப்பாடமாயில் சம்மிற்றிரண்டு எனப் பொருள்கொ
ள்க. மாந்தர் வெகுவசனம். (கஉஅ)

பசங்கதிரக்கடவுள்யோகம்பழிப்பறதுனித்துவல்லான்
விசம்பிவர்கடவுளொப்பான்விருச்சிகனறிந்துகூற
அசம்புதேனலங்கலைம்பாலரிவையோடாய்ந்துநாய்கன்
விசம்புபோன்மாந்தராவருநிதிசிறிதானே.

இ - ள். பசங்கதிர கடவுள்யோகம்— சந்திராபரணமென்னுஞ் சோதி
திநூலில், பழிப்பு அற துனித்துவல்லான் — குற்றமறக்கூர்த்து வல்லவனா
கிய, விசம்புஇவர் கடவுள் ஒப்பான்விருச்சிகன்அறிந்துகூற—ஆகாயத்திற்செ
ல்லும் பிருகஸ்பதியையொத்த கணிதெரிந்து கூற, தேன் அசம்பு அலங்கல்
ஐம்பால் அரிவையோடு ஆய்ந்து—தேன் பொசியுமாலையையணிந்த கூந்தலையு
டைய பதுமையோடு செய்யுமுறையை யாராய்ந்து, நாய்கன், சீதத்தன்,
விசம்புபோல மாந்தர் ஆர விழுநிதிசிறிதானே—மேகம் போலமாந்தர்கள் நுக
ரப்பெரும் பொருளைசகிந்தினான்.

பசங்கதிரக்கடவுள் இளங்கிரணத்தையுடைய கடவுள் என்றமையால்
சந்தரன், யோகம் என்றமையால் சையோகம் அது ஆபரணத்தின்மேல்நி
ற்றலால் சந்திராபரணமென்றார். (கஉக)

வாசநெயவண்டுமூசமாந்தளிர்விரல்கள்சேப்பப்
பூசுவெள்ளலோத்திரத்தின்பூம்பொருக்கரைத்தசாந்தின்
காசறுகுவனைக்காமரகவிதழ்பயிலமட்டித்
தாசறத்திமிர்ந்துமாநரணிலநதிகழ்வித்தாரே.

இ - ள். மாதாவண்டுமூச— தத்தையினுடம்பில் வண்டுகள் மொய்க்க,
மாந்தளிர்விரல்கள் சேப்ப—மாந்தளிர்போன்ற விரல்கள்கெவக்க, வாசநெ
ய்பூசு—வாசமமைந்த நெய்யையப்பூசி, வெள்ளலோத்திரத்தின் பூம்பொருக்
கஅரைத்த சாந்தின்—உலர்ந்தமுண் முருக்கம் பூலையைரைத்த. குழம்பினை,

காசுஅறுகுவணிகாமர் அகவிதழ்பயிலமட்டித்து ஆசுஅறதிமிர்ந்து—குற்றமறற
றகுவணியினதுஅழகிய உள்ளிதழின்தழிப்புப்போலக் கலந்துதிமிர்ந்து, அணி
நலந்திகழ்வித்தார்—அழகிய அவளழகைப் பொலியச்செய்தார்கள்.

(ந-ரை.) மாதர்மெய்யிலே வண்டுமூசுவீரல் செவப்ப நெய்யைப்பூசு
வெள்ளலோத்திரத்தினது பூவுலாதலையடைத்த குழம்பாலே குற்றமறத்திமிர்ந்
துநலத்தை விளக்கினான்க.

வெள்ளலோத்திரம் வடசொல் இதுதமிழில்வெள்ளலோத்தம் எனவ
ரும். மட்டித்து, திமிர்ந்துஇறந்தகாலவினையெச்சம் மட்டி, திமிர்பகுதிகள்.

கங்கையின்களிற்றினுச்சிக்க திர்மணிசூடத்திறந்த

மங்கலவாசநன்னீர்மணிநிங்கழியியதொப்ப

நங்கையைநயப்பவெல்லாம்வினாபொடுதுவருஞ்சேர்த்தி

அங்காவல்குலாணையாட்டி ஞாநமபையன்னா.

இ - ள். அரம்பைஅன்னார்—அரம்பைமார்க்கையொத்த தோழியர்கள்,
மணிநிறம்கழுவியது ஒப்ப—மாணிக்கத்தைச் சாணைபிடித்ததொக்க, நங்கை
யை — தத்தையை, நயப்பவல்லாம் — விரும்ப முப்பத்திரண்டு ஓ மாலி
கைகளெல்லாவற்றையும், வினாபொடு துவரும் சேர்த்தி — வினாயையுந்து
வாயுஞ்சேர்த்திப்பின்பு, களிற்றின் உச்சி கதிர்மணிசூடத்தில்தந்த கங்கை
யின் மங்கலவாசம் நலநீர் — யானையி னுச்சியில் ஒளிவாய்ந்த நவமணிக
ளிழைத்த சூடத்தில்வந்தகங்கையினதுவாசமூட்டியமங்களகரமாகிய நல்லகீ
ரினால், அங்குஅரவுஅல்குலாணை ஆட்டினார்—அவ்விடத்தாப்பாம்பின் படத்
தையொத்த அல்குலையுடைய அத்தத்தையை நீராட்டினார்கள்.

அரவல்குலார் சிணையைக்கூறுமுதலறி கிளவியாதலால் முதலாகுபெய
ர். இதன்முதலில் அகராச்சுட்டுத்தொகுத்தல. முப்பத்திரண்டுவகை ஓமாலி
கையை “இலவங்கம்பச்சிலைக்கச்சோலமேலம்—குலவியநாகணங்கோட்டம்—
நிலவிய, நாகமதர் வரிசித்தக்கோலநன்னாரி—வேகமில் வெண்கோட்ட மேவு
சீர்—போகாத, கத்தூரிவேரியிலாமிச்சைகண்டில் வெண்ணெய்—ஒத்தகடு
நெல்லியுயிர்தான்—கொத்தலரும், வண்ணக்கச்சோல மோணுகமாஞ்சிலுட
ன்—எண்ணுஞ்சயிரோகயின்புழு—கன்னியினம், புண்ணெறந்தாது புலியு
ர்பூஞ்சரளம்— பின்னுதமாலம் பெருவகுளம்—பன்னும், பதுமுகதுண்ணே
லம் பைங்கோடுவேரி, கதிர்நகையாயோ மாலிகை” என்னுங்கலிவெண்பாவி
லும், ஐந்துவிரையை “சந்தனமகிலொடு கருப்பூரங்கத்தூரி—குங்குமமென்
றிவையைந்தம் வினாயே” என்னும் சூத்திரப்பாலிலும், பத்துத்துவனாமா
ந்தளிர், கடுக்காய், தான்றிக்காய், நெல்லிக்காய், கருங்காலி, நாவல், ஆல்,
அரசு, அத்தி, இத்தி, ‘நாற்பான்மரமா நாவறிபிலை—வன்கருங்காலிபத்து
த்துவோ” என்னுஞ்சூத்திரப்பாலிலும் காண்க. (கருக)

வெண்ணிறமழையின்மின்போல்வெண்டுநகலாபம்வீக்கிக்

கண்ணிறமுலையுந்தோளுஞ்சந்தனத்தேய்வைகோட்டித்

தெண்ணிறச்சிலம்புசெம்பொற்குண்கிணியாதஞ்சேர்த்திப்

பண்ணிறச்சுரும்புசூழும்பனிமூல்லைச்சூட்டும்வெய்ந்தார்

MAHAMAHOPADHYAYA
JR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

இ - ள். வெள்ளிறம் மழையில் மின்போல—வெள்ளியநிறத்தையுடையமேகத்திற்கிடந்த மின்னலைப்போல, வெள்ளுகில் கலாபம்வீக்கி—வெள்ளிய ஆடையில் கலாபம்என்னும் பகிறாறுகோவையணியைக்கட்டி, கண்முலையும் நிறம்தோளும்—சூ சுகம்வாய்ந்த தனத்திலும் நிறம்வாய்ந்ததோளிலும், சந்தனத்தேய்வைகொட்டி—சந்தனக்குழம்பால் தொய்யிலெழுதி, தென்றிறம்சிலம்பு செம்பொன் கிண்கிணிபாதம் சேர்த்தி—மிக்கவொளிபொருந்திய சிலம்பையுஞ்செவந்த பொன்னாலாகிய கிண்கிணியையும் காவிற்கேர்த்தி, பண்ணிறம் சுரும்பு சூழும்பனிமூல்லைசூட்டும் வேய்ந்தார்—பண்ணையும்நிறத்தையுமுடைய வண்டுகள்கூழும் குளிரந்தமூல்லை மாலைகைக்கற்பினரசியின் தலையிற்கூட்டினார்கள்.

(ந - னா.) வெண்மேகத்தினுட்கிடந்த மின்னுப்போற்று கிலுக்குள்ளே கலாபத்தைவீக்கி, கண்களையு நிறத்தையுமுடைய முலையினுந்தோளினுஞ் சந்தனக்குழம்பைப்பூசி, சிலம்பையு கிண்கிணியையும் பாதத்தேசேர்த்தி, பண்ணையுநிறத்தையுமுடைய சுரும்புகூழ மூல்லைச்சூட்டைக் கற்பிறகுத்தலையிலே சூட்டினான்க.

கண்ணிறமுலையோள் முறைநிரனிரையணி. உம்மைஅசைநிலை. கோட்டி. இறந்தகாலவினையெச்சம் கோட்டுபகுதி. (௧௬௨)

எரிமணிச்சண்ணமின்னுயிருஞ்சிலைமுததஞ்சேர்த்தித்
திருமணிமுலையினெற்றிசகிறுபுராஞ்செறியத்தீட்டிப்
புரிமணியாகத்ததாவினாதிக்கொண்டுபுகி
விரிமணிவியப்பமேனியொளியிட்டுவிளங்குறறன்றே.

இ - ள். மின்னும் இருஞ்சிலை—விளங்கும் பெரியவானவிற்போன்றமுத்தம்சிறுமணி முலையெற்றியில்சேர்த்தி—முத்துவடத்தையழகிய முலைத்தலையிற்சேர்த்தி, எரிமணிகண்ணம் சிறுபுறம் செறியத்தீட்டி—தீப்பொறியையொத்தமாணிக்கக்கண்ணத்தினைமுதுகிறசெறியஎழுதி, மணிபுரிஆகத்து ஐது ஆகவிரல் நுதிகொண்டுபுகி—முத்துவடத்தையணிந்த மார்பில் அழகாக விரலுணியைக்கொண்டுபூச, மேனியிரிமணியியப்ப ஒளிவிட்டுவிளங்கிற்று—அவன்மேனியொளியிடுக்கமாணிக்கம்விளங்கும்படி. யொளியிவிளங்கியது.

(ந - னா) அவர்வானவிற்போலமுத்துவடத்தை முலைத்தலையிலேசேர்த்தி, மணிக்கண்ணத்தை முதுகிலேசெறியத்தீட்டி, அந்நையாகத்தேவிரலுணியைக்கொண்டு ஐதாகப்பூசியமேனியான் மணியியக்குமபடிவிளங்கிற்றென்க.

புரி—வடம். பூசியசெய்வெனெச்சத்திரிபு. ஐதுபண்படியாகப்பிறந்த குறிப்புவினையுற்று ஐபகுதி, து ஒன்றன்பால்விசுதி; இதுஆகவென்னும் வினையெச்சத்தையடுத்து ஒருசொல்லாய்நின்றன. (௧௬௩)

அருங்கயம்விசும்பிற்பார்க்குமணிச்சிறுசிரலையுஞ்சி
இருங்கயந்தரந்துதிங்களிடைக்கொண்டெடுத்தலை
நெருங்கியமணிவிற்காப்பரீண்டொய்ப்பிறழ்வசெங்கேழ்க்
கருங்கயலல்லகண்மையெனக்கரிபோக்கினுறே.

இ - ன். நீண்டுஉலாய்ப்பிறழ்வ—காதளவுநீண்டு உலாவிப்பிறழ்கின்ற இவை, அருங்கயம்—ஆழந்தகயத்தை, விசும்பில்பார்க்கும் மணிசிறுசிரலைஅஞ்சி—ஆகாயத்திலிருந்துபார்த்துத்தன்னையெடுக்கும் அழகியமின்னுத்திச்சூப்பயந்து, இருங்கயம் துறந்து—பெரியஅக்கயத்தினின்றுநீங்கி, நீலமணிநெருங்கியவில்காப்ப—நீலமணியாலமைந்த வில்மேலேசிறுதுகாக்க, நங்கன்கூடம் கொண்டு கிடந்தசெங்கேழ் கருங்கயல்அல்ல—சந்திரனைத்தனக்கு இடமாகக் கொண்டு கிடந்தசெந்நிறமவாய்ந்த கரியகபலல்ல, கண்ணேஎன்ன—இவைகண்களையென்றுகண்டோர்கூற, கரிபோக்கிறார்—மையெழுதினார்கள்.

(ந - னா.) நீண்டுலாய்ப்பிறழ்கின்ற இவைஆழந்த கயத்தைவிசும்பிலேநின்றபார்த்துத் தன்னையெடுக்குஞ் சிச்சிலிக்கஞ்சி, அதனைத்துறந்து நீலமணியாகிய நெருங்கியவில்காப்பத்திங்களை யிடங்கொண்டு கிடந்தகயலல்ல, கண்ணையென்றுபிறாகருதம்படி மையையெழுதினான்க.

கரியென்றதற்குச்சாட்டி எனப்பொருள்கொண்டு சாட்டிபோலத்தோன்றஎனப்பொருள்கொள்ளுதலும் ஒன்று. கயம்நீரினையிலொருவகை. கயவெனமயங்கினவனுக்கு அதவல்லகண்ணையென்று அம்மயக்கமொழிக்கமையெழுதினர் என்றமையால் இது ஒழிப்பணி. (கருச)

பொருந்துபொற்றாணநான்கிற்பொலிந்து தூற்புலவாசெந்நாவருந்தியும்புகழ்தலாகாமரகதமணிசெய்கூடத்திருந்திரையாகள்கோலமிந்திரனிருமித்தாற்போற்றிருந்தச்செய்ததற்பினங்கை திருவிறகோர்திலகமொத்தாள்.

இ - ன். பொருந்து பொன்தூணம் நான்கில்பொலிந்து — பொருந்திய பொற்றாணகண்களை கிறைப்பொலிந்து, தூல்புலவர் செம்நாவருந்தியும் புகழ்தல்ஆகாத—தூல்களையுணர்ந்த புலவாகளசெவந்த நாவினால்வருத்தங்கூர்ந்தும் புகழுத்தற்கிபலாத, மரகதமணிசெய்கூடத்து இனையார்களிருந்து—மரகதமணியாற்செய்தகூடத்தில் மங்கையாகளிருந்து, கோலம்இந்திரன் நிருமித்தாற்போல்திருந்தசெய்ததன்பின்—கோலத்தையிந்திரனிருமித்ததுபோலத்திருந்த அலங்கரித்தபின்,நங்கை—ததையாண்டவள், திருவிறகுநீர்திலகம்ஒத்தாள்—இலக்குமிக்குஇட்ட ஒப்பில்லாத திலகத்தையொத்திருந்தாள்.

(ந - னா.) தூண்காற் பொலிந்துதூற்புலவர்கள் புகழ்தலாகாத மணியாற்செய்த ஒப்பித்தற்குப் பொருந்துங்கூடத்தே யொப்பிக்குமகளிரிருந்து கோலத்தை, இந்திரனிருமித்தாற் போற்செய்தபின், நங்கைகிறுமகட்டிடத்தோர்திலகத்தை யொத்தாள் என்க. (கருஇ)

மண்கணைமுழுவம்விம்மவரிவளை துவைப்பவள்வார்ப்கண்கணைந்திடியின்வெம்பிக்கடலெனமுரசமார்ப்பவின்கணிந்தருகுநீமைவெள்வளைத்தோளிபோந்தாள் பண்கணிந்தருகுநல்லாய்ப்படைபொருதுடைக்கலுற்றே.

இ - ன். வண்கணிந்து உருகும்நீமைவெள்வளைதோளி — தேவர்கள் மனநெகிழ்த்துருகுந்தன்மையையுடைய வளையலையணிந்த தோளையுடையதத்

தை, பண்கனிந்து உருகுநல்யாழ்ப்படைபொருது உடைக்கலுற்று—இசையா ல் கேட்டோர்யாவரு மனங்கனிந் துருகுதற்குக்காரணமான நல்லயாழினை யுடைய மூன்றுவருணச்சேனையையுந் கெடுக்கத்தொடங்கி, மன்கணைமுழவ ம்விம்ம—மார்க்கணையுடைய திரண்ட முழவு ஒருபாலொலிக்கவும், வரிவளை துவைப்ப—நிறமமைந்த சங்கமொருபாலொலிக்கவும், வன்வார் முரசம்—நெ ருங்கவாரால் விசித்த முரசு, கண்கணைந்து இடியின்வெம்பிகடல் என்னஆர் ப்ப்போந்தாள்—கண்னொலித்து இடியைப்போல ஓசைமிக்குக்கடலைப்போல வொலிக்கச்சென்றாள்.

(ந - னா.) தேவர்கெஞ்சுகெநிழிந்துருகுந் தன்மையையுடையவளைத்தோ ளி, யாழையுடைய மூன்று வருணத்துப்படையையுந் கெடுக்கலுற்று முழவு விம்ம, வீணையொலிப்பவள்வாராமுரசங்கணைநொலித்து இடியின்வெம்பிக்கட லெனவாரப்ப்போந்தாள் என்க.

அரசா முதலிய மூன்றுவருணத்திலும் யாழ்வல்லோராய்த் தன்னொடு ம்யாழ்ப்போர்செய்யவருவாரா வெல்லநிறலால் நல்யாழ்ப்படை பொருது உடைக்கலுற்று என்றா, பொருது இறந்தகாலவினையெச்சம் பொருபகுதி, தக ரமெய் இடைநிலை, உ எச்சவகுதி. (கக௯)

பரந்தொளியுமிழுமபைம்பொன்கண்ணடிபதாகைதோட்டி-
விரிந்திருண்மேயுஞ்செம்பொன விளக்குவெண்முரசுகும்பம்
சுரந்தவெண்மதியைச்சூன்றுக திரகொண்டுதொடுத்தபோலும்
பொருந்துபொற்கிளிப்பெய்கற்றைபுணாகயல்போந்தவன்றே.

இ - ன் ஒளிபாந்த உரிமும் பைம்பொன்கண்ணடி—ஒளிபரவவீசும் பசிய பொன்றாசமைத்த கண்ணடியும், பதாகை தோட்டி—கொடியும் அங் குசமும், விரிந்து இருள்மேயும் செம்பொன்விளக்கு—ஒளிபரவி யிருளைக்கெ ட்கும் செவந்த பொன்னுலமைந்த விளக்கும், வெள்முரசு கும்பம்—வெள்ளி யமுரசும் பூரணகலசமும், சுரந்த வெண்மதியைச்சூன்று கதிர்கொண்டு தொடு த்தபோலும்—அமுதினைச்சுரந்த வெள்ளிய சந்திரனை நடுவேசோண்டி அங் குள்ள கிரணங்களைவாங்கிச் சேர்த்தனபொலுமுள்ள, பொருந்துபொன்கிளி பெய்கற்றை—பொருந்திய பொற்காம்பு கிரணத்தைப்பெய்யுஞ் சாமனையும், புணாகயல் போந்த—இரட்டைக்கயலும் முன்னேசென்றன.

(ந - னா.) கண்ணடிமுதலிய அட்டமங்கலங்களாகிய இவை முன்னே போந்தனவென்க.

கண்ணடி கண்ணடி குறுக்கல் விகாரம். சூன்று இறந்தகாலவினையெ ச்சம் குல் பகுதி. (க௯௭)

வென்றவனகலம்பூட்டவிளங்கொளிமணிசெய்செப்பின்
நின்றெரிபசும்பொன்மலைபோந்தநெறியிற்பின்னர்
ஒன்றியமணிசெய்நல்யாழ்போந்தனவுருவமலை
தினறுதேனிகைசுகன்பாடத்திருநகர்சுடரவன்றே.

இ - ன். நெறியில்—உலகிலாடக்குமநெறியால், வென்றவன் அகலம் பூட்ட—தன்னை யாழில்வென்றவன் மூர்பிழ்பூட்ட, விளங்கு ஒளிமணிசெய்.

செப்பின் — விளங்கும்கிரணத்தையுடைய. செப்பில், நின்று எரிபுகம்பொன் மாலைபோந்தது—நின்றுவிளங்கும் பசிய பொன்னாலரிந்து செய்தமாலை முன்னே சென்றது, பின்னர்—அதன்பின், உருவம்மாலைதின்று தேன் இசைகள் பாடதிருநகர் சுடர — தம்முருவினமறைத்து நின்ற மாலையையுள்ளடக்கி வண்டிகளிசைபாடவும் அழகிய நகர்விளகவும், ஒன்றியமணிசெய்யநல்யாழ் போந்தன — ஒளிபொருந்திய இரத்தின மிழைத்த நல்லவீணைகளுஞ் சென்றன.

(ந - னா.) உலகு நடக்கு நெறியாலேவென்ற வனகலத்தே பூட்டுதற்குச் செப்பிலே பொன்மாலைபோந்தது; அதன்பின்னே பாடவிளங்க யாழ்போந்தனவென்க.

பூட்ட, சுடர என்னும் செயவென்வாய்பாட்டுவீனையெச்சங்களில்முன்னது எதிர்காலத்திலும் பின்னது நிகழ்காலத்திலும்வந்தன. (ககக)

நான்கடித்தரவு கோச்சகம்.

ஆரந்தயல்வரவந்துசில்சோர்தர

வீரம்படக்கையைமெய்வழிவீசித்

தேரைநடப்பனபோற்குறள்சிந்தினோ

டோருநடந்தனவொண்டொடிமுன்னே.

இ - ன். ஆரந்தயல்வர—முத்தாரமசையவும், அம்துகில் சோர்தர—அழகிய ஆடை நெகிழவும், வீரம்பட—வீரமுண்டாக, கையைமெய்வழிவீசிகையினை விலாப்புடைசுருள்ளேவீசி, தேரை நடப்பன போல்— தேரைநடத்தல்போல, குறள் சிந்தின் ஒடி— குறள்சிந்தினுடனே, ஒண்டொடி முன்னடந்தன—ஒள்ளிய வரையலையணிந்த தத்தை முன்னேசென்றன.

(ந - னா.) குறள் சிந்துடனையாரமசையத்துகில் நெகிழாநிற்கவீரமுண்டாக விலாப்புடைக்குள்ளே கைபை வீசித் தேரைகள் நடக்கு மவைபோலவொண்டொடி முன்னே நடந்தனவென்க.

குறள், சிந்து குள்ளவடிவுகளின்வேறுபாடுகள். ஓரும் கட்டுரைச்சுவைப்பொருள் படவந்த இடைச்சொல். (ககக)

[இதுவும் அது.

வட்டச்சுறையர்வார்முலைக்கச்சினர்

பட்டுவீக்கியவல்குலர்பல்குணை

வீட்டதூணியர்வில்லினாவாளினர்

ஒட்டியாயிரத்தோரெண்மர்முன்னினார்.

இ - ன். வட்டம்சுறையர்—வட்டமாகிய பனிச்சையையுடையவரும், முலைவார்கச்சினர்—முலையில் வாராற்கட்டிய கச்சினையுடையவரும், பட்டுவீக்கிய அல்குலர் பல்குணைவீட்ட தூணியர்—சேலைகட்டின அல்குலையுடையவரும் பஸவகைப்பட்ட அம்புகளைநிறைத்த அப்பரூத்தூணியை யுடையவரும், வில்லினர் வாளினர் — வில்லினரும் வாளினருமாய், ஆயிரத்தெண்மர் ஒட்டிமுன்னினார்—ஆயிரத்தெட்டிப்பேர்வஞ்சினங்கூறி முற்பட்டுச்சென்றார்.

குறையர்முதலிய குறிப்புமுற்றுக்கள் எச்சமாய்த்தனித்தனி முன்னினார்
என்னும் இறந்தகாலவினைமுற்றின் முதனிலைகொண்டன. (கச௦)

வம்புலீக்கிவருமுலையுட்கார்

தம்பிளையவராணுடைத்தானையர்

பைம்பொற்கேடகமவாளொடுபற்றுபு

செம்பொற்பாவையைச்சேவித்துமுன்னினார்.

இ - ன். அம்பின் நொய்யவர் — அம்பினும் வினாந்துசெல்லும் நடை
யையுடையவர், ஆண் உடை தானையர் — ஆணுடையாகவுட்கு ஆடையையு
டையவராய், வருமுலை உள்கார்து — தோன்று முலையுள்ளே மறைய, வம்பு
லீக்கி — கச்சினக்கட்டி, பைம்பொன் கேடகம் வாள் ஒடுபற்றுபு — பசியபொ
ன்னுலமைந்த கேடகத்தையும் வானையும் பிடித்து, செம்பொன்பாவைசேவி
த்து முன்னினார் — செவந்த பொன்னுலமைந்த பதுமைபோன்ற தத்தையை
வணங்கி முற்படச்சென்றார்.

(ந - னா) ஒடுங்கால் அம்பினுங் கடியவர் வருமுலையுட்கார்து கச்சலீக்
கி ஆணுடையாகவுட்குவாடையுடையவராய்க்கேடகத்தையும் வானையும் பிடி
த்துப்பாவையைச்சேவித்து முற்படச்சென்றானான்.

காந்தசெயவெனெசசத்திரிபு. ஒடு எண்ணிடைச்சொல். (கசக)

ஆணையானையகலுமினான

வேணுக்கோலின்மிடைந்தவரொற்றலின்

ஆணையின்மறையதேயென்றனநகர்

காணுங்காதலிற்கணெனருக்குற்றவே.

இ - ன். ஆணை ஆணைநீர் அகலுமின் என்ன — (காவற்குரியோர்) அர
ரசுளைநீங்குகளகலுங்கென்று, மிடைந்தவா வேணுக்கோலின் ஒற்றலி
ன் — (காண) நெருங்கி வவனா மூங்கிற்பிளிச்சால் மோதுதலால், அணநகர்
இன்று எமதுஆணை என்று — அழகிய நகரிலுள்ளோர் இன்று எம்முடைய
ஆணையினை யானையாகக்கொள்ளுமென்று, காணும் காதலின்கண் நெருக்குற்
ற — காணும்விருப்பத்தால் கண்கணெருங்கின.

இன் உருபு ஏதுப்பொருட்டு. (கசஉ)

கண்ணினோடுபிறந்ததுகாரிகை

வண்ணங்காண்டற்கன்றோவென்றுவைதவர்

விண்ணுமண்ணும்விருந்துசெய்தாலொப்ப

எண்ணினெண்ணிடமின்றிநெருங்கினார்.

இ - ன். கண்ணினோடுபிறந்தது — நாககண்ணோடுபிறந்தது, காரிகைவ
ண்ணம் காண்டற்குஅன்று — தத்தையினழகைக் காணுதற்கல்லவாவென்று,
வைது — (காவற்காரை)வைது, விண்ணுமண்ணும் அவர் — விண்ணுலகிலு
ள்ள விச்சாதாரும் மண்ணுலகிலுள்ளமக்களும், எண்ணின்விருந்துசெய்தால்
ஒப்ப — (தத்தையின்பொலிவு) ஆராயில்ங்களுக்குவிருந்துசெய்தாலொப்பன
வென்று, என் இடம் இன்றி நெருங்கினார் — எள்ளிட இடமில்லாமல் நெரு
ங்கினார்கள். (கசக)

அறுசீர்நாலடித்தரவுகோச்சகம்.

இனஞ்சேராவாகியினையாருயிரின்மேலெண்ணங்கொள்வான்
புனஞ்சேர்கொடிமுல்லைபூம்பவளத்துள்புக்குப்பூத்தபோலும்
வனஞ்சேர்துவர்ச்செவ்வாய்வாளெயிறுங்கண்மலரும்வனையலாகாக
கனஞ்சேர்கதிர்முலையுங்கண்டார்கண்வீட்டுலகங்காணர்போலும்.

இ - ள். புனம்சேர் முல்லைகொடி—புனத்திலுள்ள முல்லைக்கொடி,
இனம்சேராதஆகி—தம்மினத்தைச் சேராதனவாகி, இனையார் உயிரின்மேல்
எண்ணங்கொள்வான்—இனையவருயிரிடத்துள்ள அறிவைக் கொள்ளுகொள்
ள, பூம்பவளத்து உள்புக்கு—பவளத்துள்ளேபுகுந்து, பூத்தபோலும் வனம்
சேர்துவர் செவ்வாய் வாளெயிறும்—பூத்தனபோலும் அழகமைந்த இவளதுப
வளம்போன்ற செவந்தவாயினையும் ஒளிவாய்ந்த பற்களையும், கண்மலரும்வ
னையல்ஆகாத கனம்சேர்கதிர் முலையும்—கண்களாகியமலரையும் எழுதஇய
லாத பருத்தவிளக்கம்வாய்ந்த முலையையும், காணர்—காணுதவர், வீட்டுலகம்
கண்டார்கன்போலும்—முன்புமோட்சவுலகினைக் கண்டவர்கன்போலும், கண்
டார்—இப்பொழுது பார்த்தவர், வீட்டுலகம் காணர்போலும்—பின்புமோட்ச
வுலகினைவிரும்பாதவர்கள் (போலுமாம்)

(ந - னா.) முல்லை இனையாருயிரிடத்தறிவைக் கொள்ளவேண்டித் தம்
மினத்தைச் சேராவாய்ப்பவளத்துள்ளே புக்குப்பூத்தபோலுஞ் செய்யவாயை
யும் எயிற்றையும் கண்மலரையும் பண்ணமுடியாத முலையையுங்காணுதவர்க
ள்போலே யிருந்ததுமுன்பு வீட்டுலகத்தைக் கண்டவர்களென்பாரும், இவை
யிற்றைக் கண்டவர்கள் பின்னையிவையே காண்பாக ளென்று கூறினொ
ன்றுமாம்.

செவ்வாய் பெயர்மாத்தினாயாகக்கொண்டு வாயினைச் செவ்வாயெனினு
மமையும். இதுசெம்மொழிச் சிலேடையணி. (கசச)

மீன்சேர்குழாமனையமேகலையும்வெம்முலையுங்கூற்றம்கூற்றம்
ஊன்சேருயிருயக்கொண்டோடிப்போமின்களுரைத்தேமென்று
கான்சேர்கமழ்கோதைகாடொடர்ந்துகைவிடாதரற்றுகின்ற
தேன்சேர்திருவடிமேற்கின்கிண்பொன்னாவதற்கேதக்கவென்பார்.

இ - ள். கான்சேர் கமழ்கோதை கால்தொடர்ந்து—வாசம்நெருங்கிக்
மழுமாலையையுடையாளிடத்தே தொடர்ந்து, வெம்முலையும் கூற்றம்கூற்றம்-
விருப்பத்தைத் தருந்தனமும் இயமன்இயமனே, ஊன்சேர் உயிர் உய்யகொ
ண்டு ஓடிபோமின்கள் உரைத்தேம்என்று—நுமதுயிர் உடலைச்சேர்ந்த வுயி
ராதவினது பிழைக்கக் கொண்டோடிப்போங்கள், உரைத்தேம்என்று—எம்
மேற்குற்றமற்சொன்னோமென்று, தேன்சேர்திருஅடிமேல்கைவிடாதுஅரற்
றுகின்றகிண்கிணி—மலொன்றுவண்டுகள்சேரும் அழகிய அவள்காலின்மேல்
மாறாதொலிக்கின்ற சதங்கையும், மீன்சேர்குழாம் அனையமேகலையும்—நட்ச
த்திரனது கூட்டத்தையொத்த மேகலையணியும், பொன்ஆவதற்கு ஏதக்கள
ன்பார்—பொன்னாவதற்கேதக்கள என்றுசொல்லுகின்றவரும்.

(ந - னா.) கோதைபோல் வாளிடத்தே கட்டுப்பட்டு முலையுங்கூற்றங் கூற்றம்; துமதுயிர் ஊன்சேருயிராதலின் அதனைப்பிழைக்கக் கொண்டோடிப்போங்கள், எம்மேற்றமுதவற வுணத்தேமென்று மாறாதாற்றுகின்ற திருவடிமேல் கிண்கிணியும் அல்குலின்மேகலையும் பொன்னுவதற்கோதக்க; இவளிடத்தே தங்குதற்குத் தக்கனவல்லவோ வென்பாரும்.

இன்பத்தரும்பொன் இவளிடத்துக் கிண்கிணியும் மேகலையுமாயடைந்து துன்பத்தைச்செய்தது என்பார் எதிர்மறைவகாரம் தந்தமையால் இவளிடத்துத் தங்குதற்கல்லவோ வென்பொருள்கொள்க. கூற்றங்கூற்றம் அவலப்பொருளில்வந்த அடுக்குத்தொடர். (கசடு)

கள்வாய்ப்பெயப்பட்டமாலேக்கருங்குழல்கள்கண்டார்நைய

உள்வாய்ப்பெயப்பட்டவொண்மதுச்செப்போரிணைமெல்லாகமீன்ற புள்வாய்மணிமழலைப்பொற்சிலம்பினிக்கொடியையின்றோள்போலும் கொள்வானுலகுக்கோர்கூற்றீன்றோன்மவோகொடியவாறே.

இ - ன். கள்வாய் பெயப்பட்டமாலே கருங்குழல்கள்—மதுவினைத்தன் வாயாற்பெய்யப்பட்ட மாலையையணிந்த கரியகூந்தல்களையும், மெல்ஆகம்ஈன்ற—மென்மைவாய்ந்த மார்ப்மதந்த, ஒன்மதுஉள்வாய்ப்பெயப்பட்ட செப்பு ஒரிணை—ஒள்ளியவிரும்பமாகிய மதுவைககாமுகர் நெஞ்சில்பெய்யப்பட்டஒ ரிரண்டுசெப்பையும், கண்டார்நைய—பார்த்தவர்கள் வருந்தும்படி, மணிபுள்வாய் மழலை பொன்சிலம்பின் இகொடியை—மணியாகிய நாவால் அன்னத்தி ன்வாய்போலும் மழலைவார்த்தை கூறும் பொன்னாற்செய்த சிலம்பிணையணிந்த இந்தத்தத்தையை, ஈன்றோள்போலும்—பெற்றவள்போலிருந்தது, கொள்வான்உலகுக்கு ஓர்கூற்றாஈன்றோள்—உயிரைக்கொள்ளுதற்குஉலகினுக்கு ஒரு இயமனையின்றவள், ஓ கொடிய ஆறுஅம்ம — ஓகொடியபடி யென்னென்பாரும்.

(ந - னா.) கேட்பீராக, ஆகமீன்ற செப்பிணையையும் கள்வாய்மாலே வேயப்பட்ட குழல்களையுங்கண்டார் விரும்பும்படி. இக்கொடியையின்றவள் போலேயிருந்தது முன்பு உலகத்திற்குக் கூற்றினையின்றவள்; ஒதுருத்தி கொடியபடி என்னென்பாரும் என்க.

மாலேக்கருங்குழலும் எனவும் பாடம். ஐந்து பகுப்பாய் முடித்தலால் குழல்கள் எனப்பன்மையாற் கூற்றார். ஐந்து பகுப்பாவன முடி, கொண்டை, சுருள், குழல், பணிச்சை. முடிமயினாயுச்சியில் முடித்தல். கொண்டை பக்கத்தில் முடித்தல். சுருள் பின்னே செருகுதல், குழல் சுருட்டி முடித்தல், பணிச்சை பின்னிவிடுதல். பெண்ணும் ஆணும் இவ்வாறு வருந்துதலால் வியப்புப்பொருளைத்தரும் ஒவெண்ணு மிடைச்சொல் தந்தார். உபமானப்பொருளை யுபமேயமாக்கிக் கூறுதலால் எதிர்நிலையணி, இதனை வடதுலார் பிரதீபாலங்காரம் என்பார். (கசசு)

நாடிகுடித்தரவுகொச்சகம்.

செய்யதாமரைமேற்றிருவேகொலோ

வெய்யநோக்கின்விச்சாதரியேகொலோ

மையில்வானவர்தம்மகளேகொலென்

நையமுற்றலர்தார்மன்னர்கூறினார்.

இ - ன். அலர் தார்மன்னர் — அலர்ந்த மலர்மாலையணிந்த அரசர்கள், செய்ய தாமரைமேல் திரு ஏ கொல்லு — செந்தாமரையில் வசிகுக்கும் இலக்கு மியோ, வெய்யநோக்கின் விச்சாதரியேகொல் ஓ — கொடிய பார்வையையு டைய விஞ்சையர்மகளோ, மைஇல் வானவர்தம்மகள் ஏகொல் என்று—குற் றமற்ற தேவர்களது புத்திரியோவென்று, ஐயம் உற்று கூறினார்— சந்தேகங் கொண்டு கூறினார்கள்.

(ந - னா.) மன்னர் என்பாரும் என்பாருமாய்ப் பின்னுந் திருவோ, விச்சாதரியோ, மகளோ வென்றை யுற்றுக் கூறினார் என்க.

கொல் ஐயப்பொருட்டு. ஓசாரம் சுட்டுகொச்சுவைப்பொருள் படவந்த அசைநிலை யிடைச்சொல். இது ஐயவணி. (கசஎ)

வீணவென்றிவள்வெம்முலைப்பூந்தடம்
ஆணைதோய்வதல்லாற்பிறன்வெல்லுமேற்
கோணைப்போருட்குளிக் குவமன்றெனில்
மாணநற்றவஞ்செய்குவமென்மரும்

இ - ன். வீணவென்று—வீணையால்வென்று, இவள்வெம்முலைபூந்தடம்— இவளது விருப்பந்தரும் தனமாகிய பூந்தடத்தில், தோய்வது அல்லால்— தோய்தலையல்லாமல், பிறன் வெல்லுமேல்—பிறன் வலிந்து கொள்ளக்கருதி ல், கோணைபோருள்—மாறுபட்ட போரில், ஆணைகுளிக் குவம் — வஞ்சினங் கூறியவனோடுபோர்செய்வோம், அன்றுஎன்னில்—இவள்வென்றால், மாண நல்தவம் செய்குவம் என்மரும் — இவளைப்பெற நல்ல தவஞ்செய்வோம் என்பாரும்.

(ந - னா.) இவள் முலைத்தடத்தை யாழைவென்றுதோய்தவன்றி யொ ருவன் வலிதிற்கொள்ளக் கருதின், ஆணையேபோரிற்றுகுளிக்கும்; இவடான் வெல்லின் இவளைப் பெறுதற்கு நல்வினையுண்டாம்படி தவஞ்செய்குவம் என் பாரும் என்க. (கசஅ)

குலிகச்செப்பெனக்கொம்மைவருமுலை
நலியுமெம்மையென்பார்நல்லகண்களால்
வலியவாங்கியெய்தாளெம்மைவாழ்கலேம்
மெலியவாவிவிடுக்குமற்றென்மரும்

இ - ன். குலிகம் செப்பு என்ன— இங்குலிகம் பூசிய செப்பைப்போல கொம்மைவருமுலை— திரண்டிருந் தனங்கள், எம்மை நலியும் என்பார்— எம்மைவருத்துமென்பாரும், வலியவாங்கிநல்லகண்களால்எம்மை எய்தான்— நிரம் பவலித்துஅழகியகண்ணாகிய அம்பால் எம்மை யெய்தான், வாழ்கலேம் மெல்லிய ஆவிவிடுக்கும் என்மரும்—அதனுலுயிர்வாழேம் தேய்ந்த உயிர்போ மென்று கூறுவோரும்.

(ந - னா.) முலை எம்மை வருத்தும், இனி வாழ்கலேமென்பாரும்; நிர

ம்பவலித்துக்கண்ணகிய அம்பாலே யெம்மை யெய்தாள், அதனாற்றேய்ந்த வாவிபோ மென்பாருமென்க.

மெலியதொகுத்தல். என்மர் மகரவட்டிலை எதிர்காலத்தில் வந்தது.
ஊட்டியன்னவுருக்கரக்காரடி.
நீட்டிமென்மலர்மேல்வந்துநின்னலங்
காட்டியெம்மைக்கொன்றாயெனக்கைதொழு
தோட்டைநெஞ்சினராயுழல்வார்களும்.

இ - ள். உருக்கு அரக்கு ஊட்டியது அன்ன — (இயல்பானசெவப் பால்) உருக்கிய அரக்கினை யூட்டியதொத்த, ஆர் அடி நீட்டி— நிறம்பொருந் திய காலைப் பொருதென்றற்றந்தும் நீட்டி, மென்மலர் மேல்வந்து — மெல் விய மலரின்மேல்வந்து, நின் நலம் காட்டி எம்மை கொன்றாய் என்னகை தொழுது — உனது அழகைக் காட்டி யெம்மை வருத்தினாயென்று கைகூ ப்பி, ஒட்டை நெஞ்சினா ஆய் உழல்வார்களும்—அறைபோனமனமுடையவ ராய் வருந்துவார்களும்.

(ந - னா.) இயல்பானசெவப்பால்அரக்கூட்டியன்ன நிறத்தோடுபொரு ந்திய அடிநீட்டப்பொருதனை நீட்டிவந்து நலத்தைக்காட்டி வருத்தினாயெ ன்றுகூறித் தொழுது அறைபோய நெஞ்சினராய் வருந்துவார்களும் என்க.
ஊட்டியன்ன தொகுத்தல்விகாரம் இது முறையுமாம். (கரு0)

அறுசீரீநாலடித்தரவுகோச்சகம்.

திங்கள்மதிமுகத்தசேலும்பவளமுஞ்சிலையுமுத்தம் [ம்
கொங்குண்முழலான்மெல்லாகத்த கோங்குமபுகொழிப்பில்பொன்னு
அங்கைகுழியாவரக்கீந்தசெந்தளிர்நெய்தோய்த்தபோலும்
மங்கைமலரடியுந்தாமனாயேயாமறியேமணங்கேயென்பார்.

இ - ள். திங்கள் மதிமுகத்த—பிறையுதித்த சந்திரனையொத்த முகத்தி லுள்ள கண்ணும்வாயும் புருவமும் பல்லும், சேலும்பவளமும் சிலையும் முத் தம்போலும்—சேலையும்பவளத்தையும் வில்லையும்முத்தையுமொக்கும், கொங் குஉண் குழலாள்மெல் ஆகத்த— மகரந்தம்பொருந்திய கூந்தலையுடைய தத் தையினது மெல்லிய மார்பிலுள்ள தனமுந் தேமலும், கோங்கு அரும்பும் கொழிப்பு இல் பொன்னும்போலும்—கோங்கரும்பினையும் ஒட்டற்ற பொன் னையுமொக்கும், அங்கை குழியா அரக்கு ஈந்த செந்தளிர் நெய்தோய்த்தபோ லும்— அகங்கைகள் குழியாவாய் அரக்கீன்ற செவந்த தளிரினை நெய்யில் தோய்த்தனவற்றையொக்கும், மங்கை அடியும் தாமரைமலரோ போலும்— அத்தத்தையினதுபாதமுமதாமரைமலரையொக்கும், அணங்கேயாம் அறியே ம்என்பார்—இவை வருத்தும் வருத்தமொன்றுமே இத்தன்மைத் தென்றுநா மறியாதிருக்கின்றேமென்பாரும்.

(ந - னா.) குழலாளது முகத்தினிடத்தனவாகிய கண்ணும் புருவமும் வாயும், எயிறும் சேல்முதலியவற்றையொக்கும்; ஆகத்திடத்தனவாகிய மூலை யுஞ் சணங்கும் அம்பையும் ஒட்டற்ற பொன்னையுமொக்கும்; அகங்கை குழி

யாவாய்த்தளிர் நெய்தோய்த்தவற்றை யொக்கும்; மங்கையடியுந் தாமரைமலையொக்கும்; இவை வருத்தம் வருத்த மொன்றுமே இத்தன்மைத்தென்று யாம் அறியாதிருக்கின்றே மென்பாருமென்க.

இவ்வுறுப்புகளில் நம்மை வருத்துகின்றது இது வென்று யாமறியேமென்றுமாம். திங்கள் மதிக்குமுகத்த என்றுமாம். ஏகாரம்தேற்றம். குழியாமுற்றெச்சம். முகத்த வினைமுற்றுப்பெயர். போலும் இடைநிலைத் தீவகவணி. திங்கள் மதிமுகத்தில் பொருளுவமையணி. கொழிப்பு ஒட்டு. (கடுக)

பொன்மகரம்வாய்போழ்ந்தமுத்ததூரோள்யாப்பிற்பொலிந்தவாறும்
மின்மகரங்கூத்தாடிவிலிபட்டிருங்குழைகீழ்வளங்குமாறும்
மன்மகரவெல்கொடியான்மால் கொள்ளக்கால்கொண்டமுலையினுனை
யென்னரம்பையென்னுவாறென்பா ரிமைக்குங்கணியையோவென்பார்.

இ - ன். மன்மகரம் வெல்கொடியான்மால் கொள்ளக்கால்கொண்டமுலையினுனை — பெருமைபொருந்திய மகரக்கொடியையுடைய மன்மதன் மயக்கங்கொள்ள அடிபரந்த முலையையுடைய தத்தையை, அரம்பை என்னாஆறு-அரம்பையென்னாதபடி, பொன்மகரம் வாய்போழ்ந்த முத்ததூல் — அழகியமகரம் தன்வாயங்காத்தலால் தோன்றிய முத்துவடம், தோள்யாப்பில் பொலிந்த ஆறு உம் — தோட்கட்டிற் பொலிந்த வகையும், இருங்குழை மின்மகரம் கூத்தாடி வில் இட்டு — பெரிய குண்டலம் விளங்குமகரம் அசைதலால் ஒளிவீசி, கீழ்வளங்கும் ஆறும் — காதில்விளங்கும் வகையும், என்னன்பார் — என்னவென்று கூறுகின்றவரும், இமைக்குங்கண் இவையோஎன்பார் — கண்ணிமைக்குமென்பார்க்கு மாணிட மகளிரகண்களோ இந்தக் கண்களென்பவரும்.

(ந - னா.) முலையினுனை அரம்பையென்னாதபடி மாறுபட்டு இம்முத்துவடம் தோட்கட்டிற் பொலிந்தவாறும், இக்குழைகாதிலிலங்குமாறுமென் னென்பாரும், கண்ணிமைக்கு மென்பார்க்கு இம்மாணிட மகளிர்கண்களோ இக்கண்களென்பாருமென்க.

முத்துவடமும் குழையும் தெய்வமல்ல என்று தெரிவித்தன என்பார் அரம்பை யென்னுவாறு எனவும், மாணிட மகளிர கண்கள்போல அல்லவென்பார் எதிர்மறைப்பொருள்பட இவையோவெனவுங்கூறினார். (கடுஉ)

கோள்வயிரநீளருவிக்குன்றிவர்த்தசெஞ்சுடர்போற்கொலைவேன்மன்னர்
நீள்வயிரவெண்மருப்பின்நீலக்களிற்றின்மேனினைத்தார்பொங்கத்
தோள்வயிரந்தோன்றத்தொழுவாரமுதலைவார்தொக்கோர்கோடி
வான்வயிரம்விற்குமுடனோக்கியார்கொலோபெறுவாரொன்பார்.

இ - ன். கோள்வயிரம் நீள் அருவி குன்று இவர்த்த செஞ்சுடர்போல்-வலிய வயிரங்களையும் பரந்த அருவித்திரையுமுடைய முலையிலிருந்த சூரியனைப்போல, கொலைவேல் மன்னர் — கொல்லுந்தொழிலையுடைய வேலினை யேந்திய அரசர்கள், நீள்வயிரம் வெண்மருப்பின்நீலம் களிற்றின்மேல் — நீண்டவயிரம்வாய்ந்த வெள்ளிய மருப்பினையுமுடைய கரிய யானைமேலிருந்து,

அழுது தொழுவார்வைவர்—அழுது தொழுவருந்துவோராய், தொக்கு ஒகோடி—கொருங்கியோர் கோடியாயிருந்தவரில், நினைதார்பொங்க தோன்வயிரம் தோன்ற—யாழில் வென்று மாலைகுடுதலால் விளங்கவும் தோளின்வலிமையுலகெங்கும் பாக்கவும், வாள்வயிரம்விற்கும் மடநோக்கி -- வான்தனது வலிமையைவிடுத்தற்குக்காரணமான மடமைவாய்ந்த பார்வையையுடைய தத் தையை, பெறுவார் யார்கொல் ஒ என்பார்—பெறவிருக்கின்ற நல்லினையுடையவரையாரோ வென்பாரும்.

(ந - னா.) மன்னர் குன்றிலே தொழுவார்க்கிவந்த கூடர்போலே இருந்து அழுது வைவாராய்த் தொக்கு ஒர்கோடியாயிருந்தவர்களில் மடநோக்கியைத் தார்பொங்கத்தோன்வயிரம் தோன்றப்பெறவிருக்கின்ற நல்லினையுடையார் யாரென்பாரும் என்க.

அழுது, வைவார் மெய்ப்பாடு அவலம். பெறுவோன் ஒருவனாகப் பெறுவார் எனப் பன்மை கூறியது துணிவுபிறவாமையின். (கருக)

பைம்பொனியிர்கொடியாவைவன்பென்னுந்தளிரையின்று செம்பொன்மலர்ந்தினையார்கண்ணென்னுஞ்சீர்மணிவண்டிழைச்சில்லென்றம்பொற்சிலம்பரற்றவன்னம்போன்மெல்லவேயொதுங்கியம்பூஞ் செம்பொற்புரிசையடைந்தான்செந்தாமரைமேற்றிருவையொப்பான்.

இ - ன். வனப்பு என்னும் தளிரை ஈன்று செம்பொன்மலர்ந்த— அழகென்னுந்தளிரையின்று பொன்னைப் பூத்து, இனையார்கண் என்னும் சீர்மணிவண்டு உழை—காணையார்கண்களென்னும் சிறப்புவாய்ந்த கரியவண்டிக ளுழையும்படி, பைம்பொன் நியிர்கொடி — பசிய பொன்னாய் வளர்ந்தகொடியையும், பாவை—பாவையையும், செந்தாமரைமேல்திருவை ஒப்பான்—செவந்த தாமரையில் வசிக்கு மிலக்குமியையு மொத்ததத்தை, சில்லென்று அம்பொன் சிலம்பு அரற்ற — சில்லென்னு மொலிக்குறிப்போடு சிலம்புகளொலிக்க, அன்னம்போல் மெல்ல ஒதுங்கி— அன்னம்போல மெல்லநடந்துசென்று, அம்பும் செம்பொன் புரிசை அடைந்தான் — அழகிய பொலிவுவாய்ந்த செவந்த பொன்னுலமைந்த மதிலைச்சேர்ந்தனன்.

(ந - னா.) அலந்தாரம்மன்னர் அங்கனங்கூறிப்பின்பு, அவரும்ஒழிந்தோரும்என்மரும் உழல்வார்களும் என்பாருமாய்நிற்ப; கொடியையுமபாவையை யுந் திருவையுமொப்பான் சிலம்பரற்ற அன்னம்போலநடந்துசென்று புரிசையைச்சேர்ந்தாளென்க.

ஒடுஎண்ணெடு. வனப்பென்னுந் தளிரையின்று செம்பொன் மலர்ந்தினையார்கண்ணென்னுஞ் சீர்மணிவண்டிழைப் பைம்பொனியிர்கொடி இல்பொருளுவமையணி. (கருச)

பட்டியன்றகண்டத்தினைவளைத்துப்பன்மலர்நன்மாலைநாற்றி விட்டகலாச்சாந்தினிலமெழுதிமென்மலர்கன்சிறித்திப்பம் இட்டினையோத்தவிமையார்மடமகன்போலிருந்துநல்லயாழ் [மே. தொடர்புடைய இப்பண்ணெறிந்தான்கின்னருமெய்யம்மற்றதுசோர்ந்தாரன்

இ - ன். பட்டுஇயன்றகண்டம் தினாவளைத்து—பட்டாற்செய்த பலவுண்ணமாகிய தினாகளைவளைத்து, பல்மலர்நன்மாலையாற்றி—பலமலராற்றொடுத் தமலர் மாலையளைத் தொங்கவிட்டு, அகலாத சாந்தின் நிலம்மெழுதி—வாசம்விட்டுநீங்காத சாந்தினுனிலத்தைமெழுதி, மெல்லமலர்கள்சிதறி—மெல்லியமலர் களைச்சிந்தி, தூபம்இட்டு—அகிலைப்புகைத்து, இனையர்வுத்த—இனையர்வுத்தியா நிற்க, இமையார் மடமகள்போலிருந்து—தெய்வப் பெண்போலவிரந்து, நல்யாழ்தொட்டு பண்எழீ இ பண்எறிந்தாள்—யாழையெடுத்துப் பண்ணெழுப்பி நரம்பைத்தெறித்தாள், கின்னாரும் மெய்மறந்துசோர்ந்தார்—கின்னார் களுந்தே கமறந்து அவசமாயினார்கள்.

(ந - னா.) பல் வண்ணத்தினாயைவளைத்து நாற்றமெழுதிச்சிதறி அகிலைப்புகைத்து இனையரேத்தாநிற்க; இமையார் மடமகள்போலிருந்து யாழையெடுத்துப் பண்ணையெழுப்பி நரம்பைத்தெறித்தாள், அப்பொழுதுகின்னாருஞ்சோர்ந்தானென்க.

கண்டத்தினா கண்டம் தினாயில் ஒருவகையாதலால் சிறப்புப்பெயர் பொதுப்பெயரை விசேடித்துவந்த இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை. தாமம்அகிலமேல்நிற்றலால் தானியாகுபெயர். (கடுடு)

ஒருபொருள்மேல் முன்றடுக்கி நாற்சீரால்வந்த

ஒருபொருளுக்காகம்.

புன்காஞ்சித்தாதுதன்புறம்புதையக்கிளியெனக்கண்
டன்புகொண்மடப்பெடையலமவந்தாங்ககல்வதனை
என்புருகுராலழையிருஞ்சிறகர்குலைத்துநிர்த்துத்
தன்பெடையைக்குயிறழுவத்தலைவந்ததிளவேனில்.

இ - ன். புன்காஞ்சித்தாது—புல்லியகாஞ்சி மலரின்ருதில், தன்புறம்புதைய—தன்முதுகுபுதைதலால், அன்புகொண் மடமைப்பெடை—அன்புகர்ந்த மடமைவாய்ந்த பெண்குயில், கிளிஎன்னகண்டு அலம்வந்துஆங்கு அகல்வதனை—கிளியென்றுபார்த்துச் சுழன்றுஅவ்விடத்துநின்றும் போகின்ற அப்பெடையை, என்புஉருகுரால் அழைய — எலும்புநெக்கு விட்டுருகித்தண் குரலாலழைத்து, இருஞ்சிறகர்குலைத்து உதிர்த்து—பெரியசிறகினையசைத்து மகரந்தத்தையுநிர்த்து, தன்பெடையை குயில்தழுவ — தனதுபேட்டினைச் சேவல்தழுவ, இளவேனில் தலைவந்தது—இளவேனிற்காலம் அவ்விடத்தேவந்தது,

(ந - னா.) தாதிசேதன்புறம்புதையதலால்பெடை அதனைக்கண்டு கிளியென்றலம்வந்து அவ்விடத்துநின்றும் போந்தவதனைத்தன் குரலாலையழைத்துச் சிறைகையசைத்துச் தாதையுநிர்த்துக், குயில்பெடையைத் தழுவும்படி இளவேனில் விடத்தேவந்ததென்க.

புதைய காரணப் பெருநுண்மேல்நிற்றலால் இறந்தகாலவினையெச்சம். அழையின்னும் இறந்தகாலவினையெச்சச்சொல் இசைநிறைக்கத் தன்னிறுதோன்ற நின்றளபெடுத்தமையால் அழைஇசொல்லிசை நிறைத்தலில்வந்தவு

யிரளபெடை. பெய்சொச்சத்திலும் “மடப்பெடை யசைஇய” இவ்வளபெடைவரும். சிறகு சிறகர் இறுதிலைப்போலி. (கடுசு)

தண்காஞ்சித்தாதாடித்தன்னிறங்கரந்ததனைக்
கண்டாளுமடப்பெடைகளியெனப்போய்க்கையகல
நுண்ணியினஞ்சேவனோக்கொடுவியிபயிற்றித்
தன்சிறகாற்பெடைதழுவத்தலைவந்ததிளவேனில்.

இ - ள். தண்காஞ்சிதாது ஆடி—தண்ணியகாஞ்சிமலரின் மகரந்தத்திலுளந்து, தன்நிறங்கரந்ததனை—தன்னிறமொழிந்த சேவற்குயிலை, ஆனதமடப்பெடைகண்டு—பிரிவமையாத இளமையாய்ந்த பெண்குயில்கண்டு, களிஎன்னகைஅகல—களியென்று கருதிகைகவிட்டு நீங்குதலால், நுண்துவி இளஞ்சேவல்— நுண்ணியதுவியையுடைய இளமையாய்ந்த சேவற்குயில், நோக்கு ஒவியிபயிற்றி—இங்கிதப்பார்வையோடு பலதரம்கூவி, தன்சிறகு ஆல்பெடைதழுவ இளவேனில் தலைவந்தது—தனதுசிறகாற்பெடையைத் தழுவஇளவேனில்வந்தது.

(ந - னா.) தானையினந்து தன்னிறங்கரந்த சேவலைக்கண்டு அமையாத பெடை களியெனக்கருதிக்கைகவிட்டு நீங்குதலால், சேவல்திங்கிதமான நோக்கோடே யழைத்தலைப்பல் கானிகழ்த்திப் பெடையைச்சிற காற்றழுவும்படியினவேனில்வந்ததேவந்ததென்க. (கடுஎ)

குறுத்தாட்குயிறசேவல்கொழுங்காஞ்சித்தாதாடி
வெறுத்தாங்கேமடப்பெடைவிழைவகன்றுநடப்பதனை
மறுத்தாங்கேசிறகுளர்ந்துமகிழ்வானுக்கொளத்தேற்றி
யுறுப்பினுடபணியவிறுத்தந்ததிளவேனில்.

இ - ள். குறுதான் குயில்சேவல்—சிறியகாலையுடைய சேவற்குயில், கொழுங்காஞ்சிதாதுஆடி—கொழுவியகாஞ்சிமலரின் மகரந்தத்தில்படிதலால், ஆங்குமடப்பெடைவெறுத்து—அப்பொழுதே பெண்குயில்வெறுத்து, விழைவு அகன்றுநடப்பதனை—வெறுத்து நடக்கும்அக்குயிலை, ஆங்குமறுத்துசிறகுளர்ந்து—அவ்வீடத்தில் போக்கைத் தவிர்த்துச்சிறகினையுளர்ந்து, ஆனமகிழ்வுகொளத்தேற்றி—நீங்காத மகிழ்ச்சிகொள்ளத்தேற்றி, உறுப்பினுடபணிய—தன்தலையால் பாத்ததைவணங்க, இளவேனில்இறுத்தந்தது—இளவேனிற்காலம் அவ்விடத்தேவந்தது.

(ந - னா.) சேவல்தானையாடுதலாலே பெடைகளியென்று அப்பொழுதேவெறுத்து வேட்கைநீங்கிப்போகின்றதனைப்போக்கைத்தவிர்த்துஉளர்ந்து தேற்றித்தலையால் வணங்கும்படி வேனில்அவ்விடத்தேவந்ததென்க.

பங்குனியிலுஞ் சிறிதுவேனில் தோன்றுதலால் இதுகூற்றினர். குறுத்தான்வலித்தல்விசாரம். இறுத்தந்தது ஒருசொல். (கடுஅ)

ஐநீரீரால்வந்த நாலடித்தரவுகொச்சகம்.

தனையவிழ்கோதைபாடித்தானமர்ந்திருப்பத்தோழி
வினைமதுக்கண்ணிவீண்பதியெனும்பேடி வேற்கண்

னினையவன்பாடவீரொழால்வகைதொடங்கலன்றேன்
வனையவனொழாலின்மைந்தர்பாடுகவல்லையென்றான்.

இ - ன். தனையவன்பாடவீரொழால்வகைதொடங்கலன்றேன்—கட்டவீழ்ந்த
மாலைமையணிந்த தத்தைபாடியாழ் வாசித்தற்குச்சமைந்திருக்க, தோழியது
வினாகண்ணி வீணுபதியென்னும்பேடி—அவள்தோழியாகிய தேன்வினையு
மலர்மாலைமையணிந்த வீணுபதியென்னும் பேடியானவள், வேல்கண் இனைய
வன்பாட—வேல்போன்றகண்களையுடைய தத்தைபாட, வீரர்எழால் வகை
தொடங்கல்—வீரொல்லாரும் அதற்கேற்பயாழின் கூறுபாட்டையெல்லாம்
வாசிக்கத்தொடங்குக, அன்றுஎல்—அதற்கு இமையீரானால், வனையவள்ள
மூலின்—வனையவையணிந்த அத்தத்தையின் யாழ்வாசினிபோல, மைந்தர்வ
ல்லையாடுக என்றான் —மைந்தர்கள்வினாவாய்ப்பாடகடவீரென்றான்.

(ந - னா.) கோதைஅவைப்பரிசாரத்தைப்பாடி யாழ்வாசித்தற்குச் சமை
ந்திராநிற்க; அவள்தோழியாகிய வீணுபதியென்னும்பேடி இனையவள் பாடவீ
ரொல்லாரா மதற்கேற்ப, யாழின் கூறுபாட்டை யெல்லாம் வாசிக்கத்தொடங்
குக; அதற்கிமையீராயின், வனையவளது யாழ்வாசினிபோலே மைந்தர்வி
னையப்பாடு வீராகவென்றானென்க.

அவைப்பரிசாரம் பாடத்தொடங்குமுன்சபையில் முன்னர்த்தேவபாணி
யெடுத்துப்பாடுதல், அதற்கு “அவையடக்கம்” என்றபொல அவைப்பரிசா
ரம் எனவழங்கும். தொடங்கல் வியங்கோள் வினைமுற்று. இதன்பொது
மையை நீக்கவீர என்னுஞ் சிறப்புப்பெயர்தந்தார். யாழ்வாசினி வீணையின
ரம்பினைத்தடவுதல். (௧௫௧)

நூற்றடிமீக்கு வேறுபட்டுவந்த கோக்கமும்.

வேயெதிரன்மென்றேள்வில்லேகொடும்புருவம்

வாயேவளர்பவளமாந்தளிமோமேனி

நோயேமுலைசுமப்பதென்றார்க்கருகிருந்தார்

ஏயேயிவளொருத்திபேடியோவென்றார்

எரிமணிப்பூண்மேகலையாள்பேடியோவென்றார்.

இ - ன். திரன்மென் தோள்வேயே—திரண்டமெல்லிய தோளமுங்கி
லே, கொடும்புருவம் வில்வ—வளைந்தபுருவம்வில்லே, வாய்வளர்பவளம்ஏ—
வாய்வளரும்பவளமே, மாமேனிமாந்தளிர்ஏ—பெருமையமைந்த மேனிமாந்
தளிர் (இவை யித்தன்மையனவாகவும்) முலைசுமப்பது நோயேஎன்றார்க்கு—
(முலைகாணமையால்) இவள்முலைசுமத்தல் நோயோவென்றையங்கொண்டு வி
னவினாக்கு, அருகுஇருந்தார்—பக்கத்திலிருந்தவாகளும், ஏ ஏ இவள் ஒருத்
திபேடியோ என்றார்—என்னே என்னே இவளொருத்திபேடியோவென்றை
யங்கொண்டார்—எரிமணிப்பூண்மேகலையாள்பேடி ஓ என்றார்—(அதுகேட்
டுச்சிலர்) தீப்பொறியையொத்த மாணிக்கங்குயின்ற மேகலாபரணத்தையு
டைய தத்தையோவெந்தாளென்றுயாங்கேட்டிருந்தபேடியிவளொவென்றார்.

(ந - னா.) தோள்வேயே; புருவம்வில்லே; வாய்பவளமே; மேனிதளி
ரே; இவைஇத்தன்மையாகவும் முலைசுண்டிலேம்; இவட்குமுலைசுமத்தல் நோ

யோவென்றையும் வினாயினர்க்கு அருகிருந்தவரு முலைகாணாமையால் என்னே என்னே இவளொருத்திபேடி யோவென்றையுற்றார்; அது கேட்டுச் சிலர்தத் தையுடன் வந்தாள் என்று யாங்கேட்டிருந்த பேடியிலுளோ வென்றாளுன்க.

ஏகாரம்பிரிசிலைப் பொருளன. இவ்விடத்து நகையாடுதலையுட் கொண்டு நுதலால் மறைப்பிவையணி. (கச௦)

பலிகொண்டு பேரா தபாசமிவள்கண்

ஒலிகொண்டியிருண் ணுங்கூற்றமென்றெல்லே

கலிகொண்டிதேவா முலைகரந்துவைத்தார்

இலைகொண்டபூணிலீர் னொன்றெழினிசேர்ந்தாள்

இலங்குபொங்கிண்கணியாணக்கெழினிசேர்ந்தாள்.

இ - ன். இலைகொண்டபூணிலீர் (அவள் அது கேட்டு) தகட்டுவடிவுசெறிந்த ஆபரணத்தையுடையா, தேவர்—பிரமனா, இவள்கண் பலிகொண்டு பேரா தபாசம்—(படைக்கின்ற பொழுதே) இவள்கண் உயிர்ப்பலிகொள்ளுதலாலே தன்கொலைத்தொழிலின் மீளாதகாலபாசமாம்; எல்லே ஒலிகொண்டு உயிர் உண்ணும் கூற்றம் என்று—இவள் பகற்பொழுதே தழைத்து உயிரினையுண்ணுமியமென்று, முலைகரந்துவைத்தார் என்று—தனத்தையெடுத்துவைத்தா னென்று கூறி, எழினிசேர்ந்தாள்—போய்த்தினையைச் சேர்ந்தாள், கலிகொண்டு—அவ்வாரவாரத்தையுட்கொண்டு, இலங்குபொங்கிண்கணியாளர்க்கு எழினிசேர்ந்தாள்—விளங்கும் பொன்னுலாசிய சதங்கையையுடைய தத்தையும் சிரித்து அங்கு நின்றெழுந்து தினையைச் சேர்ந்தாள்.

(ந - னா) அவள் அது கேட்டுப் பூணிலீர், பிரமனார்படைக்கின்ற பொழுதே இவள்கண் உயிர்ப்பலிகொள்ளுதலால் தன்கொலைத்தொழிலில் மீளாதகாலபாசம், இவள்தான் எல்லேசென்று யிருண்ணுங் கூற்றமென்னுங்கருதி எனக்கு முலையை மறைத்துவைத்தா னென்று கூறிப்போய்த் தினையைச் சேர்ந்தாள்; அக்கலியையுட்கொண்டு தத்தையும் நக்கு இருந்த விடத்தினின்றும் வந்து தினையைச் சேர்ந்தாளென்க.

வீண்பதி பிறரைக்கூறுதல் போலத்தன்ன இவள் என்றாள். பலிகொண்டு என்பதில்வந்த எச்சம் செயவெனெச்சத்திரிபாதலால் பலிகொள்ள எனக் காரணப்பொருளில் நின்றதெனக்கொள்க. (கச௧)

நாற்சீர் நாலடித்தரவு கொச்சகம்.

நுண்டிலகலங்குனெகித்தவெம்முலை

உண்டிவனுசுப்பெனவுரைப்பினல்லது

கண்டறிவிலாவிடைக்காமவல்லியாழ்

கொண்டவர்குழாத்திடைக்கொடியினெல்கினுள்.

இ - ன். நுண் துகில் அகல் அல்குல்—நுண்ணிய ஆடையை யணிந்த அகன்ற அல்குலும், கொகித்த வெம்முலை—பார்ப்போர் மனத்தை வருத்தும் விருப்பந்தருமுலையும், இவள் நுகப்பு உண்டு என்ன உரைப்பின் அல்லது—இவளுக்கு இடையுண்டென்று கூறுவதல்லாது, கண்டு அறிவிலாத இடைகாமவல்லி—பிறர் கட்டிலுநர் காணலரிய இடையையுடைய கற்பகத்தின்படர்ந்த

கொடிபோன்ற தத்தை, யாழ்கொண்டு—வீணையெடுத்து, அவர் குழாத்து இடைகொடியின் ஒல்கினான்—தோழிமார்கூட்டத்தினிடையில் கொடியைப் போல வொதுங்கின நன்ன்.

(ந - னா) அல்குல முலையு மிவட்கு இடையுண்டெனக்கூறும் அது ஒழிந்து கட்டிலனாகாத இடையையுடைய தத்தை யாழையெடுத்துத் தோழியர்குழாத்திடையே கொடியைப்போல ஒதுங்கினுளென்ச

நொசித்த இறந்தகாலப்பெயரொச்சம் நொசி பருதி (௧௬௨)

பளிக்கொளிமணிச்சுவொழினிபையவே

கிளிச்சொலினினியவாநீக்கக்கண்கிணி

ஒளிக்குமின்றாடவருயிர்களுன்ன நொந்

தளித்தவையிரங்கச்சென்றணையினேறினான்

இ - ள். கிளி சொல்லின் இனியவர்—கிளியின் சொல்லினுமினியசொல்லினையுடையதோழியர், பளிங்கு ஒளிமணி—ஒளிவாய்ந்த பளிங்குமணியாற் செய்த, சுவர் எழினிபையநீக்க—சுவனாமறைய வீழ்த்தினாயைமெள்ளநீக்க, கண்கிணி இன்று ஆடவர் உயிர்கள் ஒளிக்கும் என்ன நொந்து—காற்சதங்கை புருடர்களுயிரையெல்லாம் கொள்ளை கொள்ளுமென்று வருந்தி, அளித்து—அருள் கூர்ந்து, அவைஇரங்கச்சென்று — அச்சதங்கைகளிரங்கப்போய், அணையின் ஏறினான்—தத்தை மலர்மெத்தையிலேறினான்.

(ந - னா) அவன், கிளிச்சொல்லிற் காட்டி லினிய சொல்லையுடையார் பளிங்காகிய ஒளிமணியாற்செய்த சுவரை மறையவீழ்த்த தினாயைப் பையவே நீக்காநிற்க, கண்கிணி இன்று ஆடவருயிர் எல்லாம்போமென்று நொந்து அருள் பண்ணி, அவையிரங்க நடந்துசென்று அணையிலேயேறினானென்ச.

ஆடவர் என்னும் பாற்பொதுப்பெயர் உயிர் ஒளிக்கும் என்னும் குறிப்பால் பெண்பாலையொழித்து ஆண்பாலேக் காட்டியது, ஆண்பாலில் ஆடவன் எனவும் வருதலால். இன் உருபு உயர்வுகுறித்தலில்வந்த எல்லைப்பொருட்டு. பளிங்கு நவமணிகளி னுட்கிடையினென்றதலால் அதனை மணியென்றார் ()

உறைகழித்திலங்குடாருடற்றுங்கண்ணினான்

மறையொளிமணிச்சுவரிடையிட்டித்தலை

இறைவனையாழ்தழிஇயிருப்பவத்தலைந்

கறைகெழுவேலினார்கண்ணிதீந்தவே.

இ - ள். உறைகழித்து இலங்குவான் உடற்றும்கண்ணினான்—உறையினின்றங்கழித்துவிளங்கும் வாளோடுபோர்செய்யுங் கண்களையுடையதத்தை, மறை ஒளி மணிசுவர் இடையிட்டி—தன்னைமறைத்தற்குச்சமைந்த ஒளிவாய்ந்த பளிக்குச்சுவரை நடுவேயிட்டி, இறைவனை யாழ்தழிவி இதலை இருப்ப—கையில்வளைந்த வீணையைத்தழிவி யிப்பாலிருக்க, கறைகெழுவேலினார்கண்ணிதீந்த — பண்கவருதிரந்தோய்ந்த வேலினையேந்திய அரசரது மாலைகள் கா மத்தியால் தீந்தன.

(ந - னா) கண்ணினான் தன்னைமறைத்தற்குச் சமைந்த டளிக்குச்சுவரை

நடுவேயிட்டு வளைந்தயாழைக் கையாலேதழீஇ உள்ளேயிருப்ப, அவளைக்கண்ட புறத்திருந்தவேலினார்கண்ணி காமத்தியாற் றீந்தனவென்க.

பளிங்குக்கு இரண்டுபுறத்தி லிருப்பவரும் தோன்று வாராதலால் இடையிட்டு என்றார். தீந்த அகராச்சாரியை பெறுதுவந்த பலவீன்பாற்பட்டர்க்கையிறந்தகாலவினைமுற்று. தீ பகுதி. (௧௧௪)

கலைத்தொழிறகிறுதுதறெய்வப்பாவைபோற்

கலைத்தொழில்படவெழிஇப்பாடினார்களின்

கலைப்பொழில்சூரங்கினவீன்றதூண்டளிர்

நிலத்திடைப்பறவைமெய்ம்மறந்துவீழ்ந்தவே.

இ - ன். கலைத்தொழில் கிறுதுதல் — அம்பேறிட்ட விற்போன்ற சிறிய நெற்றியையுடைய தத்தை, தெய்வம் பாவைபோல—தெய்வத்தாற் சமைந்த கொல்லியம்பாவைபோலவிருந்து, கலைத்தொழில்பட எழிஇப்பாடினாள்—கலைத் தொழிலாகிய பண்ணல் முதலிய எட்டுமமைய யாழினைவாசித்துப் பாடின, இலைப்பொழில்களிந்து சூரங்கின—இலைகளையுடைய சோலை யுருகிவளைந்தன, தூண் தளிர் என்ற—தூண்கள்தளிராயின்றன, நிலத்து இடை பறவை மெய்ம்மறந்துவீழ்ந்த—நிலவுகிற கின்னரமிதுனங்கள் சரீரமறந்துவிழுந்தன.

(ந - ௩௦.) கிறுதுதல்பாவைபோலிருந்து யாழைவாசித்து அதற்கேற்பப் பாடினாள்; பொழில் உருகிவளைந்தன; தூண் தளிராயின்றன; கின்னரமிதுனங்கள் மெய்ம்மறந்துவீழ்ந்தனவென்க.

கலைத்தொழில்களாவன பண்ணல், பரிவட்டினை, ஆராய்தல், தைவரல், செலவு, விளையாட்டு, கையூழ், குறும்போக்கு. பண்ணல் ஆவது பாடநினைத்த பண்ணுக்கு இணை, கலை, பகை, நட்பானநரம்புகள் பெயருந் தன்மை மாத்திரையறிந்துவீக்குதல். பரிவட்டினை அவ்வீக்கின நரம்பை அகவிரலாலும் புறவிரலாலும் கரணஞ்செய்து தடவீப்பாத்தல். ஆராய்தல் ஆரோகண அவரோகணவகையா லிசையைத் தெரிவது. தைவரல் சுருதியேற்றுதல். செலவு ஆளத்தியிலே நிரம்பப்பாடுதல். விளையாட்டு பாடநினைத்த வண்ணத்தில் சந்தத்தைவிடுத்தல். கையூழ் வண்ணத்திற்செய்த பாடலெல்லாம் இன்பமாகப்பாடுதல். குறும்போக்கு குடகச்செலவுந் துள்ளற்செலவும் பாடுதல். (௧௧௫)

அறுசீர்நாலடித்தரவு கொச்சகம்.

கருங்கொடிப்புருவமேருகயனெடுங்கண்ணுமாடா

அருங்கடி மீடறும்விம்மாதணிமணியெயிறுந்தோன்று

இருங்கடற்பவளச்செவ்வாய்திறந்திவள்பாடினாளோ

நரம்பொடுவீணைநாவினவ்ந்ததோவென்றுரைந்தார்.

இ - ன். கருங்கொடிப்புருவம் ஏறு—கரிய ஒழுங்காயுள்ள புருவம் செற்றியிலேரு, கயல்நெடுங் கண்ணும் ஆடா—கயல்போன்ற நெடியகண்களு மிமைகொட்டா, அருங்கடி மீடறும் விம்மாதா—அரியவிளக்கம்வாய்ந்த கண்டமும் வீங்காது, அணிமணி எயிறும் தோன்று—வரிசையாயுள்ள முத்தியினையொத்த பற்களுந்தோன்று, இருங்கடல் பவளம்செவ்வாய்திறந்து இவள்பாடி.

ஞன் ஓ—பெரியகடலிற்றோன்றிய பவளம்போன்ற செவந்தவாயைத்திறந்து
இவள்பாடினாளோ, வீணைநரம்பு ஒடி—அன்றியாழ்தான் தனக்குரியநரம்போ
டி, நாவின்நவின்றது ஓ என்றுநைந்தார்—சாரீரவீணைக்குரியநாவாலும் பாடிய
தோவென்று அரசர்முதலாயினோர் வருந்தினார்.

(ந - னா.) அரசர்முதலாயினோர் புருவமும்; கண்ணுமாடா; மீடறும்வீக்
காது; எயிறுந்தோன்றா; ஆதலான் இவள்வாய்திறந்து பாடினாளோ! அன்றி
யாழ்தான் தனக்குரிய நரம்போடே சாரீரவீணைக்குரிய நாவாலும் பாடிற்றோ
வென்று வருந்தினாருன்க.

இது உள்ளாளப்பாட்டு “கண்ணிமையா கண்டந் துடியாகொழிறைச
யா—பண்ணைவும் வாய்தோன்றா பற்றெரியா - வெண்ணிலிவை—கள்ளார்
நறுந்தெரியற் கைதவனேகாந்தருவர்—உள்ளாளப்பாடலுணர்.” (கசுக)

நாற்சீர் நாலடிந்தரவு கோச்சகம்.

இசைத்திறத்தநங்கனையனையநீர்மையார்
வசைத்திறமிலாதவர்வான் பொன்யாழெழிஇ
வீசைத்தவர்பாடலின் வெருவிப்புள்ளெலாம்
அசிப்போன்றிருவிசும்படைந்தவென்பவே

இ - ன். இசைத்திறத்து அநங்கனே அனையநீர்மையார்—இசையின்குறு
பாட்டையுடைய மன்மதனை யொத்த தன்மையராசிய, வசைத்திறம் இல்லாத
வர்—குற்றத்தின் பகுப்பில்லாதவர், வான் பொன்யாழ் எழிஇ—பெரியபொன்
னலமைந்த வீணையைவாசித்து, விசைத்து பாடலின் — உச்சத்தேபாடுத
வால், அவர்புள் எல்லாம் வெருவி அசிப்போன்று— அவரை (அவசமாய்வி
முந்த) பறவைகளெல்லாம் அஞ்சிச்சிரிப்பனபோல, இருவிசும்பு அடைந்த—
பெரிய ஆகாயத்தைச்சேர்ந்தன.

(ந - னா.) முன்மெய்மறந்து வீழ்ந்த புள்ளெல்லாம் காமனையொத்த
நீராராகிய வசையிலாதோர்யாழைவாசித்துஉச்சத்தேபாடுதவின், அதற்குவெ
ருவி அவரைச்சிரிப்பனபோல விசும்பைச்சேர்ந்தனவென்க.

போன்று செயவெனெச்சத்திரிபு. அசிப்ப வடசொல்லடியாகப் பிறந்த
வினைமுற்றுப்பெயர் அசி (அவமதிச்சிரிப்பு) பகுதி. (கசுஎ)

-மாதர்யாழ்தடவரவந்தமைந்தர்கைக்
கீதத்தான்மீண்டன கேள்விக்கின்னரம்
போதரப்பாடினாள்புகுந்தபோயின
தாதலந்தாரினாந்தாங்கன்பாடவே.

இ - ன். மாதர்யாழ் தடவரவந்த கேள்விக்கின்னரம்—தத்தைவீணைவா
சிக்கவந்த அறிவையுடையகின்னரங்கள், மைந்தர்கை கீதத்தால்மீண்டன—
மைந்தர்களுக்கையிலேந்திய வீணைவாசினையினால் திரும்பிப்போயின, போதர
பாடினாள் புகுந்த— அவைகள்வரும்படி கண்டத்தாற்பாடினாள் அப்போதுவந்
தன, தாது அலர் தாரினார் தாங்கள் பாடபோயின—மகரந்தத்தோடு மலர்ந்த
மாலையினையுடைய மைந்தா்கன்பாட அவைகள்திரும்பிப்போயின.

(ந - னா.) மாதர் யாழ்வாசித்தலாலேவந்த அறிவையுடையகின்னரம்
மைந்தர் யாழ்வாசினியினாலே மீண்டுபோயின; அவை உள்ளேவந்துபுகுதும்
படி கண்டத்தாற்பாடினான், அப்பொழுது புகுந்தன; தாரினார்தாம் கண்டத்
தாற்பாடமீண்டும் அவைபோயினவென்க. (ககஅ)

சுரும்பெழுந்திருந்து னுந்தொங்கல்வார்குழல்
அரும்பெறவட்கிசையரசர்தோற்றபின்
நரம்புறுதெள்விளியின் நரான்மறை
வரம்பெறுநெறியவர்மலைதன்மேயினார்.

இ - ன். சுரும்பு எழுந்திருந்து உண்ணும்—வண்டிகள் எழுந்திருந்து தா
துண்டோதும், தொங்கல்வார்குழல்—மாலையையணிந்த நீண்ட கூந்தலையுடைய,
அரும்பெறவட்கு அரசர் இசைதோற்றபின்—பெறுதற்கரிய தத்தைக்கு அரச
சர்க்களினையிற்றோற்றபின்பு, நரம்பு உறு தெள்விளி நவின்—நரம்போடு
சேர்ந்தபாட்டிற் பயின்ற, நான்மறைவரம்பெறு நெறியவர்—நான்குவேதங்க
ளுள் வேண்டுவனவற்றைப்பெற்ற அந்தணர்கள், மலைதல்மேயினார்—வாசித்த
லைத்தொடங்கினார்.

(ந - னா) குழலையுடையபெறுதற்கரியவட்கு அரசரிசையைத்தோற்ற
பின்பு, நரம்போடுசேர்ந்த பாட்டிலேயின்ற அந்தணர்வாசித்தலைப் பொருந்தி
னொன்க.

சுரும்பெறிந்திருந்து என்றும் பாடம்.

(ககக)

அறுசீர்நாலடிந்தரவு கொச்சகம்.

திருமலர்க்கமலத்தங்கட்டேளிந முரல்வதொப்ப
விரிமலர்க்கோதைபாடவெழால்வகைவீராதோற்றார்
எரிமலர்ப்பவளச்செவ்வாயின்னரம்புளரமைந்தர்
புரிநரம்பிசைசொன்பாடலுடைந்தனா பொன்னாட்கே.

இ - ன். விரிமலர்க்கோதை—விரிந்தமலராற்றொடுத்த மாலையையணிந்த
தத்தை, திருமலர்க்கமலத்து அங்கண்—அழகிய தாமலாமலரில், தேன் இனம்
முரல்வது ஒப்ப — வண்டின் கூட்டங்கள் பாடுந்தன்மையையொப்ப, பாட—
கண்டத்தாற்பாட, வீரா எழால்வகை தோற்றார்—அந்தணர்கள் யாழ்வாசித்த
லிற்றோற்றார்கள், எரிமலர்ப்பவளம்செவ்வாய் இன் நரம்பு உளர—முருக்கமல
ரையும் பவளத்தையுமொத்த செவந்தவாயினையுடைய தத்தை நரம்பினைத்
தடவ, மைந்தர்—அவ்வந்தணர்கள், புரிநரம்பு இசை கொள் பாடல் பொன்
அன்னாட்கு உடைந்தனா—அந்நரம்பினிசையைக் கொண்ட கண்டப்பாட
லில் அத் தத்தைக்குத்தோற்றனா.

“அந்தணர்கள் கரசுவரையின்றே” என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்
தால் அந்தணரை வீரர் என்றார். (கௌ)

வாலரக்கெறிந்தகாந்தன்மணியரும்பினையவாகிக்
கோல்பொரச்செவந்தகோல்குவிவிரன்மடந்தைவீணை
நூல்பொரப்புகுந்த நுண்ணுல்வணிகருந்தொலைந்துமாதோ
கால்பொரக்கரிந்தகாமர்ப்பங்கயப்பழனபொத்தார்.

இ - ள். கோல்பொர—நரம்பைத்தடவுதலால், வால்அரக்குளறிந்தகாந்தன்மணி அரும்பு அனைய ஆகி—களங்கமில்லாத செவப்பூட்டியகாந்தனினது அழகிய அரும்பினையொத்தனவாகி, செவந்தகோலம் குவிவிரல் மடந்தை—செவந்தபொலிவுவாய்ந்த குவிந்தவிரலையுடைய தத்தைக்கு, வீணை தூல்பொரபுகுந்த துண் தூல் வணிகரும் தொலைந்து—வீணையை இசைதூலோடு பொருந்த வாசிக்கத்தொடங்கிய துண்ணிய பூணுதூலையுடைய வணிகருந்தோற்று, கால்பொரகரிந்த காமர்பங்கயம் பழனம் ஒத்தார்—காற்றுமோதக்கருகிய அழகிய தாமரைமலையுடைய வயிலையொத்தனா.

(ந - னா) நரம்பைத்தடவுதலாலே யரத்தமூட்டின அரும்பையனையவாகிச் செவந்த விரலையுடைய மடந்தைக்கு யாழை இசைதூலோடே வாசிக்கத்தொடங்கின பூணுதூலையுடைய வணிகருந்தோற்றுக் கரிந்த தாமரைப்பழனத்தையொத்தார் என்க.

பொர என்னும் வீணையெச்சமுன்றலுள் நடுவிலுள்ளவீணையெச்சம் நிகழ் காலத்திலும் மற்றை இரண்டும் இறந்தகாலத்திலும்வந்தன. பொர பொருபகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, அ எச்சலிகுதி. (கஎக)

தேனுயாமகரவீணைத்தீஞ்சுவையிவளைவெல்வான்
வானுயாமதுகைவாட்டும்வாரசிலையனங்களுகும்
ஊனுயர்நுகுகொள்வேலீரொழிமினீங்கிலையென்றான்
கானுயரவங்கன்மாலேக்கட்டியங்காரனன்றே.

இ - ள். கான்உயர் அலங்கல்மாலேக்கட்டியங்காரன்—வாசனையால்மிக்க மாலையையணிந்த கட்டியங்காரனென்பவன், ஊன்உயர் நுகுகொள்வேலீர்—பகைவர்தசைமிக்க முனைபொருந்தியவேலையுடையீர், தேன்உயர்மகரவீணை தீம்சுவை—இனிமைமிக்க மகரவீணையின் இனிமையால், இவளைவெல்வான்—இவளைவெல்ல, வான்உயாமதுகைவாட்டும் வாரசிலை அனங்கன்ஆகும்—விண்ணுலகிலுள்ள தேவரது மிக்கவலியைக்கெடுக்கும்நீண்டவிலீனையேந்தியமன்மதனாகும். ஈங்குடில்லை ஒழிமின்னன்றான்—(ஆதலால்) இவ்வுலகிலில்லை இனிவாசினையை பொழிவதாகவென்றுகூறினான்.

(ந - னா.) சுட்டியங்காரன் இவனைத்தசைமிக்க முனைகொண்டவேலினீர், மகரயாழின் இனிமையை வெல்வான் வானிலுள்ளாரது அறிவைக்கெடுக்குங் காமனாயிருக்கும், இவ்வுலகினில்லையல்லவோ, ஆதலினிவ்யாழ்வாசினையொழிவதாக வென்றானென்க. (கஎஉ)

மறுமுயற்கிவ்ந்தவேகமாகணமடையப்பட்ட
நிறைமதிபோன்றமன்னொளிகுறைந்துருகிநைய
அறுபகல்கழிந்தபின்றையநகர்க்காநிநாய்கன்
சிறுவனோர்சிங்கவேற்றைச்சீவகசாயியென்பான்.

இ - ள். முயற்கு மறுஇவ்ந்த நிறைமதி—தன்னிடத்துள்ள முயலைக் காத்தற்பொருட்டு மறுப்பாரந்த ஒளிநிறைந்தசந்திரன், அடையப்பட்டமாகணவேகம் போன்று—தன்னையடையப்பட்ட இராகுவின்வேகத்தால் ஒளிகு

தைதலையொத்து, மன்னர்ஒளிகுறைந்து உருகியை—அரசர்களோளிகுறைந்துமனமுருகிவருந்தாநிற்க, அறுபசல்கழிந்தபின்றை—ஆறுதினங்கழிந்தபின்பு, அசைக்கு ஆதிநாய்கன்சிறுவன்—அந்தஇராசமாபுரத்திற்கு முதல்வனாகிய வணிகனாயுள்ள கந்துக்கடனது புத்திரனும், ஓர்சங்க ஏற்றைசீவகசாமிஎன்பான்—ஒருசும்மேற்றையொத்த சீவகசாமியென்னும் பெயரையுடையவனுமாயுள்ளவன்.

(ந - னா.) முயலேககாத்தம் பொருட்டாகத் தன்னிடத்தேமறுப்பார்த சிறைமதிதன்னை யடைப்பட்ட மாகணத்தினது வேகத்தாலேயொளி குறையு மாறுபோன்று மன்னர் ஒளிகுறைந்துகையாநிற்க ஆறுநான்சென்றபின்பு, நாய்கன்சிறுவன் ஏற்றைசீவகசாமி யென்பான்.

இதிலும் அடியில்வருஞ் செய்யுளும் ஒருவோடா. “ஏறும்ஏற்றையும்” என்றனல் ஏற்றை ஏறு. ஏற்றையையொத்த எனவிநிலால் வருமொழிமுதல் வல்லெழுத்துமிக்கது. (கஎக)

தம்பியுந்தோழன் மாருந்தானுமற்றெண்ணிச்சூழ்ந்து
வெம்பியவீணப்போருட்செல்குவம்யாமுமின்னே
தும்பறப்புத்திசேனசொல்லி துராவற்கென்னத்
கந்துகற்கவனுஞ்சொன்னுவனிதுவிளம்பினானே.

இ - ன். தானும் தம்பியும் தோழன்மாரும—அச்சீவகனும் தம்பியுந்தோழன் மாருமாகவிருந்து, சூழ்ந்துவெம்பிய வீணபோர்உள்—அரசர்களுக்குந்து தம்முள் மாறுபட்ட வீணப்போரில், யாமுமின்னே செல்குவம்எண்ணி—நாமுமிப்பொழுதே யத்திரன் குலைவதற்குமுன்னே செல்வோமென்றெண்ணி, புத்திசேனதம்பு அறஇதுராவற்கு சொல்என்ன—புத்திசேனனே துகளறவிக்காரியத்தைத் தந்தைக்குச் சொல்லாயென்றுகூற, கந்துகற்கு அவனும்கொன்னான்—கந்துகனுக்கு அந்தப்புத்திசேனனுஞ்சென்று சொன்னான், அவன்இதுவிளம்பினான்—அந்தக்கந்துக் கடனினைக்கூறுகின்றான்.

(ந - னா.) அவன்றானுந் தம்பியுந்தோழன் மாருமாகவிருந்து அரசர்முதலாயினர் சூழ்ந்துமாறுபட்ட யாழ்ப்போரிலே இத்திரன்குலைவதற்கு முன்னேயாமுஞ் செல்வோமென்றெண்ணி இக்காரியத்தைப்புத்திசேனனே, நீசென்றுகன்னியிடத்து வேட்கையாற் செல்கின்றானல்லன்; கல்வீதோற்றுவித்தற்குச் செல்கின்றானென்று கொள்ளும்படி குரவற்குக் கூறென்றுகூற, கந்துகனுக்குப்புத்தி சேனனுங்கூறினானாக, கந்துகன் இவ்வார்த்தையைக் கூறினானாகவென்க.

தம்பிமார் நபுலன், விபுலன். தோழன்மார் சீதத்தன், புத்திசேனன், பதுமுகன், தேவதத்தன். இவ்வொழிந்தஅகப்பரி வாரமகளிர் புத்திரர் ஐஞ்ஞாற்றுவர். (கஎசு)

ஐயனுக்கமைந்தநீராரறுபத்துநால்வரம்பொன்
வையகத்தமிர் தமன்றர் வாக்கமைபாவையொப்பார்
எய்தியவின்மையிக்காரியைந்தனொன்றுபின்னும்
வையமமலையினுற்குக்கந்துகனிதுவுங்கூறும்.

இ - ள். அம்பொன்வையகத்து அமிர்தம் அன்னார்—(இன்பத்தால்) அழகிய பொன்னுலகத்திலுள்ள அமிர்தத்தையொத்தவராய், வாக்கு அமைபாவைஒப்பார்—(நீங்கலாகாமையால்) சொல்லமைந்தகொல்லியம்பாவையையொத்தவராய், எய்திய இளமைமிக்கார் — பொருந்திய இளமைப் பருவமுடையவராய், ஐயனுக்கு அமைந்தநீரார் அறுபத்துநால்வர் இயைந்தனர் என்று—சேவகனுக்கு அமைந்ததன்மையையுடையவ ரறுபத்துநால்வர்முன்பேயி யைந்தனர் (அதனற்போதற்குக் குறையில்லையென்று) பின்னும் கந்துகன்இது வும்கூறும்—மீளவுங்கந்துகன் இதுவுஞ்சொல்லுகின்றான்.

(ந - னா.) இன்பத்தால் அமுதன்னாராய் நீங்கலாகாமையிற் கொல்லியம்பாவையன்னாராய் மூப்பிலாதாராய் அமைந்த நீராரறுபத்துநால்வர் ஐயனுக்கு முன்னேயியைந்தார் ஆதலால் யாழ்வாசிக்கச் சேற்றக்குறையில்லையென்று விளம்பினானென்க.

அறுபத்து நால்வர் என்றது அறுபத்துநான்குலைகளை. கையமை சிலையினற்கு அடியில்வருஞ் செய்யுளோடு முடிதலால் இதுவும் பின்வருஞ்செய்யுளும் ஒருதொடர். (கஎடு)

மறைவல்லாற்றுகாக்கும்போழ்திற்கோயிலுணின் துமாலைப்

பிறைவெல்லுதுதலினோபெண்கொடிவந்துகூந்தல்

உறைசெலநீக்கிப்பைந்தாளொண்மணிக்குவளைநீட்ட

நறைவெல்லுநாகமாலைநோக்கொடுபூக்கொண்டானே.

இ - ள். கை அமை சிலையினற்கு மறைவல்லாற்றுகாக்கும் போழ்தில்—கையிலமைந்த வில்லினையுடைய சேவகனுக்குச் சிறிது குறையுண்டென்று புத்திசேனனுக்குச் சொல்லுங்காலத்தில், மாலைபிறைவெல்லுதுதலினொன்றிற் பெண் கொடிவந்து—மாலைப்பொழுதில் தோன்றிய இளஞ்சந்திரனை வென்ற நெற்றியை யுடைய ஒருபெண்கொடி வந்து, கூந்தல் உறைசெலநீக்கி—கூந்தலாகிய உறையை யகலநீக்கி, பைந்தாள் ஒன்மணி குவளைநீட்ட-படிய தண்டினையுடைய மணிபோன்ற குவளையைநீட்ட, நறைவெல்லும்நாகமாலை நோக்கு ஒடி—வாசத்தால் பிறறாவென்ற நாகமாலையின்குறிப்பால் (ஒருகாரியமுண்டென்றுகருதி) பூக்கொண்டான் — (கூந்தலில்வைத்தாளென்றிகழாமல்) அம்மலகைக்கொண்டான்.

(ந - னா.) விளம்பிப் பின்னுங்கந்துகன் சிலையினனுக்கு ஆண்டுச்சேற்றுகு உலகங்கூறுமிகுதியால் சிறிதுகுறையுண்டென்றமறைவல்லாற்றுகூறுகின்றகாலத்தே கோயிலினின்றும் ஒருபெண்கொடிவந்து கூந்தலாகிய வுறையை யகலநீக்கித் தானினையுடைய மணிபோலுங்குவளையை நீட்ட, அதினமயிரிலே வைத்த பூவென்றிகழாதே இவனைவாவிட்ட நாகமாலையுறிப்பாலே ஒருகாரியமுண்டென்றுகருதிப் பூவைக்கைக் கொண்டானென்க.

ஒடி உருபு ஏதுப்பொருளில்வந்தது. நாகமாலையச்சந்தன் அகப்பரிவாரப்பெண்களிலொருத்தி. (கஎசு)

நல்லவனோக்காய்கன்றேர்த்துபூங்குவளைப்போதின்

அல்லியுட்கிடந்தவோனைதானதுசலாகையாதல்

சொல்லுமென்றாய்ந்துகொண்டுதுகிலிகைக்கணக்குநோக்கி
வல்லிதற்சலாகைசுற்றியோலையைவாசிக்கின்றான்.

இ - ள். நாய்கன்நல்லவன் நோக்கம்தோந்து—கந்துக்கடன் நாகமாலை
யின்குறிப்பறிந்து, பூங்குவளைபோதின் தாள்அல்லிஉள்கிடந்த ஒலை—பூங்குவ
ளைமலரினது தண்டேதனது அகவிதழுட்கிடந்த வோலையை, அதுசலாகை
ஆதல்சொல்லும்என்று—அத்தாளேவாசித்தற்குச் சலாகை யாதலைச் சொல்
லாரின்மறதென்று, ஆய்ந்துகொண்டு—முன்புதெரிந்துகொண்டு, துகிலிகைக
ணக்குநோக்கி—எழுதுகோலின் கணக்காகிய எழுத்தைப்பார்த்து, வல்லிதி
ன்சலாகைசுற்றி—வினாந்துஅத்தாளாகிய சலாகையினால் வரிகள்குறைபடா
மல்குற்றி, ஒலையைவாசிக்கின்றான்—ஒலையைவாசிக்குங் கத்துக்கடன்.

(ந - னா) அப்புவைவாங்கின நாய்கன்நாகமாலை குறிப்பைவிசாரித்துப்
பின்பு குவளைப்போதின் தாள்தானே தனதல்லியுட்கிடந்த ஒலையைச்சுற்
றிவாசித்தற்குச் சலாகையாதலைச்சொல்லா நின்றது என்றாராய்ந்துகொண்டு
துகிலிகைக் கணக்காலெழுதின வெழுத்தைப்பார்த்துத் தாளாகிய சலாகையி
னாலே வரியேற்றிழிவுபடாதபடி சுற்றியோலையை வாசிக்கின்றவன்.

சலாகைகாரி துகிலிகை எழுதுகோல். இதுமுதல் மூன்றுசெய்யுளு
ம்ஒருதொடர் (கஎஎ)

நம்பனைநகரினீக்கிச்சேமத்தால்வைக்கதியுட்

செம்பொன்போற்பெரிதஞ்சேந்துசெகுத்திடலுற்றுநின்றான்

வெம்பிஞன்காரியுண்டிக்கடவுளிற்கனன்றுவேந்தன்

இம்பரின்றெனக்குச்சொன்னாணிதுபட்டதடிகளென்றான்.

இ - ள். வேந்தன்—கட்டியங்காரன், தீஉள் செம்பொன்போல் பெரி
தும்சேந்து வெம்பிஞன்—தீயில்வைத்துருக்கிய செம்பொண்ணைப்போல மிக
வுங்கண்கள் செவந்துகொடுத்தான், காரிஉண்டிக்கடவுளில்கனன்று—(கொதி
த்து) விஷத்தையுணவாகவுடைய உருத்திரமூர்த்தியைப் போலக்கொதித்து,
செகுத்திடலுற்றுநின்றான்—கொல்லச்சமைந்துநின்றான், இம்பரின்றுஎன
க்குசொன்னான்—இந்நிலவுலகிவிப்பொழுது எனக்குச்சொன்னான், இதுபட்
டது—இதுதான்கிழந்தசெய்தி, நம்பனைநகரின்றீக்கி சேமத்தால்வைக்க—
(ஆதலால்) சீவகனைநகரின்றும் போக்கி யொருகாவலமைந்த இடத்தில்வை
க்கவென்றுவாசித்தான்.

அடிகள் என்றான் என்றதனைப்பின்வரும் செய்யுளோடுமுடிக்க. சேம
த்தால்உருபுமயக்கம் (கஎஅ)

ஒலையையவட்குநீட்டியொன்மணிக்குழையுமுத்தும்

மாலையும்படுசொலொற்றிவம்மெனமறையநல்கி

வேலைநெய்பெய்ததிங்கள்விரவியபெயரினாற்கு

மேலைநாட்பட்டதொன்றுவிளம்புவல்கேளிதென்றான்.

இ - ள். மேலைநாட்பட்டது ஒன்றுவிளம்புவல் அடிகள்என்றான்—(வா
சித்துஅவனைநோக்க) முன்னாளில் நடந்தசெயல் ஒன்றுள்ளது அதனைச்சொ
ல்லுகின்றேன் சுவாமிகளே சேருமென்றாக.றினான், அவட்குஒலையைநீட்டி-

அவளுக்குக்கொண்டுவந்த ஓலையைக்கொடுத்து, படுசொல் ஒற்றிவம் மென்ன—அங்குநிகழுஞ்சொல்லைமறைந்து நின்றறிந்துவாவென்று, ஒள்மணிசுழையும் முத்தும்மாலையும் மறையநல்கி—ஒள்ளியஇரத்தினமீழைத்த குண்டலத்தையும் முத்தும்மாலையும் பொன்னரிமாலையையும் மறையநின்றுகொடுத்து, வேலைநெய்பெய்ததிங்கள்விரவியபெயரினாற்கு—கடல்போலநெய்சொரிந்து ஓம்பண்ணின புத்திசேனைநோக்கி, இதுகேள் என்றான் — இவள்கூறுமிச்செய்தியைக்கேளென்று கந்துகன்கூறினான்.

திங்கள்விரவியபெயரினான், வேங்கைமரத்தைக்குறித்தற்கு “தித்திண்டு கையார்” என்றதுபோலப் புத்திசேனைக்குறித்தற்குக் குறிப்பால்வந்தது. இவன்அந்தனைன் ஆதல்வேண்டும் அதனுல்வேலைநெய்பெய்த என்றான். விளம்புலத்தன்மை யொருமையெதிர்காலவினைமுற்று. விளம்புபுகுதி, வகரமெய்இடைநிலை, அல்தன்மை யொருமைலிகுதி. கு உருபுமயக்கம். அடிகள், அண்மைவிளி. வம்மென வாபகுதிமுதல் குறுகல்விகாரம், மகரமெய்விளித்தல், மகரமெய்ச்நிதி, என என்னென்னும் இடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்தவ்வினையெச்சம்.

(ககக)

கடியரங்கணிந்துமூதார்க்கடல்கிளர்ந்தனையதொப்ப

நடையறிபுலவர்ன்டிநாடகநயந்துகாண்பான்

குடையுடையவனோடெண்ணிச்சீவகற்கொணர்மினென்னத

தொடையல்குழுவேலினுந்தோழருங்காணச்சென்றார்.

இ - ன். மூதாணர்நடைஅறிபுலவர்—தொன்றுதொட்டுள்ள இராசமாபுரத்திலுள்ள இசையிலக்கணத்தினையுணர்ந்த புலவர்கள், கடல்கிளர்ந்தால் அனையதுஒப்பாண்டி--கடல்புடைபெயர்ந்தாலொப்பத்தொக்குநெருங்கி, நாடகம்நயந்துகாண்பான்--நாடகத்தைவிருடபிக்காணுதற்கு, கடிஅரங்குஅணிந்து-விளக்கம்மைந்த நாடகசாலையை யலங்கரித்து, குடை உடையவனோடுஎண்ணி—வெண்கொற்றக்குடையயுடைய கட்டியங்காரனோடெண்ணுதலால், சீவகன்கொணர்மின்னென்ன—சீவகனைக்கொண்வொருங்கென்றுகூற, தொடையல்குழுவேலினுனும் தோழரும் காணசென்றார் — மாலேகுழந்த வேலையேந்திய சீவகனும்தோழரும்காணப்போயினார் (என்றுஓலைகொண்டுவந்தவன் புத்திசேனைக்குக்கூறினான்.)

(ந - னா.) மூதாரில் நடையறிபுலவர்கடல் கிளர்ந்தனையதொப்ப ஈண்டிநாடகங்காண்டற்குஅரங்கையணிந்து அரசனோடெண்ணுதலாலே சீவகற்கொணர்மினென்ன, வேலினுனந்தோழருங் காணச்சென்றாரென்று ஓலைகொண்டுவந்தவன் புத்திசேனைக்குச்செய்தி கூறுகின்றானென்க.

விளக்கம்என்றது ஏழுகோலகலத்தினையும், என்கோல்நீளத்தினையும், ஒருகோல்குறட்டியரத்தினையும் வாய்தலிரண்டினையும் அரங்குடைத்தாதலை. அணிந்துஎன்றதுபார்ப்பாணப்பூதமுதலிய நால்வகைப் பூதங்கையுஞ்செய்திருந்தலை. நடையறிபுலவர்என்றது இயலாசிரியன், ஆடலாசிரியன், யாழாசிரியன், இசையாசிரியன், குழலோன், தன்னுமைமுதல்வன் முதலாயினோர். நாடகம்என்றதுசாந்திக்கூத்து, லீநோதக்கூத்து என்னுமிருவகைக்கூத்தின்

விகற்பமாகியசொக்கம், மெய், அவியம், நாடகம் என்னுந்நான்குநகைத
தழுவிவருங்கூத்தினே. (சஅ௦)

நிலமறிந்தணிகவையன்சேவகனெறியினென்ன

நலநுதற்பட்டங்கட்டிநகைமுடிக்கோதைகுட்டி.

அலர்முலைக்குருதிச்சாந்துமாரமும்பூணுஞ்சேர்த்திக்.

குலவயகுருதிப்பட்டிநகைநலங்கொளுத்தியிட்டான்.

இ - -ள். ஐயன்சேவகன்நெறியின்—ஐயனாகிய சேவகன்முறைப்பட்டி, நில
ம்அறிந்துஅணிகஎன்ன—இடமறிந்த லங்கரிக்கக்கடவாயென்று புலவர்கூற,
நல்லதுதல் பட்டங்கட்டி—நல்லநெற்றியிற் பட்டத்தைக்கட்டி, நகைமுடி
கோதைகுட்டி—விளங்குந்தலையில் மாலையைச்சூட்டி, அலர்முலை—அடிபர
ந்தமுலையில், குருதிசாந்தம் ஆரமும்பூணும்சேர்த்தி—குங்குமக்குழம்பையுமு
த்தாரத்தையு மாபரணத்தையும்பூட்டி குலவியகுருதிப்பட்டி—விளங்காகின்
றசெம்பட்டின்மேல், நகைநலம் கொளுத்தியிட்டான்—மேகலையின் பொலி
வைப்பொருத்தியிட்டான்.

(ந - னா.) நடையறிபுலவர் ஐயனாகியசேவகன், நூனெறியால் அணிவா
யாகவெனக்கூற; அநுங்கட்டிச்சூட்டிச் செம்பட்டோடே கலையினலத்
தைப் பொருத்தியிட்டான்.

வளர்கின்றமுலையெனவே பன்னிரண்டாண்டுகையான் என்பதுபோத
ரும். கொளுத்திகொள்ளச்செய்து என்னும்பொருள்மேல்நிறநலால் பிறவி
னைவ்ளையெச்சம் கொளுத்துபிறவ்ளையப்பகுதி. (சஅ௧)

நிருவிலேசொரிந்துமின்னுங்குண்டலஞ்செம்பொன்னுலை

உருவுகொண்மதியமன்னவொளிமுகஞ்சுடரவாக்கிப்

பரியசஞ்சிலம்புசெம்பொற்கிண்கணிபாதஞ்சேர்த்தி

அரிவையையரம்பைநாணவணிந்தனநங்கனன்னான்.

இ - ள். அநங்கன் அன்னான்—மன்னத்தையொத்த சேவகன், நிருவில்வ
சொரிந்து மின்னங்குண்டலம் செம்பொன்னுலை—அழகியபிரகாசத்தையே
வீசிவிளங்காகின்ற குண்டலத்தையும் செவந்தபொன்னுற்செய்த ஓலையையும்;
உருவுகொண்மதியம்அன்ன ஒளிமுகம்சுடரஆக்கி—நிறைந்தசந்திரனையொத்த
வொளிவாய்ந்த முகம்விளங்கும்படியணிவித்து, பரியசஞ்சிலம்புசெம்பொன்
கிண்கணிபாதம்சேர்த்தி—காற்சரியையுஞ் சிலம்பையும்பொன்னுற்செய்த சத
ங்கையையும் காலிலணிவித்து, அரம்பைநாண அரிவையை அணிந்தனன்—
அரம்பைநாணும்படிஅநங்கமாலையையலங்கரித்தான்.

(ந - னா.) அநங்கனன் னான்குண்டலத்தையு மேகலையையும் நிறைமதி
போல முகம்விளங்கும்படியாக்கி, காற்சரிமுதலியவற்றைப் பாதத்தேசேர்த்
தி, அரம்பைநாண அரிவையையணிந்தானென்க.

காற்சரியாவது பலமுத்துவடங்களைப் பின்னலோடு பெருவிரல்மோதி
ரத்திற் பூட்டிச்சிலம்பின் புறத்தில் குழப்பூணுவது “பொண்ணிதம்பொகிந்த
பன்னிமணிவடம்—பின்னியதொடர்ப் பெருவிரன்மோதிரம்—தன்னொடு
தொடக்கித் தமனியச்சிலம்பின்—புறவாய்குழந்து புணரவைப்பதுவே. ()

தோற்பொலிமுழுவும்யாழூந்தொனையில்குழலுமேங்கக்
காற்கொளிகொம்புபோலப்போந்துகைத்தலங்கன்காட்டி.
மேற்படவெருவிநோக்கித்தானையவிட்டிடொல்கித்

தோற்றினாண்முகஞ்செய்கோலந்துளக்கினுண்மனத்தையெல்லாம்.

இ - ள். தோற்பொலிமுழுவும் — தோற்கருவியாய் விளங்கும் மத்தளமும், யாழும் தொனையில் குழலும் ஏங்க—வீணையும் தொனையமைந்த குழலும் ஒலிக்க, காற்கு ஒசி கொம்புபோல — காற்றிற்குத் துவருங் கொம்புபோல, போந்து—வலக்கால் முன்மிதித்தேறி வலத்தூண்ச்சேர்ந்து, தானையவிட்டிட்டு—கரந்து வரலெழினியைவிட்டு, கைத்தலங்கள் காட்டி—கமலவர்த்தனகாட்டி, மேற்பட வெருவிநோக்கி—மேலே யெழு வெருவிப்பார்த்து, ஒல்கி—துவண்டு, முகம் செய்கோலம தோற்றினாண்—கூத்திற்குமுகமாகிய தோற்றத்தைப் புலப்படுத்தி, மனத்தை எல்லாம் துளக்கினாண்—பார்ப்பவர்தனத்தையெல்லாம் நிலைகலங்கச்செய்தாள்.

(ந - னா.) முழவு முதலியன வேங்கக கொம்புபோலப் போந்து விட்டிட்டுக்காட்டி நோக்கி யொல்கிக்கோலத்தே தோற்றினாண்; அப்பொழுதே பார்ப்பவர் மனத்தை யெல்லாம் துளக்கினுனென்க.

இவை மூன்றுங்கூடியிசைத்தல் ஆமந்திரிகையாதலால் முறையேகூற்றினார். தினை ஒருமுகவெழினி, பொருமுகவெழினி, கரந்துவரலெழினி யெனமூவகைப்படும். ஒருமுகவெழினி இராசதானியிலிடுவது. பொருமுகவெழினி அரங்கிலிடுவது கரந்துவரலெழினி கோலமறைத்து வருமிடத்திலிடுவது. மேற்படவெருவிநோக்கல் தெய்வத்தைநோக்குதலின்மேலே யெழுவெருவிப்பார்த்தல்.

(கஅக)

தென்மட்டித்துவலைமலைதேனோடுதுளிப்பத்திங்கள்
உண்ணட்டகுவளைபோலுமுருவக்கண்வெருவியாட
லின்விட்டுக்கடவுள்வீழ்துடங்கினபுருவநெஞ்சம்
பண்விட்டிருந்துகாணும்பன்மணிகழவினாக்கே.

இ - ள். மலைதென்மட்டிதுவலைதேனோடுதுளிப்ப—(ஆடும்விசையால்) மலர்மலைதெள்ளிய மதுத்துளியைவண்டுகளோடுதுளிக்க, திங்கள்உன்ரட்டகுவளைபோலும் உருவக்கண்—சந்திரனோடு நட்புச்செய்தருவளைபோலு முருவமைந்தகண்கள், வெருவிஆட — நடனத்துக்கேற்பப் பிறழ்ந்தாடவும், கடவுள்வின்விட்டு வீழ—தேவர்கள்பொன்னுலகைவிட்டு மண்ணுலகில் வரவிரும்பவும், புருவம்துடங்கின—புருவமசைந்தன, இருந்துகாணும் பன்மணிகழவினார்க்கு—இருந்துபார்க்கும் பலஇரத்தினங்கணியிழைத்த வீரகண்டையை யுடைய அரசர்களுக்கு, நெஞ்சம்பண்விட்டது—மனம்நிலைகுலைந்தது.

(ந - னா.) துளிப்பக்கண்ணடிப்பிற்கேற்பப் பிறழ்ந்தாட அதற்கேற்ப்புருவமசைந்தன; அப்பொழுது இருந்துகாண்பார்க்கு நெஞ்சநிலைகுலைத்ததென்க.

திங்கள்முகத்தை இலக்கணையாகக் காட்டலால் உருவகவுயர்வுகவிற்சியணி. உள்உருபுமயக்கம்.

(கஅச)

செங்க திர்ச்சிலம்பு செம்பொற்கிண்கிணிலம்பக்கேர்தை
பொங்கப்பொன்னோலைவட்டம்பொழிந்து மின்னுகுப்பப்போர்த்த
குங்குமச்சாந்துவேய்ந்துகுண்டலந்திருவில்வீச
அங்க திராரமின்னவரிவைகூத்தாடுகின்றாள்.

இ - ன். செங்க திர்ச்சிலம்பு செம்பொற்கிண்கிணிலம்ப—செவந்தகர
ணம்வாய்ந்த சிலம்புமசெவந்த பொன்னாற்செய்த சதங்கையு மொலிப்ப,
கோதைபொங்க — மாலைவிளங்க, பொன்னோலைவட்டம் மின்பொழிந்து உகு
ப்ப—பொன்னாற்செய்த ஒலைவட்டமாக ஒளியைவீசிச்சிந்த, குண்டலம்போ
ர்த்த குங்குமச்சாந்துவேய்ந்து திருவில்வீச — குண்டலமானது மேனியை
மறைத்தகுங்குமக்குழம்பைத் தீண்டியழகிய வொளியைவீச, அம்கதிர் ஆரம்
மின்ன—அழகியஒளிவாய்ந்த முத்துமாலைவிளங்க, அரிவைகூத்தாடுகின்ற
ள்—அங்கமாலைகூத்தாடாடுகின்றாள்.

(ந - னா.) அரிவைசிலம்பு முதலியன சிலம்ப, கோதை வசையாலெழு
ந்துநிற்ப, ஒலையின்னைவட்டமாகசொரிந்துசிந்தக், குண்டலமேனியைமறை
த்தசாந்தைத் தீண்டிவீச, ஆரமின்ன, ஆடாடுகின்றாள்.

சிலம்ப, பொங்க, உகுப்ப, வீச, மின்ன எனவேறு பலவடக்கிய நிகழ்
காலவினையெச்சங்கள் தனித்தனி ஆடுகின்றாள் என்னும்வினையுற்றின் முத
னிலையைக்கொண்டன. (கஅ௫)

மருங்குலுமொன்றுதாய்க்குமொருமகளாதலோர்ந்தும்
இரும்பினையன்றநெஞ்சத்திவர்களோவிரந்துகாணக
அரங்கின்மேலிவளைத்தந்ததாய்கொலோகயத்தியன்றேற்
சுரும்புசூழ்கண்ணிசூட்டியவா கொலோகயவாசொல்லீர்.

இ - ன். மருங்குலும்ஒன்று—இடையுமொன்றேவேறில்லை, தாய்க்கும்
ஒருமகள்—(இதுமுரிந்தால்)தாய்க்குமொருபிள்ளையேவேறில்லை, ஆதல்ஒர்ந்து
ம்—ஆதலையறிந்திருந்தும், இரும்பினையன்ற நெஞ்சத்துஇவர்கள் ஓ இருந்
துகாண்க—(அருளில்லாது) இரும்பாற்செய்தாலொத்த மனத்தையுடையஇ
க்கொடியர்களோ விரந்துகாணக்கடவா, அரங்கின்மேல் இவளைத்தந்ததாய்
கொலோகயத்தி—நாடகசாலையிலாடவிட்ட இவளைப்பெற்ற தாய்கொடிய
ளோ, அன்றேல்—அன்றாயில், சுரும்பு சூழ்கண்ணி சூட்டியவர் கயவர் கொ
லோ—வண்டிகளுக்குந்த மாலைசூட்டினவர்கொடியவரோ, சொல்லீர்—இரு
வரினுங் கொடியவரைச் சொல்லிக்காணீரென்பாரும்.

(ந - னா.) இடையுமொன்றே வேறுசேம விடையுமில்லை; இதுமுரிந்
தாற்றாய்க்கு மொருபிள்ளையுமே வேறில்லை, அதனையறிந்தும் அருளின்றாக
இரும்பாற்செய்த நெஞ்சினையுடைய இக்கொடியோரிருந்துகாண்க, இவரி
துமுடிவுபோகக்காண்டலறிந்தும் அரங்கின்மேல் இவளையாடவிட்ட தாய்
கொடியளோ? அன்றாயிற் கண்ணி சூட்டியவர் கொடியரோ? இருவரினுங்
கொடியவரைக் கூறிக்காணீரென்பாருமென்க.

ஒஇரக்கக்குறிப்பு.

(கஅசு)

இதுவும் அது

அகிலார்புகையலாற்சாந்தனியாள் பூச்சாரச்செல்லான்செல்லிற்
பகலேபகைவளர்த்தபாவைசிறுதுசுப்பொன்றுண்டேபாவம்
இகலேந்திளமுலேமேற்சாந்தெழுதிமுத்தணிந்துபூவுஞ்சூட்ட
முகிலேந்தமின்மருங்குன்மொய்குழற்ராயிதுகண்டுமுள்ளேபாவம்.

இ - ள். அகில் ஆர் புகை அல்லால் சாந்து அணியாள்—இவள் அகிற்
கட்டையில் நிறைந்தபுகையன்றிச் சாந்தினையணியாள், பூசார செல்லாள்—
பூவினருகுஞ்செல்லாள், செல்லில்—சென்றாளானால், பகைபகலேவளர்த்த—
முலையாகியபகையைவெளியேவளர்த்த, சிறுதுசுப்பு ஒன்று பாவை உண்டு ஏ-
சிறிய இடைபாவைக்கு இல்லை, பாவம்—இஃதொருபாவம், முகில் ஏந்துமின்
மருங்குல் மொய்குழல்தாய்—மேகத்திற்பொருந்திய மின்னலையொத்த இடை
யையும் நெருங்கியகூந்தலையுமுடைய இவள்தாய், (அவள்மென்மைத்தன்மை
யைத்தெரிந்தும்) இகல் ஏந்து இளமுலேமேல்—இடையொடு மாறுபட்ட இவ
ளது இளமைவாய்ந்த தனத்தின்மேல், சாந்து எழுதி முத்த அணிந்து பூவும்
சூட்ட—சந்தனக்குழம்பெழுதி முத்தமாலையையணிந்து பூவினையுஞ் சூட்ட,
இதுகண்டும் உளள்—இதனைக்கண்டுமுயிருடனேயிருந்தாள், பாவம் — இஃ
தொருபாவம் (இருந்தபடியென்ன)

(ந - னா) இவள் அகித்புகையணிதலின்றிச் சந்தனமும்ணியாள், பூவின
ருகுஞ்செல்லாள், சென்றாளாயின் அதனைத்தாங்குதற்கு முலையாகிய பகை
யை வெளியாகச்சுமந்துவளர்த்த துசுப்பென்பதொன்று பாவைக்கில்லை; இத்
தன்மையறிந்தும் இவள் தாயானவள் இடையுடனே மாறுபடுதல் மேற்
கொண்ட முலேமேலேயெழுதி அணிந்துசூட்ட இதனைக்கண்டும் உயிருடனே
யிருந்தாள்; என்னே! ஈதொருபாவமிருந்தபடி என்னென்பாரும் என்க.

ஏகாரம் எதிர்ப்பறைப்பொருட்டு.

(கஅஎ)

தேந்தாமஞ்செம்பவளத்தாமஞ்செம்பொனெரிதாமமின்னுத்திரடாமங்கள்
தாந்தாமெனத்தாழ்ந்தபொன்மேகலைத்தாமவரங்கின்மேற்றாதார்முல்லைப்
பூந்தாமக்கொம்பாடக்கண்டாடொல்லாம்புனமயிலேயன்னமேபொன்னங்கொம்
பூந்தாமமாமகளேயல்லளாயினமரங்கொன்பாருமாயினோ. [பே

இ - ள். தேம் தாமத்தாம் செம்பவளத்தாமம் தாம் செம்பொன் எரிதா
மத்தாம்—தேன்கமழு மாலேதாம்செவந்தபவளமாலேதாம் செவந்தபொன்னுல
ரிந்துசெய்தமாலேதாம், மின்னுதிரள்தாமங்கள் தாம்—மின்னுத்திரையுடைய
மணிமாலேதாம், என்ன தாழ்ந்த—என்று கண்டோர்கூறும்படி அவ்விடத்திற்
பொருந்திய, பொன் மேகலை தாமம் — பொன்னாற்சமைந்த மேகலையையு
டைய மாலையென்று — அரங்கின்மேல் (தோரியமகளிர்க்குத் தன்னைபுணர்
த்தி) அவர்களை யுடைய நாடகசாலையின்மேல், தாது ஆர் முல்லை பூந்தாமம்
கொம்புஆட—மகரந்தநிறைந்தமுல்லைமலராலாகியமாலையையணிந்தபூங்கொ
ம்புபோல் வாளாட, கண்டார் எல்லாம் — பார்த்தவர்களுல்லாம், புனமயி
லே அன்னமே பொன்னங் கொம்பே — புனத்திலுள்ளமயிலே அன்னமே

பொற்கொம்பே, தாமரைமகளே ஆம்—திருமகளேயாம், அல்லள் ஆயின் அமரர்கள் என்பாரும் ஆயினர்—அல்லனானால் தேவமகளிராமென்பவருமானார்கள்.

(ந - னா) மயிலேயாம், அன்னமேயாம், பொன்னங்கொம்பேயாம், அல்லளாகில் தேவர்மகளேயாமென்பாருமென்க.

இவ்வாறன்றி மாலைகளென்றுகண்டார் வியக்கத்தேந்தாம முதலிய மாலைகள் தங்கிய தாமவரங்கில் மேகலையு முல்லைத்தாமமு முடையகொம்பு ஆடவெனப் பொருள்கொள்ளுதலும் ஒன்று. தோரியமகளிர் ஒத்ததுத்துப் பாடும் பெண்கள். அன்றி ஆமுமுதிர்ந்த பெண்களெனினுமமையும். தாம் தாம் தேம் தாமமுதலியவற்றோடு சென்றியைதலாலும், ஆம் புனமயிலே முதலியவற்றோடும் சென்றியைதலாலும் கடைநிலைத் தீவகவணிகள். (கஅஅ)

கொடியார்குளிர முத்தஞ்சூட்டிவைத்தார் கொல்வானே குங்குமச்சேராட்டினார்கள், அடிசார்ந்து வாழ்வானாய் முலைகடாமே யழித்திடுமேற்றாமேயழித்திடுகவென், றொடியாத மாக்கினாயாலுண்டே நுகுப்பிருந்து காண்பாரு முளரேசெங்கண், கொடியான்மகன் சிலையுமடும்புவைத்த நிழல் மதியோவான் முகமோநோக்கிக்காணீர்.

இ - ள். கொல்வான் ஏ—நம்மைக் கொல்லுதற்பொருட்டே, குளிர் முத்தஞ்சூட்டிவைத்தார் குங்குமச்சேறு ஆட்டினார்கள்—குளிர்த்த முத்தமாலை யைச்சூட்டினார்கள் குங்குமக்குழம்பைத் திமிர்ந்தார்கள், கொடியார்—ஆதலாற்கொடியராயிருந்தார், அடிசார்ந்து வாழ்வானா—தங்காற்கீழொதுங்கி வாழ்கின்றவனா, அழித்திடுமேல்—உலகம் அழிககுமானால், அ முலைகள் தாமே அழித்திடுக என்று—அம்முலைகளுந்தாமே நம்மையழிக்க வமையுமென்று கருதி, ஒடியாத மாத்தினாயால் நுகுப்பு உண்டே—தான்முறியாத அளவாவிடையுண்டென்னு மளவாயிருந்தது, இருந்து காண்பாரும் உளர்—இருந்து காண்பவரு மிருக்கின்றாரொன்பவரும், செங்கண் கொடியான்மகன் சிலையும் அம்புவைத்த நிழல் மதியோ—(இது) செவந்தகண்களையுடைய திருமால்மகனாகிய மன்மதனது வில்லும் அம்புவைத்ததொரு சந்திரனோ, வான்முகம் ஓ—ஒள்ளியமுகமோ, நோக்கிகாணீர்—பார்த்துக்காண்பீர் என்பாரும்.

(ந - னை) நம்மைக் கொல்லுவதற்கே சூட்டுவதுஞ்செய்தார், ஆட்டுவதுஞ்செய்தார் ஆதலாற்கொடியராயிருந்தார்; என்றுந்தங்காற்கீழ்வாழ்வார் சிலரை உலகந்தாமேயழிக்குமாயின் அம்முலைகளுந்தாமே நம்மையழிக்கவமையுமென்றுகருதித் தான்முறியாத மாத்தினாயாலே இடையுமுண்டென்னு மளவாயிருந்தது, இப்பாதகத்தைக் கண்டிவைத்தும் இருந்துகாண்பாரு முளராயிருந்தாரொன்பாரும், காமனது வில்லும் அம்புவைத்ததொருமதியோ! முகமே! நோக்கிக்காணீரொன்பாரும் என்க.

இடைமுறியாகிருந்தல் நம்மை முலைவருத்தாது என்று கருதியிருந்த ஷோக்குமென்று அத்தியவசயித்தலால் தற்குறிப்பணி, வான்மதியோ முகமோ ஐயவணி. இவ்வணிகள் கலந்துநின்றால் கலவையணி. (கஅக)

நெய்பருகிநீண்டவீருட்கற்றைபோலும் குழற்கற்றைகண்டு நிறைகலங்குவார், மைபருகிநீண்டமதர்த்தவுண்கண்வாளேறுபெற்றுரைவார் மாநாகத்தின், பைபருகும்புலியம்பற்றிப்பதனமைத்தபாவைநிடுத்தநோக்கி, மெய்யுருகிக் கண்ணுருகிநெஞ்சுருகிக் காமவெயில் வெண்ணெய்ப்பாவைபோன் மெலிகின் றுரோ.

இ - ள். நெய்பருகிநீண்ட இருள்கற்றைபோலும்—நெய்ப்பருகிநீண்ட இரு ளின்பாரத்தையொத்த, குழல்கற்றை கண்டு நிறைகலங்குவார்—அளகபாரத் தைநோக்கித்தமதுமனநிலைகலங்குவாரும், மைபருகிநீண்டமதர்த்த உண்கண்— மையெழுதப்பட்டிக் காதளவுநீண்டு மதாப்படைந்த வெற்றிவாய்ந்த கண்களா கிய, வான் ஏறுபெற்றுரைவார்—வான் பிளத்தலைப்பெற்று வருந்துகின்றவர்க ளும், மாநாகத்தின்பைபருகும் அல்குல் பாவை—பெரிய பாம்பின்படத்தை வென்ற அல்குலையுடைய பாவைபோல்வாளது, இலயம் பற்றி—தாளவறுதி யைத்தொடங்கி, பதன் அமைத்த நிரத்தம்நோக்கி—காலமைத்த கூத்தினைப் பார்த்து, மெய் உருகிக் கண் உருகி நெஞ்சு உருகி—உடம்பிளக்கிக் கண்ணீர்விட் மெனமுருகி, காமம் வெயில்வெண்ணெய் பாவைபோல் மெலிகின்றார்—காம மாகியவெயிலால் வெண்ணெயாற் செய்த பதுமைபோல உடம்பு றுணுகினவ ராயினார்.

நிறை என்றது ஆடுஉக்குணம் நான்குணள் ஒன்று. அவை அறிவு, நிறை, ஓர்ப்பு, கடைப்பிடி, நிறை தன்னிலையின்றல். (கக0)

இதுவும் அது.

ஆடவர்மனங்களென்னுமரங்கின்மேலநங்கமாலை
ஆடினாண்முறுவலென்னுந்தோழியையையன்காண
ஒடரிநெடுங்கனென்னுமோலையையெழுதிவிட்டான்
வாடியவாறுநோயுமுறைத்துவார்கொடியனானே.

இ - ள். வார்கொடி அன்னாள் அநங்கமாலை—நீண்ட பூங்கொடியை யொத்த அநங்கமாலையென்னும் பரத்தை, ஆடவர் மனங்கள் என்னும் அரங் கின்மேல் ஆடினாண்—புருடர்கள் மனங்களென்னு நாடகசாலையிலாடினாள், வாடிய ஆறும்நோயும் உடைத்து — தன்மேனி வாடியவகையும் நோயுங்கூறி, அரி ஒடு நெடுங்கண் என்னும் ஓலையை எழுதி—செவ்வரிபடர்ந்தநெடியகண்க ளென்னு மோலையையெழுதி, முறுவல் என்னும் தோழியை—அதனை முறுவ லென்னுந் தோழிகையிற் கொடுத்து, ஐயன் காணவிட்டான்—சீவகனைக் கா ணப்போகவிட்டான்.

(ந - னா) அநங்கமாலை மனமென்னு மரங்கின்மேலேயாடினாள்; ஆடிய வள் தன்மேனிவாடியவாறும் நோயுமுறைத்துக் கண்ணென்னும் ஓலையையெ ழுதி, அதனை முறுவலென்னுந் தோழிகையிலேகொடுத்துச் சீவகனைக்காணப் போகவிட்டான் என்க.

தன்மேலவனுக்கு விருப்பமுண்டாயிற்றேவென்று அவன் நோக்கும் நோக்கு, அவன்கொள்கின்றானே வென்பதையறிதற்காதலால் அதனை யோ லையாகவருவகன்செய்தார். (ககக)

வளமலரணியப்பெற்றேன்வால்வளை திருத்தப்பெற்றேன்
களனெனக்களையும்குல்கையினுற்றீண்டப்பெற்றேன்
இளமுலைசுமந்துபெற்றவருத்தமுமின்றுதீர்ந்தேன்
உளமெலிமகளிரொய்துமின்பமுமின்றுபெற்றேன்.

இ - ள். வளம் மலர் அணியப்பெற்றேன்—(அவன் தன்னைவிரும்பாமை யால் அவன்மாலைகுட்டுதலின்) அன்றலர்ந்த மலரினை யணியப்பெற்றனன், வால்வளை திருத்தப்பெற்றேன்—வெள்ளிய வளையலைத் திருத்தப்பெற்றனன், களன் என்னகளையும் அல்குல்கையினால் தீண்டப்பெற்றேன் — (பட்டாடை மேல் மேகலைபூட்டுதலால்) களனென்று ஒலிக்கும் அல்குலினைக்கைகளால் தீண்டப்பெற்றனன், இளமுலை சுமந்துபெற்றவருத்தமும்இன்றுதீர்ந்தேன்— (குங்குமுதலியவற்றைத் திமிர்தலால்) இளமைபொருந்தியமுலையைப் பொறுத்தடைந்த வருத்தத்தையு மின்று நீங்கினென், உளம்மெலிமகளிர் எய்தும் இன்பமும் இன்றுபெற்றேன் (பரியதமுதலியவற்றை யென்காலிற்சேர்த்த லால் தான்விரும்பி யூடற்காலத்தில் கால் தீண்டி யூடுதல்தீர்த்தலால்) ஊட லால் மனமெலிந்த பெண்களடையு மின்பத்தையும் பெற்றேன் (இனிப்பெ ருத்தேது.)

(ந - னா) தன்னை அவன்விரும்பாமை யுணர்த்தலிற்றான் இவையெல் லாம் இவனநிகழ்த்தப்பெற்றேன்; இனிப்பெருத்தேது.

பதமொழிந்தபொருளெல்லாம் இசையெச்சம். களனென ஒலிக்குறிப்பு. இதுவும் பின்வருஞ்செய்யுளும் ஒருதொடர். (ககஉ)

என்றவளரசன் தன்னை நோக்கலளிவன்கணாவம்
சென்றமைகுறிப்பிற்றேறிக் கூத்தெலாமி றந்தபின்பை
நின்றதுமனத்திற்செற்றநீங்கித்தன்கோயில்புக்கான்
மன்றல் மடந்தைதன்னைவலிதிற்கொண்டொலிகொடாரான்.

இ - ள். என்று அவன் அரசன் தன்னைநோக்கலன்—என்று தன்மனத் தைத்தேற்றி யவ்வங்கமாலை கட்டியங்காரனைப்பாராளாயினான், இவன்கண் ஆர்வம் சென்றமை குறிப்பின் தேறி—இச்சீவகனிடைத்தில் விருப்பம் நிகழ்ந்த தை யவள்குறிப்பினுல்தெளிந்து, கூத்து எல்லாம் இறந்தபின்பை—கூத்தெல் லாமுடிந்தபின், ஒலிகொள் தாரான்—வண்டி னெலியமைந்த மாலையையுடைய கட்டியங்காரன், மன்றல் அலர் மடந்தைதன்னை வலிதின்கொண்டுநீங்கி— வாசமமைந்த மலரையணிந்த அங்கமாலையை வலிந்துகொண்டுநீங்கி, தன் கோயில் புக்கான்—தனதுகோயிலிற் புகுந்தபின், மனத்தில் செற்றம் நின்ற து—அவன்மனத்தில் சீவகனைக் கொல்லவேண்டுமென்னுங் கோபமின்றது.

(ந - னா) என்றுட்கொண்டு தன்மனத்தைத்தேற்றிப் பின்பும் அவன் அரசன் தன்னை நோக்காளாயினான்; ஆதலால் கட்டியங்காரன் கூத்தெல்லா முடிந்தபின்பை இவனிடத்து அவட்கு ஆர்வநிகழ்ந்தமையை அவடன்குறிப் பாற்றெளிந்து, அம்மடந்தையை வலிதிற் கொண்டுநீங்கித் தன்கோயிலிலே புக்கான்; புக்கபின் அவன் மனத்தே யிவனைக்கொல்லவேண்டுஞ் செற்றநின் றது என்க.

சென்றமை இறந்தகால இடைநிலைபெற்றுவந்த தொழிற்பெயர். நிகழ் காலத்திற் செல்லுகின்றமையெனவரும். (கக௩)

தேனுடைந்தொழுஞ்செவ்வித்தாமனாபோதுபுல்லி
ஊனுடையுருவக்காக்கையிதழுகக்குடைந்திட்டாங்குக்
கானுடைமாலையென்னைக்கட்டியங்காரன்கூழ்ந்து
தானுடைமுல்லையெல்லாந்தாதுகப்பறித்திட்டானே.

இ - ள். கான்உடையமாலையென்னைக்கட்டியங்காரன்கூழ்ந்து—வாசனையுடைய அநங்கமாலையைக்கட்டியங்காரன் தடுத்தது, ஊன் உடை உருவக்காக்கை—ஊன்கெட்டபிணத்தின்மேலுள்ள காக்கை, உடைந்துதேன் ஒழுகும் செவ்விதாமனாபோது புல்லி—முகையவிழ்ந்துதேன்சிந்தந் தாமனாப்போதினைப்போருந்தி, இதழ் உககுடைந்திட்டால் ஆங்கு — இதழ்சிந்தக் குடைந்தாற்போல, தான் உடைய முல்லை எல்லாம்— அவ்வநங்கமாலையுடைய முல்லைமாலையையெல்லாம், தாது உகபறித்திட்டான் — மகரத்தஞ் சிந்தப்பறித்தனன்.

(ந - னா.) அந்நனஞ் செற்ற நிகழா நிற்கக் கட்டியங்காரன் மாலையைப்போகாமற்றடுத்துப்பிணத்திலிருக்குங் காக்கை போதைப்புல்லிக் குடைந்தாற்போலத் தானுடையமுல்லையெல்லாம் பறித்தானென்க.

போது கிண்கிணியாய்க்கொள்ளுமலர், முல்லைகற்பு. தானுடை எழுவாய்த்தொகாநிலைத்தொடர். உடைய என்னும் பெயரொச்சத்தினின்று தொக்கது. (கக௪)

கலையினிற்கன்னிரீக்கித்தாமனாக்கண்கடம்மால்
முலையினிலெழுதிச்செவ்வாய்பயந்ததேன்பருகிமூழ்கும்
சிலைவலாய்புல்லுநம்பிசீவகசாமியோவென்
றலைகடற்புலம்பிடுவாதாற்றாமாலணங்கினன்னாள்.

இ - ள், அணங்கின் அன்னாள் — தெய்வப்பெண்ணையொத்த அநங்கமலை, கலையினில் கன்னிரீக்கி—எனது மேகலையினிடத்தி லழிவில்லாமையிரீக்கி, தாமனாக்கண்கள் தம் ஆல்—தாமனா மலர்போன்ற கண்களால், முலையினில் எழுதி—எனது முலைமேலெழுதி, செவ்வாய் பயந்த தேன்பருகி மூழ்கும்—செவ்வாய்பயந்த தேனைப்பருகி மூழ்காநின்ற, சிலைவல்லாய்—வில்லின் வல்லாய், நம்பி சீவகசாமி புல்லு என்று — நம்பியே சீவகசாமியே தழுவுவாயென்று, அலைகடல் புலம்பின் ஓவாது — அலைக்குங் கடலினோசைபோல, ஒ ஓவாது அரற்றும்—ஓவென்று நீங்காமற் கதறுவாள்.

(ந - னா.) அவனங்கனம் புணர்ந்த வளவிலே அணங்கினன்னாள் மேகலையிடத்து அழிவின்மை ரீக்கிக் கண்ணால் முலையிலே யெழுதிப்பருகி, இங்நனமுறையறிந்து மூழ்குஞ் சிலைவலாய், நம்பி, சாமி, நீவந்து புல்லுவாயாகவென்று கடலொலிபோல அரற்றுகிறீர்குமென்க.

உருவெளித்தோற்றத்தைக்கண்டு கூறினாளாதலாற் புல்லு என்றாள். ()

பிறனலமரற்றக்கேட்டும்பிடினாற்கணிந்தகாம

நறுமலர்ணிந்தமாலையாற்றத்தோர்நான்குகாதம்

உறநடந்தறிதவில்லாணெண்டொடிக்குருகிப்பின்னும்
திறனலதமர்க்குச்செப்புந்தீயுமிழ்ந்திலங்கும்வேலான்.

இ - ள். தீ உமிழ்ந்து இலங்கும்வேலான்— கோபத்தீயையுமிழ்ந்துவிளங்கும் வேலினையுடைய கட்டியங்காரன், பீடனால்கனிந்த காமம் நறுமலர் அணிந்தமலை — பெருக்கத்தால் முதிர்ந்த காமமாகிய நறுமணங்கமழமலராலே புணந்தமலையினது, நாற்றத்து ஓர் நான்குகாதம் உறநடந்து அறிதவில்லான்—மணத்தினுக்கு ஒரு நான்குகாத வழியளவும் பொருந்த வந்தறியாத அக்கட்டியங்காரன், பிறன்நலம் அரற்றகேட்டும்—(தான் அருகிருந்தும்) பிறனெருவனலத்தைக்கருதிக்கதறக்கேட்டும், ஒண்டொடிக்கு பின்னும் உருகி-ஒள்ளிய வளையலையணிந்த தத்தைக்குப் பின்னுமனமுருகி, தமர்க்குதிறன் அல்லசெப்பும் — தன்னமைச்சர்க்கு முறையல்லாத சொற்களைச் சில கூறாநின்றான்.

(ந- ணா) வேலான் பீடனால்கனிந்த காமமாகிய நறுமலராலே பண்ணினபெண்ணாகிய மாலையினது நாற்றத்திற்கு ஒருநாற்காத வழியளவும் அணுக வந்தறியாதவன், ஒண்டொடி. தன்னருகேயிருந்து வேறெருவனன்மையையங்கனங்கூறக்கேட்டும் பின்னு மவட்குருகித் தன்னமைச்சர்க்கு நெறியல்லாமொழிகளைக்கூறாநிற்கும்.

அநங்கமாலையினின்பம் துகர்த்தற்குத் தகுதியில்லான் என்பது தோன்றக்கனிந்தகாமநறுமலரணிந்த மலை நாற்றத்தோர் நான்குகாதம் உறநடந்தறிதவில்லான் என்றது குறிப்பணி. (ககக)

ஐஞ்சீரால்வந்த நான்கடித்தரவுகோக்ககம்.

விலங்கலன்னவேகவேழநான்கும்வெல்லுமாற்றலான்

கலங்கலந்திலங்குமார்பிற்கந்துகன்மகனென

நலங்கலந்துரைக்குமாலிநன்னகர்க்குமன்னனே

உலங்கலந்ததோளினீருராமினீவிரென்னவே.

இ - ள். உலம் கலந்த தோளினீர் — திரண்ட கல்லையொத்த தோளையுடையீர், கலங்கலந்து இலங்கும் மார்பின் கந்துகன்மகன்— ஆபரணம் பின்னிவிளங்கு மார்பினையுடைய கந்துகன் மகனாகிய சேவகனென்பவன், விலங்கல் அன்னவேகம் வேழம்நான்கும் வெல்லும் ஆற்றலான் என்ன—மலையையொத்தவேகத்தையுடையநான்குயானைகளைவென்றவன்மையையுடையவனென்று, நலங்கலந்து உரைக்கும்— அவனது நலத்தை யிவ்வலகு பாராட்டிப்புகழாநிற்கும், இந்நல நகர்க்கு மன்னனே—அவனிந்த நல்ல நகர்க்கு அரசனே, நீவீர் உராமின் என்ன — நீங்கள் கூறுங்களென்று அமைச்சரை நோக்கிவினவ.

(ந - ணா.) தோளினீர், கந்துகன்மகன் ஆற்றலனென்று உலகமெல்லாகூடி, அவனலத்தைக் கூறாநிற்கும், இந்நகர்க்கு இவனே பெருமான், நீங்கள் கூறுவீராகவென்னாநிற்கவென்க.

மார்பின் மகன் எனக்கூட்டுக. வேழநான்கும் வெல்லுமாற்றலான் என்பதைப்பின்னர்க்காண்க. (ககக)

மட்டவழிந்ததாரினுனிம்மாநகர்க்குளாயிரர்
தொட்டெடுக்கலாவலம்மொர்தோளினேந்தியாடினான்
ஒட்டிநாகமோரிநண்டெடுக்கலாதகல்லினை
விட்டலார்தபோதுபோலவேந்தலேந்திக்கினான்.

இ - ள். மட்டு அவிழ்ந்த தாரினான்—வாசனையொடுமலர்ந்த மலர்மாலை
ரையணிந்தசீவகன், இ மாநகர்க்கு உள் ஆயிரர்தொட்டு எடுக்கலாத உலம்—
இந்தப் பெரியநகரத்திலாயிரர் கைகளா லொருசேரப்பரிசித்து எடுக்க அமை
யாத திரண்டகல்லினை, ஒர்தோளின் ஏந்தி ஆடினான்—ஒருதோளிலேந்தியா
டினான், நாகம் ஒட்டி எடுக்கல — யானைநெருங்கியெடுக்க அமையாத, இர
ண்டு கல்லினை — இரண்டுகல்லுகளை, விட்டு அலர்ந்த போதுபோல ஏந்தல்
ஏந்தி நீக்கினான்—முறுக்கவிழ்ந்தலர்ந்த போதை யொக்க அச்சீவகனேந்தி யந்
தயானையின் வலிமையைவென்றான்.

(ந - னா) தாரினான் உலமேந்தியாடினான்; பின் அந்தவேந்தல் யானையா
லெடுத்தாற்றாத ஒரிரண்டுகல்லினையும் இரண்டுகையிலும் போதுபோலேந்தி
நீக்கினானென்க.

ஒட்டி வஞ்சினங்கூறியெனப் பொருள்கொள்ளுதலுமொன்று. ஏந்தல்
தொழிலாகுபெயர். (ககஅ)

வெஞ்சிலையின்வேடர்வெள்ளமப்புமாரிதூவவின்
எஞ்சலின்றிநம்படையிருமுறையுடைந்தபின்
மஞ்சுருழ்க்கணைமழைபொழிந்தமாரினாபெயர்த்
தஞ்சிலோதியார்புனைந்தசெஞ்சொன்மாலையுடினான்.

இ - ள். வேடர் வெஞ்சிலையின்—வேடர்கள் கொடியவில்லினால், வெள்
ளம் அப்புமாரி எஞ்சல் இன்றி ஈடுபின்—வெள்ளமம்படி பாணமழையை
ப்பொழியாதுதூவுதலால், நம்படை இருமுறை உடைந்தபின்—நமது பசுனை
யிரண்டுதரம் முதலாகாட்டிச்சென்றபின், மஞ்சுருழ்க்கணை மழைபொழிந்து—
மஞ்சுருழ்தல்போலப் பாணமழையைப்பொழிந்து, ஆனினா பெயர்த்து—பசுக்
கூட்டத்தை யவ்வேடரிடத்துநின்றநீக்கி, அபசு ல்லுதியார் புனைந்தசெஞ்
சொல்மாலை சூட்டினான்—அழகியவட்டத் தகட்டணியையணிந்த கூந்தலை
யுடையபெண்கள் தொடுத்தகீர்த்தியென்னு மாலையைச்சூடினான்.

(ந - னா) வேடர்சிலையாலேவெள்ளமம்படி அப்புமாரியையொழிவின்
றாகத்தூவுதலின் நம்படையிருகாலுடைந்தபின், மஞ்சுருழ்மழைபோலக் கணை
யைப்பொழிந்து நிரையைப்பெயர்த்துப் புதழ்மாலையைச் சூடினானென்க.

உம்மை அசைநிலை. செஞ்சொல் புதழ். (ககக)

தீம்பயறியன்றசோறுசெப்பினாயிரம்மிடா
நீங்கலாநறுநெய்வெள்ளங்கன்னலாயிரங்குடம்
ஏந்துவித்துநாமியசையவந்துதந்துநீக்கினான்
ஆங்குநாம்பசித்தசைந்தகாலையன்றவண்ணலே.

இ - ள். அன்று அ அண்ணல்—அப்பொழுது அச்சீவகன், ஆங்குநாம்

பசித்து அசைந்தகாலே—அவ்வேடர்போரில் நாம் பசித்தினைத்தகாலத்தில், செப்பின்—சொல்லுமிடத்து, தீம்பயறு இயன்றசோறு ஆயிரம் மிடா—இனியபருப்போடு கூட்டிச்சமைத்தசோறு ஆயிரமிடாவும், நீங்கலாதநறுநெய் வெள்ளம் கன்னல் ஆயிரம்குடம் ஏத்துவித்து—நீங்காத நறுமணங்கமழுநெய் வெள்ளமும் கருப்பம்பாகும் ஆயிரமாயிரங் குடமும் பணியாட்களேந்திவரச் செய்து, நாம் மிசையவந்து தந்துநீக்கினான்—நாமுண்ணும்படி வந்துகொடுத்துப்பசியைப்போக்கினான்

(ந - னா) சொல்லின் அவ்வண்ணல் அன்று அவ்விடத்தே நாம்பசித்தினைத்தபொழுதிலே பருப்புச்சோறுயிரமிடாவும் நீங்கலாத நறுநெய்வெள்ளமும் கன்னலுமாயிரமாயிரங்குடமும் ஏத்துவித்துவந்துநாமுண்ணும்படிதந்துபசியைப்போக்கினானென்க.

(௨௦௦)

இன்னனென்னவின்புறாணி முந்தனன்னரசென
என்னைவவ்வும்வாயிருனென்னுஞ்சூட்சிதன்னுளான்
அன்னதாலரிதபவறிந்தகூத்திகூறினான்
இன்னதாற்படையமைத்தெழுமினென்றியம்பினான்

இ - ன். இன்னன் என்ன — அவன்வலியனும் நமக்குதவிசெய்தவனுமாயுள்ளவனென்று அமைச்சர்களுகூற, இன்பு உறான் — அதற்கு மகிழாது, அரசு இழந்தனன் என்ன—நாமரசியலு மிழந்தேமென்று கருதி, வவ்வும்வாயில் தான் என்னை என்னும் சூழ்ச்சிதன் உள்ளான்—இவனைக்கொல்லும் வழி தானெவ்வாறென்று கருதும் ஆலோசனையினின்றான், அன்னது ஆதல் அரி ல்தபஅறிந்து கூத்தி கூறினான்— அக்கட்டியங்காரன்கருத்து அப்படியாதலை ஐயமறவறிந்து நாகமாலகூறினான், இன்னது ஆல்— இனிக்காரியமிப்படியிருத்தலால், படை அமைத்து எழுமின் என்று இயம்பினான் — சேனையை மைத்துப் போவீராகவென்று கந்துகன் கூறினான்.

(ந - னா.) அவன் வலியனுமாய் நமக் குதவியுஞ் செய்தானென்றவர் கூற; அதற்கு மகிழாது இவர்கருத்தாலும் அவன் வலியாலும் இனி அரசு மிழந்தேனல்லனோவென்றுட்டுகொண்டு இவனைக் கொல்லும் வழிதானெங்ஙனையென்னுஞ் சூழ்ச்சி தன்னிடத்தேநின்றனென்க.

ஆதல் ஆல் தொகுத்தல் விகாரம். இன்புறான் முற்றெச்சம். அரில்ஐயம்.

அறுசீரால்வந்தநாலடிந்தரவுகோச்சுகம்.

தாதைதானுரைத்தவெல்லாந்தன்னுயிர்த்தோழன்கூறக்

கோதைமுத்தணிந்தமார்பன் கூறொயிரிலங்கநக்காங்

கேதமொன்றில்லசேறுமென்றலுமிலங்குவாட்கைப்

போதுலாங்கண்ணிமைந்தர்போர்ப்புலிக்குழாத்திரும்புந்தார்.

இ - ன். தாதைதான் உரைத்தஎல்லாம்—கந்துகன்சொன்ன காரியங்களையும் பாங்குசொல்லியவற்றையும், தன்உயிர்தோழன்கூற—தனதுஉயிர்போன்ற தோழனாகியபுத்திசேனன்கூற, முத்துகோதை அணிந்தமார்பன்—முத்தமாலையையணிந்த மார்பினையுடையசேவகன், கூர் எயிறு இலங்குருக்கு—கூரி

யபற்கள் தோன்றமுறுவலித்து, ஆங்குவதம் ஒன்றுஇல்லை சேறும்என்றலும்-அவ்விடத்தில் நமக்குவருவதோர் கெடுதிசிறிதுமில்லை நாம்செல்வோமென்ற அளவில், இலங்குவான்கைபோது உலாம்கண்ணிமைந்தர்— விளங்கும்வாளை யேந்தியகையையும் மலர்சுழலும் மாலையுமுடைய தோழர்கள், போர்பு லிகுழாத்தில்சூழ்ந்தார்—போர்த்தொழிலையுடைய புலித்திரள்போலச் சீவக னைச்சூழ்ந்தனர்.

(ந - னா.) மார்பன்கந்துகன் கூறிய காரியங்களையுஞ்சேடி கூறியவற் றையுந் தோழன்குறக்கேட்டு, நக்குஅவ்விடத்து நமக்குவருவதோர் தீங்குசி ரிதுமில்லை சேறுமென்றவளவிலே, தோழரதற் குடன்பட்டுப் புலித்திரள் போலச் சூழ்ந்தாரென்க.

நக்குஎன்றதை நாகமாலேவார்த்தைக்கு நக்கான் எனவும், ஏதமொன்றில் லைஎன்றதைக் கந்துகன்வார்த்தைக்குஏதமொன்றில்லையென்றானெனவுங்கொ ள்க. சேறும் தன்மைப்பன்மை யெதிர்கால வினேமுற்று செல்பகுதி, றும் விசுதி, பகுதிமுதனீளல் விகாரம், லகரக்கேடுசந்தி. (உ0உ)

கண்ணுதற்கடவுள்சேறக்கனலெரிசுளித்தகாமன்
மணமிசைத்தோன்றியன்னவகைநலமுடையகாளை
தெண்மணியாரமார்பன்றிருதுதன்மகனிர்நெஞ்சத்
துண்ணிறைபருகும்வண்டாருருவமைதிருவின்மிக்கான்.

இ - ள். கண்ணுதற்கடவுள்சேற கனல் எரி குளித்தகாமன் — சிவபெரு மான்கோபித்தலால் நெருப்பில்முழுகிய மன்மதன், மணமிசைதோன்றி அன் னவகைநலமுடையகாளை—மீண்டும்நிலவுலகின்மேற்பிறந்தாலொத்த அவை யவப்பொலிவுவாய்ந்த காளைப்பருவமுடையான், தென்மணி ஆரமார்பன்— தெள்ளிய முத்தாரத்தையணிந்த மார்பினையுடையவனும், திருதுதல் மகனிர் நெஞ்சத்து உள்கிறை பருகும்வண்டார்— அழகிய நெற்றியையுடைய பெண் களது மனத்தில்கிறைந்த கற்பினைக்கொள்ளுகொள்ளும் வளவியமாலையையு டைய, உரு அமைதிருவில்மிக்கான்—வடிவமைந்த பொலிவில் மிகுந்தவனு மாகியசீவகன்.

(ந - னா.) கடவுள் சேறுதலின் எரியில் மூழ்கியகாமன் மீண்டுந்தோன் றினாலொத்த அவையவழகையுடையகாளை, தாரினையுமாரத்தையு முடைய மார்பன்குரிசில்.

இது ஒருபொருள்மேல்வந்த பலபெயராதலால் காளை, மார்பன், மிக் கான்என்றார். (உ0௩)

கருநெறியின்றகுஞ்சிகாரகில்கமழவூட்டி
வரிநிறவண்ணமாலேவலம்படமிலைச்சிவாளார்
திருநிறமுகத்திற்கேற்பச்செம்பொனோரோலேசேர்த்தி
எரிநிறக்குழையோர்காதிர்கிருளறச்சுடரவைத்தான்.

இ - ள். கருநெறியின்றகுஞ்சி—கரியநெளிந்தகெகையில், கார்அகில்கம ழவூட்டி—கரியஅகிற்புகைநறுமணம்வீசவூட்டி, வரிநிறம்வண்ணம்மாலேவலம் படமிலைச்சி—வண்டினதுபாட்டின்நிறமமைந்த நிறம்வாய்ந்த மாலையையுச்

சிகையிடத்துப் பொருந்தச்சூட்டி, வாள்ஆர் திருநீறம்முகத்திற்கு ஏற்ப செம் பொன் ஓர் ஓலை சேர்த்தி—அழகியவிளக்கம்வாய்ந்த முகத்திற்குப் பொருந்தச் செம்பொன்னாலாகிய ஓரோலையையொருகாதிற் சேர்த்தி, எரிநீறம் குழைஓர் காத்திரு—நெருப்புப்போலுஞ் செந்நீறம்வாய்ந்த மாணிக்கக்குண்டலத்தினை யொருகாதினுக்கு, இருள்அறகடரவைத்தான்— இரு னீங்கும்படி, விளங்க வொருகாதினுக்கு இட்டனன்.

(ந - னா.) அவன்குஞ்சியிலே புசையூட்டி, மாலையைம்லைச்சிமுகத்திற் கேற்ப ஓரோலையொருகாதிற் சேர்த்தியொரு குழையைக்காதிற்கிட்டான்.

குஞ்சிகாரசில் இரண்டாம்வேற்றுமைக்கும் மூன்றாம்வேற்றுமைக்கும் புறநடைகூறினமையால் ஏழாம்வேற்றுமையில் வருமொழிவல்லெழுத்தியல் பாதல் “இற்கிதுமுடிபு”என்னும்அதிகாரப்புறநடைச்சூத்திரத்தாற்கொள்க.

தென்வரைப்பொதியிறந்தசந்தனத்தேய்வைதேன்கொண்

மன்வரையகலத்தப்பிவலம்புரியாரந்தாங்கி

மின்விரித்தனையதொத்துவிலைவரம்பறியலாகா

இன்னுணாக்கலிங்கமேற்பமருங்குலுக்கெழுதிவைத்தான்.

இ - ள். தென்வரை பொதியில்தந்த—தெற்கிலுள்ள மலைகளுக்கு எல் லையாகிய பொதியமலைபெற்ற, சந்தனம்தேய்வை— சந்தனக்குழம்பினை, தே ம்கொள் மன்வரைஅகலத்துஅப்பி—வாசககொண்ட நிலைபெற்ற மலைபோன் றமார்பிலப்பி, வலம்புரியாரந்தாங்கி—வலம்புரிச்சங்கீன்ற முத்தமாலையை யணிந்து, மின்விரித்தது அனையதுஒத்து—மின்னையகலவிரித்த தன்மையை யொத்து, விலைவரம்பு அறியலாகாத—விலையினளவையறித்தகரிய, இன்று னாகலிங்கம்ஏற்ப மருங்குலுக்குஎழுதிவைத்தான்—இனியதுரைபோலும் மெ ன்மைவாய்ந்த ஆடையைப்பொருந்திடையில் எழுகியதுபோலவுடுத்தனன்.

(ந - னா.) இட்டுக் குழம்பையகலத்தேயப்பித் தாங்கிக்கலிங்கத்தை யெ ழுதினற்போலவுடுத்தான்.

பொதியிறந்த எழுவாய்த்தொடராதலால் தகரந்திரிந்தவிடத்து லகரங் கேட்டதெனக்கொள். (உ00)

இரும்பறக்கழுவியெஃகினிருளறவடிக்கப்பட்ட

அரும்பெற்றச்சுரிகையம்பூங்கச்சிடடக்கோத்துவாங்கிப்

பெருந்தகைக்குரிசில்கொண்டுபெருவலஞ்சுடரவீச்சித்

திருந்திழைமகளிர்வெஃகுந்தேவிளங்குமரனெத்தான்.

இ - ள். இரும்பு அறகழுவிய— இரும்பினையழுக்கற வட்டாகவுருக்கி, எஃகின் இருள்அறவடிக்கப்பட்ட—அந்தஎஃகினால் இருளறப்பண்ணப்பட்ட, பெறல்அரும்சுரிகை—பெறுதற்றிய வுடைவாளினை, பெருந்தகைக்குரிசில்கொ ண்டு அம்பூங்கச்சிடடக்கோத்துவாங்கி—பெருந்தன்மையையுடைய சீனகன் கையிற்கொண்டு அழகிய கச்சையிடையிற்கோத்துவாங்கி, பெருவலம்சுடர வீச்சி—வெற்றிவிளங்கக்கட்டி, திருந்திழைமகளிர்வெஃகும் தேவிளங்கு மா ன்ஒத்தான்—திருந்திய ஆபரணத்தையணிந்த பெண்கள் விரும்பும் (செயற் கையழ்வுபொருந்துதலால்) கடவுளாகிய முருக்கடவுளையொத்தான்.

(ந - னா.) உடுத்துச்சுரிகையை வீக்கி மகளிர்நெஞ்சினிறையை வாங்கு தற்குக்காரணமான செயற்கையழகு பொருங்கின இச்செல்வத்தான் மிக்கான்; அப்பொழுது குருகனையொத்தானென்க.

இரும்பெங்காதலால் அதனால் என்றார். வெஃகும் நிகழ்காலத்தில்வந்தபெயசொச்சம் வெஃகுபுகுதி. (உ0ச)

வனாவழித்திமைப்பதொக்கும்வாலொளியாரமார்பின்
விலாவழித்தினையொல்லாம்விரிமணிக்கலங்கடாங்கி
துளாகிழித்தனையனொய்மைதுண்டுகின்மருங்குசேர்த்தி
உளாகிழித்தனருமொப்பினேவியப்பாவையொத்தார்.

இ - ன். இனையொல்லாம்—இனையோர்யாவரும், வனாவழித்து இமைப்பதுஒக்கும்—மலைவழித்து அசைவின்கட்பாடஞ்செய்தலையொக்கும், வால் ஒளிஆரம்மார்பின் விலாவழித்து—வெள்ளியஒளிவாய்ந்த வயிரவடத்தையணிந்த மார்பில்விலாயைப்பூசி, விரிமணிக்கலங்கள் தாங்கி—ஒளிவீசு மிரத்திநாபரணங்களைச் சுமந்து, துளாகிழித்தால் அனையனொய்மை துண்துகில் மருங்குசேர்த்தி—துளையைக்கிழித்தமைத்தாலொத்த மெல்லியஆடையையிடையிற்புனைந்து, உளாகிழித்து—வாக்காற்புகழ்தலரிதாய், உணரும்ஒப்பின் ஒவியப்பாவைவந்தார்—மனத்தாலுணரு மொப்பால் சித்திரப்பதுமைகளையொத்தவராயினார்.

(ந - னா.) இனையொல்லா மார்பிலேவிலாயைப்பூசிக் கலங்களையணிந்து துகிலையுடுத்து வாக்காற் புகழ்தலரிதாய்மனத்தாலுணரு மொப்பாற்பாவையையொத்தானென்க.

வனாவழித்திமைப்பதொக்கும் வாலொளியாரம் இல்பொருளுவமையணி. பாவையையொருமையாதலால் ஒத்தானென்றார். (உ0௪)

அரக்குநீரொறியப்பட்டவஞ்சனக்குன்றம்
திருக்கிளரோடைசூழ்ந்தசெம்புகர்நெற்றித்தாமி
உருக்கியுணுண்ணுவேகத்துறுபுலியினையநாகம்
அருக்கனோருன்றஞ்சேர்ந்தாங்கண்ணுருனேறினானே.

இ - ன். திருக்கிளர் ஓடைசூழ்ந்த செம்புகர்நெற்றித்துஆகி—பொலிவால்விளங்கும்பட்டஞ்சூழ்ந்த செவந்தபுள்ளிவாய்ந்த நெற்றியையுடையதாதலால், அரக்குநீர்எறியப்பட்ட அஞ்சனக்குன்றம் அன்னநாகம்—உருக்கிய அரக்கினரீவீசப்பட்ட அஞ்சனமலையையொத்த யானையின்மேல், அருக்கனொர்குன்றம் சேர்ந்தால்ஆங்கு—சூரிய நெருமலையி லுதயஞ்செய்தாற்போல, ஊன் உருக்கிஉண்ணும்—ஊனையுருக்கியுண்ணும், வேகத்து உறுபுலி அனையஅண்ணல்ஏறினான்—வேகமிக்கபுலியையொத்த சீவகனேறினான்.

(ந - னா.) செம்புகர்நெற்றித்தாதலின், அரக்குநீரொறியப்பட்ட குன்றம் அன்னநாகத்தை, அருக்கன் ஒருமலையைச்சேர்ந்தாற்போலப் புலியன்ன அண்ணனுனேறினான். (உ0அ)

வீடுகணைவிசையின்வெய்யவிளங்கொளியிவுளித்திண்டேர்
கடுகடைக்கவரிநெற்றிக்காலியற்புரளிகாய்ந்து

வடி. துனையொளி துமாலேவாட்படைமறவர் குழ
அடுகினைச் சங்கமார்ப்பவணிகர் முன்னினானே.

இ - ள். விடுகணைவியை யின் இவளின்—எய்த அம்பினை யொத்த வியை யினை யுடைய குதிரை யூட்டிய, வெய்ய விளங்கு ஒளி தின்தேர்—வேக மிக்க விளங்கும் ஒளியை யுடைய திண்ணிய தேரும், கடுக டைக வாரி நெற்றி—வினாந்து நடக்கும் நடையினையும் கவரிகட்டிய நெற்றியை யுமுடைய, கால் இயல்பு ரவி-காற்றைப் போல வேகம் வாய்ந்த குதிரையும், காய்ந்த வடி. துனை ஒளி துமாலே வாள்படைமறவர் குழ—உலையிற் காய்ச்சிவடித்த துதியையும் விளங்கும் வெற்றிமாலையையணிந்த வானையுமேந்திய பதாதிவீரருஞ் சூழ்ந்துவரவும், அடுகினைச் சங்கம் ஆர்ப்ப—கனையோடுமோதும் அலையையுடைய சங்குகளொலிக்கவும், அணிகர முன்னினான்—அழகிய நகரையடைந்தான்

(ந - னா.) தேர்முதலியன குழ ஆர்ப்பச் சென்று யாழ் மண்டபத்தை யணுகினென்க. (உ0க)

தோற்றனன் மடந்தை நல்யாழ் தோன்றலுக்கென்று நிற்பார்
நோற்றனன் னங்கைமைந்தனி ளநலநுகர்தற்கென்பார்
கோற்றொழிமகளிர் செம்பொற்கோதையுங்குழையுமின்ன
ஏற்றன சொல்லி நிற்பா டொங்க ணுமாயினோ.

இ - ள். கோல்தொழிமகளிர் செம்பொன் குழையும் கோதையுமின்ன-கோல் போலத்திரண்ட வளையலையணிந்த செம்பொன் னுலமைந்த குண்டலமுமாலையும் விளங்க, மடந்தை நல்யாழ் தோன்றலுக்கு தோற்றனன் என்று நிற்பார்—தத்தை நல்லயாழ்வாசினியில் சீவகனுக்குத் தோல்வியடைந்தாளென்று நிற்பவரும், நங்கைமைந்தன் இளமைநலம் நுகர்தற்கு நோற்றனன் என்பார்—தத்தை சீவகனது இளமை நலத்தைத்தினைத்தற்குத் தவஞ்செய்தன என்பவருமாக, ஏற்றன சொல்லி நிற்பார் எங்கணும் ஆயினார் — தத்தமக்கு ஏற்பனவற்றைச் சொல்லி நிற்பவ டொவ்விடத்துமாயினார்கள்.

(ந - னா.) மகளிர்கோதையுங் குழையுமின்னுநிற்க, மடந்தை தோன்றலுக்கு யாழைத் தோற்றினென்பார்; நங்கைமைந்தனல நுகர்தற்கு நோற்றினென்பார்; தம்மனத்துக்கேற்றன சொல்லி நிற்பாராயின டொவ்விடத்துமென்க.

வாசினை நரம்பைத்தடவல். இவன்கல்வியையுணர்ந்தோராதலால் தோற்றனன் என இறந்தகாலத்தாற் கூறியது தெளிவுப் பற்றிவந்தகாலவருவமைதி.

ஐஞ்சீரான்வந்தநாலடித்தரவுகோச்சகம்.

சுருநீறக்கொடுங்குழைசுழன்றெருத்தலேதா
அருமலர்த்தெரியலானழன்று நோக்கியையெனப்
பொருமனப்பொலிவெனுமணிக்கைமத்திகையினால்
அருவிவந்துதோன்றினான்கனன்னவண்ணலே.

இ - ள். அருதமலர்த்தெரியலான் — கோபநீங்காத மலர்மாலையணிந்த கட்டியங்காரன், நிறம் சுருகொடுங்குழை சுழன்று எருத்து அலேதா—ஒளிவாய்ந்த வளைந்த மகரகுண்டலம் அசைந்து கழுத்தில்விழ, அழன்று கோக்கி

யென—கோபித்துப்பார்த்து வியக்க, பொருதமனம்—அவனது பொருதமனத்தை, பொலிவு என்னு மணிகைமத்திகையினால் — தனது பொலிவென்னும் அழகிய கையிலேந்திய சம்மட்டியால், அநங்கன் அன்ன அண்ணல் அருவிவந்துதோன்றினான் — மன்மதனையொத்த சீவகன் அடித்துவந்துதோன்றினான்.

(ந - னா.) செற்றமறாதகட்டியங்காரன் தனது மகரக்குழையசந்து கழுத்திலேவிழும்படி எரிந்துபார்த்து வியவாநிற்க, அவனது பொருத மனத்தை அண்ணல் தனது பொலிவென்கிற மத்திகையினால் ஷடித்துவந்து தோன்றினென்க.

எனவே சீவகன் விளக்கம் கட்டியங்காரன் மனத்தைக் கேடுசெய்ததென்க. மத்திகை என்றதனால் கையென அடை தந்துகூறினார். மனப்பொலிவு வலித்தல்விகாரம். அராவ் அருவி எனவந்தது. (உகக)

குணிகொள்பாகவெண்மதிக்கூறிரும்புதானுநீஇப்
பனிகொண்மால்வவையெனப்படுமதக்களிநிரீஇ
இனிதிழிந்தினையோத்தவின்னகிற்கொழும்புகை
முனியவுண்டகுஞ்சியான்முரண்கொண்மாடமுன்னினான்.

இ - ன். கொழுமைஇன் அகில்புகைமுனியுண்டகுஞ்சியான்—கொழுவிய இனிய அகில்புகையைவெறுக்கவுண்டுகையைபுடையசீவகன், குனிவு கொள்வெண்மதிப்பாகம்கூறிரும்புதான் உறுவி-வளைந்தஅர்த்தசந்திரனையொத்தகூரியஅங்குசத்தாலழுத்தி, பனிகொண்மால்வவையென—பனிமூடியபெரியமலைபோல, மதம்படு களிறு இருவி — மதஞ்சிந்தும் யானையையிருத்தி, இனிதுஇனையாத்தஇழிந்து—இனிதாகவிளைஞர்வாழ்த்தஇறங்கி, முரண்கொண்மாடம் முன்னினான்—யாழால் மாறுபட்ட மண்டபத்திற் சேர்ந்தான்.

(ந - னா.) குஞ்சியான் வளைவுகொண்ட வெண்மதிப் பாகம்போலுந்தோட்டியையழுத்திக் களிற்றை யிருத்தி யினைய ரினிதாகவேத்த இழிந்து யாழான் மாறுபாடுகொண்ட மாடத்தே சேர்ந்தானென்க.

குனி தொகுத்தல்விகாரம். பனி மதத்திற்கும் வவையானையின் தோற்றத்திற்கும் உவமையாகக் கூறியதால் ஒப்புமைக்கூட்ட வுவமையணியாகக் கொள்க. உநீஇ, இநீஇ, சொல்லிசை நிறைத்தலில் வந்த வுயிரளபெடை.

புதிதினிட்டபூந்தவிசினுச்சிமேனடந்தவட்

புதிதினிட்டமெல்லணப்பொலிந்தவண்ணம்போருயர்

மதியமேறிவெஞ்சுடர்வெம்மைநீங்கமன்னிய

உதயமென்னுமால்வவையுவந்திருந்ததொத்ததே.

இ - ன். அவண் புதிதின் இட்டதவிசின் உச்சிமெல்லநந்து— அவ்விடத்தில் புதிதாக இட்ட மெத்தையின் உச்சிமேல் நடந்துபோய், புதிதின் இட்டமெல் அண்பொலிந்த வண்ணம் — புதிதாக விட்டமெல்லிய வட்ட அணமேல் விளங்கிய தன்மை, வெஞ்சுடர் போரு உயர்மதியம் மன்னிய வெம்மை நீங்கவுறி—குரியன் உயர்ந்தசந்திரமண்டலத்தில் நிலைபெற்ற வெம்

மைநீங்கும்படியேறி, உதயம் என்னும் மால்வரை உவந்து இருந்தது. ஒத்தது—உதயமென்னும் பெரிய மலையில் மகிழ்கூர்ந்திருந்த தன்மையையொத்திருந்தது.

(ந - னா.) அவ்விடத்துப்புதிதாக விட்ட தவிசின்மேலே நடந்து சென்று புதிதாகவிட்ட வட்டவீணமேற் பொலிவுபெற்றிருந்த தன்மை வெஞ்சுடர் மதியத்தையேறித் தன்னிடத்துமன்னிய வெம்மை நீங்கும்படி உதயவரையிலே யுவந்திருந்த தன்மையையொத்ததென்க.

போகியார் மதி உயர்ந்தமதி. மலைமண்டபமாகவும் மதியம். அணையாகவும் சூரியன் சீவகனாகவும் உவமைகூறியவதனால் ஒப்புமைக் கூட்டவுவமையணி. (உகங)

முருகுவீம்முகோதையார்மொய்யலங்கல்வண்டுபோற்

பருகுவானி வணலம்பாரித்திட்டவிந்நகர்

உருகுமைங்கணையொழித்துருவினையகாமனார்

கருதிவந்ததென்றுதங்கன்கள்கொண்டுநோக்கினார்.

இ - ள் உருவின ஐயகாமனார்—உருவினால் வியப்பையுடைய மன்முதர், பாரித்திட்ட இந்நகர்—நலம்பரந்த இந்த நகரத்தில், இவ்நகலம் பருகுவான்—தந்தையினலத்தைப்பருக, மொய் அலங்கல் வண்டுபோல்—மலர்நெருங்கிய மாலையில் மதுவை வண்டுகள்பருகும்வகைபோல, உருகும் ஐங்களை ஒழித்து—உருகுதற்குக் காரணமாகிய இரண்டுவகையாயுள்ள ஐந்துபாணங்களையு மொழித்து, கருதிவந்தது என்று—அவர்கருதிவந்ததொரு தன்மையென்று, முருகுவீம்முகோதையார் — வாசமிக்க மாலையையணிந்த பெண்கள், தங்கன்கள் கொண்டுநோக்கினார்—தமது கண்களைக்கொண்டு அச்சீவகனைப் பார்த்தார்.

(ந - னா.) உருவினால் வியப்பையுடைய காமனார் இவணலம் பரந்த இந்த நகர்க்கண்ணே இவணலத்தை அலங்கலைவண்டுபருகுமாறுபோலப் பருகுவான் கருதி ஐங்கணையை யொழித்துவந்ததொரு தன்மையென்று நினைத்துக் கோதையார் தங்கன்களைக்கொண்டு அவனை நோக்கினானென்க.

இருவகைப்பாணமாதலால் உருகுமைங்கணையென்றார். இருவகைப்பாணமாவன திரவியபாணம், பாவபாணம். திரவியபாணம் “அந்தணரவிந்தமாம் பூவசோகப்பூ—பைந்தளிர்முல்லைபனிரீலம்—ஐந்துமை—வீரவேன்மைந்தனாயும் வேனெடுங்கண்மாதனாயும் — மாரவேளையு மலர். பாவபாணம் இங்கிதம், மதநம், வசிகரணம், மோகநம், சந்தாபம். சீவகன் வந்ததை மன்மதன் வந்ததாக அத்தியவசயித்தலால் தற்குறிப்பணி. இதனை வடநூலார் உத்தரேக்ஷாலங்காரம் என்பார். அத்தியவசயித்தலாவது ஒருபொருளில் மற்றொருபொருளினபேதத்தை யையயத்துடனறிதல், (உகச)

முனைத்திறத்துமிக்கேரமுனைவர்தம்முனைவனார்

வனப்புமிக்கவர்களின்வனப்புமிக்கினியன

நினைத்திருந்தியற்றியநிருமிதமகனிவன்

களைத்துவண்டுளந்ததாரக்காண்சீவகன்னரோ.

இ - ள். முனைநிறத்து மிக்கசீர—தவக்கூற்றில்மேம்பட்ட சிறப்பினை யுடைய, முனைவர்தம் முனைவனார்—இருடிகளுக்கு இருடிகளாகிய பிரமர், வனப்புமிக்கவர்களின்—அழகுமிருந்தவொல்லாரிலும், வனப்புமிக்கு இனிய வன் ஆக—அழகுமிருந்து கட்டிலங்களுக்கு இனியவனாக, நினைத்து இருந்து— (ஒருவனைப்படைக்கவேண்டுமென்று) நெடுநான் நினைத்திருந்து, இயற்றிய நிருமிதமகன்—நிருமிதத்தால் நிருமித்த புருடன், வண்டுகளைத்து உளர்ந்த தார்காளை சேவகன் இவன்—வண்டுகள் களைத்து மகரந்தத்தைச் சிதறியமாலையையணிந்த காணையாகிய இச்சேவகன்.

(ந - னா.) அயன் தான் படைத்த வனப்புமிக்கவ டொல்லாரிலும் வனப்புமிக்குக்கட்கினியனாக ஒருவனையான் படைக்கவேண்டுமென்று நெடுநாணினைத்திருந்துநிருமிதத்தாலியற்றிய இச்சேவகன்.

உளர்தல் சிதறுதல். எல்லாவற்றிற்குந்தவமுற்பட்டதாதலால் தவத்தை முனையென்றார். இதுமுதல் இனைய என்பதுகாறும் ஒருதொடர். ஒருவனைப் படைக்கவேண்டுமென்று இசையெச்சம். சேவகனை நிருமித்தது இவ்வாறு மென்று யுகித்தலால் உய்த்துணர்வைப்பணி. இதனை வடநூலார் சம்பாவனா லங்காரம் என்பார். மிக்கசீர எனவும் பாடமுண்டு, அதற்கு மிக்கதன்மையையுடைய எனப்பொருள்கொள்க. சீர குறிப்புவினைப்பெயரெச்சம். ()

பொன்னைவிட்டசாயலாள்புணர்முலைத்தடத்தினான்
மின்னைவிட்டிலங்குபூண்வினாசெய்மார்பமோலையா
வெண்ணைபட்டவாறேரோவெழுதிநங்கையாட்கொள்வான்
மன்னுமவந்துபட்டனன்மணிசெய்வீணவாரியே.

இ - ள். மின்னைவிட்டு இலங்கு பூண்வினாசெய்மார்பம் ஓலை ஆக— (அச்சேவகனது) ஒளியை வீசிவிளங்கும் ஆபரணத்தையணிந்த வாசம் வீசும் மார்பமோலையாகக்கொண்டு, பொன்னைவிட்ட சாயலாள்நங்கை—இலக்குமி யைவென்றமென்மைத்தன்மையையுடைய தத்தை, புணர்முலைத்தடத்தினால்— தனது நெருங்கிய முலையாகிய வுயர்ந்த விடத்தால், எழுதி ஆட்கொள்வான்— எழுதியாட்கொள்ளும்படி, மணிசெய்வீணவாரி—பொலிவுசெய்யும் வீணையாகிய வாரியில், மன்னும் வந்துபட்டனன்—தப்பாமல்வந்து அகப்பட்டனன், பட்ட ஆறு என்னை—ஈதொருநல்வினையுண்டாகியவகை யென்னவென்று.

(ந - னா.) இவன்வினாசெய்மார்ப மோலையாகக்கொண்டு சாயலாளாகிய நங்கை தன்முலைத்தடத்தினாலெழுதி யடிமைகொள்ளும்படி வீணவாரியிலே வந்து தப்பாமலகப்பட்டான்; ஈதொரு நல்வினையுண்டாயவாறெங்னை மிருந்ததென்று.

வாரி அகப்படுத்துமிடம். என்று சொல்லெச்சம்.

(உகசு)

இனையகூற்றிற்றவடோழிமாருயின்புற
வனையலாம்படித்தலாவடிவிற்கெல்லையாகிய
கனைவண்டோதிகைதொழுங்கடவுள்கண்ணிற்கண்டவர்
எனையதெனையதெய்தினாரனையகனையதாயினார்.

இ - ன். இனையகூறி — இத்தன்மையவான சொற்களைக்கூறி, அவன் தோழிமாறும் இன்பு உற—அவன்தோழிமாரு மகிழாநிற்க, வணையலாம்படித்து அல்லாத வடிவிற்கு எல்லையாகிய—எழுதலாந் தன்மையுடையதல்லாத வடிவிற்கோரெல்லையாயுள்ள, வண்டுகளைஒதி அவன்தோழிமாறும் இன்புஉற-வண்டுகளொலிக்குந் தத்தையவன் தோழிமாருமகிழாநிற்க, கைதொழுங்க டவுள் கண்ணில்கண்டவர் எனையது எனையது எய்தினார்— (ஒழிந்தோரும்) வணங்குங் காமனைப்பார்த்தோர் எவ்வளவெவ்வளவாகிய இன்பத்தை யுற்றாரோ, அனையதுஅனையது ஆயினார் — அவ்வளவவ்வளவாகிய இன்பத்தின் வடிவுதாமாயினார்.

(ந - னா) இத்தன்மையவாகிய மொழிகளைக்கூறி அவடோழிமாருமின்பு யுநிற்க, ஒழிந்தோருங்காமனைக்கண்ணாற்கண்டவர் எவ்வளவெவ்வளவாகிய இன்பத்தையுற்றார், அவ்வளவவ்வளவாகியவின்பத்தின்வடிவுதாமாயினான்க, ஒழிந்தோர் சொல்லெச்சம். (உகஎ)

அறுசீரால்வந்தநாலடித்தரவுகொச்சகம்.
குட்டநீர்க்குவளையெல்லாங்கூடிமுன்னிற்றலாற்றாக்
கட்டமுகுடையகண்ணான்றையெனுஞ்சிறையைக்கைபோய்
இட்டநாண்வேலியுந்திக்கடலெனவெழுந்தவேட்கை
விட்டெரிகொளுவநின்றொளரியுறுமெழுகினின்றான்.

இ - ன். குட்டம் நீர்குவளை எல்லாம் கூடிமுன் நின்றல் ஆற்றாத—ஆழமாகிய கீரிலுள்ள குவளைகளெல்லா மொருசேரக் கூடித் தன்முன்னேபோர்க்கு நின்றலாகாத, கட்டு அழகுடையகண்ணாள்—மிக்க அழகு வாய்ந்த கண்களையுடைய தத்தை, நிறை என்னும் சிறையை கைபோய்—நிறையென்னுஞ்சிறையைக்கைகடந்து, இட்ட நாண்வேலி உந்தி— அந்நிறைக்குக் காவலாக இட்ட நாணென்னும் வேலியைப்பறித்து, கடல் என்ன எழுந்தவேட்கை விட்டு எரிகொளுவ நின்றான்—கடலைப்போல அலைவீசியெழுந்த காமமென்னுங் கொழுந்துவிட்டெரியும் தீகொளுவநின்றவளாய்த் தீயிற்பொருந்திய மெழுகைப்போ லாற்றாது நின்றனன்.

நின்றான் முற்றெச்சம். இதுகைமிகவென்னு மெய்ப்பாடு இது மூதல் கழித்த வேலெறுபேற்ற என்பதுகாறுமொருதொடர். (உகஅ)

நலத்தைமத்தாகநாட்டி. நல்வலியிளமைவாராக்
குலப்பிறப்பென்னுங்கையாற்கோலப்பாசங்கொளுத்திக்
கலக்கியின்காமம்பொங்கக்கடந்திடுகின்றகாளை

இலைப்பொலியலங்கன்மார்பமியைவதென்றாகுங்கொல்லோ.

இ - ன். நலத்தைமத்து ஆகநாட்டி—தனதுஅழகை மத்தாகநாட்டி, நல்வலிஇளமைவாஆக—நல்ல வலிமையுமிளமையும்மத்தினி ரண்டுதலையிழுட்டும் வாராராக்கொண்டு, கோலம்பாசங்கொளுத்தி — தனமுசெயற்கையழகாகிய கடைக்கயிற்றையம்மத்திலேபூட்டி, குலம்பிறப்புகன்னும் கையால் தாய்குலமுந்தந்தைகுலமுமென்கிற, கையினால், இன்காமம் பொங்க கலக்கிடைந்திருக்கின்றகாளை—இனியகாமமென்னுங்கடல்பொங்கும்படி. கலக்கிக்க

டைகின்ற காணியினது, இலைபோலி அலங்கல் மார்பம்பொங்க—இலைபோல த்தகட்டுவடிவமாகப்பொன்னாற்செய்து விளங்குமாலையையணிந்தமார்பத்தை, இயைவது என்று ஆகும்கொல்—சேருநல்வினை எந்நாளிலுண்டாவ தென்றையமுற்று.

(ந - ஞா.) தனதுவடிவழகை மத்தாகநாட்டிவலியு மிளமையும் அம்மத் தினது இரண்டு தலையினும் பூட்டும் வாராகக் கொண்டு, ஒப்பனை யழகாகிய கடைகயிற்றையம் மத்திகையிலேபூட்டித், தாய்குலனுந்தத்தை குலனுமெ ன்கின்ற கைகளாலே, காமமென்கிற கடலைப்பொங்குமபடி கலக்கிக்கடைந்தி டுகின்ற காணையதுமாப மியையு நல்வினை எந்நாளிலேயுண்டாவதென்றைய முற்று மற்றைநாளில் விடியற்காலத்தே யியையுமென்பதனைத் தனதுஞான த்தாலுணர்ந்தாடென்க.

என்றாகும் என்றதுவினாவென்னு மெய்ப்பாடு. இதுமுற்றுருவகவணி.

தீங்கரும்பெருத்திற்றுங்கியின்றியிருந்ததீந்தேன்

நாங்கணற்பருகியிட்டெலனுணப்பட்டநம்பி

பூங்குழைமகளிர்முன்னர்ப்புலம்பனீநெஞ்சேயென்றான்

வீங்கியகாமம்வென்றார்வினைத்தவின்பத்தோடொப்பாள்.

இ - ள். வீங்கியகாமம்வென்றார் வினைத்த இன்பத்தோடுஒப்பாள்—மி க்ககாமம்வென்ற பெரியோர் துகர்ந்தகவர்க்கவின்பத்தையொத்ததத்தை, தீங்க ரும்பு எருத்தித்துங்கி—இனியகரும்பின் பிடரில்தொங்கியசைந்து, ஈ இன்றி இருந்ததீந்தேன்—ஈ மொய்க்காமலிருந்த இனியதேனை, நாம் கண்ணால் நலன் பருகியிட்டி உண்ணப்பட்டநம்பி—நாங்கண்ணாலே நலத்தையுள்ளடக்கி துகர ப்பட்டநம்பியிவன், நெஞ்சே—மனமே, பூங்குழைமகளிர்முன்னர் நீபுலம்பல்- பொலிவுமிக்க குண்டலத்தையணிந்த பெண்கள்முன்னே நீபுலம்பாதேயெ ன்றுதேற்றி.

கரும்பெருத்திற்றுங்கி என்றதுதனக்கு எளிதிற்கிடைப்பதுநோக்கி. ஈயி ன்றியிருந்த தீந்தேன்என்றது ஒருபெண்களு மிவனிற்பத்தை முன்னர்துக ராகிருந்த பிரமசரியத்தை. இதனால்சிறைதவுபிறர்க்கு இன்மையென்னுமெ ய்ப்பாடு தோன்றுதல் காண்க. சிறைதவுபிறர்க்கின்மையாவது தனதுநிறை யழிவு புறத்தார்க்குப்புலப்படாமல் தன்மனத்தைநிறுத்தல். (உஉ௦)

கண்ணெனும்வலையிலுள்ளான்கையகப்பட்டிருந்தான்

பெண்ணெனுமுழைபாயும்பெருவனப்புடையநம்பி

எண்ணின்மற்றியாவனாகொலென்னிதிற்படுத்தவேந்தல்

ஒண்ணிறையருவச்செந்தியருவுகொண்டனையவேலான்.

இ - ள். என்னிடில் படுத்தவந்தல் — எண்ணைவருத்தத்திலே யகப்படு த்தின் பெருமையிற்சிறந்து கின்றவனாகிய, ஒன்றிறைஉருவம் செந்தீஉருவு கொண்டால் அனையவேலான்—ஒளிறிறைந்த உருவத்தையுடைய செவந்ததீ யானது ஒருருவுகொண்டாலொத்த வேலையுடையஇக்காணை, கண்ணெனும்வ லையின்உள்ளான்—தனதுஞானக்கண்ணென்கிற வலையினேவீசி நமதுகுலமு தலியவற்றைநோக்கும்படி யவ்வலையிலிருக்கின்றான், கைஅகப்பட்டிருந்தா

(அஞ்ஞானத்தாலெல்லாம் நோக்குதலால்) சிறுமையிலகப்பட்டுக்கின் றான், பெண்ணினும் உழலைபாயும் பெருவனப்புடையகம்பி— (தன்மேல் விரும்பியில்லாமையால்) நமதுபெண்தன்மையென்னும் சுழற்சிபாயாநிற்கும் மிக்க அழகையுடையகம்பி, எண்ணில்—ஆலோசிக்கில், யாவன்ஆம்கொல்— இவன்தேவனோ; மகனோ; யாம்அறியோம்.

ஞானம் அறிவு. அஞ்ஞானம் அவள் குலமுதலியவற்றை யறியாமை. கைசிறுமை. அதாவது அறியாமையாகிய சிறுமை. “கைக்குடை, கை வாய்க்கால்” என்றதுபோல. பெண்மைஎன்றது பெண்ணென்றது குணத் தைக்குணியாகக்கூறு மரபுவழுவதை. யாழால்வென்றபின்னல்லது அவ னுக்கு இவன்மேல்விரும்புபஞ்செல்லாதாதலால் பெண்ணெனுமுழலைபாயும்எ ன்றான். எண்ணின்மற்றியாவனங் கொள்ள்ந்து ஐயமென்னுமெய்ப்பாடு.

யாவனேயானுமாகவருகிறைக்கதவரீக்கிக்

காவலென்னெஞ்சமென்னுங்கன்னிமாடம்புகுந்து

கோவென்னுள்ளம்யாத்தாய்நின்னையுமாலையாலே

தேவரிற்செறியயாப்பன்சிறிதிகுடைப்படுகவென்றான்.

இ - ன். யாவனேஆயினும்ஆக—தேவனாயினுமாக மகனாயினுமாக, கா வல் அருகிறைக்கதவரீக்கிக்—காவலாகிய பெறுதற்கரிய நிறைக்கதவினைத்திறந் து, நெஞ்சம்என்னும் கன்னிமாடம்புகுந்து—தனதுமனமென்னுங் கன்னிகா மாடத்திற்குமுடியேறி,என்உள்ளம் நோவயாத்தாய்—என்மனம் வருந்தப்பிணி த்தாய், நின்னைஉம்மாலையால்—உன்னையுள்ளையியல்பால் (மேற்குட்டுமாலே யால்) தேவரில் செறியயாப்பன்—தேவரைப்போல இமைகொட்டாது நிற்க நான்பிணிப்பேன், சிறிதுஇடைப்படுகஎன்றான்—இனிச்சிறிதுபொழுது கழிக வென்றகூறினான்.

யாவனேயானுமாகவென்றது ஆராய்ச்சியென்னும் மெய்ப்பாடு. நிறை என்றது கற்பினை. தாங்குடிவாழும்போது நிலைபெறுதலின் நீட்டித்திருத்த லைஎதிரதுபோற்றலால்முன்னர்க்கூறினார், காட்சியில் “திருவளர்தாமரை” என்னுத்திருக்கோவையுள் “அனரடைவாய்ந்து” என்றாற்போல. ஆயின் இடைக்குறை. யாத்தாய்என்றது என்றதுஎதிர்பெய்து பரிதலென்னுமெ ய்ப்பாடு. (உஉஉ)

கழித்தவேலேறுபெற்றகடத்திகுடைப்பிணையின்மாழ்கி

விழித்துவெய்துயிர்த்துமெல்லநடுங்கித்தன்ஞாழிகூந்தல்

இழுகுவென்டியியச்சேர்ந்தோர்கொடியுல்லுங்கொடியிற்புல்லி

எழிற்றைகமார்பற்றின்யாழிதுவுய்த்துக்கொடுமோவென்றான்.

இ - ன். கழித்தவேல் ஏறுபெற்ற—உறையினின்றுங்கழித்தனேலேறுத லைப்பெற்ற, கடத்துஇடைப்பிணையின்மாழ்கி—காட்டினிடத்துள்ளமானபோ லமயங்கி,விழித்துவெய்துயிர்த்துமெல்லநடுங்கி—விழித்துப்பெருமூச்செறிந்து மெல்லநடுக்கமுற்று, தன்னோழிகூந்தல் வண்டுஇழுக்கிஇரியசேர்ந்து — தன துதோழியாகிய வீணுபதியின் கூந்தலிலுள்ள வண்டுகள்கெடும்படிசேர்ந்து,

ஞர்கொடிபுல்லும் கொடியில்புல்லி—ஒருபூங்கொடியைத்தழவுங் கொடியைப் போலத்தழவ்நோக்கி, எழில்தகைமார்பற்று—தோற்றத்தின்பொலிவையமைந்த மார்பையுடைய இக்காளைக்கு, இன்யாழ்இது உய்த்துகொடு என்றான்—(அவன்கல்வியறிதற்குப் பரையாழையுஞ்செலுத்திப்பின்பு) இந்தஇனியயாழ்நினைக்கொடுவென்றுதத்தைகூறினான்.

மெல்லவழுக்கி எனப்பாடமாயின் மெல்ல அங்குசின்தும் நீங்கியென்ப பொருள்கொள்க. மாழ்க்கிவிழித்தது உயிர்த்து என்றது இடுக்கண்மெய்ப்பாடு. ஏறுமுதனிலைத்தொழிற்பெயர், கொடி இரண்டாமவேற்றுமைத் தொகையாதலால் “இயல்பின்விகாரமும்” என்றபுறனைடைச் சூத்திரத்தால், வருமொழிவல்லெழுத்துஇயல்பாயிற்று மாழ்க்கிஇறந்தகாலவ்நெயெச்சம் மாழகுபகுதி. மோமுன்னிலையசை. (உஉ௬)

ஐஞ்சீரால்வந்தநாலடித்தரவுகோச்சகம்.

தடங்கண்ணன்பணியினற்றான்வீணையொன்றினை
நெடுங்கண்ணெழினியைநீக்கியுய்த்துநீட்டினான்
மடங்கலன்னமொயம்பினான்வருகவென்றுகொண்டுதன்
கிடந்தஞானத்தெல்லையைக்கிளக்கலுற்றுநோக்கினான்.

இ - ள். தடகண்ணள் பணியின் ஆற்றான்—பரந்தகண்களையுடைய தத்தையினே வலின்வகையால், அவ்வினைஒன்றினை—முன்பு அவள்பணித்தவீணையொன்றை, நெடுங்கண்ணன் எழினியைநீக்கி உய்த்துநீட்டினான்—நீண்டகண்களையுடைய தத்தை உறையையீக்கிச்செலுத்திக்கொடுத்தான், மடங்கல்அன்னமொயம்பினான்—சிம்மேற்றையொத்த வலிமையையுடையசீவகன், வருகஎன்றுகொண்டு—இங்குவருகவென்றுகொண்டு, தன்கிடந்த ஞானத்து எல்லையை—தனதுபரந்துகிடந்த ஞானத்தினளவைய, கிளக்கலுற்றுநோக்கினான்—அறிவிக்கத்தொடங்கிப்பார்த்தான்.

(ந - லா.) தத்தைய தேவலாலே அவ்வீண்பதிதான் அவ்வெழினியையுடைய வீணையொன்றியும்நீக்கவைத்து ஒழிந்தவீணைகளைச் செலுத்திக்கொடுத்தான்; அப்பொழுது மொயம்பினானும் இங்கனவருகவென்றுகூறி; அவற்றைக்கைக்கொண்டுதனதுபரந்துகிடந்த ஞானத்தினளவையறிவிக்கலுற்றுநோக்கினான். (உஉ௭)

அறுசீரால்வந்தநாலடித்தரவுகோச்சகம்.

சுரந்துவானஞ்சூன்முதிர்ந்துமெய்நொந்தின்மதுளியேபோற்
பரந்தகேள்வித்துறைபோயபைந்தார்மார்பன்பசும்பொன்யாழ்
நரம்புதேனாத்தெனத்தீண்டி நல்லாள்வீண்பொல்லாமை
இருந்தமுலையாணின்ருளைநோக்கியிசையினிதுசொன்னான்.

இ - ள். வானம்குல்முதிர்ந்து மெய்நொந்துசுரந்துநின்றதுளியேபோல்—மேகஞ்சூன்முதிர்ந்து உடம்புவருந்திச்சுரந்து பெய்தபெருமழை யெத்துறையிலுஞ் சென்றுபயன்படுதல்போல, பரந்தகேள்வித்துறை போயபைந்தார் மார்பன்—பரந்தநூற்கேள்விக்ளெல்லாமுற்றக்கற்ற பசியமாலையையணிந்த மார்

பையுடையவேகன், பசும்பொன்யாழ் நரம்புதேன் ஆர்த்தால் என்னதீண்டி இசையின் —பசியபொன்னுலமைந்த வீணையினரம்பிணைவண்டுகளொலித்தாற் போலத் தடவிஇசையால், நல்லாள்வீணை பொல்லாமை—தத்தையின்வீணையினுள்ளகுற்றத்தை, இருந்தமுலையாள்ளின்ருளை நோக்கி—ஏழாமலுள்ளடங்கிய முலையையுடைய வீணுபதியை நோக்கி, இதுசொன்னான் — இது கூறுகின்றான்.

(ந - னா.) நோக்கி அமமார்பன் அவற்றினரம்பைத் தேனூர்த்தெனத்தெறித்து அவற்றினிசையாலே, அவள்வீணைகளின் பொல்லாமையிது வென்றுவீணுபதிகின்ற வளைநோக்கிச்சொன்னான்.

பொல்லாமையாவது நரம்பினிசையாற்பிறந்த குற்றம். இன்பமிலோசையும், அளவிறந்திசைத்தலும், மழுங்கியிசைத்தலும், சிதறியுச்சரித்தலுமாம்.

நீர்நின்றிளகிற்றிதுவேண்டாநீரின்வந்ததிதுபோக

வார்பின்றிளகுமுலையினும்வாட்புண்ணுற்றதிதுநடக்க

ஒருமுருமேறிதுவுண்டதொழிகவொண்பொணுகொடியே

சீர்சார்க்கணிகைசிறுவன்பொற்சிறப்பின்மம்மயிதுவென்றான்.

இ - ள். வார்பின்றி இளகுமுலையினும்—கக்கவேண்டாதமுலையினும், ஒன்பொன்உருகொடியே— ஒள்ளியபொன்பரந்தகொடிபோல்வாய், இதுநீர்நின்றி இளகிற்று—இவ்வீணையின் தன்னு நீரில்நின்றிளகியதாதலால் வேண்டா, இதுநீரின்வந்ததிதுபோக—இதுநீரில்நின்றிழையதாதலாற்போக, இதுவான்புண்ணுற்றது நடக்க—இந்தமரம் வாளால்வெட்டுப் பட்டுப்புண்பட்டதாதலால் இந்தயாழ்நடக்க, இது உரு மேறுஉண்டது ஒழிக—இது இடியேறுண்டதாதலாலொழிக, இதுசீர்சார்க்கணிகை சிறுவன்பொற்சிறப்புஇன்று—இது அழகுமிக்க விலைமாதின்புத்திரன்போலச் சிறப்பில்லாத தென்றுகூறினான்.

(ந - னா.) எவ்வனமென்னில் முலையினும், இந்தமரம் மெல்கிற்றாதலினிவ்வியாழ்வேண்டா; இந்தமரம் அழுகினதாதலால் இவ்வியாழ்போக; இந்தமரம்புண்ணுற்றதாதலால் இவ்வியாழ்நடப்பதாக; இந்தமரம் உருமேறுண்டதாதலால் இவ்வியாழொழிவதாக வென்றுசொன்னான்.

கட்ட ஆதாரமில்லாதையால் வார்பின்றிளகு முலையினவும், நிலமயக்கந்தோன்றச் சீர்சார்க்கணிகை சிறுவன் எனவுங்கூறினார். வேண்டா, போக, நடக்க, ஒழிகவென்றன இகழ்ச்சிமேல்நின்றன. ஒடு அசைநிலையிடைச்சொல். பொன்னன்றதுதேமல்மேல் இலக்கணையாகநின்றலால் உருவகவுயர்வுகவியினி.

(உஉச)

கல்சேர்பூண்டொள்கதிர்முலையாய்காமத்தியால்வெந்தவர்போற்

கொல்லையுழுவர்கடப்பட்டுக்குரங்குவெந்ததிதுகளிறு

புல்லமுரிந்ததெனப்போக்கித்தாமமார்த்ததுகிணையுள்

நல்லாழ்நீட்டவதுகொண்டிருக்கைநலத்ததிதுவென்றான்.

இ - ள். கல்சேர்பூண்டொள்கதிர் முலையாய்—முலையையொத்த ஆபரணம்பூண்ட விளக்கம்வாய்ந்த முலையையுடையவீணுபதியே, காமத்தியால்வெந்தவர்போல்—காமமாகிய தியால்வெந்தவரைப்போல, இதுகொல்லையுழர்

சுடப்பட்டிருவர்கிஷெந்தது—இதுகொல்லையிலுழவர்களால்சுடப்பட்டுத்தாழ்ந்துவெந்தது, களிமபுல்லமுரிந்தது இதுஎனபோக்கி—யானைதழுவமுரிந்ததிதுவென்றுபோக்கி, தாமம்ஆர்ந்ததுகில்உறைஉள்நல்லயாழ்நீட்ட, புகைபோற்கரிய உறையைநீத்தநல்லயாமொன்றினைநீட்ட, அதுகொண்டு இதுநங்கைநலத்தது என்றான் — அந்தயாழினைவாங்கி இந்தயாழ்த்தத்தையின் குலமுதலியநலத்திணையுடையது என்றுகூறினான்.

(ந - னா) அங்ஙனங்கூறிப்பின்னுங்கதிர் முலையாய், இம்மரம்வெந்தது; இம்மரம்முரிந்ததுஎன்று ஒழிந்தயாழ்களையும் போக்குதலால் நல்லயாழைநீட்ட, அதனைவாங்கிக்கொண்டு நங்கைநலத்ததிதுவென்றனென்க.

போக்கிஎன்பதுகாறுமாக்குற்றங்கூறினான். நலமாவன“சொல்லியகொன்றைகருங்காலிமென்முருக்கு—நல்லகு மிழுந்தனைக்குடனே—மெல்லியலாய்—உத்தமமானமாங்களிவையென்றார்—வித்தகயாமோர் விதி”இதனாலுணர்க.

குரங்கி—இறந்தகாலவினையெச்சம் குரங்குபகுதி. (உஉ௭)

இருநிலமடந்தையின்றிநருவிகம்பென்னுங்கைத்தாய்

திருநிலமின்னுப்பொன்னுண்டுமுலைமாரி தீம்பால்

ஒருநலங்கவினியூட்டவுண்டுநோய்நான்குநீங்கி

அருநலங்கவினிவான்வாயரிந்திதுவந்ததென்றான்.

இ - ன். இருநிலமடந்தை என்றது இருவிகம்பு என்னும் கைத்தாய்—பெரிய நிலமகளாற் பெறப்பட்ட மரம், பார்த்த ஆகாயமென்னுஞ் செவிலித்தாய், திருநலம்மின்னு பொன் நான்முகில் முலைமாரி தீம்பால் — அழகிய நலத்தையுடைய மின்னலாகிய பொன்னுண்ணையுடைய மேகமாகிய முலையின் மாரியாகிய இனியபாலை, ஒரு நலம் கவனி ஊட்ட—விடாது தொடர்ந்த அன்பாற்பொலிந்துண்பிக்க, உண்டு நோய் நான்கும் நீங்கி — அப்பாலயுண்டு நான்குநோயினின்றும் நீங்கி, அருநலம் கவினி—அடைதற்கரியவளத்தால் வளர்ந்து, வான்வாய் அரிந்து இது வந்தது என்றான்—வாளின் வாயா லரிந்து வந்தது இந்த யாமென்று கூறினான்.

(ந - னா.) மண்மகளின்பட்ட மரம், விகம்பென்னுஞ் செவிலித்தாய் அழகிய நலத்தையுடைய மின்னாகிய பொன்னுண்ணையுடைய முகிலாகிய முலையின் மாரியாகிய இனியபாலை முழுவலன்போடே யூட்ட, உண்டு நோய் நீங்கி வளர்ந்து வாளின்வாயா லரிந்துவந்தது இவ்வியாழ் என்றனென்க.

என்றது வினைமுற்றுப்பெயர். நோய் நான்காவன வெயிலுங்காற்றும் நீரும் நிறுறுமிகுதல். நிலமாகிய நற்றாயன்பு விகம்பென்னுஞ் செவிலித்தாய்க்குப் பிறந்து வளர்த்தமைதோன்ற ஒருநலம் என்றார். அரிந்து வந்து “உரற்கால் யானையொடித்தண்டெஞ்சியயா” என்றற்போல அம்மரங்களினோறுப்பி லரியவந்தது என நிற்பலால் இனை வினை முதலொடு முடிந்தது. யானையொடித்தண்ண எஞ்சியயா என்பதுபொருள். (உஉ௮)

நீந்தொடைநரம்பின்நீமைநிதிதலாப்பொழுதுமோதிப்
பூந்தொடையரிவைகாணப்புகெழித்துரோமங்காட்டத்

தேங்கமழோதிதோற்றுள் செல்வனுக்கென்னைமைந்தன்
வாங்குபுரபுலன்கையுள் வார்புரிநரம்புகொண்டான்.

இ - ள். மைந்தன்—சீவகன், தீம்தொடை நரம்பின் தீமை — இனிய நரம்பின் குற்றத்தை, சிறிது அல்லாத பொழுதும் ஒதி — நெடும்பொழுதெல்லாமாராய்ந்து, பூந்தொடை அரிவைகாண — மலர்மாலையை யணிந்த தத்தைகாணும்படி, புரிநெகிழித்துஉரோமம் காட்ட—முறுக்கினையுடைத்து நரம்பிற்கிடந்த மயிரினைக்காட்டலால், செல்வனுக்கு தேங்கமழ் ஒதிதோற்றுள் என்ன—அச்சீவகனுக்குத் தேன்மணக்குங் கூந்தலையுடைய அத்தத்தையோற்றனளென்று கண்டோர் கூற, நபுலன் கையுள் வார்புரி நரம்பு வாங்குபுகொண்டான்— நபுலன்கையில் நீண்ட புரியமைந்த நரம்பினை வாங்கிக்கொண்டான்.

(ந - னா.) மைந்தன், நரம்பின் தீமையைநெடும்பொழுதெல்லாமாராய்ந்து கூறி அதற்கேற்ப அரிவைகாணும்படி முறுக்கையுடைத்து அதிற்கிடந்த மயிரைக்காட்டுதலின், அவையுள்ளோர் ஒதிஇனிச்செல்வனுக்குத் தோற்றுளென்றிதற்கு; அவநபுலன்கையில் நரம்பைவாங்கிக்கொண்டானென்க.

நந்தட்டன்முதலியதோழர்போர்க்கோலத்தோடு புறத்திலின்றுராதலால் நபுலன்கையில் நரம்பிருந்ததென்றார். (உஉக)

பணிவரும்பைம்பொற்பத்தர்பல்வீணப்பவளவாணி
மணிகடைமருப்பின்வாளார்மாடகவயிரத்தீந்தேன்
அணிபெறவொழுசியன்னவமிழ்துறுழ்நரம்பினல்யாழ்
கணிபுகழ்காண்கொண்டுகடலகம்வணக்கலுற்றான்

இ - ள் பணிவரும் பைம்பொன் பத்தர்—வாசித்தற் றொழிலிலேவரும் பசியபொன்னுலமைந்த பத்தரும், பல்வீணப்பவளவாணி—பலதொழில்படச்செய்த பவளத்தாலமைந்த ஆணியும், மருப்பின்கடை மணிவாளார் வயிரம்மாடகம்—யாணிக்கொம்பாற்கடைந்த அழகியஒளிரிறைந்த வெள்ளியமாடகமும், தீமதேன் அணிபெற வொழுகிஅன்ன அமிழ்துறுழ் நரம்பின்நல்யாழ்—இனியதேன்வரிசையாக ஒழுசினுலொத்த அமுதினையொத்த நரம்பினையுமுடைய விதிவழிசெய்தவீணையை, கணிபுகழ்காண்கொண்டு கடல்அகம்வணக்கலுற்றான்—நூலிடுகைதோந்த வஞர் புகழப்பட்ட சீவகன்கையிலேந்தி புலகினைவளைவ்க்கத்தொடங்குகொண்

(ந - னா.) நூல்போனவன் புகழப்படுங்காண பத்தர்முதலியவற்றையுடைய யாழைக்கொண்டு உலகினைவளைவித்த லுற்றானென்க.

மாடகம்நால்விள வானபாலிகை வடிவாய்நரம்பை வலித்தல்மெலித்தல்செய்யுங்கருவி. வணக்கலுற்றான் ஒருசொல். (உஉ௦)

குரல்குரலாகப்பண்ணிக்கோதைதாழ்குஞ்சியான்றன்
விரல்கவர்ந்தெடுத்ததீமீடறெனத்தெளிததேற்றார்
சுரரொடும்புக்கள்வீழ்ந்தார்சோர்த்தனமாவும்புள்ளும்
உருகினமரமுங்கல்லுமோர்த்தெழீஇப்பாடுகின்றான்.

இ - ள். கோதைதாழ் குஞ்சியான்—மாலைதங்கிய சிகையையுடைய சுவன், குரல்குரல் ஆகப்பண்ணி—செம்பாலையைப்பண்ணி, தன்விரல்கவர்த்து எடுத்தகீதம்மிடறு என்னதெளிதல்தேற்றார்—தன்விரலாலேகவர்த்தெடுத்த பாட்டைக் கண்டமெனக்கருதித்தெளியாது, சுரா ஒடுமக்கள்வீழ்ந்தார்—தேவரு மக்களுந்தம் மில்மயங்கிவீழ்ந்தார்கள்; மாவும்புள்ளும்சோர்ந்தன—கின்னர மும்மகணமுஞ்சோர்ந்தன, மரமும்கல்லும்உருகின—மரமங்கல்லு முருகின, ஒத்ததுஎழுவ பாகிளினான்—வாசித்தநிலையைக்குறித்து அதற்கேற்ப ஆளாப னஞ்செய்தபாடாநின்றான்.

(ந - னா.) குஞ்சியான் செம்பாலையைப்பண்ணித்தன் விரலாலேகவர்த்த தெடுத்த பாட்டைக்கண்டமென்றுகருதித் தெளியையறியாராய்த் தேவரும் க்களுந்தம்மில்வாசியின்றி வீழ்ந்தார்கள், கின்னரமும் அசணமுஞ்சோர்ந்தன; மரமும் கல்லுமுருகின; அங்ஙனம்வாசித்த நிலையைக்குறித்து அதற்கேற்ப ஆளாபனஞ்செய்த பாடாநின்றானென்க.

குரல்குரலாகப்பண்ணிய செம்பாலைஅருகியன்மருதம். தெளிததேற்றார்முற்றெச்சம். (உகக)

ஒருபொருள்மேல்

இடைமடங்காய்வந்ததாழினைக்கோச்சுகவொருபோது.

கன்னிநாகககலங்கமடங்கு—மின்னு மிரங்குமழையென்கோயான் மின்னுமழையின்மெலியுமரிவை--பொன்னான்பொருதமுலையென்கோயான்

இ - ள் யான்—நான், கன்னிநாகம் மலங்கு கலங்க — கன்னியாகிய பாம்பு வருந்திக்கலங்கும்படி, மழை மின்னும் இரங்கும் என்கோ—மேகமின்னுநிற்கும் ஒலிக்காகிறதென்று கூறவேண்டுமா, யான் பொன்னாணபொருதமுலை அரிவை மின்னும மழையின் மெலியும் அரிவை என்கோ — நான் பொன்னாணசெய்த நாளைடு போசெய்த முலையினையுடைய எந்தலைவி அம் மேகத்தால் மெலிவானென்று கூறவேண்டுமா (நீயெயறிதி.)

(ந - னா.) யான் கன்னியாகிய பாம்பு மலங்கிக்கலங்கும்படி மழையின்னுநிற்கும் இரங்காநிற்குமென்கோ; யான் முலையினையுடைய அரிவை அம் மழையால் மெலியுமென்கோ வென்க

கூதிர்ப்பருவத்தில்வருவேனென்று பிரியக்கருதிய தலைவனுக்குத்தோழி அதற்கு முன்னிகழ்ச்சின்றகாரின்றன்மையும், அதுதலையைய வருத்தாத் தன்மையும் யான் கூறவேண்டுமானீயே யறிவாயல்லவா வென்று பொருள் மேற்செல்லுந்தலைவன் செலவைத்தடுத்தலால் செலவழங்குவதித்தலென்னுந் துறை. என் கு தன்மை யொருமை யெதிர்காலவினைமுற்று என்பகுதி, குதன்மையொருமை வீகுதி இது முதல் மூன்றுசெய்யுளும் ஒருதொடர். கருவிவானங்கான்றபுயலின்—அருவியரற்றுமலையென்கோயான்

அருவியரற்றுமலைகண்டமுங்கும்—மருவாசாயன்மனமென்கோயான்.

இ - ள். யான் கருவி வானம் கான்ற புயலின்—நான் உலகிற்குக்காரணமாகிய மேகஞ்சொரிந்த நீர்த்துளியால், அருவி அரற்றும் மலை என்கோ—அருவியொலிக்குமலையென்று சொல்லவேண்டுமா, யான் அருவி அரற்றும்

மலைகண்டு மருவு ஆர் சாயல்மனம்—நான் அருவியொலிக்கு மலையைக்கண்டு மருவுதல் சிறைந்த மென்மையையுடையான் மனம், அழுங்கும் என்குது— வருந்தமென்று சொல்லவேண்டுமா (நீயேயறிதி.)

(ந - னா.) யான் புயலால் அருவியரற்று மலையென்கோ; யான் அதனைக்கண்டு மருவுதல் நிறைந்த சாயல் மனமழுங்குமென்கோவென்க. (உ௯௯)

வானமீனினரும்பிமலர்ந்து—கானம்பூத்தகாரொன்கோயான்
கானம்பூத்தகார்கண்டழுங்குந்—தேனாகோதைபரிந்தென்கோயான்.

இ - ன். யான்கார்—நான் மேகத்தினால், கானம் வானம் மீனின் அரும்பிமலர்ந்து பூத்த என்கோ—காடானது ஆகாயத்திற்குள்ளுந்ரிய நான்மீனைப் போல அரும்பி மலர்ந்தது என்று சொல்லவேண்டுமா, யான் தேன் ஆர் கோதைபரிந்து— நான்தேனிறைந்த கூந்தலையுடையான் வருந்தி— கார்கானம் பூத்தகண்டு—மேகத்தால் காமுமலர்ந்தனவற்றைப்பார்த்து, அழுங்கும் என்கோ—வருந்துவானென்று சொல்லவேண்டுமா (நீயேயறிதி.)

(ந - னா.) யான் காரினாலே கானம்பூத்தனவென்கோ; யான் அதனைக்கண்டு கோதைபோல் வான்பரிந்தழுங்குவா என்கோ.

பூத்தஎன்னும் அஃறிணைப்பலவன்பாற்படர்க்கைவினைமுற்றிரண்டனுள் முன்னது முற்று. பின்னது வினைமுற்றாலணையும்பெயர். (உ௯௪)

அறுசீரால்வந்தநாலடித்தரவுகோச்சகம்.

அண்ணலியாழ்நரம்பையாயந்தமணிவிரறவழ்ந்தவாறும்

பண்ணியவிலயம்பற்றிப்பாடியவனப்புநோக்கி

விண்ணவர்வீணவீழ்த்தார்விஞ்சையாகணிந்துநெந்தார்

மண்ணவர்மருளின்மாய்ந்தார்சித்தருமனத்துள்வவத்தார்.

இ - ன். அண்ணல்மணிவிரல் யாழ்நரம்பை ஆய்ந்து—சீவகனது அழகிய விரல்வீணையிற்பூட்டிய நரம்பிணையாராயந்த, தவழ்ந்த ஆறு—வாசுததபடியையும், பண்ணியவிலயம்பற்றி பாடியவனப்புநோக்கி—அதில்தான் பண்ணிய செலவைக்குறிக்கொண்டு கண்டததாறபாடிய அழகையுமுட்கொண்டு, விண்ணவாவீணவீழ்த்தார்—கின்னரர்கள் வீணையைக்கைவிட்டார்கள், விஞ்சையர்கணிந்துசோந்தார்—வித்தியாதரர்கள் மனமுருகி மெய்சோந்தார்கள், மண்ணவர்மருளில் மாய்ந்தார்—நிலவுலகிலுள்ளவர்கள் தாங்கேட்டறியாமை யால் மயங்கிஅறிவுகெட்டார்கள், சித்தரும் மனத்துள்ளவைத்தார்—இருடிகளும் இதுவும் ஒருபேரின்ப மாயிருந்ததென்று மனத்திற்கொண்டனர்.

(ந - னா.) தலைவனதுவிரல் நரம்பையாராய்ந்து வீணவாசித்தபடியையும், அதில்தான் பண்ணிய செலவைக்குறிக்கொண்டு மிடற்றாற்பாடிய வனப்பையுமுட்கொண்டு கின்னரர்வீணையைக்கைவிட்டார்; விஞ்சையர் நெஞ்சுருகிமெய்சோந்தார், மக்கள்தாமறியாதது கேட்டமயக்கத்தாலே யறிவு கெட்டார்; இருடிகளும் இதுவும்பேரின்பமாயிருந்ததென்றுக்கொண்டான்க.

செலவுஎன்றது முன்னர்க்குறியகலத்தொழிலில் ஒன்று. இதனால்முன்யாழ் வாசித்ததன்மையையும், அதற்கேற்பப்பாடின தன்மையையுங்கேட்டோர் வியந்தவகைகூறினார். (உ௯௫)

வீழ்மணிவண்டுபாய்ந்துமிதித்திடக்கிழிந்தமாலே
 சூழ்மணிக்கோட்டுவீணைச்சுகிர்புரிநரம்புகம்பி
 ஊழ்மணிமிடறுமொன்றாய்ப்பணிசெய்தவாறுநோக்கித்
 தாழ்மணித்தாமமார்பிற்கின்னராசாமபினாரே.

இ - ள். வீழ்மணிவண்டுபாய்ந்து மிதித்திடக்கிழிந்தமாலே— (மதுவை)
 விரும்பிய கரியவண்டுகள் குதித்து மிதித்தலால் அலர்ந்தமாலையினையும், மணி
 சூழ்கோடுகைவீணை— இரத்தினமாலேசூழ்ந்த கோட்டையுடையவீணையில்,
 சுகிர்புரிநரம்பு—சீவிமுறுக்கின நரம்பும், நம்பி ஊழ்மணிமிடறும் ஒன்றுஆய்
 பணிசெய்தஆறுநோக்கி—சீவகன்முறையாக அழகியகண்டமும் ஒன்றாகியே
 வல்செய்த வகையையுட்கொண்டு, மணிதாமம் தாழ்மார்பின்கின்னரர் சாம்பி
 னார்—முத்துமாலேதங்கிய மார்பினையுடைய கின்னராகன் மேனிவாடினார்கள்.

(ந - னா.) மதுவைவிரும்பிய வண்டுகுதித்துமிதித்தலால் அலர்ந்த
 மாலையினையும் கோட்டினையுமுடைய வீணையிற்சீவி முறுக்கினநரம்பும் நம்
 பிமிடறுமொன்றா யேவல்செய்தபடியை யுட்கொண்டு கின்னரர்மேனிவா
 டினார்கள்.

இதனால் நரம்புகண்டமுமுடனிகழ்ந்தமையைக் கேட்டோர்வியந்தவ
 கையைக்கூறினார். சுகிர்தல்சீவுதல். மிதித்திட காரணத்தினமேல்நிறைந்தலால்
 இறந்தகாலவீனையெச்சம். மிதித்திடுபகுதி (கோடு) வீணையினுறுப்புள் ஒன்று.

விண்ணவர்வியப்பவிஞ்சைவீரர்கள்விரும்பியேத்த
 மண்ணவர்மகிழ்வான்கட்பறவைமெய்மறந்துசோர
 அண்ணனாகங்கண்ணப்பாடினானரசொல்லாம்
 பண்ணமைத்தெழுதப்பட்டபாவைபோலாயினாரே.

இ - ள். அண்ணல்தான்—சீவகன், விண்ணவாவியப்ப—கின்னரர்கள்
 திசயிக்கவும், விஞ்சைவீரர்கள் விரும்பினத்த — வித்தியாதரர்கள் விரும்பித்
 துதிக்கவும்; மண்ணவர்மகிழ்—நிலவுலகிலுள்ளவர் மகிழ்கூரவும், வான்கண்
 பறவைமெய் மறந்துசோர — ஆகாயத்திற்சஞ்சரிக்கும் பறவைகள்உடம்பு
 அவசமாகிச்சோரவும், அநங்கன் நாணப்பாடினான்—மன்மதனாங்கூரவும்பா
 டினான், அரசர்எல்லாம் பண்ணமைத்துஎழுதப்பட்ட பாவைபோல்ஆயினார்—
 (அதுகேட்ட) அரசர்களெல்லாம் எழுதும்படிசமைத்தெழுதப்பட்ட பதுமை
 போலானார்கள்.

(ந - னா.) அண்ணனான், வியப்ப, எத்த, மகிழ், சோர, நாணப்பாடி
 னான்; அதுகேட்ட அரசொல்லாம் எழுதும்படிசமைத்து எழுதப்பட்டபா
 வைபோலாயினான்க.

இதனாற்கருவியை நீக்கிக்கண்டத்தாற் பாடக்கேட்டோர் வியந்ததைக்
 கூறினார். வியப்பமுதலிய நிகழ்காலவீனையெச்சங்களில் எண்ணும்மைதொ
 குத்தல். (உரு)

தாழ்கைக்கோச்சகவொருபோது.

பருந்துமதனிழலும்பாட்டுமெழாலும்

நிறுந்ததாரசீவகற்கேசேர்த்தனவென்றெண்ணி

விருந்தாகயாழ்பண்ணிவீணதான்றோற்பான்

இருந்தாளிளமயில்போலேந்திலவேற்கண்ணாள்.

இ - ள். வந்து இலவேல் கண்ணாள்—பகைவருளையேந்திய தகட்டுவ டுவாகிய வேல்போன்ற கண்களையுடைய தத்தை, பருந்தும் அதன் நிழலும்- பருந்தும் அப்பருந்தினிழலும்போன்ற, பாட்டு உம் எழாலும்—பாட்டும் யாழ் வாசினையும், தார் திருந்து சீவகற்கே விருந்து ஆகசேர்ந்தன என்று எண்ணி- மாலையாற்றிருந்திய சீவகனிடத்தே விருந்தாகச் சேர்ந்தனவென்று கருதி. இளமயில்போல் யாழ்ப்பண்ணி வீணதான் தோற்பான் இருந்தான்—இளமயி லைப்போல யாழைப்பண்ணி வாசித்து மதர கீதத்தில் தோல்வியடைய இரு ந்தனள்.

(ந - ரை) மயில்போலிருந்தாள் கண்ணாள் அவள் யாழையும் பாட்டை யும் யான் தோற்றற்குப் பருந்தும் அசனிழலும்போலப் பாட்டும் யாழ்வாசி னையுஞ்சீவகற்கேவிருந்தாகச் சேர்ந்தனவென்று கருதி, யாழைப்பண்ணிவாசி த்து மதரகீதத்தில் அவளை யொத்திலளாய்.

முறையே பயர்ந் கூவிடத்திலநின்றாராய்ந்து பின்னும்அம்முறையேமே ன்மேலுயர்கின்றாற்போலப்பாடவேண்டெல்லா பருந்து மதனிழலும்எனவும், மயில்மேகத்தைக் கருதியிருத்தல்போல இவளும் புணருநாளினக்கருதியிரு த்தலால் மயில்போலிருந்தாளெனவுங் கூறினா, கு உருபுமயக்கம். (உகஅ)

கோதைபுறந்தாழ்க்குண்டலமும்பொற்றோடுங்

காதினொளிர்ந்திலங்கக்காமர்நுதல்வியாப்ப

மாதரொத்தமிடங்கோட்டிமாமதர

கீதங்கிடையிலான்பாடத்தொடங்கினாள்.

இ - ள். கிடை இல்லாள்—ஒப்பில்லாத தத்தை, கோதைபுறந்தாழ்— கூந்தலிலணிந்த மலை புறத்திற்சேரவும், குண்டலமும் பொன்தோடும் காதி ன்ஒளிர்ந்து இலங்க—குண்டலமும் பொன்னுலமைந்த தோடுங்காதிஸ் விள க்கி யொளியெய்யவும், காமா நுதல்வியர்ப்ப—அழகியநெற்றயில்வோர் வரும் பவும், மாதரொத்தம்இடம் கோட்டி—அழகியபிடனாயிடப்பால் வளைத்து மாமதரகீதம்பாடதொடங்கினாள்—அம்மதரகீதத்தைப்பாடத்தொடங்கினாள்

(ந - ரை.) கோதைதாழ், இலங்க, வியப்ப, கோட்டி, அம்மதரகீதத் தைப்பாடத்தொடங்கினாள்.

தன்னை அவனோக்கியவழி அச்சமுநாணமு மொருசேரவந்தமையால்நுத ல்வியர்ப்ப என்றதுமெய்ப்பாடு. “புகுமுகம்புகுதல் பொறிநுதல்வியர்த்தல்” என்னும்மெய்ப்பாட்டியற் சூத்திரத்தாலுணாக. (உகக)

ஒருபொருள்மேல்வந்த தாழ்சைக்கோச்சகவொருபோது.

இலையாரொரிமணிப்பூணெந்துமுலையும்

சிலையார்சிறுநுதலுஞ்செம்பசிலைமூழ்க

மலையாரிலங்கருவ்வான்போலயின்னுங்.

சிலையார்சிறுசொல்லினாய்காண்கொல்கேள்வர்.

இ - ன். கலைஆர்திஞ்சொல்லினாய்—இசையால்நிறைந்த சொல்லையுடையதோழி, இலைஆர்எரிமணி பூண்ஏந்துமுலையும்—தகட்வெடிவாய் நிறைந்ததீப்பொறியையொத்த இரத்திராபரணத்தையேந்திய எனதுதனமும், சிலைஆர்கிருதுதலும்—வில்லினையொத்த அழகியநெற்றியும், செம்பலைமூழ்க—செந்நிறம்வாய்ந்த பசலையின்மூழ்கும்படி, இலங்குஆர்அருவிவாள் போலமலையின்னும்—ஒளிகிறைந்த அருவிவானைப்போல மலைமேல்மின்னுகிறதும், கேள்வர்காணர்கொல்—இதனைத் தலைவர்காணரோ.

(ந - னா.) இசைக்கலைநிறைந்த சொல்லினாய், முலையும் துதலும் பசலையிலேமூழ்கும்படி ஒளிகிறைந்தவாள் போல்விளங்குமருவி மலைமேலேமின்னும், இதனைக்கேள்வர் காணரோவென்க.

கொல் ஐயப்பொருளிலவந்த இடைச்சொல். (உச0)

பிறையார்திருதுதலும்பேரமருண்கண்ணனும்
பொறையார்வநுமலையும்பூம்பசலையூழ்க
நிறைவாளிலங்கருவிநீள்வனாமேன்மின்னும்
கறைவேலுண்கண்ணினாய்காணர்கொல்கேள்வா.

இ - ன். கறைவேல் உண் கண்ணினாய் — உதிரந்தோய்ந்த வேலைவென்ற கண்களையுடைய தோழியே, பிறை ஆர் திருதுதலும்—இளஞ்சந்திரனை யொத்தஅழகியநெற்றியும், பேர்அமாஉண் கண்உம்—பெரியபோர்த்தொழிலையுடைய மையுண்ட கண்களும், பொறை ஆர் வநம் முலையும்— சுமத்தற்கரிய சந்தனக்கோலம்வாய்ந்த தனமும், பூம்பசலை மூழ்க—பொலிவமைந்த பசலையில் முழுகும்படி, நீள்வனாமேல்—உயர்ந்த மலையின் மேல், நிறைவாள் இலங்கு அருவிமின்னும் — நிறைந்த வாள்போலவிளங்குமருவி மின்னுகிறதும், கேள்வர்காணர்கொல்—இதனைத் தலைவர் காணரோ

(ந - னா) கண்ணினாய், துதல் முதலியன பசலையிலே மூழ்கும்படி, ஒளிகிறைந்த வாள்போலவிளங்கும் அருவி மலைமேலேமின்னும்; இதனைக்கேள்வர் காணரோவென்க. (உசக)

அரும்பேர்வநுமலையுமாடமைமென்றோளுந்
திருந்தேர்பிறைதுதலுஞ்செம்பசலையூழ்க
நெருங்கார்மணியருவிநீள்வனாமேல்மின்னும்
கரும்பார்திஞ்சொல்லினாய்காணர்கொல்கேள்வர்.

இ - ன். கரும்பு ஆர் திஞ்சொல்லினாய் —கரும்பி னிரசத்தை யொத்த இனிய சொல்லினாய், அரும்பு ஏர்வநம்முலையும்— கோங்கரும்பினையொத்த அழகிய சந்தனக்கோலத்தையுடைய தனமும், ஆடு அமை மென்தோளும்-அசையு மூங்கிலையொத்த தோளும், ஏர்திருந்து பிறைதுதலும்—அழகாற்றிருந்திய இளஞ்சந்திரனையொத்த நெற்றியும், செம்பசலை மூழ்க— செந்நிறம்வாய்ந்த பசலையின் மூழ்கும்படி, நீள்வனாமேல்—நீண்ட மலையின்மேல், நெருங்குமணி ஆர் அருவி மின்னும்— நெருங்கிய மூத்துவடம்போலும் அருவிமின்னுகிறதும், கேள்வர்காணர்கொல்—இதனைத்தலைவர் காணரோ.

(ந - னா.) சொல்லினும், முலைமுதலியன பசுலையிலே மூழ்கும்படி மூத் துவடம்போலும் அருவிலைமேலே மின்னும்; இதனைக் கேள்வர்காணரோ வென்க.

மூத்தாரம்போல என்றதனால் அருவி தெளிந்தமைகூறினார்; இதனும் காலம்வேனில் என்பது புலப்படுத்தலாகாண்க. இளவேனில் வருதலேநோக்கித் தலைவன் பிரிவுக்கு ஆற்றாதவளாகிய தலைவதோழிக்குக் கூறுதலால் கையறு கிளவி. (உசஉ)

நாந்தீரால்வந்தநாலடித்தரவுகோச்சகம்.

பண்ணென்றுபாடலதுவொன்றுபல்வளைக்கை

மண்ணென்றுமெல்லிரலும்வாணரம்பின்மேனடவா

விண்ணின்றியங்கிமிடறுநடுநடுங்கி

எண்ணின்றிமாதரிசைதோற்றிருந்தனளே.

இ - ள். பாடல்பண் ஒன்று—தத்தையின் பாடலும்யாழும்ஒருகிறமாயிருந்தன, அதுஒன்று—அச்சிவகன் பாடியபாட்டும் யாழும் வேறோர் கிறமாயிருந்தன, மண் ஒன்று பல்வளைகை மெல்லிரலும்— யாழினைப்பண்ணி வாசித்தலைப் பொருத்தும் பல்வளைகப்பட்ட வளையலையணிந்த கையின்விரலும் அதற்கேற்கும் பாட்டுகளும், வாள் நரம்பின்மேல் நடவா—ஒன்றிய நரம்புடனடவாவாயின, மிடறு—கண்டப்பாட்டு, விண்ணின்று இயங்கி — வெளியினின் மெழுந்து, நடுநடுங்கி—கம்பித்தலைச்சேர்தலால், எண்ணின்றி—கீதத்திற்சிறிது குறைந்து, மாதர் இசைதோற்றிருந்தனள்—தத்தை இசையிற்றோற்றனள்.

(ந - னா) அங்கனம்பாடத் தொடங்கினவள் பாடியபாட்டும் அதற்கேற்றயாழும் ஒருகிறமாயிருந்தன; அவன்பாடினபாட்டும் யாழும்வேறோர்கிறமாயிருந்தன பின்பு உடனிகழ்ச்சியில் யாழைப்பண்ணி வாசித்தலைப்பொருத்தும் பல்வளைக்கையின்விரலும் அதற்கேற்கும்பாட்டுகளு நரம்புடனடவாவாயின; பின்புகருவியொழிந்தபாட்டும் விண்ணிலேநின்றியங்கி அக்காலத்தே கம்பித்தலைச்சேர்தலாலே, வாதிற்கு எடுத்தகீதத்திற்சிறிது குறைந்துமாதர் இசைதோற்றுகொன்க.

பண்ணல்கலைத்தொழிலிலொன்று, அதுநரம்பினைவீக்குதல், விண்ணின்று இயங்கினதது உள்ளாளப்பாட்டிற்குரிய மூலாதாரந்தொடங்கிப்பிர மரந்தரத்தளவுின்றவெளியை. உள்ளாளத்திற்கம்பிதங்கலக்கப் பாடுதலால் இசைதோற்றிருந்தனள்ளனார். இசைநூலில் எடுத்தல், படுத்தல், நவிதல், கம்பிதம், குடிவம்என்ற ஒசைவேறு பாட்டில்லக்கம்பிதம் ஒன்று. மண்ணென்றுமுதலிலைவினையெச்சப்பொருளில்வந்தது. (உசக)

மையார்நெடுங்கண்ணாண்மாமணியாழ்தானுடைந்து

நையாநடுங்காநனிநாணமீதுராப்

பொய்யாதோர்குன்றெடுப்பாள் போன்மெலிந்துபொன்மலை

பெய்பூங்கழலாற்குப்பெண்ணரசியேந்தினளே.

இ - ள். மையூர்நெடுங்கண்ணாண் பெண்ணகித்தான்—மையெழுதியநெடியகண்களைபுடையதத்தை, மாமணியாழ்உடைந்து — பெருமையமைந்த

அழகியவீணையில் தோற்று, நையாநடுங்கா—நைந்துநிலைதளர்ந்து, நளிநாண் மீதுரா—(சபையிற் செல்லவேண்டுதலால்) மிக்கநாண்மீதுர்ந்து, பொய்யா துலர்ஞ்ஞு எடுப்பான்போல் மெலிந்து—மெய்யாக ஒருமலையையெடுப்பாள் போல வலிகுறைந்து, பொன்மலைபெய்ப்பூங்கழலாற் குஏந்தினள்—(சூட்டுத் தரு) பொன்னுலரிந்து செய்தமலையை, கட்டிய பொலிவமைந்த வீரகண் டையையுடைய சீவகன்பொருட்டுஏந்தினள்.

(ந - னா) கண்ணாளாகிய பெண்ணரசிதான் அங்குனம்யாழ் தோற்றவி ன்மகக்குத் தோல்வியுளதாயிற்றென்று நைந்துநிலைதளர்ந்து அவையிற் செல்ல வேண்டுதலின் நாண்மீதுர்ந்தலால் மெய்யாகவே ஒருகுன்றையெடுப்பாள்போ லேகுறைந்து பொன்மலையைக்கழலாற் கேந்தினாளென்க.

வெற்றியையிழத்தலால் நைந்து நடுங்குதலின் இழவென்னுமெய்ப்பாடு. நாணுள்ளம் பிறர்க்கு வெளிப்படநிகழ்தலால் நாணென்னு மெய்ப்பாடு. குவ் வருபுரிமித்தப்பொருட்டு. (கசச)

மெல்லென்சிலம்பரற்றமேகலைகண்மின்னுமிழ

நல்லபெடையன்னநாணவடியொதுங்கி

யொல்லென்னுயர்தவமேசெய்ம்மினுலகத்தீர

எல்லீருமென்பாள்போலேந்தன்மேல்வீழ்த்தனளே.

இ - ள். மெல்லென்சிலம்பு அரற்ற—(ஏந்தினதத்தை) மெல்லென்று சிலம்பொலிக்கவும், மேகலைகள் மின் உமிழ —மேகலாபரணங்கள் ஒளிவீ சவும், நல்லபெடை அன்னம் நாண—நல்ல பெண்ணன்ன நாணங்கூர, அடி ஒதுங்கி—காலால் நடந்து சென்று, உலகத்தீர் எல்லீரும் ஒல்லென் உயர்தவ மேசெய்மின் — உலகிலுள்ளீரெல்லீரும் ஒல்லென்னு மோசைபடப் புகழ்க்கி ன்ற உயர்ந்த தவத்தையே செய்யுங்கள், என்பாள்போல் ஏந்தல்மேல் வீழ்த் தனள்—என்று சொல்லுகின்றவளைப்போலச் சீவகன் கழுத்தில் சூட்டினாள்.

(ந - னா.) அங்குனமேந்தினவள் அரற்ற உமிழ நாண அடியானடந்து சென்று உலகிலுள்ளீரெல்லீரும் ஒல்லென்னுமோசைபடப்புகழ்க்கின் ற உயர் தவமே செய்மினென்றுகூறு வானைப்போல ஏந்தல் கழுத்திலே அதனைவீழ் த்தாளென்க.

முன்புருன்றென்று கூறியதற்கொப்ப வீழ்த்தனளென்றார். எல்லீர் எல்பகுதி, லகரத்தோற்றம்சந்தி, ஈர்முன்னிலைப்பன்மைவிருதி. (உசரு)

அறுசீரால்வந்தநாலடித்தரவுகோச்சகம்.

நாகத்துப்படங்கொன்குனலங்கிளர்செம்பொன்மலை

மேகத்துப்பிறந்தோர்மின்னுமணிவகைவீழ்ந்ததேபோல்

ஆகத்துப்பூட்டிமைத்தனடிதொழுதிறைஞ்சுகின்றான்.

போகத்துநெறியைக்காட்டும்பூமகன்புணர்ந்ததொத்தான்.

இ - ள். போகத்து நெறியைக்காட்டும் பூமகன் புணர்ந்ததுஒத்தான்— (துகர்வோர்க்குப்போகத்தின்வழியைக்காட்டுந் திருவந்து கூடியதன்மையை யொத்தவளாகிய, நாகத்துபடங்கொள் அல்குல்—பாம்பின் படத்தையொத்த

அல்குலையுடையதத்தை, கலம்கிளர் செம்பொன்மலை— அழகால்விளங்குஞ் செம்பொன்னுலரிந்து செய்தமாலையை, ஓர்மின்னு மேகத்தேபிறந்து மணிவரைவீழ்ந்ததுபோல—ஒருமின்னற்றோன்றி இரத்திரங்கையுடைய மலையில்வீழ்ந்ததுபோல, மைந்தன்ஆகத்துபூட்டி—சேவகன்மார்பிற்பூட்டி, அடிதொழுது இறைஞ்சுகின்றான்—அவன்பாதத்தைவணங்குகின்றனன்.

(ந - னா.) போகத்தின் வழியைக்காட்டுந் திருவந்து கூடிய தன்மையையொப்பானல் குலவன் ஒருமின்மேகத்தேபிறந்து மணிவரையிலேவீழ்ந்ததுபோலே பொன்மாலையைக் கணவனாகத்தேபூட்டி, அவனைத்தொழுதுநின்றனனாக.

சேவகனது முடிசூடாத கருநெறியமைந்த சிகைபிடரிவலந்து கிடந்த மையாலதன்மேல் மாவீழ்ந்துபின்பு கழுத்தில் வீழ்த்ததாலால் மேகத்துப் பிறந்தோர் மின்னுமணிவரைவீழ்ந்ததே போலென்று, ஒப்புமைக்கூட்டவு மையணி தோன்றக்கூறினார்.

(உசக)

செம்மலரடியுநோக்கித்திருமணியல்குணைக்கி

வெம்முலைத்தடமுநோக்கிவிரிமதிமுகமுநோக்கி

விம்மிதப்பட்டுமாதோவழுங்குவான்போலவாகி

மைம்மலர்த்தடங்கணங்கைமலர்ந்தேவியென்றான்.

இ - ள். விம்மிதப்பட்டு— (அவ்விடத்துநின்றமையால்) வியப்படைந்து, விழங்குவான்போலஆக— விழங்குகின்றவனைப்போல, செம்மலர் அடியும்நோக்கி—செந்தாமரைமலையொத்தபாதத்தையும்பார்த்து, திருமணிஅல்குலையுடையபொலிவமைந்தஇரத்திரமிழைத்தமேகலையணிந்தஅல்குலையும்பார்த்து, வெம்முலைத்தடமும்விரிமதிமுகமும் நோக்கி—ஒளிபரந்தசந்திரனையொத்த முகத்தையும்பார்த்து (ஐயநீங்கியும்) மைம்மலர்த்தடகண் நங்கைமலர்ந்தேவியென்றான்—மையெழுதிய தாமரைமலையொத்த பரந்தகண்களையுடைய இப்பெண்தாமரைமலரில்வசிக்கும் இலக்குமி யென்றுகருதினான்.

(ந - னா.) அங்ஙனநின்றமையான் விம்மிதப்பட்டு விழங்குவான்போலையாய்ப்பின்பு குறித்துநோக்கி ஐய நீக்குதற்குரிய மாதளைத்திருவென்றே கருதினனாக.

ஐய நீக்குதற்குரிய கருவுகள் கால்நிலந்தோய்தலும், அல்குலையணிந்த ஆடைமாசேறுதலும், முலையிலணிந்தமாலையொடுதலும் முகத்திலுள்ள கண்ணிமைத்தலுமாதலால் நோக்கியென்றார். இதுமருட்கையென்னு மெய்ப்பாடு, இதுபிறரிடத்துத் தோன்றியபுதுமையாற்பிறத்தலின்.

(உசஎ)

கோதையுந்தோடும்மின்னககுண்டலந்திருவீல்வீச

மாதரம்பாவைநாணிமழையினினைசெந்துநிற்ப்க்

காதலந்தோழிமார்க்கருங்கயற்கண்ணினோள்

ஏதமொன்றின்றிப்பூம்பட்டெந்திரவெழினிவீழ்த்தார்.

இ - ள். கோதையுந்தோடும்மின்ன—மாலையுந்தோடும்விளங்கவும், குண்டலந்திருவீல்வீச—மகரகுண்டலம் அழகியஒளியைவீசவும், மாதர் அம்பா

வைநாணிமழையின்னின் ஒசிந்துநிற்ப—பெண்களுழையபதுமைபோல்பவள் நாணங்கூர்ந்துநிலநோக்கி மேகத்திறேறன்றியமின்னலைப்போலத்துவண்டுநிறலால், காதல்அம்தோழிமார்கள்—விருப்பத்தையுடைய அழகியதோழிப்பெண்கள், கருங்கயல் கண்ணினுளை—கரியகயல்போன்ற கண்களையுடைய தத்தையை, ஏதம்ஒன்று இன்றி—நாணத்தாலிறந்து படுதலில்லாமல், எந்திரம்பூம்பூட்டுஎழினிவீழ்த்தா—சூழவிழுவதாகிய ஒருதிகையைவீழ்த்தனர்.

(ந - ளா.) பாவை அவையிலே நின்றவினாணி மின்னவீச நிலநோக்கி மின்போனுடங்கிநிற்க; தோழியர் அவட்டுநாணத்தால்வருகிற இறந்துபாழ்ன்றாகச் சூழவீழ்வதோர் திகையைவீழ்த்தாடொன்க.

தோட்டிஒளரி மாலேமேலெறிப்ப நின்றசூல்கோதையுந் தோடுமின் னவென்றார். கண்ணினுளை உருபுமயக்கம். (உசஅ)

வெள்ளிலேவேற்களுளைச் சீவகன்வீணவென்றான்
ஒள்ளியனென்றுமாந்தருவாக்கடன்மெலியவார்ப்பக்
களளராற்புலியைவேறுகாணியகாவன்மன்னன்
உள்ளகம்புழுங்கிமாதோவுரைத்தனன்மன்னர்க்கெல்லாம்.

இ - ள். சீவகன்வெள் இலேவேல்கண்ணுளை வீணவென்றான்—சீவகன்நிணந்தோய்ந்த தகட்டுவடிவாகிய வேல்போன்றகண்களையுடைய தத்தையைவீணையில்வென்றனன், ஒள்ளியன்என்றுமாந்தர் உவாகடல்மெலிய ஆர்ப்ப—இவன்நல்லனென்று அரசர்கள் பூரணையிலொலிக்குங் கடலொலிவருறையவொலிப்ப, காவல்மன்னன் உள்ளகம்புழுங்கி—கட்டியங்காரன்மனம்பொருது, கள்ளரால் புலியை வேறுகாணிய—வேடராற புலியொடுபோர்செய்து வெல்லுதலைக் காணத்தொடங்குவான்போல அரைசகாககொண்டு சீவகனைப் போர்காணவேண்டி, மன்னர்க்குஎல்லாம்உரைத்தனன்—அரசர்க்கெல்லாஞ் சிலகடுஞ்சொற்களைக்கூறினான்.

(ந - ளா.) சீவகன் தத்தையை யாழும் பாட்டும் வென்றான் நல்லனென்று மாந்தரார்ப்ப அதுபொழுது கட்டியங்காரன்மனம்புழுங்கி அரசனாக் கொண்டு சீவகனைப்போர் காணவேண்டி அரசர்க்கெல்லாம் சிலமொழிகளைக் கூறினானென்க

ஒள்ளியன் திசைச்சொல். வேறு தொழிற்பெயாவெல்பகுதி, துபுடை பெயர்ச்சிவிசுதி, முதனீரூதல்விசாரம், லகரக்கேடுந்தகரத்திரிபும்சந்தி. ()

வடதிசைக்குன்றமன்னவாஞ்ஞலமாகசெய்தீர்
விகெதிர்ப்பரிதிமுன்னர்மின்மினிவிளக்கமொத்தீர்
வடுவுறையென்றுமாயும்வாளமரஞ்சினீரோல்
முடிதுறந்தளியிப்போகிமுனிவனம்புகுமினென்றான்.

இ - ள். வடதிசைக்குன்றம் அன்னவாஞ்ஞலம்— (வணிகன்மகளை அரசன்கோடலன்றி அரசன்மகளை வணிகனுக்கு நீங்கள் கொடுக்கின்றமையால்) மேருப்போல நிலைகுலையாத உமதுகுலத்திறகெல்லாம், மாகசெய்தீர்—வடுச் செய்தீர், கதிர்விடுபரிதிமுன்னர் மின்மினிவிளக்கம்ஒத்தீர்—ஒளிவீசுஞ்ஞரி

யன்முன்னே மின்மினியின் ஒளிபோல ஒளிகுன்றினீர், வடு உணர்வுமாயும்—இப்பழிச்சொல் எக்காலத்தம்நீங்காது, வான்அம்ர் அஞ்சினீரோல்—வாளாற்செய்யும் போருக்குஅஞ்சினீராயில், அளியிர்—உயிர்களுயோம் பத்தக் கவர்களே, முடிதறந்துபோகி—அரசியல் விட்டுப்போய், முனிவனம்புகுமின்னள்ளான் — முனிவர்களாய்த்த போவனத்திற்குச் செல்லுங்க ளென்று கூறினான்.

(ந - னா.) வணிகன்மகனையரசன் கோடலன்றி அரசன்மகனாவணிகனுக்குநீங்கன்கொடுக்கின்றமைான், மேருப்போலநிலைகுலையாததுங்குலத்திற்கெல்லாம் வடுவுண்டாக்கிக்கொண்டீர், இதுவுமன்றி இவன்முன்னர் நுமதொளியுங்குறைந்தீர்; இவ்வடுவுண்டொருகாலத்தமாயாது; இதனைமாய்விக்கும் வாட்போனாயஞ்சினீராயின், அளிககத்தக்கீர், அரசைவிட்டுப்போய் முனிகளாய்க்காட்டிலே சென்மினென்றானென்க.

கலுழவேகனும் அரசனாதலான் இயானோக்கிதுங்குலமென்றான். மின்மினியின்க்கொத்தீர் என்றதற்குமின்மினியையும் விளக்கினையுமொத்தீர்—எனப்பொருள்கொள்ளலுமொன்று. (உரு)

முல்லைப்பூம்பந்ததன்னைமும்மதக்களிற்றுவேலிக்
கொல்லைப்பூங்குன்றுசெய்தீர்குங்குமக்குழங்கன்மாலை
மல்லுப்பூத்தகன்றமார்பீர்புகழெனும்போர்வைபோர்த்துச்
செல்வப்பூமகளுநாளையவனுழைச்செல்லுமென்றான்.

இ - ன். குங்குமம்முழங்கன் மாலைமல்லுபூத்துஅகன்றமார்பீர்—குங்குமக்குழம்பையும்அழகியமலர்மாலையையுமணிந்துமற்றொழில் மிக்குப்பரந்தமார்பினையுடையீர், முல்லைப்பூபந்ததன்னை—முல்லைமலராலாகிய பந்தினை, மும்மதக்களிற்றுவேலிகொல்லைப்பூங்குன்றுசெய்தீர்--மூன்றாமதங்கனையுடையயானைகளைவேலியாக வுடையகொல்லையில் பொலிவமைந்த மலையாகச்செய்தீர், செல்வம்பூமகளும் — செல்வத்தையுடைய நிலமகளும், புகழ்என்னும் போர்வைபோர்த்து, கோத்தியென்னும் போர்வையைப்போர்த்து, நானே அவன் உழைசெல்லும் என்றான் — நானேக்கேயச்சீவகனிபத்திற் செல்லுமென்றாகுகிறான்.

(ந - னா.) அதுவேயன்றிப் பின்னுமார்பினையுடையீர், கையார்பினைசந்துபோகவெதோர் முல்லைப்பந்தக்களிறறை வேலியாகவுடைய கொல்லையிற்குன்றாக்கினீர், இனிதும்முடைய நிலமகளும்புகழாகிய போர்வையைப்போர்த்து நாளையவனிபத்தே செல்லுமென்றானென்க.

நீர்போர்த்தொழிலுக்கு அஞ்சிக்கலுழவேகன் மகனைக்கொடுக்கின்றமையால் என்கோற்கீழ்வாழ்வானை என்னால் நிலைகுலைத்தலரிதாக்கினீர் ஏன்பான் முல்லைப்பூம்பந்த தன்னைமும்மதக்களிற்று வேலிக்கொல்லைப் பூங்குன்றுசெய்தீர் என்றான். (உரு)

திருமகளிவளைச்சேர்ந்தான்மெண்டியாயாடைவேலி
இருநிலமடக்குஞ்செம்பொனேமிக்குமிறைவனாகும்

செருநிலத்திவனைவென்றீர்திருவினுக்குரியீரென்றான்
கருமனநச்சுவெஞ்சொற்கட்டியங்காரனன்றே.

இ - ன். கருமனம் நச்சுவெம் சொல்கட்டியங்காரன்—கொடியமனத்
தையும் நஞ்சாகிய கஞ்சொல்லினையுமுடைய கட்டியங்காரன், திருமகள்இ
வனைசேர்ந்தான்—திருமகளாகிய இவனைச்சோந்தவனொருவன், தென்டினாஆ
டைவேலி இருநிலமகட்டும்—கடல் வேலியையாடையாகவுடைய பெரியநி
லமகளுக்கும், செம்பொன்றேமிக்கும் இறைவனாகும்—சக்கரவாளகிரிக்குமரச
னாவான், செருநிலத்து இவனைவென்றீர்—போர்க்களத்தி லிவனைவென்றீர்
னா, திருவினுக்கு உரியீரென்றான்—இவனைப்பெற்று இப்பெருஞ் செல்வத்
திற் குரியீராவொன்றுகூறினான்.

(ந - னா.) கொடியமனத்தினையு நஞ்சாகிய கஞ்சொல்லினையுமுடைய
கட்டியங்காரன், இவளிலக்கணமிருந்தபடியாற் திருமகளாகிய இவனைச்சே
ர்ந்தவனொருவன் தென்டினா வேலியையாடையாகவுடைய நிலமகக்குஞ்
சக்கரவாளத்திற்கும் இறைவனொமாதலாற் போரிடத்து இவனைவென்று இவ
னைப்பெற்றீர், இப்பெருஞ்செல்வத்தை துகர்த்தருகியீராவொன்றுனென்க,()

அனிச்சப்பூங்கோதைசூட்டினம்மனையோவென்றஞ்சிப்
பனிக்குதுணனுசுப்பிறபாவையொருத்திராம்பலவொன்றெண்ணித்
துனித்தநீர் துளங்கல்வேண்டாது மணிச்சிவிறிநீர்தூய்த்
தனிக்கயத்துழக்கிவென்றோர்தையலைச்சார்மினென்றான்.

இ - ன். அனிச்சப்பூங்கோதை சூட்டினம்—(இவனைநாம்வெல்லினும்)
அனிச்சமலராலாகிய மாலையைச்சூட்டினால், அம்மனை ஓ என்றுஅஞ்சி—அம்
மேஓவென்றுபயந்து, பனிக்கும் துணுதுசுப்பின் பாவைஒருத்தி—வருந்தும்
துண்ணிய இடையினையுடையதத்தையோஒருத்தி, நாம்பலர்என்றுஎண்ணி-
நாமோபலவொன்றுகருதி, துனித்து நீர்துளங்கல்வேண்டா—வெறுத்துநீங்க
ள்மனநெஞ்சுதல்வேண்டா, கயத்துதாமணி சிவிறிநீர்தூய் — கயத்தில்புனித
மாகிய அழகியபெருந்துருத்தியால் (துமதுயிர்போகாதபடி) நீராவீசி, தனி
உழக்கிவென்றோர் — தனித்தனிசிறுபோசெய்து வென்றவர்கள், தையலை
சார்மின் என்றான் — தத்தையைச் சேரக் கடவீரென்று கட்டியங்காரன்
கூறினான்.

(ந - னா.) இவனைவென்றாலும் பாவையொருத்தி நாம்பலராதலால் இவ
னைப்பெறுதற்குப் பின்னும் நம்மிற்போர் செய்யவேண்டுமென்றுகருதி வெறு
த்துமனந்துளங்கல்வேண்டா, துமதுயிர்போகாதபடி கயத்திலேசிவிறியாலே
நீரைத்தூவித் தனித்தனியேபொருதுவென்றவர்கள் அவனைச்சேரக்கடவீரோ
ன்றென்க.

இவனையொவ்வொருவரும் நீர்தூவியேபோர்செய்து வெல்லுதல்கூடும்எ
ன்பான் தாமணிச்சிவிறிநீர்தூய்த் தனிக்கயத்துழக்கி வென்றீரென்றான். துள
ங்கல்வேண்டாஒருசொல். தூய்யென்னும் இறந்தகாலவினையெச்சம் தூய்எ
னத்திரிந்தது. (உருக)

வெந்திறலாளன் கூறவேகமோடு ரறிமன்னர்
பந்தணிவிரலினுடன்படாமுலைப்போகம்வேண்டிச்
கந்தெனத் திரண்ட திண்டோட்கந்துகன்சிறுவன்காயும்
ஐந்தலையரவின்சீற்றத்தாரழல் குளிக்கலுற்றார்.

இ - ள். வெந்திறலாளன் கூற — அவ்வாறுகட்டியங்காரன்கூற, மன்னர்—அரசர்கள், பந்து அணிவிரலினுள் தன்படாமுலைபோகம்வேண்டி—பந்தினையணிந்த விரலினையுடைய தத்தையின் தளராததனபோகத்தை விரும்பி, வேகமோடு ரறி—கோபத்தோடே முழங்கி, கந்து என்ன திரண்ட திண்டோள்கந்துகன்சிறுவன்—துணைப்போலத் திரண்ட திண்ணிய தோளையுடைய கந்துகன்புத்திரனாகிய, காயும் ஐந்தலை அரசவின்சீற்றத்து ஆர் அழல் குளிக்கலுற்றார்—கோபிக்கும் ஐந்துதலைகளையுடைய பாம்பினது கோபமாகிய வெம்மை நிறைந்த நெருப்பில் மூழ்கினார்.

(ந - னா.) அங்ஙனங் கட்டியங்காரன் கூற, அதுகேட்டுமன்னர்த்தையைது முலைப்போகத்தை விரும்பிக் கோபத்தோடே முழங்கிச், கந்துகன்பின்னையாகிய ஐந்தலை நாகத்தினது கோபத்தினையுடைய நஞ்சில மூந்துது லுற்றான்.

சீவகனும் நந்தட்டனும் ஒருதலையும், பதுமுகனொழிந்த மற்றைத்தோழர் மூவருமன்றுதலையும், நபுலனும் விபுலனு மொருதலையுமாகப் படைவகுத்தெழுதலின் ஐந்தலையரவென்றார். நந்தட்டன் கந்துகன்புத்திரன். நபுலனும் விபுலனும் சச்சந்தன் காமக்கிழத்தியா புதல்வர். அத்துவேண்டாவழிச்சாரியை. குளிக்கலுற்றார் ஒருசொல். (௨௩௪)

பண்ணியல்யானைமேலான் பதுமுகன்பரவைத்தானை
கண்ணியதுணர்ந்துகல்லாக்கட்டியங்காரனெஞ்சின்
எண்ணியதெண்ணிமன்னரிகன்மலைதெழுந்தபோதிற்
றண்ணியசிறியவெய்யதழற் சொலாற்சாற்றுகின்றான்.

இ - ள். பண்ணியல் யானைமேலான் பதுமுகன்—பண்ணிலேபயின்ற யானைமேலானாகியபதுமுகன், பரவைதானைகண்ணியதுணர்ந்து—அரசரது பார்த்தசேனையார் கருதியதையறிந்து, கல்லாதகட்டியங்காரன் நெஞ்சின்எண்ணியதுஎண்ணி—நூல்களைக்கல்லாத கட்டியங்காரன் மனத்தில்கருதிய எண்ணத்தையுமுணர்ந்து, மன்னர் இகல்மலைந்து எழுந்தபோதில்—அரசர்கள்மாறுபட்டெழுந்த காலத்தில், தண்ணியசிறியவெய்ய — தண்ணியசிறியவெய்ய சொற்களாலும், தழல்சொலால் — நெருப்பையொத்த சொல்லாலும், சாற்றுகின்றான்—அரசனாக்குகின்றான்.

(ந - னா.) பண்ணிலேபயின்றயானை மேலானாகிய பதுமுகன் அரசர்தானையோர் குறித்தமையும் அறிந்து, கட்டியங்காரன் கள்ளரற்புலியைவேறு காணஎண்ணியதையு மெண்ணி, அரசர்மாறுபட்டெழுந்த வளவிலேதண்ணியசிறிய வெய்யவாகிய சொற்களாலும் தழல்போலுஞ் சொல்லாலுஞ் சாற்றுகின்றனென்க.

பண்ணிப்படயிலுதலாவது ஒப்பினை யினமைந்திருத்தல். சாமபேததானத்தைத் தண்ணியசிறியவெய்ய சொல்எனவும், தண்டத்தைத் தழற்சொல்

எனவுங்கூறினார். சாமம்இனியசொல்லாதலால் தண்ணியசொல்லெனவும், பேதம்பொய்யு மெய்யுங்கூறி மனத்தைப்பேதித்தால் சிறியசொல்லெனவும், தண்டம் அவராகாமலுழித்து வீடுதலால் தழற்சொலால் எனவுங்கூறினார். தண்ணிய, சிறிய, வெய்யபண்படியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயசொச்சுக் கள். தண்மை, சிறுமை, வெம்மை பண்புப்பகுதிகள். சொல்நான்களிடத்திலும் நின்றலால் இறுதிலேத்தீவகவணி. (உருடு)

இசையினிலிவட்டுத்தோற்றமுயானையால்வேறுமென்னின்

இசைவதொன்றன்றுகண்டிரிதனையானிரந்துசொன்னேன்
வசையுடைத்தரசர்க்கெல்லாம்வழிமுறைவந்தவாறே

திசைமுகம்படர்கவல்லேதித்தொட்டாற்கடுவதன்றே.

இ - ள். இவட்குஇசையினில் தோற்றம்—இவனுக்கு இசையிற்றோற்ற நாம். யானையால் வேறும் என்னில்—இசைக்கு இளைக்கும்யானையால்வெல்வோமென்றுகருநில், இசைவது ஒன்றுஅன்று—பொருந்துவதொன்றல்ல வசைஉடைத்து கண்டிர்—அதாவதுவசையையுடையது கண்டிர், தொட்டால் கடுவதுஅன்றேதி — திண்டிஹற்கடுவதல்ல வாதியென்பது (இப்பிறர்மனை நயக்கின்றதிவினையாகிய திரினைப்பினுஞ் சடுவதொன்றுகண்டிர்) அரசர்க்குளல்லாம்யானிரந்துஇதனைவழிசொன்னேன்—அரசராகியஉங்களுக்கெல்லாம் மாறாகியயானிரந்துஇக்காரியத்தைச்சொன்னேன், முறைவல்லேவந்தஆறு எதிசைமுகம்படர்க — முறையாகவந்தவழியேஉங்கள்திசைமுகத்திற் செல்லக்கடவீர்.

(ந - னா.) இவட்கிசையாற் றோற்ற நாம், இசைக்குவணங்கும் யானையால்வெல்லுது மென்றுகருநில் பொருந்துவதொன்றன்று; அதாவதுவசையுடைத்துக்கண்டிர்; அதுவேயுமன்றித்திண்டிஹற் கடுவதன்றே தி யென்பது இப்பிறர்மனை நயக்கின்றதிவினையாகிய திரினைப்பினுஞ் சடுவதொன்று கண்டிர்; ஆதலால் இங்ஙனம்பழியும் பாவமுமாய்நீரோ யறிதற்குரிய இக்காரியத்தினை நாமக்குமாறாகிய யானிரந்து கொண்டு துங்கட்கெல்லாங் கூறினேன்; இனிஅடைவேவந்த வழியே திக்குடங்களிலே கடுகப்போவீராக வென்றா னென்க.

விலங்கின தறியும் நாமக்கில்லை யென்பான் இசைவதொன்றன்று எனவும், யானைநாதத்திற்குத் தோற்றலால் அதற்குவணங்குதலியல் பென்பான்யானையால் வேறுமென்னில் எனவுங்கூறினார். வேறும்தண்மைப்பண்மை எதிர்காலவினைமுற்று வெல்பகுதி, தும்விகுதி, லகரக்கேடும் தகரத்திரிபும்சந்தி. அன்றேளன்ற எதிர்மறையில் வந்தவுகாரம்ஆக்கப்பொருளில்வந்தது. (உருக)

தோளினான்மிடைந்துபுல்லுந்தொண்டைவாயிர்தம்வேட்டோர்

வாளினான்மலைந்துகொள்ளின்வாழ்க நுங்கலையுமாதோ

கோளுலாஞ்சிங்கமன்னாக்கொடியினையெய்தப்பெற்றீர்

தாளினொய்யீராசித்தரணிதாயிடுமினென்றான்.

இ - ள். வேட்டோர் தோளினான் மிடைந்துபுல்லும் தொண்டைவாய் அமிர்தம்—விரும்பினோர்தோளால் நெருங்கித்தழுவும் கோவைக்கனிபோன்

றவாயினமிர்த்ததை, வாளின்ஆல்மலைந்துகொள்ளின்— வாளாற்போர்செய் துவலிந்துகொண்டால், தும்கலையும்வாழ்க — நீர்கற்றநூல்கெடுக, கோள்உ லாம்சிங்கம்அன்னுன் கொடியினை எய்த— கொலைத்தொழில்மிக்க சிங்கத்தை யொத்த சீவகன்ஒருமகளைப்புணர, தரணிபெற்றீர்— (நல்வீனயால்) நிலவு லகினைப்பெற்றுநின்றீர், நாளினுல்நொய்யீராகிதாவிடுமின்னன்றான்—இனிமு டியாத முயற்சியினால் குறைந்தவராகி வருத்தத்தால் அவ்வுலகைக் கை வ்விவர்.

(ந - னா.) இன்பத்தையெட்டோர் தோளாற்புல்லிப் பெறுகின்ற அமிர் தத்தை நீர்வாளாற்பொருது வலிதிருகொள்ளின் துங்கலை தூறும்புகுவதாக; அதுவுமன்றிச் சிங்கமன்னுன் ஒருமகளைப்புணர துமதுநல்வீனயால் தரணி யைப்புணரப்பெறு நின்றீர், இனிமுடியாத முயற்சியான் நொய்யீராகி அத னுற்பிறக்கின்ற வருத்தத்தைக் கைவிடுவீராக வென்றானென்க.

வருத்தத்தை என்பதைவருத்தத்தா லெனப்பொருள்கொண்டு உருபும யக்கமாகக்கொள்க. தாவருதம். வாழுக இவ்வியங்கோள் வைதற்பொரு ளில்வந்தது. இவ்விரண்டுகவியும் சாமமென்னும் உபாயத்தின்மேல்கின்றன. அமிர்தம்வாளினால் மலைந்துகோடல் இராக்கதமணம். இது ஒருதலைக்காம மாயினும் சிறப்பன்று.ஆதலால் நீர்கற்ற கல்விபயன்படுதலில்லை யென்பான் வாழ்க துங்கலையும் என்றான் (உருஎ)

நாறுமும்மதத்தினாலேநாகத்தையிரிக்குநாக

மாறியசினத்ததன்றியதிங்கத்தின்கவளங்கொண்டால்

வேறுநீர்நீனந்துகாணீர்யாவர்க்கும்வடுக்கலாகா

துறித்தேனெழுநூல்கோதைநம்பிக்குமன்னளென்றான்.

இ - ள். நாறுமும்மதத்தினால்— கமழுமுன்றறுதங்களால், நாகத்தை இரிக்குநாகம் — மறையாணைகளைக்கெடுக்குமொருயாணை, மாறியசினத்த துஅன்றி — நீங்காதகோபத்தையுடையதாய், அதிங்கத்தின் கவளங்கொண் லால்—அதிமதுரத்தின் நளிர்க்க வளத்தினைக்கைக் கொண்டால், யாவர்க்கு ம்வடுக்கலாகா—அக்குளகினையெவாக்கும் வ்வித்தல்கூடாது, ஊறிதேன்ஒ முகம்கோதை நம்பிக்கும்அன்னன்—மலர்களாறீசுரந்து தேனெழுநூல்கூந்த லையுடைய தத்தைசீவகனுக்கும் அத்தன்மையன், வேறுநீர்நீனந்துகாணீர்எ ன்றான்—இதனைத்தனித்து நீங்களாராய்ந்து பாருங்களென்று பதுமுகன்கூ றினான்.

(ந - னா.) தன்மத்தாலே யொழிந்த நாகங்களைக் கெடுப்பதொருநாக ம்மிக்க சினத்தையுடைத்தாய் அதிமதுரத்தின் குளகைக்கையிலேகொண்டா ல்அக்குளகையாவர்க்கும் வ்வித்தலரிது; கோதைநம்பிக்கும் அக்குளகின்ற ன்மையன்; இதனைத்தனித்து ஆராய்ந்து காணீரென்றானென்க.

அதிங்கம் அதிமதுரம். காணீர்முன்னிலைப்பன்மை யெதிர்கால வேவ ல்வீனமுற்று. (உருஅ)

இளவளநாகுபுல்லியினத்திடையேறுகின்றல்

உளவளங்கருகியுக்கலுழப்பெருதுடையதாமே

தளவளமுக்கொள்பல்லாட்சீவகன் தழுவிநின்றால்
கொளவுனைந்தெழுவுதல்லாற்கூடுதனுங்கட்காமோ.

இ - ள். வள இளநாகுபுல்லி — அழகையுடைய இளநாகைத்தழுவி, இனத்து இடை ஏறு நின்றால்—தன்னினத்தில் காளைநின்றால், உள்ள வளம் கருதி—அதற்குள்ள அழகைத் தானுகரக்கருதி, ஊக்கல்—முயலுதலை, உழப்பு எருது உடையது ஆம் ஏ — உழுமெருதுடையதாகுமோ, தளவுவளமுக்கொள் பல்லாள் — முல்லையினது அழகிய அரும்பினையொத்த பற்களையுடைய தத்தையை, சீவகன் தழுவிநின்றால்—சீவகன் தழுவி நிற்கில், கொள்ள உளைந்துஎழுவது அல்லாமல்—கொள்ளவருந்திப்போவதல்லது, கூடுதல் நுங்கட்கு ஆம் ஒ—கூடுதல்உங்களுக்குக் கூடுமோவென்றான்.

(ந - ளா.) அழகையுடைய இளநாகைப்புல்லித் தன்னினத்திலே யேறு நின்றால் அதற்குள்ள அழகைத் தானுகரக்கருதி முயலுதலை, உழுமெருதுடையதாகுமோ, அதுபோலத் தத்தையைச் சீவகன் தழுவிநின்றால் கோடற்கு வருந்திப் போவதல்லது நுங்கட்குக் கூடுதல் கூடுமோ வென்றானென்க.

ஏறுபோல எருது நுகராமையால் அரசரை யதனோடுவமித்துக் கூறினான். இதுபான்மயக்க வுவமை, ஒருமைப்பாலோடு பன்மைப்பால் வருதலின். (உருக)

எழுந்துவிண்படருஞ்சிங்கம்பெட்டைமேலிவர்த்த நின்றால்
மழுங்கமேற்சென்றுபாய்தன்மறப்புலிதனக்குமாமோ
கொழுங்கயற்கண்ணினாச்சீவகக்குமரன்சூழ்ந்தால்
அழுங்கச்சென்றிணைதல்பேய்காளநங்கற்குமாவதுண்டோ.

இ - ள். பேய்காள்—பேய்களே, எழுந்துவிண்படரும் சிங்கம்—தாவி யாகாயத்திற் செல்லுங் சிங்கம், பெட்டைமேல் இவர்த்த நின்றால்—பெண் சிங்கத்தின்மேல் விரும்பினின்றால், மறம்புலி தனக்கும் மழுங்கமேல்சென்று பாய்தல்ஆம் ஒ — கொலைத்தொழிலையுடைய புலிக்கும் அதுகெடும்படிமே லெழுந்துபாய்தல் கூடுமோ, கொழுங்கயல் கண்ணினாை — கொழுவிய கயல்போன்ற கண்களையுடைய தத்தையை, சீவகன் குமரன் சூழ்ந்தால் — சீவகனாகிய குமரன் தழுவிநின்றால், அழுங்க்சென்று அணைதல் — அதுகெடும்படி சென்றுகூடுதல், அநங்கற்கும் ஆவதுஉண்டுஒ — மன்மதனுக்குங் கூடுமோ.

(ந - ளா.) பேய்காள் சிங்கம் பெட்டைமேலே மேவிநின்றால் மேற்சென்று அதுகெடும்படிபாய்தல் புலிக்குங் கூடாதாகலின்நீர்கருதுகின்றதும் அத்தன்மைத்து; இனி அதுவுமன்றித் தத்தையைச் சீவகன் தழுவிநின்றால் காமனுக்கும் அவ்விடத்தாவதொருகாரியமில்லை யென்றானென்க.

“ஒட்டகக்குதினா கழுதைமனையிவை—பெட்டையென்னும் பெயர்க் கொடைக்குரிய” என்னும் தொல்காப்பியமரபியற்குத் திரத்திரத்தில் “கொடை” என்றமையால் சிங்கத்திற்குங் கொள்க. சீவகக்குமரன் “சிலவிகார மாமுயர்திணை” என்ற விதியால் நகரவீறு கெட்டு விதியீறாய் நின்றவீடத்து

வருமொழிமுதல் வல்லெழுத்து “இயல்பினுவியினுநின்ற வயிர்முன்” என்ற கு—ஆல் வருமொழிமுதல் வல்லெழுத்துமிக்கது. (உச0)

மத்திரிப்புடையநாகம்வாய்வழிகடாத்ததாகி
உத்தமப்பிடிக்கணின்ரூலுடற்றுதல்களபக்காமோ
பத்தினிப்பாவைநம்பிச்சேவகன்பாலளானான்
அத்திறங்கருதியுக்கலரசிர்காணுங்கட்காமோ.

இ - ள். அரசிர்காள்—அரசர்களே,மத்திரிப்புடையநாகம்—கோபத்தையுடைய யானை, வாய்வழி கடாத்தது ஆகி—கரடத்தினின்றும் வழியுமத்தையுடையதாகி, உத்தமம் பிடிக்கண் நின்றால்—நன்மைவாய்ந்த பெண்யானையினிடத்து நின்றால், உடற்றுதல் களபத்துக்கு ஆம் ஒ—கெடுத்தல்யானைக்கன்றினுக்குக்கூடுமோ, பத்தினிபாவை—கற்பினையுடைய தத்தை, நம்பிசேவகன் பாலள்ஆனான்—(அதுபோல)நம்பியாகியசேவகனிடத்திலானாளாயில், அதிறம் கருதினுக்கல்—அவனைப் பெறும் அத்திறத்தினை நீர் கருதிமுயலுதல், துங்கட்கு ஆம் ஒ—உங்களுக்குக் கூடுமோ.

(ந - ளா) அரசிர்காள், செற்றத்தையுடைய நாகம் மதத்தாய்ப்பிடிக்கணின்ரூல் அதனைக்கெடுத்தல் யானைக் கன்றிற்குக் கூடுமோ, அதுபோலப்பாவை சேவகன் பாலளானான் அவனைப்பெறுந்திறத்தை நீர்கருதி முயறல் துமக்குக்கூடுமோவென்றானென்க.

நீரசராதலின் இவனைப்பெறுதற்கு உரியராயினும் ஆண்மைமுதலியவற்றில் நீர்குறைபாடுடைமையால்துங்கட்கு ஆமோன்றான். களபக்கு அத்துச்சாரியை தொகுத்தல். வாய், மதமொழுகும்இடமாதலால் கரடம் என்றும்.

தாமத்தாற்கெழீஇயகோதைதோட்டுணைபிரித்தல்விண்மேற்
ராமத்தாற்கெழீஇயமாப்பனிந்திரன் தனக்குமாகா
தேமுற்றீரின்னுங்கேண்மினிர தியைப்புணாதுமென்று
காமத்தாற்கழுமினார்க்குக்காமனிற்பிரிக்கலாமே.

இ - ள். ஏழுற்றீர் — மயக்கங்கொண்ட அரசர்களே, தாமத்து ஆல் கெழுவியகோதை — அகிற்புகையால் கெருங்கிய கூந்தலையுடைய தத்தையினது, தோள்துணை பிரித்தல்—தோளின் துணைவளுகிய சேவகனைப்பிரித்தல், விண்மேல்—விண்ணுலகில், தாமத்தால் கெழுவிய மாப்பன் இந்திரன் தனக்கும் ஆகாது—கற்பகமாலையால் கிறைந்தமார்பினையுடையஇந்திரனுலுமுடியாது, இன்னும் கேண்மின்—இன்னமும் கூறுவதைக்கேளுங்கள், இரகியை புணர்துமென்று—இரதையைச்சேர்வோமென்று, காமத்தால் கழுமினார்க்கு—காமத்திற் பொருந்தினவர்க்கு, காமனில்பிரிக்கலாம் ஒ—மன்மதனினின்று பிரிக்கக்கூடுமோகூடாது.

(ந - ளா.) மயக்க முற்றீர், கோதையதுதோட்டுணையாகிய சேவகனைப்பிரித்தல் இந்திரனுக்குக் கூடாது; இங்ஙனம்இவனைப்பிரித்தலேயன்றி இன்னமுங்கேண்மின், இரதையைக்கூடுவேமென்று வேட்கையாற் பொருந்தினார்க்கு அவனைக் காமனிடத்து நின்றுப் பிரித்தல் கூடுமோ வென்றானென்க.

தெய்வத்தால் பிரித்த லரிதென்று முன்பு கூறப்பின் இவடன்னைப்பிரித்தலு மரிதென்றான். நாமுமென்ற செய்யுள் முதலேந்தும் பேதம். கெழுவி யகெழீ இய எனச் சொல்லிசை நிறைத்தலில் வந்த உயிரளபெடை. கழுழி னார் உயர்நிலைப் பலர்பார்ப்படர்க்கை யிறந்தகாலவினமுற்று கழுமுபகுதி, உகரக்கேடுசந்தி, இன் இறந்தகாலவிடை நிலை, ஆர் விசுதி. (௨௬௨)

எம்மைநீர்வெல்லப்பெற்றீர்—நீர் வென்றபிணிநுந்தவேந்தல்
தும்மையும்வேறுசெய்து தும்முளேபொருதுவீந்தால்
வெம்மைசெய்துலகமெல்லாமாண்டிடவினைக்குநீதி
அம்மமற்றதனையோரீரவன்கருத்தன்னதென்றான்.

இ - ள். நீர் எம்மை வெல்லப்பெற்றீர்—நீர் எங்களை வெல்லப்பெற்றீராயின், வென்றபின் — வென்றபின்பு, இருந்த ஏந்தல்— இருந்த கட்டியங்காரன், தும்மையும் வேறுசெய்து — உங்களுயுமொருவர்க்கொருவர் பகைப்பித்தி, தும் உள்ளே பொருதுவீந்தால்— உங்களுக்குள்ளே போர்செய்து இறந்தால், வெம்மை செய்து—விரும்பி, உலகம் எல்லாம் ஆண்டிட நீதிவினைக்கும்—உங்கள் உலகையெல்லாம் தானொருபடி யொருமுறைமையுண்டாக் காழிப்பான், அதனை ஓரீர் — அதனை யென்னையொழிய ஆராய்ந்துபாருங்கள், அவன் கருத்து அன்னது என்றான்— அக்கட்டியங்காரன் கருத்து முன்பும் அத்தன்தன்மையது என்று கூறினான்.

(ந - னா.) நீர் எம்மை ஒருவாற்றான்வெல்லப்பெற்றீராகப்பாரும்; அங்ஙனம் வென்றபின்பு கட்டியங்காரன் தும்மையும் பகைப்பித்து தும்மிலே நீர் பொருதுபட்டால் தும்முலகெல்லாம் தானொருதற்கோர் முறைமையுண்டாக்கா நிற்கும்; அதனை யென்னையொழிய வேறையாராய்ந்து பாரீர், அவன் கருத்து முன்பு அத்தன் மைத்து, காணுங்களென்றானென்க.

வீந்தால் எதிர்காலவினையெச்சம் வீ பகுதி. (௨௬௩)

சொற்றிறலன்றிமன்னீர்தொக்குநீர்காண்மினெங்கள்
விற்றிறலென்றுவில்வாய்வெங்களைதொடுத்துவாங்கிக்
கற்றிரள்கழிந்துமண் ணுட்கரந்ததுகுளிப்பவெய்திட்
டிற்றெமர்கல்வியென்னுனிடியுருமேற்றோடொப்பான்.

இ - ள், உரும்ஏற்றோடு ஒப்பான்—இடியேற்றோடொத்த பதுமுகன், மன்னீர்—அரசர்களே, எங்கள் சொல் திறல் அன்றி — எங்கள் சொல்வன்மையல்லாமல், வில்திறல்—விலவன்மையையும், தொக்கு நீர்காண்மின் என்று—நெருங்கி நீங்கள் காணுங்களென்று, வில்வாய்வெங்களைதொடுத்துவாங்கி—வல்லிடத்துக் கொடிய அம்பினை யேறிட்டு வளைத்தலால், கரந்த அது கல்திரள் கழிந்து — தன்னுள்ளே மறைந்த அவ்வம்பு கற்றிரளைக் கழிந்து, மண் உள் குளிப்ப எய்திட்டு—மண்ணுள்மூழ்கியது, எமர்கல்வி என்றான்— எம்முடையவர்கள் கற்றகல்வி யிதுவென்றுகூறினான்.

(ந - னா.) உருமேற்றோடொப்பான் மன்னீர், எங்கள் சொல்வன்மையன்றி விலவன்மையுந் திரண்டு நீர்காண்பீராகவென்று கூறி வில்வாயிலே கணையைத்தொடுத்து நிரம்பவாங்குதலாலே தன்னுள்ளே கரந்த அவ்வம்பு

கற்றிரளைக் கழிந்து மண்ணுட் குளிப்பவெய்து எமர்கள் கல்வியெல்லாம் இத்தன்மைத்தென்றனென்க.

காந்த பெயொச்சத்தினி றுதிநொகுத்தல். மன்னீர் விளிவேற்றுமை.

ஆழியங்கழனி தன்னுளம்பொடுகணையம்வித்திச்

சூழ்சூடர்பிணங்கண்மல்கவினைத்தபிற்றொழுதிப்பல்பேய்ச்

கூழ்படுகுருதிநெய்யினி றைச்சிச்சோறுட்டி வென்றி

வீழ்தரவேட்டுநின்றொருய்துபவெகுளஸ்வேண்டா.

இ - ன். ஆழி அம் கழனிதன் உள் — சக்கரபூகமாக வகுத்த அழகிய சேனையாகிய வயலுள், அம்பு ஒடுகணையம் வித்தி—அம்பையுந் தண்டாயுதத் தையும் விதையாகவிதைத்து, சூடர் சூழ் பிணங்கண்மல்கவினைத்தபின்—சூடர் சூழ்ந்த பிணங்களாகிய நெல்லை நிரம்ப விளைவித்தபின்பு, பல்பேய்தொழுதித் கு—பலபேயாகிய கூட்டத்திற்கு, குருதிநெய்யின்—உதிரமாகிய நெய்யோடு இறைச்சி ஊழ்படு சோறு — இறைச்சியாகிய முறையமைந்த சோற்றினை, ஊட்டி—உண்பித்து, வென்றிவீழ்தர வேட்டு நின்றா — விசயமகள் விரும்பும்படி களவேள்வியெய்து நின்றவர்கள், எய்துப — இவையையடைவார்கள், வெகுளஸ் வேண்டா — ஒருபயனில்லாமல் கோபிக்கவேண்டா என்று கூறினான்.

(ந - னா.) சக்கரபூகமாக வகுத்தபடையாகிய விளைநிலத்தே அம்பையுந் தண்டாயுதத்தையும் விதையாக விதைத்துப் பிணமாகிய நெல்லைவினை வித்தபின்பு, குருதியாகிய நெய்யுடனே யிறைச்சியாகிய ஊழ்படுசோற்றைப் பலபேய்க்கூட்டி விசயமகள் விரும்பும்படி களம் வேட்டு நின்றவர்கள் இவளைப்பெறுகின்றார்கள்; ஒருபயனின்றி வெகுளஸ்வேண்டா வென்றனென்க.

இவை இரண்டுந்தண்டம். இது வாசைத்திணையுட் களவேள்வித்துறை. வேட்டு இறந்தகாலவினையெச்சம் வேள் பகுதி, டகரமெய் இறந்தகாலவிடைநிலை, எகரததிரிபு சந்தி, உ எச்சவிகுதி. (உசுடு)

போர்ப்பறைமுழங்கியெங்கும்பொருவளிபுடைக்கப்பட்ட

கார்க்கடல்போன்றுசேனைகலக்கமோடுரறியார்ப்பத்

தார்ப்பொலிமார்பனோந்துதன்கையில்வீணைநீக்கி

வார்ப்பொலிமுலையினுட்குவாய்திறந்தினைச்சொன்னான்.

இ - ன். பொருவளிபுடைக்கப்பட்ட—மோதுங்காற்றாழைக்கப்பட்ட, கார்க்கடல்போன்று—கரியகடலொலியையொத்து, எங்கும்போர்ப்பறைமுழங்கி—எவ்விடத்தும் போர்த்தொழிலுக்குரியபறைமுழங்க, சேனைகலக்கம்ஒடுஉரறிஆர்ப்பு—சேனைமுன்னின்ற நிலைகுலைதலோடு கோஷிக்க, தார்பொலி மார்பன் ஓர்ந்து—மாலையால் விளங்கு மார்பினையுடையகைகளுணர்ந்து, தன்கையில் வீணை நீக்கி—தனதுகையிலுள்ள வீணையை நீக்கி, வார்பொலி முலையினுட்கு—கச்சால்விளங்கு முலையையுடைய தத்தைக்கு, இதனை வாய்திறந்துசொன்னான்—இதனை வாய்திறந்து கூறினான்.

(ந - னா.) காற்றழைத்தகடல்போலெங்கும் பறை முழங்கிச் சேனையார்

ப்ப, அதனை மார்பனோர்ந்து நீக்கித் தத்தைக்கு இதனை வாய்விட்டுக்கூறின
னென்க.

முழங்கி செய்வெனெச்சத்திரிபு. உரறல் முழங்கல். பறை அடிக்கப்ப
டுவது என்னும் பொருள்மேல் நிறைவால் செய்யப்படுபொருளுணர்த்தும் இகர
விகுதியொடுபுணர்ந்து குன்றிய தொழிற்பெயர். (உசுசு)

நாற்சீரால்வந்தநாலடிநீதரவுகோச்சகம்.

தேய்ந்துதுண்ணிடைநைந்துகச்செப்பினைக்

காய்ந்தவெம்முலையாய்நினகண்கள்போல்

ஆய்ந்தவம்பினுக்காரிரையாய்

வேந்தர்வேண்டிநின்றார்விமமனீயென்றான்.

இ - ள். துணஇடைதேய்ந்த நைந்து உக—துண்ணிய இடை குறை
தகெடும்படி, செப்பினை காய்ந்த வெம்முலையாய்—செப்பினைவென்ற விருப்ப
ந்தரு முலையாய், நினகண்கள்போல் — உன்னுடைய கண்கள்போல, ஆய்ந்த
அம்பினுக்கு—(தப்பாதென்று) ஆய்ந்த அம்புக்கு, ஆர் இனாஆகிய—நிறைந்த
இரையாவதற்கு, வேந்தர்வேண்டிநின்றார்—அரசர்கள்விரும்பினின்றார் நீவிம்
மல் என்றான்—நீவருந்தா தொழிகவென்று சீவகன் கூறினான்.

(ந - னா) இடை குறைந்துகெடும்படி செப்பினைக்கெடுத்த முலையாய்,
நின்னுடைய கண்கள்போல் தப்பாதென்றாய்ந்த அம்பிற்கு இரையாவதற்கு
வேந்தர் விரும்பினின்றார், நீ வருந்தாதொழிகவென்றானென்க.

விம்மல் எதிர்மறை வியங்கோள் வீணமுற்று விம்முபகுதி, உகரக்கேடு
சந்தி, அல்வியங்கோள் விசுதி. உடன்பாட்டில் “மக்கட்பதடியெனல்” என
வருதல்காண்க. (உசுசு)

அண்ணல்கூறலுமம்மனையோவெனாத்

துண்ணெனெஞ்சினளாய்த்துடித்தாயிழை

கண்ணினீர்முலைபாயக்கலங்கினுள்

வண்ணமாக்கவின்சொல்லொடுமாய்ந்ததே.

இ - ள். அண்ணல் கூறலும் — சீவகன்கூற, ஆயிழை அம்மனை
என்ன—தத்தையம்மவோவென்று, துண்ணென் றெஞ்சினளாய் — துணுக்
கென்ற மனமுடையவளாய், துடித்து—தேகநடுகி, கண்ணினீர்முலைபாய-
கண்களினின்று நீர் தனத்தின்மேல் பாய்ந்திழிய, கலங்கினுள்—கலங்கின்
றனன், வண்ணம்மாகவின்சொல் ஒடுமாய்ந்தது—(அப்பொழுது) அவளது
நிறத்தின் பெரிய அழகும் அவன்சொல்லுடனே கெட்டழிந்தது.

(ந - னா.) தலைவன் அதனைக் கூறினானாக, ஆயிழை அம்மையோவென்
னாத் துணுக்கென்ற றெஞ்சினளாய் மெய்நடுங்கி அழுது கலங்கினுள்; அப்
பொழுது அவளதுகவின், அவன் கூறிய கூற்றுடனே பொன்றக்கெட்ட
தென்க.

பாய என்னுஞ் சினைவீனை கலங்கினுள் என்னு முதல்வீனையோடு முடி
ந்தது. ஒடு உருபுகலப்புறுபொருளில்வந்த வுடனிகழ்ச்சிப் பொருட்டி. ()

மேவிரம்பிக்குவெம்பகையாக்கிய
பாவியேனுயிர் பாழுடல்பற்றுவிட்
டாவியோநடவாயென்றழுதுதன்
காவிவாட்கண்கலங்கவதுக்கினுள்.

இ - ள். நம்பிக்குமேவி — சீவகனுக்கு உறவாயிருந்து, வெம்பகை ஆக்
கிய—கொடிய பகையை விளைவித்த, பாவியேன் உயிர்—பாவியேனது உயி
ரோ, பாழ் உடல் பற்று விட்டு—நீ பாழாகிய வுடலைக்கைவிட்டு, நடவாய்
ஆவிஒன்று அழுது—போகின்றிலேநீயுமோருயிரோவென்றழுது, தன் காவி
வாள் கண்கலங்க—தனது நீலோற்பலத்தையும் வாளையுமொத்த கண்கள்கல
ங்க, அதுக்கினுள்—அடித்துக்கொண்டாள்.

(ந - னா.) உறவாயிருந்து நம்பிக்குக் கடிய பகையை விளைவித்த பாவி
யேனது உயிரோ, நீபாழுடலைக்கைவிட்டுப் போகின்றிலே, இங்ஙனம் போகா
தீயும் ஓராவியோ வென்றழுது தன் கண்கலங்க அடித்துக் கொண்டா
ளென்க.

பாவியேனது பாழுடல்எனவும்பாடம். மேவுதல்வீரும்புதலால் உறவா
யிருந்து எனப்பொருள் கொண்டார். (உசகக)

பாழிநம்படைமேலதிப்பாரொலாம்
நூழிலாட்டி துடக்கிக்குடித்திடும்
வாழிநங்கைகண்டாயென்றுவாட்கணீர்
தோழிதுத்துகற்றோகையினீக்கினுள்.

இ - ள். நங்கை—நங்கையே, பாழிநம்படைமேலது—வலிமையையு
டைய நமதுபடைமேலேநின்றது, இபார் எல்லாம்—இவர்களேயன்றி இந்நி
லவுலகிலுள்ளோரெல்லாநாயும், நூழிலாட்டி—கொன்றுகுவித்து, துடக்கி
குடித்திடும்—ஒன்றாகக்கரைத்துக்குடித்துவிடும், கண்டாய்என்று—காணுயெ
ன்று, வாட்கணீர்—அத்தத்தையினது வாள்போன்ற கண்களினின்று பாயு
நீரை, தோழி—தோழியானவள், தூதுகில் தோகையில்நீக்கினுள்—புனிதமா
கியதன்முன்றானையால் துடைத்தாள்.

(ந - னா.) தோழி, நங்காய் வலியையுடைய நம்படைமேலேநின்றது;
இஃதுஇவர்களேயன்றி இப்பாரிலுள்ளோரை யெல்லாம் கொன்றுகுவித்து
ஒன்றாகக்கரைத்துக் குடித்துவிடுவகொணென்று கூறிக் கண்ணீராமுன்றானை
யினாலே துடைத்தாளென்க.

கண்டாய் தெளிவுபற்றி எதிர்காலத்தை இறந்தகால மாகக்கூறியது கா
லவழுவமைதி. நூழிலாட்டி தன்மார்பிறைத்த அம்பினைப்பறித்துப் பகை
வரைக்கொன்றுகுவித்தல். இது தும்பைத்திணையுள் நூழிலாட்டென்னுந்
திறை. பார்பரத்தல் என்னுமுதனிலைத்தொழிற்பெயர் உலகின்மேல்நிற்பலால்
தொழிலாகுபெயர். பரபகுதி, முதனீளுல்விசாரம், ஈற்றகரம்கெடுதல்சந்தி

எங்கள்பெண்மையுமீர்மலர்த்தார்மன்னர்
தங்களான்மையுஞ்சூலவதுகாண்டுமென்

றிங்குவார்முரலுங்கலையேந்தல்குல்

நங்கைவாட்படைநங்கையைச்சூழ்ந்ததே.

இ - ன். வார்முரலும்—மிகவுமொலிக்கும், கலையென்று அல்குல்நங்கைவாட்படை—மேகலையையேந்திய அல்குலையுடைய தத்தைய துவாளேந்தியசேனை, எங்கள்பெண்மையும்—எங்கள் துபெண் தன்மையிலும், ஈர்மலாதார் மன்னர்தங்கள் ஆண்மையும் — குளிர்ந்த மலராற்றொடுத்த மாலையையணிந்த அரசரான்மையிலும், இங்குசால்வது காண்டும் என்று — இவ்விடத்தமைவதொன்றைக்காண்போமென்று, நங்கையைச்சூழ்ந்தது — அத்தத்தையைச்சூழ்ந்தது.

(ந - னா.) நங்கைவாட்படை எங்கள்பெண்டன்மையிலும் மன்னரான்டன்மையிலும் அமைவதொன்று காணக்கடவேமென்றுகூறி நங்கையைச்சூழ்ந்ததென்க.

காண்டும் இறந்தகாலத்திலவந்தது தெளிவுபற்றிவந்த காலவழுவமைதி. காண்பகுதி, நிம்விகுதி. (உஎக)

அறுசீரான்வந்தநாலடித்தரவுகோச்சகம்.

கூன்களுங்குறளமுஞ்சிக்குடர்வெந்தகொழும்பொற்பேழை

தான்கொள்பாயவோடிச்சாந்துக்கோய்புகியசெல்வ

தேன்கொள்பூமாலேசூடித்தாமமாய்த்திரண்டுநிற்ப

வான்பளிங்குருவத்தூணைமறைபவுமாயவன்றே.

இ - ன். கூன்களும் குறளும் அஞ்சிக்குடர்வெந்து — கூன்களுங்குறள்களும் பயந்து குடல்வெந்து, கொழும்பொன் பேழைதான்கொள்பாய—கொழுவிய பொன்னலமைந்த பெட்டி தங்களை யுள்ளடக்கிக்கொள்ளுதற்கும், சாந்துகோய் புகிய—சாந்திருத்திய பரணியில்புகுதற்கும், ஓடிச்செல்வ—ஓடிச்செல்வனவும், தேன்கொள் பூமாலேசூடி—தேனமைந்த மலர்மாலையைச்சூடி, தாமம் ஆய் திரண்டுநிற்ப—மாலேபோலாகித் திரண்டுநிற்பனவும், வான்பளிங்கு உருவம் தூணை—பெரிய பளிங்காலமைந்த உருவத்தையுடைய தூணிலே, மறைப உம் ஆய—மறைவனவுமாயின.

(ந - னா.) படையெழுச்சி கண்டு கூன்களும் குறளும் அஞ்சி வெந்து பொற்பெட்டிதான் தங்களை யுள்ளடக்கிக்கொள்வதாகக் கருதி அதனுள்ளே பாய்கைக்கும் சாந்திருந்த பரணிகளிலே புகுதற்கும் ஓடிச்செல்வனவும், சூடித்திரண்டுநிற்பனவும், உருவத்தையுடைய பளிக்குத்தூணிலே மறைவனவுமாயினவென்க.

பாய, புகிய என்னும் நிகழ்காலலையையெச்சங்களினின்று பிரிந்ததொழிற் பெயர்கள் நான்னுருபு ஏற்றுநின்றன. (உஎஉ)

இங்கிதநிலைமைகோக்கிமுறுவலித்தெரிபொன்மார்பன்

நங்கையைக்காக்கும்வண்ணகாரின்றுமொழிந்துபேழ்வாய்ச்

சிங்கந்தான்கடியதாங்கோர்செழுஞ்சிங்கமுழக்கிற்சீறிப்

பொங்கிமேற்செல்வதேபோற்பொலங்கமுனரலச்சென்றான்.

இ - ன். எரிபொன்மார்பன்-விளங்கும்பொன்னிறமிக்மார்பையுடைய சேவகன், இங்கிதநிலைமைநோக்கி—குறிப்பினிலைமையைநோக்கி, முறுவலித்து- நகைத்து, நங்கையை காக்கும்வண்ணம் நகாரின்றுமொழிந்து —தத்தையைப் பதுமுகன் காக்கும்படி அதனைபத்தத்தைக்குப் புன்முறுவல்செய்துசொல்லி, பேழ்வாய்சிங்கம்தான் கடியது — பிளந்தவாயையுடைய கடியசிங்கமொன்று, ஆங்குஞர்—அவ்விடத்தில் ஒரு, செழும்சிங்கம் முழக்கில்சேறி—வலியசிங்கங்களின் முழக்காலேசேறி, பொங்கிமேல் செல்வதுபோல்—கோபித்துஅவற்றின்மேற்செல்வதுபோலே, பொலம் கழல்நரலசென்றான்— பொன்னாற்செய்த வீரகண்ணை யொலிக்கப்பது முகனிடத்திற்சென்றான்.

(ந - னா.) பொன்மார்பன் நிலைமைநோக்கி முறுவலித்து நங்கையைப்பதுமுகன்காப்பானாகத் தான்கருதி, அவ்நையவளுக்கு நகாரின்றுகூறிக்கடியதோர்சிங்கந்தான் அவ்விடத்திற் றங்கங்களின் முழக்காலே சேறிக்கோபித்து அவற்றின்மேற் செல்வதுபோலே கழல்நரலப்பது முகனிற்கின்ற இடத்தே சென்றானென்க.

இங்கிதன் நிலைமையெனவும் பாடம். இங்கிதநிலைமையாவது சேனையெழுந்ததும், அதனைக்கண்டு அவையஞ்சினதும். நரல்காரியத்தின்மேல்நின்றலால் எதிர்காலவினையெச்சம் நரல்பகுதி, அவ்வுகதி. (உஎக)

பதுமுகக்குமரன்மற்றிப்பாவையைக்காவலோம்பி
மதுமுகமாலேநெற்றிமதகளிறுந்திரிந்ப
நுதிமுகவாளும்வில்லும் நுண்ணிலவேலுமேந்திச்
சதுமுகமாகச்சேனைநமர்தலைப்பெய்கவென்றான்.

இ - ன். பதுமுககுமரன்மற்று— பதுமுகனாகியகுமரன்வேறாக, இபாவையைகாவல் ஒம்பி— இந்தப்பதுமைபோல் வாளைக்காத்து, மதுமுகம்மாலே நெற்றி—தேனைத்தன் திடத்துடைய மால்கள்தொங்கு மண்டபத்தின் வாயிலளவும், மதகளிறு உந்திரிந்ப— மதத்தையுடைய யானையைச்செலுத்திநிற்க, நுதிமுகம்வாளும் வில்லும் — கூர்மையை முகத்திலேயுள்ள வாளும்வில்லும், நுண்ணிலவேலும்ஏந்தி — நுண்ணிய இலைபோலத் தகட்டுவழுவாயுள்ளவேலையுமேந்தி, நமாசதுமுகம்ஆக — நம்முடைய சுற்றத்தார் நான்கு கையாக, தலைபெய்க என்றான் — வகுத்தவிடத்தேநிற்கவென்றுசேவகன்கூறினான்.

(ந - னா.) பதுமுகன்வேறாகஇப்பாவையைக்காப்புப்பண்ணிக்களிற்றை மண்டபத்தின் வாயிலளவுஞ்செலுத்தி அதிலேநிற்க; நம்முடையசுற்றத்தார் வாள்முதலியவற்றையேந்தி நஞ்சேனையை நான்குகையாக அவர்வகுத்தவிடத்தே நிறுத்துகவென்றானென்க.

பதுமுகனெழிந்ததோழர்மூவருமூன்றுகையும், நபுலவீழலொருகையுமாக நான்குகை. கைபடைவகுப்பு. காவலோம்பிஒருசொல். கைபடைவகுப்பு.

வட்டுடைமருங்குல்சேர்த்திவாளிருபுடையும்வீக்கித்
தட்டுடைப்பொலிந்ததிண்டேர் தனஞ்செயன்போலவேறிக்

கட்டளைப்புரவிசூழ்நதுகால்புடைகாப்பவேலி

அட்டெயிர்பருகுக்கூற்றங்கோளெழுந்தனையதொத்தான்.

இ - ள். வட்டிடை மருங்குல்சேர்த்தி—காலுரியை இடையிலுடுத்து, வாள்இருபுடையுமீக்கி—உடைவாளை இரண்டிபக்கத்திலும்கட்டி, தட்டுஉடைய—தட்டினையுடைய, பொலிந்ததின்தேர்—விளங்கியதிண்ணியதேரினிற், தனஞ்செயன்போலஏறி—அருச்சுநனைப்போலஏறி, கட்டளைப்புரவி சூழ்நதுகால்புடை காப்பவலி—பண்ணினையுடைய குதிரையைப்பக்கத்தே சூழ்ந்து கால்காப்பச்சிலனாயேலி, அட்டெயிர்பருகும் கூற்றும்—கொன்று உயிரைக்குடிக்குமியமன், கோள்எழுந்தது அனையது ஒத்தான்—கொல்ல வெழுந்ததன்மையையொத்துத் தோன்றினான்.

(ந - ளா.) அவரை அங்ஙனமேவித்தான் சேர்த்திவீக்கித்தேனா யேறிப் பண்ணினையுடைய புரவியைப் பக்கத்தேசூழ்ந்து கால்காப்பச்சிலனா யேலிக்கூற்றங் கொல்லுகைக் கெழுந்ததன்மையை யொத்தானென்க.

காலுரிக்குச் சல்லடம் எனஇக்காலத்தே வழங்குவா.

(உஎடு)

புள்ளிரைப்பன்னபொற்றார்ப்புரவித்தேரிரவ்போலா
உள்ளருத்தெழுந்தபொங்கியுடல்சினங்கடவநோக்கி
முள்ளெயிலிலங்கநக்குமுடிக்குழாமன்னாகேட்பக்
கள்ளவிழலங்கன்மார்பன்கார்மழைமுழக்கிற்சொன்னான்.

இ - ள். கள்அலிழ் அலங்கல்மாபன்—தேன்சிந்து மலர்மாலையணிந்த மார்பையுடையசீவகன், புள்ளிரைப்பு அன்ன பொன்தார்—பறவையினொலியையொத்த ஒலியையுடைய பொன்னாற்சமைந்த சதங்கையையுடைய, புரவி—குதிரைகளைப்பூட்டிய, தேர்இரவிபோலா—தேரில் சூரியனைப்போலவிருந்து, சினம் உருத்துஉள் எழுந்து—கோபம்வெவ்விதாய் மனத்திலெழுந்து, பொங்கி—அதிகரித்து, உடல்சடவ—உடம்பினைச்செலுத்தாநிற்க, முடிமன்னாருழாம்நோக்கி—கீரட்டையையுடைய அரசர் கூட்டத்தைப்பார்த்து, முள்ளெயிறு இலங்கநக்கு கேட்ப—கூரியபற்கள்விளங்க மிகச்சிரித்து அவர்கள்கேட்கும்படி, கார்மழை முழக்கின்சொன்னான்—கரியமேகத்தின் முழக்கத்தைப்போலக்கூறினான்.

(ந - ளா.) அம்மார்பன் தேரிலேயிரவிபோலிருந்து சினம்வெவ்விதாய் மனத்தேதோற்றியிக்கு உடம்பினைச்செலுத்தாநிற்க மன்னனானோக்கி மிகந் துக்கு அவர்கேட்ப மழைமுழக்கம் போலேகூறினானென்க.

போலா செய்யாளன்னும் உவமையிடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த வாய்பாட்டிறந்த காலவினையெச்சம். உருத்து இறந்தகாலவினையெச்சம் உருபுகி.

முருகுலாமுல்லைமலைமூப்பிலாமுலையினூர்தும்

மருகுலாம்புலவநோக்கத்தமிர்தமின்றுகுப்பகொல்லோ

சருதலாம்படியதன்றிக்கலதியம்பிவையுங்காய்ந்த

பொருதலாம்புகழைவேட்டிவ்வெஃகமும்புகைநந்தென்றான்.

இ - ள். பொருதல் ஆம்புகழைவேட்டு—போர்செய்தலா லுண்டாகும் புகழைவிரும்பி, சருதல்ஆம்படியது அன்றி—நினைக்கலாகு மளவினதல்லா

ல், இ எஃகமும் புகைந்தது—இந்தவேலும்புகைந்தது, கலதிலும்பு இவையு
ம்காய்ந்த—கேட்டைத் தருமிவ்வம்பு களுங் கோபித்தன (ஆதலால்) நும்—
அரசர்களேயுமது, முருகு உலாம் முல்லைமலை—வாசமிக்க முல்லைமலை மா
லையையணிந்த, மூப்புஇல்லாதமுலையினர்—தளராததனத்தையுடைய மனை
விமார், அருகு உலாம்புலவி நோக்கத்து—(யாழ்வாசித்தற்குவந்த) நுமிடத்
தமைந்த ஊடலின்குறிப்பால், அமிர்தம் இன்று உகுப்புகொல்லு—பின்புபு
ணர்ச்சியின்பத்தை யிப்பொழுது சிந்துவாரோ, என்றான்—என்றுசேவகன்கு
றினன்.

(ந - னா) போர்செய்தலா னுண்டாம் புகழைவிரும்பி நினைக்கலாம்படி
யதன்றாகக் கேட்டினைச்செய்தலுடைய அம்பாசிய லிவையுங்காய்ந்தன; இவ்
வெஃகமும் புகைந்தன; ஆதலான் முலையினர் நீர்யாழ்வாசிக்கப் போந்தீர்எ
ன்பதனால் நுமிடத்தேபிறந்த புலவிநோக்கத்தாற் பின்புதாம் பெறுகின்றபு
ணர்ச்சியின்பதைப் பாழேயுகுப்பர் கொல்லோவென்றானென்க.

அமிரத மென்று குபப வெனவும்பாடம். காய்ந்தபலவின்பாற் படர்க்
கை இறந்தகாலவினையுற்று காய்பகுதி, நகரமெய்ச்சந்தி, தகரமெய்இடைநி
லை, அபலவின்பால்வகுதி. (உஎஎ)

வாணிகமொன்றுந்தேற்றாய்முதலொடுங்கேடுவந்தால்
ஊணிகந்திட்டப்பட்டவூதியவொழுக்கினஞ்சத்
தேணிகந்திலேசுநோக்கியிருமுதல்கெடாமைகொள்வர்
சேணிகந்துய்யப்போகின்செறிதொடியொழியவென்றார்

இ - ன். ஊண் இகந்து ஈட்டப்பட்ட—உணவைக்கைவிட்டுத் திரட்ட
ப்பட்ட, முதலொடு ஊதியமும் கேடுவந்தால்—முதலோடே வருவாய்க்கும்
ஒருகேடுகிவந்தால், ஒழுக்குஇன் நெஞ்சத்துவண்—ஊதியமாகிய நடப்பின்
மேல் மனத்திலநடக்கின்ற வன்மையை, இகந்து—கைவிட்டு, இலேசு நோக்
கி—இரண்டையுமிழ்ப்பதில் முதல்பெறுகையே ஊதியமென்றுபார்த்து, இ
ருமுதல் கெடாமைகொள்வர் — பெரியமுதல் கெடாதபடி நின்னலத்தோர்
அதனைக்கொள்வர், வாணிகம் ஒன்றுந்தேற்றாய்—உனக்குரியவாணிகம் சிறி
தும்அறியாய், நின்செறிதொடி ஒழியசேணிகந்து—இனியுனது நெருங்கிய
வலையையுடைய தத்தையாகிய இலாபத்தைத் தூரத்தி லொழியக்கைவிட்டு,
உய்யபோ என்றார்—உன்உடம்பாகிய முதலைக்கொண்டு நீபிழைக்கப்போஎன்
று அரசர்கள்குறினார்.

(ந - னா.) ஊணைக்கைவிட்டுத் திரட்டப்பட்ட முதலோடே ஊதியத்
திற்கும் ஒருகேடுவந்தால் அவ்விரண்டினும்; ஊதியமாகிய நடப்பின்மேல்
நெஞ்சத்து நடக்கின்ற திண்மையைக் கைவிட்டு இரண்டையுமிழ்ப்பதின்
முதல்பெறுகையும் ஊதியமென்று பார்த்துப்பெரிய முதல்கெடாதபடி அதனை
க்கொள்வர் நின்னலத்தோர்; நீயும்அது செய்யாது போர்குறித் தெழுதலினி
னக்குரிய வாணிகமொன்று மறியாய்; இனிகின்செறிதொடியாகிய 'வூதியத்
தைக்கைவிட்டு நின்னுடம்பாகிய முதலைக்கொண்டு பிழைக்கப்போவென்றார்
என்க

தேற்றாய் தன்வினைக்கும் பிறவினைக்கும் பொதுவாய் முன்னிலையொருமையில்வந்த எதிர்மறைவினைமுற்று இங்குத் தன்வினையில்வந்தது. இது வேஉடன்பாட்டிற்கும் எதிர்மறைக்கும்வரும் எவலுமாம். தேறுபகுதி, நகரமெய்விரித்தல் வீகாரம் உகரக்கேடுசந்தி, ஆ எதிர்மறைவினாகுதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, முதலெழுத்துக்கெட்டு நின்ற ஆய்வினாகுதி. பிறவினையில் பகுதியிரட்டித்துநின்ற தேற்றுபகுதி. எவலிலும் அவ்வாறேகொள்க. இகந்து இறந்தகாலவினையெச்சம் இகபகுதி. முதலொடும் என்பதில்நின்ற உம்மையைப்பிரித்து ஊதியம் என்பதனோடுகூட்டுக. இது தமது மறத்தையெடுத்துக்கூறுதலால் வஞ்சித்திணையுள்ளெடுமொழிவஞ்சித்துறை. (உஎஅ)

தம்முடைப்பன்டந்தன்னைகொடுத்தவருடைமைகோடல்

எம்முடையவர்கள் வாழ்க்கையெமக்குமொத்தோக்குமன்றே

அம்முடையரசிர்க்கெல்லா மென்கையுளம்புதந்து

நம்முடைத்திருவுந்தேசநோக்குரின்கொள்வலென்றான்.

இ - ள். தம் உடையபண்டம் தன்னைகொடுத்து — (அதனைச்சீவகன்கேட்டு) தமதுபொருளைப் பிறர்க்குக்கொடுத்து, அவர் உடைமைகோடல்—அவர்களுடைமையை வாங்கிக்கொள்ளுதல், எம் உடையவர்கள் வாழ்க்கை—எங்குலத்தோர்வாழ்வு (ஆதலால்) அஃது எமக்கும் ஒக்கும்அன்று—அஃது எமக்கும் ஒகருமல்லவா; அம்உடைய அரசாசாசுஎல்லாம் — அழகிணையுடைய அரசாசாசுஎல்லாம் உங்களுக்கெல்லாம், என்கை உள் அம்புதந்து — என்கையிலுள்ள அம்பைத்தந்து, நம்முடைய திருஉம்—உங்களுடைய வீரலட்சுமியையும், தேசஉம்—புகழையும், கொள்வல் — (இப்பொழுதே) கொள்வேன், நோக்குமின் என்றான் (வல்லீராயின் அவற்றை) காத்துக்கொள்ளுங்களென்றுகூறினான்.

(ந - னா.) அதுகேட்டுத் தம்முடைய பண்டத்தைப்பிறர்க்குக்கொடுத்து அவர்களுடைமைகளை வாங்கிக்கோடல் எங்குலத்தோர் வாழ்வாதலின், அஃதெமக்குமொக்கும் அல்லவோ; இனியானுங்கட்கெல்லாம் என்கையிலம்பைத்தந்து நம்முடையவீரலட்சுமியையும் இப்பொழுதேகொள்வேன்; வல்லீராயின் அவற்றைக் காப்பீராக வென்றானென்க.

அஃது இயல்பு. ஒளிபோலப் புகழ்எங்கும் பரத்தலால் தேசஎன்றது உவமையணி. அம்புதந்து திருவுந்தேசங் கொள்வல்என்றது மாற்றுநிலையணி. இதனைவடநூலார் பரிவிர்த்தியலங்காரம் என்பார். உடையஎன்னுங் குறிப்புநினைப்பெயசொச்சத்தின் இறுதிகெடுத்தல் கடைக்குறை. இதுவும் நெடுமொழிவஞ்சித்துறை. (உஎக)

மட்டுலாந்தாரினாயின்வணப்பினோடி ளமைகல்வி

கெட்டுலாய்ச்சிலம்புசெம்பொற்கிண்கிணிகளிர்கோங்க

மொட்டுலாமூலைன்பாய்ந்தவகலத்துச்சரங்கன்முழகப்

பட்டுலாய்க்கிடக்கலுற்றாயென்சொலாய்பாவினென்றார்.

இ - ள். மட்டுஉலாம் தாரினாய்—தேன்மிக்க மாலையையணிந்த சீவகனே, சிலம்புசெம்பொன் கிண்கிணி—சிலம்பையுஞ் செவந்தபொன்னுலமைந்

தசதங்கையையு முடைய, மகளிர்கோங்க மொட்டி உலாம் முலைகள்பாய்ந்த அகலத்து—பெண்களது கோங்கரும்பு தோற்றமுலைகள் மோதியமார்பில், சரங்கள்உலாய்மூழ்க—எங்கன்கையம்பு உலாவிமூழ்குதலால், உலாய்பட்டு—கொல்ல இறந்து, கின்வனப்பின்புஇளமைகல்விகெட்டு—உனது அழகோடு இளமையுக்கல்வியும் அழிந்து, உலாய்கிடக்கலுற்றாய் பாவி— போர்க்களத்திற் கிடக்கலுற்றபாவி, என்சொல்லாய் என்றார்—நீஎது தான்சொல்லாயென்று அரசர்கூறினார்.

(ந - னா.) தாரியும், சிலம்பு முதலியவற்றையுடைய மகளிரதுகோங்கரும்பு தோற்றுப்போமுலைகள் உலாய்ப்பாய்ந்த அகலத்தே, சரங்கள்உலாய்ப்பாய்கையினால் பட்டுவனப்பு முதலியனகெட்டுக் கீழ்க்கிடக்கலுற்ற பாவிநீ யேது சொல்லாயென்றார்.

உலாய் உலாவி என்னும் இறந்தகால வினையெச்சத்திரிபு. கிடக்கலுற்றாய் ஒருசொல்லாய் நின்ற முற்றுஎச்சம். உலாய்செயவெனெச்சத்திரிபு. (உஅ௦)

எரிசுடர்ப்பரிதிமுன்னரிருளெனவுடைந்துநீங்கப்
பொருபடைமன்னாறுங்கள்புறக்கொடைகண்டிமற்றிம்
முருகுடைக்குழலினுடன் முகிழ்முலைகலப்பலன்றேல்
இருகடர்வழங்கும்வையத்தென்பெயர்கெடுகவென்றான்.

இ - ன். பொருபடைமன்னர்—போர்செய்யுஞ் சேனையையுடைய அரசர்களே, எரிசுடர்ப்பரிதிமுன்னர்— விளங்குங்கிரணத்தையுடைய சூரியன்முன்னே, இருள்என்னஉடைந்துநீங்க—இருள்கெடும் வகைபோல எனதுதோற்றங்கண்டு நிலகெட்டுப்போக, நுங்கள்புறங்கொடைகண்டு— உங்கள்முதுகுக்கண்டு, மற்றுஇமுருகு உடையகுழலினுள் தன்முகிழ் முலைகலப்பல்—பின்புஇந்தவாசனையுடைய கூந்தலையுடைய தத்தையின் அரும்புபோன்ற முலையைக் கலப்பேன், அன்றேல்—செய்திலனானால், இருகடர்வழங்கும்வையத்து—சந்திரசூரியர்கள் வழங்கும்நிலவுலகில், என்பெயா கெடுகஎன்றான்—எனதுபுகழ் கெடக்கடவதென்று சீவகன் வஞ்சினங்கூறினான்.

(ந - னா.) பரிதிமுன்னர் இருள்கெடுமாறுபோல நீர்எனது தோற்றங்கண்டுபோக நுமதுபுறங்கண்டு பின்புகுழலினுளை முலையைக்கலப்பேன், அது செய்திலேனாயின், என்புகழ் ஞாயிறுநீங்குகளும் வழங்குகின்ற உலகெங்குநடவாது கெடுவதாக வென்றானென்க.

இது அரசர்கூற்றுக்கு வெகுளிபிறத்தலால் வெகுளியென்னு மெய்ப்பாடு. உவமைக்கும் பொருளுக்கும் ஒற்றுமையுண்மையால் பொருளின் தொழிலாகிய உடைதலையேற்றிக் கூறினார். புறக்கொடை வலித்தல்விகாரம் மற்றுபிறிது பொருளில்வந்தஇடைச்சொல். கலப்பல்தன்மையொருமையெதிர்காலவினமுற்று. கலபகுதி, பகாமெய்ச்சந்தி, பகாமெய் எதிர்காலவிடைநிலை, அல்தன்மையொருமைவிகுதி. (உஅ௧)

நாற்சீரடிநாலடித்தரவுகோச்சகம்.

ஆண்மரவாணிலத்தப்புவேல்செய்முட

காண்வருகாட்டி. னக்களிற்றுநீள்வரை

நீணிலவேந்தெனும்வேழப்பேரினம்

பூண்முலைப்பிடிக்கவாய்ப்போர்செய்குற்றவே.

இ - ள். ஆள்மரம் வாள்நிலத்து—ஆளாகிய மரத்தையுடைய வாளாகிய நிலத்தில், அம்புவேல் — அம்பும்வேலுமாகிய, செய்முன் — இடி முள்ளையுடைய, காண்வருகாடு—காணத்தக்ககாட்டில், இனம்களிறுநீள்வரை—யானைக்கூட்டமாகிய உயர்ந்தமலையின்மேல், நீள்நிலம்வேந்து என்னும் வேழம்பேர் இனம்—அகன்றநிலவுலகையாளும் அரசர்களென்னும் பெரியயானைக்கூட்டங்கள், பூண்முலைபிடிக்குஅவாய்—ஆபரணத்தையணிந்த தனத்தையுடைய தத்தையென்னும் பெண்யானையை விரும்பி, போர்செய்குற்ற — போர்செய்யத்தொடங்கின.

(ந - னா.) ஆளாகிய மரத்தையுடைய வாளாகிய நிலத்தே அப்புவேலாற்செய்த விடி முள்ளையுடைய எல்லாருங் காண்டலுடைய காட்டில், இனக்களிறுகியவரைமேலே வேந்தராகிய வேழத்திரள் தத்தையென்ஈழ பிடிக்கு அவாலிப்போ செய்தலுற்றனவென்க.

பூண்முலை இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைநிலைத்தொடர். இது இயைபுருவகவணி. (உஅஉ)

தாழிருந்தடக்கையுமருப்புந்தம்பியர்

தோழாதன்றள்களாச்சொரியுமும்மதம்

ஆழ்கடற்சுற்றமாவழன்றுசேவக்

வேழயாபோதகமினத்தொடேற்றதே.

இ - ள். ஏழ் உயர் சேவகன் போதகம் - இசையேழினுலு முயர்ந்த சேவகனாகிய யானை, தாழ் இருந்தடகையும் மருப்பும் தம்பியர் - நீண்டபெரிய தடக்கைகள் நந்தட்டனாகவும் இரண்டு கொம்புகளும் நபுலர் விபுலராகவும், தோழர்தன் தாள்கள் ஆக — தோழர் நால்வாசுநர் தன்னுடைய கால்களாகவும், சொரியும் மும்மதம்— சொரியு மூன்றுமதங்களும், ஆழ்கடல் சுற்றம் ஆக— ஆழ்ந்த கடற்பரப்பையொத்த தேருங் குதிரையுங் காலாளுமாக, அழன்று—கொதித்து, இனத்து ஒடி ஏற்றத — ஆனைத்திரளுடனே போர்செய்யத்தொடங்கியது.

(ந - னா.) இசையேழினுலுமுயர்ந்தசேவகனாகியயானை, கைநந்தட்டனாக மருப்பு நபுலவிபுலராக, தோழர்நால்வருந்தாளாக, மும்மதந்தேருங்குதிரையுங் காலாளுமாக, அரசராகிய ஆனைத்திரளுடனேபோர்செய்யத்தொடங்கின.

சேவகனை யானையாகக் கூறினமையால் சுற்றம் என்பன மூன்றுபடையெனக்கொள்க. உத்தமயானைக்கு ஏழுமுழவுயரம் விதித்தலின். இவன் ஏழிசையால் வென்றமையால் ஏழுயர்போதகம் என்றார். சுற்றம் சூழ்தல் அது தேர்பரிகாராள்மேல் கிற்றலால் தொழிலாகுபெயர். உயர்திணை அஃறிணையோடும், முதல்சினையோடு மயங்கி வருவமைதியாய்வந்த இயைபுருவகவணி. நந்தட்டன்கந்துகன்புத்திரன். நபுலவிபுலா சச்சந்தன் காமக்கழுத்தியர் புதல்வர். (உஅக)

குடையுடைவேந்தென்குழாகுகொண்கமுங்
கொடியெனும்பிடியுடைக்குமரவேழமும்
வெடிபடுபோர்த்தொழில்காணவிஞ்சையர்
இடியுடையினமழைநெற்றியேறினார்.

இ - ன். குடைஉடைய—தவளவட்டக்குடையையுடைய, வேந்துஎன் னும் குழாங்கொன்றாகம்உம்—அரசர்களென்னும் கூட்டமாகியயானைகளும், கொடி என்னும்பிடிஉடைய—பூங்கொடி போல்வாளாகியபெண்யானையை யுடைய, குமரவேழமும்—சீவகனாகியயானையும், வெடிபடுபோர்த்தொழில்காண - முழக்கமமைந்த போர்த்தொழிலைக்காணுதற்கு, விஞ்சையர் — வித்தியாதர கள், இடி உடைய மழை இனம் நெற்றி ஏறினார்— இடியையுடைய மேகக் கூட்டத்தினெற்றியிலேறினார்கள்.

(ந - னா.) வேந்தராகிய யானைகளுந் தத்தையாகிய பிடியையுடையசீவ கக்குமரனாகிய யானையுந் தம்மிற் பகைத்தலுண்டாகிய போர்த்தொழிலைக்கா ண்டற்கு விஞ்சையர் மழைநெற்றியிலே யேறினானென்க.

வெடிபடு பகைக்கும் எனப் பொருள் கூறினும் அமையும் (உஅசு)

கணாபொருகடலொடுகார்க்கணுந்நென

முரசொடுவரிவளைமுழங்கியார்த்தன

அரசருமமர்மலைந்தரணம்வீசினார்

குணாகடற்றோனைபோர்க்கோலஞ்செய்தவே.

இ - ன். கணாபொருகடல் ஒடு— கணாயொடுமோதுங் கடலொலியோ டு, கார்கண்ணுற்றால் என்ன—மேகம்முழக்கஞ்செய்தாற்போல, முரசு ஒடுவ ரிவளைமுழங்கி ஆர்த்தன— மேகத்தோடு மமைந்த சங்குகள் முழங்கியொலித் தன, அரசரும் அமர்மலைந்து—அரசர்களும் போணாமேற்கொண்டு, அரணம் வீசினார்—கவசத்தை யணிந்தனர், குணாகடல்தானை—ஒலிகுங் கடல்போன் றசேனை, போர்க்கோலம் செய்த—போர்க்கோலங்கொண்டன.

(ந - னா) கடலொலியோடுவான்முழக்கஞ் சோந்ததென்னும்படி முர சும் வளையு முழங்கியார்த்தன; அப்பொழுது அரசரும்போணாயேறிட்டுக்கொ ண்டு கவசத்தை யணிந்தார்; அவர்தானையும் போர்க்கோலங் கொண்டன வென்க.

மலைந்து இறந்தகாலவீனையெச்சம் மலைபுகுதி.

(உஅடு)

தெய்வதம்வணங்குபுசெம்பொன்வாயுளிட்

டெய்க்கணைபடுமழைசிதறியெங்கணும்

மொய்யமர்மலைந்தனர்முருகுவீம்முதாரச்

செய்கழற்சீவகன்வாழ்கவென்னவே.

இ - ன். முருகுவீம்முதார் செய்கழல் சீவகன் வாழ்க. என்ன—வாசமி க்கமாலையும் பொன்னாற்செய்த வீரகண்டையையுமணிந்த சீவகன் வாழ்கவெ ன்று, தெய்வதம் வணங்குபு — அவன்தோழன்மார் தெய்வத்தை வணங்கி, செம்பொன்வாய் உள் இட்டு — செவந்த பொன்னைவாயினுளிட்டி, எங்கண் உம் படுமழை—எவ்விடத்தும் பெய்யுமழையைப்போல, எய்க்கணைசிதறி—எ

ய்யுமப்பிணச்சிதறி, மொய் அமர் மலைந்தனர்—நெருங்கியபோனா மேற்கொண்டனர்.

(ந - னா.) சீவகன் தோழருஞ் சீவகன் வாழ்கவென்று கூறாநிற்கத்தெய்வத்தை வணங்கிப்பாடுகிறித்துப்பொற்றகடு தம் வாயுளிட்டி எவ்விடமும்பெய்கின்ற மழைபோலக்கணையைச் சிதறுவதாகப் போனாமேற் கொண்டாணென்க.

சிதறி செயவெனெச்சத்திரிபு. வணங்குபு செய்யு என்னும் வாய்பாட்டிபுறந்தகாலவினையெச்சம். (உஅச)

கலந்ததுபெரும்படைகணைபெய்மாரிதாய்
இலங்கினவாட்குழாமிவுளியேற்றன
விலங்கினதேர்த்தொகைவேழங்காய்ந்தன
சிலம்பினவியமரந்தெழித்தசங்கமே.

இ - ன். பெரும்படை—அரசர்களது பெரியசேனை, கணைபெய்மாரிதாய்கலந்தது—அம்பிணப்பெய்யுமழைபோலத் தூவிக்கலந்தது, வாள்குழாம்இலங்கின—வாளின் கூட்டம் அப்போது விளங்கின, இவ்வுளி ஏற்றன—குதிரையுமொன்றையொன்றேற்றன; தேர்தொகை விலங்கின—தேரினகூட்டம் ஒன்றையொன்றுதடுத்தன; வேழங்காய்ந்தன—யானைகள் ஒன்றையொன்றுகோபித்தன, இயமரம் சிலம்பின—வாச்சியங்களொலித்தன, சங்கம்தெழித்த—சங்குகள்கோஷித்தன.

ந - னா. அரசர்பெரும்படை கணையைப்பெய் மாரிபோலத்தூவி இதனெடுகலந்தது, அப்பொழுது இரண்பெடையில் வாட்குழாமும் இலங்கின; குதிரையும் ஒன்றையொன்றேற்றன; தேரும்ஒன்றையொன்றுதடுத்தன, வேழமொன்றை யொன்றுகாய்ந்தன; இயமரமும்இயம்பின; சங்கும் ஒலித்தனவென்க. (உஅஎ)

சுற்றணிகொடுஞ்சிலைமேகந்தாவிய
முற்றணிபிறையெயிற்றம்புழுழ்கலின்
அற்றுவிழ்குழைமுகமலர்ந்ததாமரை
மற்றவைசொரிவதோர்மாரியொத்தவே.

இ - ன். சுற்று அணி—கட்டமைந்த, கொடுஞ்சிலை மேகம்தாவிய—வளைந்தவில்லாகிய மேகஞ்சுந்திய, முற்று அணி—நிரம்பவலித்தல்பொருந்திய, பிறையெயிறு அம்புழுழ்கலின்—அர்த்த சந்திரபாணமூழ்குதலால், அற்றுவிழ்குழைமுகம்—அற்றுவிழுகுண்டலத்தையுடைய முகங்கள், அலர்ந்ததாமரை அவை—மலர்ந்த தாமரையாகிய அவைகளை, சொரிவதுஒர்மாரிஒத்த—சொரியும்ஒப்பில்லாத மழையையொத்தன.

ந - னா. அரசர் பெரும்படைகணையைப் பெய்மாரிபோலத் தூவி இதனெடுகலந்தது; அப்பொழுது இரண்பெடையில் வாட்குழாமும் இலங்கின; குதிரையும் ஒன்றையொன்றேற்றன; தேரும்ஒன்றையொன்றுதடுத்தன; வேழமும்ஒன்றையொன்றுகாய்ந்தன, இயமரமும்இயம்பின; சங்கும் ஒலித்தனவென்க. (உஅஅ)

மற்ற அசைநிலை.

மறப்படைபசித்தனவயிறின்றர்கெனக்
குறைத்தனர்குஞ்சரங்கூந்தன்மாத் துணித்
திறக்கினரோடுதேர்மைந்தரின்னுயிர்
துறக்கம்போய்ப்புகுகெனத் துணியதாறினார்.

இ-ள். மறப்படைபசித்தன-கொலைத்தொழிலமைந்த ஆயுதம்முன்புபுகு-
ர்ந்தன, இன்றுவயிறு ஆர்கஎன்ன—அவைஇப்பொழுது வயிறுநிறைகவென்-
றுகூறி, குஞ்சரங்குறைத்தன—யானைகளைக்கொன்றனர், கூந்தல்மா துணி-
த்து—புறமயினாயுடைய குகினையைத்துணித்து, ஒடுதேர்இறக்கினர்-செல்லு-
ந்தேனாயிறக்கினர், மைந்தர்இன்உயிர்போய்—வீரர்கள் இனியவுயிர்போய்,
துறக்கம்புகுகஎன்ன—விண்ணுலகிற் புகக்கடவொன்று, துணிய தாறினார்—
துண்டுபடவீசினார்கள்.

ந - னா. மறப்படை முன்புவயிறு பசித்தன; அவைஇன்று-வயிறுநிறை-
கவென்றுகூறிக்குஞ்சரத்தைக்குறைத்தார்; மாவைத்துணித்துத் தேனாயிறக்கி-
னார்; இன்னுயிர்போய்த் துறக்கம் புகுகெனத் துணியவீசினொன்க.

ஆர்கஎன்னும் வியங்கோளிறுதொகுத்தல். தாறினார் இறந்தகாலவினை
முற்று தாறுபகுதி (உஅக)

அறுசீரால்வந்தநாலடித்தரவுகோச்சகம்.

ஆற்றவீர்வம்மினெமமோடாண்மைமேம்படி இயவென்பார்
ஏற்றவாமார்பத்தல்லாவிரும்புமேல்விடாதுநிற்பார்
கூற்றம்போற்கொடியயானைக்கோடுழுதகன்றமார்பங்
கேறுப்பட்டழகிதாகக்கிடக்கெனக்கொடுத்துநிற்பார்.

இ - ள். எம்மோடுஆணமை—எம்முடனே துமதாண்மை, மேம்படிய
ஆற்றவீர்—மேம்படுதருபுபோராற்றுவீர், வம்மின்என்பார்—வாருங்களைன்-
பார், ஏற்றவர்மாபத்துஅல்லால்—எதிர்த்தவாமார்பில்லாது, இரும்புமேல்
விடாதுநிற்பார்—(எதிராதாமார்பில்) இரும்பினைக் கைவிடாதுநிற்பார்; யா-
னைகோடுழுது—இயமனையொத்த யானைகொம்புழுது, கேற்றுப்பட்டு அழ-
கிதுஆககிடக்கஎன்ன—வடுப்பட்டு அழகாகக்கிடக்கவென்று, அகன்றமாபம்
கொடுத்துநிற்பார்—தமதுபார்த்தமார்பினையானைகுத்தக் கொடுத்துநிற்பார்கள்

ந - னா. எம்முடனே துமதாண்மை மேம்படுத்தற்குப்போரிந்காற்றுவிர்,
வாருங்களைன்பார்; எதிர்த்தவர்மார்பில்லாமல் எதிராதாமார்பில் இரும்பி-
னைக்கைவிடாதுநிற்பார்; யானைக்கோடுழுது கேற்றுப்பட்டக் கிடக்கவென்று
மார்பை யானைகுத்தக் கொடுத்து நிற்பார் என்க.

மேம்படிய செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டுவினையெச்சம் ஈறுதோன்ற
அளபெடுத்துநிற்பல்லாச் சொல்லிசைநிறத்தலில்வந்த வுயிரளபெடை. வம்-
மின்முன்னிலைப்பன்மை யெதிரகாலவேவல்லினைற்று வாய்குதி, முதல்குறு
கல்லிகாரம், மகரமெய்தந்தி, மின் முன்னிலைப்பன்மை யேவல்லிகுதி. ()

கழித்துவாண்மாலையாடிக்காட்டுவார்கண்கள்செந்தி

விழித்துமேறசென்றவேழம்வேலினால்லககிநிற்பார்

தெழித்துத்தேர்க்கயிறுவாளாலரிந்திட்டுப் புரல்போக்கிப்
பழிப்பிலகொணர்ந்து பூட்டுபாகரீயென்னகிற்பார்.

இ - ள். கழித்து—உறையினின்றங்கழித்து, மாலைவாள் ஆடி காட்டுவார்—வெற்றிமாலை பூண்டவாட்கூத்தாழிக்கு காட்டுவார்கள், செந்திகண்கள் விழித்து—நெருப்புப்புறப்படக்கண்களைவிழித்து, மேல்சென்றவெழும் வேலினால் விலக்கிற்பார்—தம்மேலேறிவந்த யானையை, வேலினால் விலக்கிற்பார்—வேலினால் விலக்கிற்பார்கள், தெழித்து—பாகனைக்கோபித்து, தேர்க்கயிறுவாளால் அரிந்திட்டு—தேரிற்பூட்டிய கயிற்றினைவாளாலறுத்து, புரல்போக்கி—குதிரையை யோட்டி, பாகரீ—பாகனேரீ, பழிப்பு இலகொணர்ந்து—நல்லகுதிரைகளைக்கொண்டுவந்து, பூட்டுஎன்று நிற்பார்—பூட்டா யென்று நிற்பார்.

ந - னா. உறையைக்கழித்து வாட்கூத்தாழிக்காட்டுவார், பாகனைக்கோபித்துக் கயிற்றையறுத்துப் போக்கிப்பாகனே, ரீ நல்லபுரவினைக் கொணர்ந்து பூட்டென்று நிற்பார். (உகக)

ஐங்கதிக்கலின்பாய்மாச்சிறிதுபோகனயீதென்பார்.

வெங்கதிர்வேலிமுகட்டி வேந்தனாகொண்டிநிற்பார்

நங்கைகல்லியாணநன்றே நமக்கெனநக்குநிற்பார்

சிங்கமும்புலியும்போன்றார் சேவகன்றே முன்மாரோ.

இ - ள். சிங்கமும் புலியும்போன்றார்—சிங்கத்தையும் புலியையுமொத்த, சேவகந்தோழன்மார்—சேவகனுடைய தோழர்கள், ஐங்கதி கலின்பாய்மா—ஐந்துகதிகளையும் கடிவாளத்தையுமுடைய பாயாநின்றகுதிரைகளினது, போர்சிறிது நுகளைஎன்பார்—போர்த்தொழில்சிறிது இதனைக்களையென்று கூறுவார்; வெங்கதிர் வேலில்வேந்துகட்டி—தீக்கொப்புளிக்கும் கிரணம்வாய்ந்த வேலினால் வேந்தனாக இவனெனக்கென்று இவனெனக்கென்று சுட்டி, எதிர்கொண்டு நிற்பார்—எதிர்த்து நிற்பாகள்; நங்கை கல்லியாணம்—தந்தைக்குக் கல்லியாணம்நேர்ந்தது, நமக்குநன்று எனநக்குநிற்பார்—நமக்குநல்லதுஎன்றுசொரித்து நிற்பார்கள்.

ந - னா. பாய் மாப்போசிறிது இதனைக்களை; வேந்தனாக இவனெனக்கு இவனெனக்கென்று வேலாற்கட்டி எதிர்கொண்டிநிற்பார்.

ஐங்கதி விக்ரதம், வந்திதம், உபகண்டம், மத்திமம், சாரி. மல்லகதி, மயூரகதி, வியாக்கிரகதி, வானரகதி, வீடபகதி எனவும்கூறுவர். போனாவிரும்பினின்றவராதலால் நங்கைகல்லியாண நன்றுஎன்றார். போன்றார் வினைமுற்றுப் பெயரொச்சமாய் கின்றது. வங்கிதம் எனவும் கூறுவர் “விக்ரதம் வந்திதம் வெல்லு முபகண்டம்-மத்திமஞ் சாரியோடைந்து” (உகஉ)

ஒருங்கவன்பிறந்தனானே பிறந்தவருதையத்துச்சி
இரும்பினாற்பின்னியன்னவெறுழவலிமுழவுத்தோளார்
விரும்புவார்வேழவேற்போர் னூற்றுவா னூற்றுக்கோடி
கிருந்தனம்வருகவென்பாரின்னமாயினோ.

இ - ன். அவன்பிறந்த ஞானதுவ ஒருங்குபிறந்தவர்—(சீவகன்தோழன் மார்) அச்சீவகன்பிறந்த அந்நாளே ஒருசேரப்பிறந்தவர்கள், உதையத்து உச்சி-உதையபருவதத்தினுச்சியை, இரும்பினுப்பின்னி அன்ன-இரும்பினுப்பின்னி ஞாலொத்த, ஏறுழவலிமுழுவதோளார்—மிக்க வலிமையையுடைய மத்தளம் போன்ற தோளையுடையவர், வேழமவேல் போர்விரும்புவாரா—யானையோடு வேலாற்போர் செயதலைவரும்புவாரா, நூற்றுக்கோடிக்கு—அரசர் நூற்றுக்கோடிசேனைக்கு, நூற்றுவா இருந்தனம்—நமதுகூட்டத்துள் நூற்றுவரிருந் தேரம், வருகஎன்பார்—அதனால் போர்க்குவாருங்கள் என்பார், இன்னுணம் ஆயினார்—போரில் இவ்வாறாயினார்கள்.

ந - னா. சீவகன்தேரழன்மார், அவன்பிறந்தஅன்றே கூடப்பிறந்தவர், தோழர், வேழத்தோடே வேலாலே பொருதலைவிரும்புவார், நூற்றுக்கோடிப் படைக்குப்போர் செய்யவிருந்தேம், வருகவென்பார்,

ஆற்றுவீர் என்ற செய்யுள்முதல்காங்கும் நான்குகையிலும் நின்றபடைத்தலைவரல்லாத தோழர்கள்போரெய்த வகையைக்கூறினார். (உகக)

கூட்டுறமுறுக்கிவிட்டருயமகன் திகிரிபோல

வாட்டிற்றற்றேவததனகலினமாமலைவெள்வேல்

சுட்டம்போழந்தியானெறநிறியிருங்குளம்பழுத்திமன்னா

குட்டொடுகண்ணிகுளாமணிசிந்தித்திரியுமன்றே.

இ - ன். வான்றிறல் தேவதத்தன்—வாளின்வன்மைவாய்ந்த தேவதத்தனது, கலினம்மா—கழுவாளம் பூண்டகுதிகையானது, மாலேவெள்வேல் சுட்டம்போழந்த — வெற்றிமாலேசூடிய நிணம்வாய்ந்தவேலையேந்திய காலாட்கூட்டத்தைப்பிளந்து, யானைநெற்றிஇருவகுளம்பு அழுத்தி—யானையினெற்றியில் தனதுபெரியகுழம்பினையழுத்தி, மன்னா குட்டு ஒடு—பகையரசர்கூடிய போரிற்றுகரியமாலையோடு, கண்ணிகுளாமணி சிந்தி—கண்ணிமாலையையும் முடியின்மணியையுஞ்சிந்தி, கூட்டுஉற—மட்டிர்கள் வந்து சேருதலாலே, குயமகன்முறுக்கிவிட்ட—குயவன் திரித்துவட்ட, திகிரிபோல திரியும்—சக்கரம்போலத்திரியானினுள்.

ந - னா, தேவதத்தன துமாபோழ்ந்து அழுத்திச்சிந்தித் திகிரிபோற்றிரியுமென்க.

உசவுசேர்தலால் என்றுபொருள் கூறினுமமையும். உசவாவதுகரியுள் எண்ணெயுஞ்சேர்ந்தகூட்டு. குட்டுபோன்ற குரியதம்பைமலை. குளாதலையினுச்சி. போழ்ந்து இறந்தகாலவினையெச்சம் போழ்ப்பகுதி. இதுமுதல்காங்குசெய்யுளால் சேனைத்தலைவராய்நின்ற தோழர்மூவரும் ஈழலவுபுலர் போர்செய்தவகையைக்கூறுகின்றார். (உகக)

பாய்ந்ததுகலினமாலேபுறவையோவென்னவுட்கி

வேந்தர்தம்வயிறுவேவாபுலமாலிபுலொன்பார்

காய்ந்துதழ்புரவிக்காமர்குளம்பினுற்களிற்றிநோடை

தேய்ந்துகச்சேர்த்திமாலேத்திருமுடித்திலகங்கொண்டார்.

இ - ன். மா நபுலவிபுலா என்பார்— பெருமையமைந்த நபுலவிபுலொன்பவர், காய்ந்து—கோபித்து, தம்புரவிகுமர்குளம்பின் ஆல்—தமதுகுதியின் விருப்பஞ்செய்யுங்குளம்பினால், ஓடைதேய்ந்து உக—புட்டந்தேய்ந்து சிந்த, கலிமமா ஓ பறவை ஓபாய்ந்ததுஎன்ன—கடிவாளத்தையுடைய குதிரையோபறவையோ பாய்ந்ததுஎன்று ஐயங்கொள்ள, களிற்றின்சோத்தி—யானையின்நெற்றியிற் சேர்த்தலால், வேந்தா — (அந்தயானைகள் மேலிருந்த) அரசர்கள், உட்கிதமவயிறுவேவ—வருந்தித்தமது வயிறுவேம்படி, திருமுடி (அவ்வரசர்கள்) அழகியதலைபிற்குடிய, மாலைதிலகம் கொண்டார்—பேரரிற் குரிய மாலையையுஞ் சூளாமணியையும்பறித்தார்கள்.

ந - ளா. நபுலவிபுலொன்று கூறுகின்றவாகன் தம்புரவியினது குளம்பாலேபுட்டந்தேய்ந்து குழம்படிகளிறறினுதலிலே, மாவோ பறவையோபாய்ந்ததென்ன அப்புரவியைச்சோததி, அவற்றின்மேலிருந்தவேந்தா உட்கிஷியுறுவேம்படி அவர்முடியிற்குட்டு மணிகளை வாங்கிக்கொண்டார்என்க

உட்கிஇறந்தகாலவினையெச்சம் உட்குபகுதி. வேவஎன்னும்எதிர்காலவினையெச்சம் சோத்திஎன்னும் இறந்தகாலப்பிறவினைமுதல் வினையெச்சத்தின்முதலிலேகொண்டது. (௨௬௫)

காயத்தின்குழம்புதிட்டி ககாரிரும்பெறியமேகம்

தோயுமுள்ளிலவின்கூன்காய்சினைதொறுமுதிர்வவேபோல்

மாயங்கொன்மறவர்மலைப்பைந்தலையுதிர்ந்தசெங்கட்

சேயனன்றிருவன்பேரான்செழுஞ்சிலைப்பகழியாலே.

இ - ன். காரிரும்பு—கரியகொடுவாளில், காயத்துஇன் குழம்புதிட்டி—பெருங்காயத்தினது குழம்பைப்பூசி, எறிய (அதனால்) வெட்ட, மேகந்தோயும்—மேகம்படியும், முள்ளிலவு இன்கூன்காய்—முள்ளிலவினது வளைந்தகாய், சினைதொறும் உதிரவதுபோல்—கிளைகள்தொறும்நின்று உதிராதல்போல, செங்கண்சேய்அன்னான்—செவந்தகண்களையுடைய முருகக்கடவுளையெர்த்த, திருவன்பேரான்—ஸ்ரீ தத்தனுடைய, செழுஞ்சிலைப்பகழிஆல்—கொழுவினவில்கொத்த அம்பினால், மறவர்மலைப்பைந்தலைஉதிர்த்த—வீரருடைய வெற்றிமாலையுடைய பசியதலைஎன்கொய்யப்பட்டுச் சிந்தின, மாயம்மொல்—இதுமாயமோ.

ந - ளா. இரும்பிலே பெருங்காயத்தினது குழம்பைப்பூசி, அதனாலே இவ்வினைவெட்ட அதன்காய்உகி வனபோலே முருகனையொப்பான் ஸ்ரீ தத்தன்விலலிறோன்றிய பகழியாலே மறவருடைய மலைத் தலைகளுதிர்ந்தன; இதுமாயமோவென்க.

உதிர்வதுஎன்னும் இறந்தகாலவிடைநிலை பெற்றுவந்த தொழிற்பெயரின்துவ்வுகுதி தொகுத்தல். அன்னான்உவம் உருபிடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த குறிப்புமுற்றுப் பெயுசொச்சமாய் நின்றது “குறிப்புமுற்றெச்சமாகலுமுளவே” என்றமையால். அன்னான் உவமவுருபிடைச்சொல்லடியாகப் பிறந்த குறிப்புவினைமுற்று. அன் உவமவுருபிடைச்சொற்பகுதி, என்கமெய்ச்நிதி, ஆன்விகுதி. (௨௬௬)

காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம்

நீனிற் பௌவமேய்த்துஞ்முற்றிநீலமேகம்
வானிறவிசும்பினின் தமாரியின்மறைவகாளன்
போனிறப்புத்திசேனன்பொன்னிறம்பகழிசுந்தி
வேனிறமன்னர்சேனைகூற்றிற்குவிருந்துசெய்தான்.

இ - ன். நீலம்நிறம் பௌவம்மேய்த்து—கரிய நிறத்தையுடைய கடல்
நீரைப்பருகி, சூல்முற்றி—சூல்முதிர்ந்து, நீலம்மேகம்—கரியமேகங்கள், நிற
ம்—ஒளியமைந்த, வான்விசும்பின்நின்ற—ஆகாயத்தில்தொழுதுநின்ற, மாரி
இன்—காலமழையைப்போல, மறைவலாளன்—அந்தணனாகிய, பொன்றிற
மபுத்திசேனன்—பொன்போலும்நிறம்வாய்ந்த புத்திசேனனென்பவன், பொ
ன்பகழிபொன்றிறம்சுந்தி — பொன்விளிம்பு அமைந்த அம்பினைப்பகைவ
ரதுஅழகியமார்பில்துவ, வேல்நிறம்மன்னர்சேனை—வேலினு லொளியாய்ந்த
சேனையை, கூற்றிற்குவிருந்துசெய்தான்—இயமனுக்கு விருந்திட்டான்.

ந - னா. பௌவதத்தையேய்த்து சூல்முதிர்ந்தால் நீலமேகம்விசும்பிலே
மாறாதின்ற காலமழைபோல அந்தணனாகியபுத்திசேனன் பகழியைச்சுந்தி
ச்சேனையைக்கூற்றிறகு விருந்தாக்கினான் என்க.

பேரர் நிறப்புத்திசேனன் எனவும்பாடம். நீல் கடைக்குறையாய்நின்ற
செய்யுண்மருஉ. பொன்னிறம் போனிறம்நீட்டிடும வழிநீட்டல். (உக௭)

நாந்தீரால்வந்தநாலடித்தரவுகோச்சகம்.

வீரவேலுடம்பெலாஞ்சூழவெம்புலால்
சோருஞ்செவருநதியுணமைந்தாதோன்றுவார்
ஒருமேலொண்மணிச்சூட்டுவைக்கிய
வாரமேயமைந்ததோக்குழியாயினா.

இ - ன். வெம்புலால்—முடை நாற்றத்தையுடையதாய், சோரும்செங்கு
ருதி—சிந்துஞ்செவந்தஉதிரம், உள்மைந்தா-சொரியாதுஉள்ளேநிற்கின்றவீரர்,
வீரம்வேல் - வீரமிக்கவேல், உடம்புஎல்லாம் சூழ்தோன்றுவார்-தேகமுழுதந்
தைத்துச் சூழத்தோன்றுகின்றவர், ஒன்மணிசூட்டுவைக்கிய — ஒள்ளியஅழ
கிய சூட்டுமேல்வைத்தற்கு, ஆரம்வ அமைந்த—பலஆரினாலமைந்த, தேர்கு
ழிசி ஆயினர்—தேர்க்குறையினர்.

ந - னா. புலாடையுடைத்தாய்ச் சோருங்குருதிவிட்டுச் சொரியாது உள்
ளேநிற்கின்றமைந்தா வேல் உடம்பெலாஞ் சூழத்தோன்றுவார், சூட்டுமேற்
வைத்தற்குப்பல ஆருந்தைத்துநிறைந்த தேர்க்குறையினர் என்க.

தேநிற்பூட்டிய உருளின்குறடுபோல உடம்பும், அதிற்குமுத்தைத்த ஆர்
போலும்பும் எனநிறந்தால் ஒப்புமைக்கூட்டவுவனமடணி. ஒரும அசைநிலை.
வைக்கிய இறந்தகாலப் பெயரொச்சம் வை பகுதி, கு சாரியை, கடைக்குறை
யாய்நின்ற இன்னிறந்தகாலவிடைநிலை, அவ்குதி. கரையகரத்தோற்றமும் உக
ரக்கேடும்கூந்தி. (உக௮)

பொன்னனுள்புணர்முலைப்போகம்வேண்டிய
மன்னரோடினாயவர்மறலிவாளம்

இன்னணமித்தலைமயங்கவத்தலைக்

கொன்னவில்வேலினுனிலைமைகூறுவாம்.

இ - ள். பொன் அன்னுள் புணர்முலைபோகம் வேண்டிய—இலக்குமியையொத்த தத்தையின்றெருங்கிய தனபோகத்தையிரும்பிய, மன்னர்ஒடி—அரசரோடு, இலையவர்மறலி—ஸ்ரீ தத்தன்முதலியோர் மாறுபட்டு, வான்அமர்—வானேந்திச்செய்யும்போர், இன்னணம்இதலைமயங்க—இப்படியில்விடத்தேகலந்துநிக், அதலை — (இங்குவாராது) அவ்விடத்துநின்ற, கொன்னவில்வேலினுன் — அச்சந்தரும் வேலையேந்திய சீவகனது, நிலைமைகூறுவாம்—தன்மையை யெடுத்துச்சொல்வாம்.

ந - ளா. தத்தையது முலைப்போகத்தை விரும்பியமன்னரோடு தோழர் மாறுபடுதலாலே வாட்போர் இப்படி இவ்விடத்தே மயங்காநிக், ஈண்டுவாராது, ஆண்டுநின்ற வேலினுன்றன்மை இனிக்குவாம என்க.

கொன்ன வில் கொலைத்தொழிலைச்செய்யும் எனப்பொருள்கொள்ளுதலும் ஒன்று. மறலிஇறந்தகாலவினையெச்சம் மறல்பகுதி, இ எச்சவிகுதி. அணம் பொருநதுதல், அதுவகைபென்னுமபொருள் மேல்நின்றதுகரசகட்டின் திரிபாகியஇன்னன்பதனோடு புணருமிடத்து எனகரச்சந்திபெற்று இன்னணம்என நின்றதெனஅறிக. ஒருசொல்மற்றொருபொருளைத்தந்த நிற்றல் “உண்டற்குரியவலலாப் பொருளை—உண்டனபோலக்கூறலு மமுடே” என்பதில்வந்த ஆக்கவும்மையாற்கொள்க. (உகக)

தம்பியைச்சீவகனோக்கிச்சாமரை

வெம்பரிமான்செவிவீரமந்திரம்

இம்பர்ந மிடாகெடவீரன்மெவல்லையார்

நம்பிநீமொழிகெனநயந்துகூறினான்.

இ - ள். சீவகன் தம்பியைநோக்கி—சீவகனுனவன் தனதுதம்பியாகிய நந்தட்டினைப்பார்த்து, சாமரைவெம்பரிமான் செவி—சாமரையையும் வினாந்துசெல்லுஞ் செலவினைமுடைய குதியாயின் காதில், வீரமந்திரம் இரண்டுஉம்—வீரத்தைத்தரும் இரண்டுமந்திரங்களையும், இம்பர்—இவ்விடத்தில், நம்பிஇடர் கெடநம்பி நீவல்லையார்—நமதுதன்பங்கெட நம்பிநீவினாந்து கூற்று, மொழிக என—சொல்லுவாயாக வென்று, நயந்துகூறினான்—வினாந்துசொன்னான்.

இரண்டு மந்திரங்களில் ஒன்றுபறக்கும்படிசெய்வது; ஒன்றுவேண்டுகூறுவது. அம்மந்திரத்திற்குப் பெயர்காண்ட மந்திரம். இம்பர் இசுட்டிடைச்சொல், பர் இடப்பொருள் மேல்நின்ற இடைச்சொல், மகரத்தோற்றம்சந்தி. அகரச்சுட்டே இடத்தின்மேல்நிக், பர்பகுதிப்பொருள் விகுதி யென்றலும்அமையும். (நூடு)

. அறுசீரான்வந்தநாலடித்தரவுகொச்சகம்.

மந்திரங்கேட்டுநான்கும்வானெட்டிப்புருவவேபோல்

அந்தரத்திவர்தவாழிக்காளிலம்விட்டமாலிச்

சுந்தரச்சுண்ணமேனிமகளிர் தங்கண் னுளிட்

மைந்தருமிரும்புமொவ்வாவான்புலங்காவல்கொண்டார்.

இ - காங்குடம்—காங்குதினாகனும், மங்கிரம்கேட்டு—(நந்தட்டன் கூறிய) மந்திரத்தைக்கேட்டு, வான்ளட்டிபுகுவபோல்—ஆகாயத்தையெட்டிப் புகுதல்போல, அந்தரத்துஇவ்ரந்த—அந்தரத்தே பாய்ந்தன, ஆழிகால்—வட்டமாகியவருள், நிலம்விட்ட—நிலத்திற் செல்லுதலொழிந்தன, சுந்தரம்—அழகால், மாலைசுண்ணம் மேனிமகளிர்—மாலையினமகரந்தம் தோய்ந்தமேனி யையுடைய பெண்கள், தம்கண்உள் இட்ட—தமதுகண்களில்வைத்துக் கொண் டிருக்கிற, மைந்தர்உம்—சேவகனும்நந்தட்டனும், இரும்புஉம் ஒவ்வாத— எங்கும் ஒப்பாகாத, வான்புலம்—உண்மையறிவை, காவல் கொண்டார்—க வசமாகக்கொண்டனர்.

ந - னா. அம்மந்திதத்தை நந்தட்டன்கூறக்கேட்டு நான்குபுரவியும் அந் தரத்தேபாய்ந்தன; வட்டத்தையுடைய உருள்நிலத்தைவிட்டன; அழகால்ம களிர்சுண்ணிலவைத்துச் கொண்டிருக்கின்றசேவகனும் நந்தட்டனும்வான்புலத் தை இரும்பும்ஒவ்வாத காவலாகக்கொண்டார்கள்.

காவல் சவசம். புகுவதொழில்மேல்நிறலால் வினமுற்றுப்பெயர். இவ ர்த் த அஃறிணைப்பலவன்பாற்படாக்கை இறந்தகாலவினமுற்று இவர்பகுதி, தகரமெய்ச்சந்தி, தகரமெய்இடைநிலை, அவிகுதி. சுந்தரச்சுண்ணம் வலித்தல் விகாரம். (கூ0க)

வடிகயிறாய்ந்துமுட்கோல்வலக்கையாற்றுகிவென்றி
முடிகெனப்புரவிமுள்ளாலுறுத்தினுன்மொழிதேற்றேன்
கடுகியவண்ணமாவின்ரொலிகாமர்பொற்றேர்
படையதுசெவியுங்கண் ணும்பற்றிரின்றிட்டவன்றே.

இ - ன். வடிகயிறுஆய்ந்த—குதிரையின் வாய்க்கயிற்றையாராய்ந்து, முட்கோல் வலக்கையால்தாங்கி—தாற்றுக்கோலை வலக்கையிலெடுத்து, வெ ண்றிமுடிகென்ன—நமக்குவெற்றி யுண்டாவதாகவென்று, புரவி-அக்குதினா கனை, முன் ஆல்உறுத்தினுன்—அத்தாற்றுக் கோலாலுறுத்திச் செலுத்தினுன், கடுகியவண்ணம்தேற்றேன்—அவைவலாந்துசென்றவிதத்தைச் சொல்லுதல றியேன், மாவின்தாரொலி—குதிரையின்சத்தங்கையொலி, படை அதசெவியு ம்—சேனையினது செவியிலும், காமர்பொன்தேர்கண்உம்—விருப்பஞ்செய்யு ம்பொண்ணுலமைந்த தேர்அச்சேனையின்கண்ணிலும், பற்றிரின்றிட்ட—விடா துகின்றன.

ந - னா. குதிரையைத் தொழிலிலேபயிற்றி வாய்க்கயிற்றையாய்ந்து தாற்றுக்கோலைபெடுத்து நமக்குவெற்றியுண்டாவதாகவென்றுபுரவியை, அம் முள்ளாலேயுறுத்திச்செலுத்தினுன், அவைகடுகிய தன்மையைச்சொல்லுதல றியேன்; மாவின்தரொலிபடையினது செவியிலும், தேர்அதன்கண்ணிலும்வி டாதே நின்றவென்க.

மாவின்தார் ஒலிசெவியும், பொற்றேர் கண்ணும் பெயர்ச்சொற்களும்

பெயர்ப்பயனிலைகளுமாய்வந்த முறைநிரனிறை. காமமருவுகாமர் தொகுத் தல்விசாரம். வடிக்கயிறு தொகுத்தல். (நூல்)

அண்ணதேர்ப்பறவையென்பாரருவமேயுருவமென்பார்
மண்ணதேவானதென்பார்மனத்ததேமுகத்ததென்பார்
கண்ணதேசெவியதென்பார் கலங்கநூல்கழியநோக்கிப்
பண்ணியவீதிபற்றிமண்டி. லம்பயிற்றினானே.

இ - ள். அண்ணல்தேர்—சேவகனது தேர்ச்செலவால், பறவைஎன்பார்-
பறவையென்றுசிலர்சொல்லுவார், அருவம் ஏ உருவம்என்பார்—அருவமேஇத்
தேருக்கு உருவமென்றுசிலர்சொல்லுவார், மண்ணதுவானது என்பார்—
மண்ணிடத்துள்ளதே வானிடத்துள்ளதென்று சிலர்சொல்லுவார், மனத்தது
ஏமுகத்ததுஎன்பார்—நமதுமனத்திலுள்ளது முகத்திலுள்ளதென்று சிலர்சொ
ல்லுவார், கண்ணதுசெவியதுஎன்பார்—நமதுகண்ணிடத்துள்ளதே செவியி
னிடத் துள்ளதென்று சிலர்சொல்லுவாருமாய், கலங்க—கலங்காநீர்க், நூல்
கழியநோக்கி—நூலைமிகவும் ஆராய்ந்து, பண்ணியவீதிபற்றி மண்டி. லம்பயி
ற்றினான் — அதிப்பண்ணினவீதியைத் தொடங்கி மண்டில மென்கின்ற
கதியைப்பயிற்றினான்.

ந - னா. தலைவன்தேவைச்சிலர் இப்படிக்கூறுவார், இப்படிக்கூறுவா
ராய்க் கலங்காநீர்க்; நூலைக்கூர்க்கப்பார்த்து அதிப்பண்ணின வீதியைத்தொ
டங்கி மண்டிலமென்னுங் கதியைப்பயிற்றினானென்க.

வீதிநேராயோடல். மண்டிலம்வட்டமாயோடல். அருவம்எங்கும்கல
த்தலால் அருவமேயுருவம் என்பார்என்றார். மண்ணது, வானதுஇடத்தின
டியாகப்பிறந்த குறிப்பு வினைமுற்றுப்பெயர்கள். மனத்தது முகத்ததுசினைய
டியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைமுற்றுப்பெயர்கள். நூல்குவ இலக்கணநூல். ()

அகில்கொண்டகொள்ளிவட்டமாருயிர்மேயுநேமி
முகில்கொண்டமின்னுந்தோற்பமுறுகியவிசையிற்றுகி
இகல்கொண்டவிகலைத்தானேவிழுங்கியசிறகர்தோற்றிப்
பகல்கொண்டபறக்குந்தோற்காணைதன்பைம்பொற்றேரோ.

இ - ள். காணைதன்பைம்பொன்தேர்—சேவகனது பசியபொன்னுலமை
ந்ததேர், அகில்கொண்ட கொள்ளிவட்டம் — அகில்தன்னிடத்தேகொண்ட
கொள்ளிவட்டமும், ஆர்உயிர்மேயும்நேமி—அரியவுயிர்களைக்கொள்ளுகொள்
ளுங் காலசக்கரமும், முகில்கொண்டமின்னுந்தோற்ப—மேகத்திற்றோன்றிய
மின்னலுந் தோற்கும்படி, முறுகிய விசையிற்று ஆகி—கடுகிய விசையினையு
டையதாகி, இகல்கொண்டஇகலை—மாறுபாடுகொண்டபோரினை, தானேவி
ழுங்கியசிறகர்தோற்றி—தானேவிழுங்குதற்குஞர் சிறகினைத்தோற்றி, பகல்கொ
ண்டபறக்கும்தேர்—பகலிப்பறக்குந்தோராயிருந்தது.

ந - னா. காணைதன்தேர் அகில்தன்னிடத்தேகொண்ட கொள்ளிவட்ட
முங் காலசக்கரமுமின்னுந் தோற்கும்படி கடுகியவிசையிற்றுகி, மாறுபாடுகொ
ண்டபோரினைத்தானே விழுங்குதற்கு ஞர்சிறகுதோற்றிப்பகலைக்கொண்டு பற
ப்பதோர் தோராயிருந்தது.

கெய்யாலொளிர்சூத்தலால் அகில் கொண்ட கொள்ளிவட்டம் என்றார். நேராயோடலுக்கு மின்னலும், கொள்ளிவட்டமும் காலசக்கரமும் மண்டி ஸத்திற்குடம் உவமைகளாகக்கொள்க. [சிறகர்இறுதிநிலைப்போலி. கொள்ளி வட்டம்சக்கரம்போலச்சுழலும் ஒருவகைவாணம்: (கூசு)

காலற்றவயிரமாவெண்குடைகவிழ்ந்தபிச்சம்

மேலற்றகவசம்வீழ்ந்தசாமரையற்றவின்ஞாண்

மாலுற்றமன்னர்தங்கண்மனங்கைபற்றொழிந்தவள்ளல்

கோலொற்றக்குளிந்தவாறேசிலைகுளிந்தொழிந்ததன்றே.

இ - ள். வள்ளல்-வரையாது கொடுக்குஞ்சீவகன், கோல்ஒற்ற—அம்பு தொடுத்தற்கு, சிலைகுளிந்தஆறு—யில் ஒருகால்வளைந்தபடியே, குளிந்தொழிந்தது—முழுக்கவளைந்தேநின்றது, மாவெண்குடை—மாவெழுந்த தவளக்குடை, வயிரம்கால்அற்ற—வயிரக்காம்பு அறுபட்டன, பிச்சம்கவிழ்ந்த—பி லிக்குடைகவிழ்ந்தன, மேல்கவசம்அற்ற—உடம்பிலணிந்த கவசமறுபட்டன, சாமராவீழ்ந்த—சாமரையறுபட்டுவீழ்ந்தன, வல்ஞாண்அற்ற—வில்லிற் பூட்டியநாணற்றன, மால்உற்றமன்னாதங்கள்—மயக்கங்கொண்ட அரசர்களது; மனம்கையற்றுஒழிந்தது—மனஞ்செயலறறுக்குறைந்தது.

ந - னா.) வள்ளல்கோல் தொடுத்தற்குவில் ஒருகால்வளைந்தபடியே முழுக்கவளைந்தேநின்றது, அப்பொழுது மாவெண்குடைகள் காம்பற்றன, பிச்சம்கவிழ்ந்தன; கவசம்அற்றன, சாமராவீழ்ந்தன; வில்நாணற்றன; இவைகண்மென்னர் மனமசெயலறறுக் குறைந்தனவென்க.

வினஞ்ஞாண் “மெலிமேல் னணவும்” ஈற்றுமெய் னகரமாகத்திரிந்தது. வினாந்துகொல்லாமல் அவர்களையஞ்சுவித்தலின் வள்ளல்என்றார். (கூடு)

நுங்களைவீணவென்றநூபுரவடியினுடன்

வெங்களித்தடங்கண்கண்டீர்விருந்தெதிர்கொண்மினென்னு

அவகளியரசாக்கெல்லாமோரொன்றுமிரண்மொகச்

செங்களிப்பகழியொப்பித்துள்ளவாறுட்டினுனே.

இ - ள். நுங்களை (இவைஅம்பல்ல) உங்களை, வீணவென்ற—வீண யில்தோற்பித்த, நூபுரம்அடியினுள்தன்—சிலம்பணிந்த கால்களையுடைய தத்தையது, வெங்களித்தகண்கண்டீர்—கொடியமதர்த்த பரந்தகண்களென்று காண்பீர், விருந்துஎதிரகொண்மின்என்னு—நீங்கள் விருந்தாபவந்துஎதிர்கொ ள்ளுங்களென்றுகூறி, அம்களி அரசர்க்குஎல்லாம்—அழகியகளிப்பிணையுடைய அரசர்களுக்கெல்லாம், ஓர் ஒன்றும் இரண்மொக—ஒவ்வொன்றும்இவ்வி ரண்மொக, செம்களிபகழிஒப்பித்து—செந்நிறமும் பகைவருயிருண்ணுங் களி ப்பும்வாய்ந்தஅம்புகளை அவ்விழுக்காடெய்து, உள்ளஆறுஊட்டினுன்—அவ ர்தரங்களுக்குத் தக்கபடியழுத்தினுன்.

ந - னா. இவைபகழியன்று? உங்களையாழ்வென்றத்தையது கண்கா ணுங்கள், நீங்கள் விருந்தாய்வந்து இவற்றை யெதிர்கொண்மினென்று கூறி அரசர்க்கெல்லாம் ஒன்றும்இரண்மொகப் பகழியைவிழுக்காடிட்டுத் தரங்களி லே யழுத்தினுனென்.

விருந்து என்றதற்கு ஏற்ப ஊட்டினுன் என்றார். கண்டிர் தெளிவுப் பரிவந்த காலவழுவமைதி. அவள்கண்ணைப் பெறும்வகை இதுவல்லதில்லை யென்றுகூறி நோவித்தவகையை இதனாகூறினார். (௧௦௭)

நன்மனவேந்தர் தங்கணகைமணிமாற்பநங்கிப்
புன்மனவேந்தர் தங்கள்பொன் னணிகவசங்கீறி
இன்னுயிர்கவர்ந்துதீமையினிக்கொள்ளுமுடம்பினுலுந்
துன்னன் மினென்பவேபோறகடுசரம்பரந்தவன்றே.

இ - நல்மனம் வேந்தர்தங்கள் நகை—நலமனத்தையுடைய அரசர்கள் துறகைப்பாகிய, தீமை—பிறர்மனையததலை, இனிசொள்ளும்உடம்பின்ஆல் உம்—இனியெடுக்குமுடம்பாலும், துன்னன் மின் என்பபோல்— கருதலொழி மினென்றுகூறுதல்போல, சுடுசரம்—சுடாநின்றஅம்பு, புன்மனம்வேந்தர்தங்க னை—புல்லியமனத்தையுடையஅரசரது, பொன் அணிகவசங்கீறி - பொன்னுற்பு னைந்தகவசத்தையகிழித்தி, மணிமாற்பநங்கி—அழகியமாற்பிணத்தீண்டி, இ ன்உயிர்கவர்ந்துபார்த—இனியஉயிரைக் கொள்ளுகொண்பார்த்தன.

ந - னா. நன்மனவேந்தர்தம் நகையாகிய பிறர்மனையததலை இனிக்கொ ள்ளமுடம்பிலுந் துன்னன் மின் என்பன போலச் சுடுசரங்கள், இன்னுயிரை க்கவர்ந்து பார்த்தனவென்க.

பரிநாணுவார்க்குப் பிறர்மனையததல் நகையாதலால் அதனைநகைஎன் றார். இதனாற்சிலருயிரைப் போககனமைகூறினா, சுடுசரம்நங்கி, கீறி, பர ந்த எனமுடிக்க. இதுயாற்று நீர்ப்பொருள்கோள். துன்னன் மின் எதிர்ம றைமுன்னிலைப்பன்மை யேவல்வினைமுற்று. உடன்பாட்டில் துன்னுமின்எ னயரும். துன்பகுதி, னகரத்தோற்றம்சந்தி, அல்எதிர்மறைவிருதி, அனை த்தும்ஒருபகுதி, லகரத்திரிபுசந்தி, மின்விருதி. (௧௦௭)

மீனெறிதூண்டின்போன்றவெஞ்சிலைநாண்களற்ற
தேனெறிகுன்றமொத்ததிண்கச்சைகூணிந்தவேழம்
மாதெனறிகாட்டுந்திண்டேர்கயிறற்றுமறியவேந்தர்
ஊனெறியாழியேந்தியொய்யெனவுலம்பியார்த்தார்.

இ - ள். வேந்தர்—அரசர்கள், மான்நெறிகாட்டும் திண்தேர்—(சேனா வீரர்கள் ஏறிய) குதிரைவழிகாட்டிந் திண்ணியதோகள, கயிறுஅறுறு மறிய— கயிறுறுபட்டுமடங்கவும், நாண்கள்அற்றவெஞ்சிலை—நாணற்றகொடியவில், மீ ன்எறிதுண்டில் போன்ற—மீனிழுத்தற்கு வீசுந்தூண்டிலையொத்தன, திண் கச்சைதுணிந்தவேழம்—திண்ணியகழுத்திடுகயிறு துண்பிட்டயானைகள், தே ன்எறிகுன்றம்ஒத்த—அருவியினலைகள் தேனெவீசும் மலைகளையொத்தன (இ வைகண்டும்) ஊன்எறி—பகைவர்மேலெறியும், ஆழிஏந்தி—(அவ்வரசர்க்கு)ச க்காத்தையேந்தி, ஒய்யெனஉலம்பிஆத்தார்—வினாந்து முழங்கிக் கோஷித் தார்கள்.

ந - னா. அவரோறினதேர்கள் கயிறற்றுமறியாநிற்க; அவரோறின வேழ ங்கள் கச்சைத்துணிந்தவை குன்றமொத்தன; அவர்கையில் நாணற்றசிலைகளு

காந்தருவத்தையாரிலம்பகம்

ண்டிப்போன்றன; இவைகண்டும்வேந்தர் பகைவர்மேலெறியம் அய்யியையே
ந்திவியைய முழங்கியார்த்தார் என்க.

ஊன்பகைவர்மேல் நிறைவாற் றிணையாகுபெயர். உலம்பிஇறந்தகாலவ்
னையெச்சம் உலம்புபகுதி. (௩௦௮)

ஆர்ப்பெதிர்மாரிபெய்யுமணிநெடுங்குன்றம்போலப்
போர்க்கெதிர்ந்தவருமார்த்தாரார்த்தலும்பூண்டவல்லிற்
கார்க்கெதிர்மேகம்போலக்கணமழைகான்றதிப்பால்
சுரத்ததுருதிவெள்ளமிறைச்சிக்குன்றாக்கினானே.

இ - ன். மாரிபெய்யும்—மழைபெய்யும், மணிநெடுங்குன்றம்—இரத்தி
நங்கனையுடைய நெடியமலை, எதிர்ஆர்ப்புபோல—எதிரொலிசெய்யும்வகை
போல, போர்க்கு எதிர்த்தவர்உம்—பகையரசர்போரிற்கு எதிர்த்த சிவகன்சே
னாவீரரும், ஆர்த்தார்—கோஷித்தார்கள், ஆர்த்தலும்—[இவ்வகைஇவ்விரண்
டுசேனையும்] ஒலித்தஅளவில், பூண்டவல்லில்—சிவகனது கொலைத்தொழில்
பூண்டவலியவில், கார்க்குஎதிர்மேகம் மழைபோல—கரிய நிறத்தையாய்ந்த
மேகம்பெய்யுமழைபோல, கணிகான்றது—அம்பினைவெளிப்படுத்தியது, இ
பால்—இப்புறம், குருதிவெள்ளம்—(அதனுலுண்டான) உதிரவெள்ளம், சுர
த்தது (அற்றுலீழ்ந்தனவற்றைக்களத்திற் குப்புறம்பே) இழுத்தது, இறைச்சி
குன்றுஆக்கினான் (அவர்களை) மாமிசக்குன்ற மாகச்செய்தனன்.

ந - னா. மாரிபெய்யுங்குன்று எதிரொலியெழுமாறுபோல, அரசர்ஆரவா
ரத்திற் கெதிரேசிவகன் படையிலுள்ளவர்கள்ஆர்த்தார்கள், அங்கனம்இரண்
டும் ஆர்த்தஅளவில் சிவகனது கொலைத்தொழில்பூண்டவில் மேகத்தின்மழை
போலம் பைக்கான்றது, அதனுற்பிறந்தகுருதிவெள்ளம் முன்பு அற்றுலீழ்ந்த
னவற்றைக்களத்திக்குப் புறம்பேயிழுத்தது; முடிவில் அவனாயிறைச்சிக்கு
ன்றாக்கி விட்டதென்க.

இதனுற்பகைவர்சேனைப்பட்ட வகைகூற்றினார். குவவுருபு இரண்டனுரு
பு நிற்குமிடத்தில் நிறைவால் உருபுமயக்கம். கான்றதுஅஃறிணையொன்றன்
பாற்படர்க்கை இறந்தகாலவ்னெழுந்து கால்பகுதி. (௩௦௯)

மன்னர்கள்வெருண்டெவிட்டமற்படையழை மாரி
கொன்னுனையெஃகினீக்கிக்குனிந்துவிற்பகழிகான்ற
மின்னவிரிலங்குமொள்வான்விழித்துயர்வழுங்கவின்ன
தன்மையாற்றானேநீதித்தான்வினையெஃகென்றான்.

இ - ன். தான்—அச்சிவகன், மன்னர்கள் வெருண்டெவிட்ட—பகையரச
ர்த்கோபித்தெறிந்த, மறம்படைமாரிஅழுவம்—வெற்றியாய்ந்த ஆயுதமாரியைம
ழையின் பரப்பை, கொன்னுனை எஃகினீக்கி — அச்சத்தைத்தரும்நுளியில்
எஃகினையுடைய அம்பினெருக்கினால் அவற்றைநீக்கி, விழித்து—இணையார்ம
ல்லிழித்துப்பார்த்து, யிக்குனிந்துகான்றபகழி—வில்வளைந்துக்கிடைய அம்பும்
மின்அவீர்இலங்கும்ஒன்வான்—மின்னல்போல ஒளிவீசிவிளங்கும் ஒன்றியவா
னும், உயர்வழங்க—சேனையினையிவை விமங்கும்படி. இன்னகன்கைமடக்க

இத்தன்மையால், தானேநீந்தி—சேனையாகிய கடலைநீந்தி வலையாடிகின்றான்—வலையாடாநின்றான்.

ந - னா. அங்ஙனம் ஆர்த்தஅரசர்விட்டப்படையாகிய பெருமழையை இமையாதே விழித்துப்பார்த்து அம்பினருக்கத்தாலே நீக்கிவிலக்குகின்றான் நான் நறபகழிவான் இவையிரண்டும் தானையினுயிரை விழங்கும்படி தான் இம்முறையானேபடைக்கடலை நீந்திவலையாடாநின்றான் என்க.

இன்ன இகரக்கட்டின் திரிபு. நீங்கி என்றதற்கு ஏற்பத்தானேக் கடல் என்றார். (கக0)

வேழவெண்கோட்டுமெல்கோறின்றகூன்றருதிவாளால்
ஆழநாவழித்தநெயத்தோகொப்புளித்தழிந்தமாவின்
சூழகுடர்க்கண்ணிசூழநிணத்துகிலுடுத்துவெள்ளென்
பூழ்பெறவணிந்துருதபேயாடக்கணமெந்துநக்கான்.

இ - ன். சூல்பேய்—சூற்கொண்டபேய், வேழம்வெண்கோடு—யானையினதுவெள்ளியகொம்பாகிய, மெல்கோல்தின்று—மெல்லுங்கோலால் பல்லைச்சீவி, குருதிகூன்வான்ஆல்—உதிரந்தோய்ந்தவாளாகிய நாவழியால், ஆழநாவழித்து—அழுந்த நாவினவழித்து, நெய்த்தோகொப்புளித்து—உதிரமாகிய நீரினாற்கொப்புளித்து, அழிந்தமாவின்—அழிந்தகுதியினது, சூழ்குடர்கண்ணிசூழ—சூழ்ந்தகுடராசிய மாலையைச்சூழ, நிணம்துகில் உடுத்து—நிணமாகிய ஆடையையுடுத்து, வெள்ளென்பு—உக்கவெலும்பாகிய அணியை, ஊழ்பெறஅணிந்துஆட—முறையாகவணிந்துஆட, கண்டெவந்துநக்கான்—அதனைச்சீவகன்பார்த்து மகிழ்ந்துசிரித்தான்.

ந - னா அங்ஙனம் வலையாடிகின்றவன், சூற்பேய்கள் கோடாகியகோலாலே பற்சீவிவளைந்தவாளாகிய நாவழியாலே நாவழித்துக்குருதியாகியநீனாக்கொப்புளித்துக் குடராகிய கண்ணியைச்சூழ நிணமாகியது கிலையுடுத்துன்பாகிய பூணமுறைபெறஅணிந்து ஆடக்கண்டு நககாணென்க.

மெல்கோல் வளைததொகை நிலைத்தொடர். கொப்புளித்துஇறந்தகால் வலையெச்சம் கொப்புளிபகுதி பேய்என்னுமுதலின் செயல்களைமுறைபிறழாமற் கூறினமையால் வலையுதலவிளக்கணி. இதனைவடநூலார காரக திபகாலங்காரம்என்பார். (ககக)

வெளிற்றுடற்குருதிவெள்ளநிலையிதுவென்பவேபோற்
களிறுகாப்பிறழபறபேய்கள்கைகையுச்சிக்கப்பி
அளித்தவைபாடியாடக்குறுகிரிசக்குவேழம்
விலித்தனைகமூவும்பாறுமவ்லாந்நிறுக்கிடந்தவன்றே.

இ - ன். களிற்றுஉகா—யானையினது நகம்போலும், பிறழ்பல்பேய்கள்—முறைபிறழ்ந்த பற்களையுடையபேய்கள், அளித்தவைபாடி—தம்மைப்பாதுகாத்தனாவற்றைப்பாடி, வெளிற்றுஉடல்குருதிவெள்ளம்—உதிரம் நீங்கிவழிணந்தையுடையஉதிரப்பெருச்சீனை, நிலைநிறுதுஎன்பபோல்—நிலையிதுவென்றுகாட்டுதல்போல, கைகளைஉச்சிக்கப்பிஆட—கைகளைத்தமது தலைமேலேகூப்பியாட,

காந்தருவத்தையாரிலம்பகம்

வேளும்—யானைகளைத் தின்ற, நரிக்குயிலித்தன—நரிஅதனைக் கண்டுசிரித்து
கூப்பிடுதல்போலக் கூப்பிட்டன; கழுகுஉம்பாறு உம்—கழுகுதனும் பருந்து
களும், விலாஇற்றுநிடந்தன — (தனசகளைத்தின்று) விலாமூறிந்துகிடந்தன
போன்றன.

௩ - னா. அவன் நககவளவிலே களிற்றுக்கிர்போலு முறைகுலைந்தபற்க
னையுடையபேங்கள் அளிக்கததக்கவைபாடி உதிரநீங்கின பிணத்தையுடைய
குருதிப்பெருக்கை இதுநிலையென்று காட்டுவனபோலக் கைகளைத்தந்தலைமே
லே கூப்பியாட, வேழங்களைத்தின்றநரிகள் கூப்பிட்டவை அந்நனைக்கண்டு நக்
குக்கூப்பிட்டாற்போன்றன, அந்நனைத்தின்று செருக்கிக்கிடந்த கழுகும்பாறு
ம் அதற்குச்சிரித்துவிலா மூறிந்துகிடந்தன போன்றனவென்க. (௩௧௨)

கடல்வீணையாரி தங்கண்டபோழ்தினையகனிந்ததிஞ்சோற்
றடிசிலஞ்சுவையி ங்காங்குமண்ணலங்குமரனென்றார்
உடலின்மேற்றிரியுந்தினடேர் காணலுமைந் தநெஞ்சத்
திடல்பிளந்திட்டவெஃகஞ்சுமந்தமர்த்திறத்தின்மீக்கார்.

இ - கடல்வீணை அமிர்தம்கண்டபோழ்து இன்—கடலில்வீணைந்த உப்பி
னைக்கண்டகாலத்தில், நெய்கனிந்ததிஞ்சோறு அடிசில—நெய்யிற்பதம்வாய்ந்
தஇனியசோற்றின், சுவையிசுஞ்சூங்கு—சுவைவிரிஞ்ஞாற்போல, அண்ணல்அ
ம்குமரன்—பெருமையிற்சிறந்த அழிய சீவகன், ஒன்றார் உடலின்மேல்—ப
கைவருடலின்மேல், திரியுந்தினடேர் காணலும்—திரிகின்ற திண்ணியதே
னாக் கண்டவளவிலே, மைந்தர்—அவனதுதோழர், நெஞ்சும்திடல் பிளந்தி
ட்டவெஃகம்சுமந்து—பகைவரதுமனமாவிய திடலைப்பிளந்துபோகட்ட வேலை
யேய்தி, அமர்த்திறத்துஇல்மீக்கார்—போர்த்திறத்தில் மேம்பட்டனர்.

௪ - னா. உப்பினைக்கண்ட காலத்தில்அடிசிலொழிந்தசுவைகள் மிக்காற்
போலப்பகைவருடலின் மேலேதிரிகின்ற குமரன் தேரைக்கண்டவளவிலே
தோழர், பகைவரது நெஞ்சாகிய திடலைப்பிளந்து போகட்ட வேலையெடுத்த
தப் போர்த்திறத்திலே மிக்காரொன்க.

இதனால்சுவைகளைக்கண்டபின் தோழர்களிப்பில மேம்பட்டமைகூறினார்.
மீக்காங்கு மிக்கு ஆங்கு எனப்பிரித்துமிக்கு செயவென்னுமெச்சத்திரிபாகக்
கொன்க. ஆங்குவினையெச்சத்தில்வந்த உவமையுருபு. இதனிறுதியில் கின்ற
உம்மை அசைநிலை. (௩௧௩)

கடாந்திறந்திடுவானிற்களகளமுழங்கும்வெழும்
படாந்திறந்துழித்தியிறபதுமுகன்காட்டியிட்டான்
தடாமபிறைமருப்புத்திண்கையபரகாத்திரங்கடம்மாற்
கொடாம்பிறகுமரிப்போருட்பிறர்க்கெனக்கொன்றதன்றே

இ - ன், பதுமுகன் — (தத்தையைக் காத்துநின்ற) பதுமுகனானவன்,
வானில்—மேகம்போல, கடாந்திறந்திடு—மத்ததைச்சிந்தி, களகளமுழ
ங்கும்வெழும்—களகளவென்னும் ஒசைபடமுழங்கும் யானையை, படாந்திற
ந்து—முகபடாததைத்திறந்து, ஊழிதிஇன்—ஊழித்தியைப்போல, காட்டிய

ட்டான்—கொண்டுவந்துகாட்டி ஞன், தடாம்பிறைமருப்புதிண்ணை—வளைந்த பிறைபோன்றகொட்டும் திண்ணியது திக்கையும், அபரகாத்திரங்கள் தம்ஆல்-கால்களென்கின்ற வையுமாடிய இவற்றால், குமரிபோர்உள்—தந்தைதகாணத் தாற்பிறந்தபோரில், பிறர்க்குக்கொடாம்என்ன—பிறர்க்குக் கொலைத்தொழிலைக் கொடே மென்று, கொன்றது—கொலைசெய்தது.

ந-ரை. பதுமுகன் வான்போலக் கடாந்திறந்திட்டுக் களகளவென்னு மோசைபடமுழங்குகின்ற வேழத்தை ஊழித்தீப்போலக் கொண்டுவந்து காட்டினான், அது, வளைந்தபிறைபோலு மருப்புக் கைகால்களென்கின்ற வற்றா லேதத்தை காரணத்தாற் பிறந்தபோரிற் பிறர்க்குக் கொலைத்தொழிலைக் கொடேமென்று கொன்றதென்க

வரகாத்திரம் என்பதனைத் தலையென்றும், அவரகாத்திரம் என்பதனைக் காலென்றுங்கூறுதல் வடநூல்வழக்கு. அதுதமிழிற்சிதைந்து அபரகாத்திரம் எனவந்தது. இது தற்பவம். குமரிப்போரென்றதற்குக் கன்னிப்போர்என்று பொருள்கொள்ளலும் ஒன்று பிற அசைநிலை யிடைச்சொல். காட்டியிட்டான் துணிவுப்பொருளில் வந்தபிறவினைமுற்று காட்பேறவினைப்பகுதி, இடு துணிவுப்பொருளில் வந்தவிகுதி, உகரக்கேடும யகரத்தோற்றமும் சந்தி, இதுவரைக்கும் ஒப்பகுதி, முதனிலையெழுத்தாய்த் தோன்றிகின்ற டகரமெய் இடைநிலை, உகரக்கேடுசெய்தி, ஆன் விகுதி. (௩௧௪)

மருப்பினல்வேழம்வீழா மன்னனாவாலிற்சீறா

முருககித்தேர்தடக்கைதன்னால் முழங்கிப்பாய்மாக்கன்காலின்

தெரித்திடாககண்ணுட்டியாற் சுட்டிரீளுக்கிரெய்ததோர்

ஒருக்குப்பேய்பாடியாட வுறுசிலையுடன்றுகொண்டான்.

இ-ள். மருப்பின்ஆல் (அந்தயானை) தன்கொம்பினல், வேழம்வீழா - யானைகளைவீழ்த்து, மன்னனாவாலிற்சீறா - அரசர்களைவாலாற் கோபித்து, தேர்தடகை தன்ஆல்முருகி - தேரினைநீண்ட துதிக்கையினலழித்து, முழங் கிப்பாய்மாக்கன் - முழங்கிப்பாயுங் குதிரைகளை, காலின்நெரித்திடா - காலினால் நெரித்து, கண்உள்தியால் - கண்ணிலுள்ள கோபத்தியால், நெய்த்தோர்சுட் டீற்றுஆக்கிஒருக்கு - உதிரவெள்ளத்தைச் சுட்டிரீளுக்கிக் கெடுக்கவும், பேய் பாடிஆட - பேய்கள்பாடியாடவும், உறுசிலைஉடன்றுகொண்டான் - போர்த் தொழிலில் மிக்கவில்லினைக் கோபித்துக் கையிலெந்தினான்.

ந-ரை. அஃது எங்ஙனங் கொன்றதெனில் மருப்பாலே வேழத்தைவீழ்த்து; வாலினால் மன்னரைச்சீறி; கையினாற்றேனாழறித்து; காலால் மாவை நெரித்து; கண்ணிற்கோபத்தியால் நெய்த்தோரை ரீளுக்கிக்கொன்றது, அதன் கொலையோடே அவனுங் கொல்லக்கருதிப் பேய்பாடியாடும்படி, சிறையை வாங்கிக் கொண்டானென்க.

வீழா, சீறா, நெரித்திடா செய்யாளன்னும் வாய்பாட்டிறந்தகாலையனை யெச்சங்கள். முருக்கி இறந்தகாலவினையெச்சம் முருக்குபகுதி. இவ்வினையெச் சங்கள்ஒன்றையொன்றுகொண்டு ஒருக்குள்ளும் இறந்தகாலப் பிறவினைவி

வினையச்சத்தின்றுதனிலையக்கொண்டன, ஒருக்கு, ஆடஎன்னும்வினையெச்
கச்சு, வேறுபலவெக்கி, கொண்டான் என்னும் வினையுற்றின் முதனிலை
வைத் தனித்தனிகொண்டன. ஒருக்குபிறவினைப்பகுதி, உசரசக்கேசெந்தி,
உசச்சயிசுகி, தன்வினையில் ஒருங்குளனவரும். ஒரும்கல் கெடுதல். ஒருக்கு
செயவெனெச்சத்திரிபு.

ஐதீரீரால்வந்த நாலடித்தரவு கொச்சகம்.

கொண்டாரன்பகழிதொடுத்தான்சிலைகால்குனிந்த

தொண்டேர்மிசையுமுருவக்களிற்றுச்சிமேலும்

வண்டார்ப்புரலிநிறத்தும்மறமன்னர்மேலும்

கண்டான்சொரிந்தான்கணைமாரிகலந்ததன்றே.

இ-ன். சிலைகொண்டான் பகழிதொடுத்தான் - வில்லைக்கொண்டபதமு
கன் அம்பினைத்தொடுத்தனன், கால்குனிந்தது - அவ்வில்வனைந்து கக்கிய
அம்பை, ஒத்தேர்மிசையு உருவமகளிறு உச்சிமேலும் - ஒள்ளியதேரின்
மேலும் உருவமைந்த யானையினுச்சிமேலும், வண்டார் புரலிநிறத்துஉம் -
வளமமைந்த சதங்கையையுடைய குதிரையின் மார்பின்மேலும், மறம்மன்
னர்மேலும் - வெற்றியமைந்த அரசர்மேலும், சொரிந்தான் (அழுந்த) அம்பி
னைச்சொரிந்தனன், கணைமாரிகலந்தது கண்டான் (தனக்குமுன் போர்செய்
பும் சிவகன் வேறொருமுகத்தேறின்று) எய்கின்ற அம்பாகிய பெரியமழைஇத
னோடுகலந்த தனைப்பார்த்தான்.

ந-னா. வில்லைக் கொண்டனன் அம்பைத்தொடுத்தான்; அப்பொழுது
அது கால்வனைந்துகான்ற அவ்வம்பை மிசையிலும், உச்சிமேலும், நிறத்தும்
மேலுமழுந்துவதாகச் சொரிந்தான்; அவ்வனஞ் சொரிந்தவன் முன்பொருகின்
றசிவகன் வேறொருமுகத்தே நின்றெய்கின்ற கணைமாரி இதனோடு கலந்த
தனைப்பார்த்தான்.

இதவும் அடியில்வருஞ் செய்யுளும் ஒருதொடர் குனிந்தது செயப்படு
பொருள்மேல் நிறறலால் வினைமுற்றுப்பெயர். ௪ (ககசு)

பைம்பொற்புளகப்பருமகளியானையீட்டம்

செம்பொன்னெடுத்தேர்த் தொகைமாக்கடற்றானெவள்ளம்

நம்பன்சிலைவாய்நடக்குவகணையிச்சிலல்லால்

அம்பொன்மணிப்பூணரசுமில்லையென்றுநக்கான்.

இ-ன். பைம்பொன் - பசியபொன்னுலமைந்த, புளகப்பருமகளியானை
ஈட்டம் - புளகம் வாய்ந்தகவசத்தையும் மதச்செருக்கையுமுடைய யானை
யீன்கூட்டமும், செம்பொன் நெடுத்தேர்தொகை - செவந்த பொன்னுலமை
ந்த நெடியதேரின் கூட்டமும், கடல் - கடல்போன்ற, மாதானெவள்ளம் -
பெரியசேனாவெள்ளமும், அம்பொன் மணியூண்அரசுஉம் - அழகியபொன்னு
ற்செய்த இரத்திகமழுத்திய ஆபரணத்தையணிந்த அரசரும், நம்பன்சிலைவா
ய் - சிலைவாத்து வில்வினிடத்து, நடக்கும்கணை - நடக்காநின்ற அம்பினால்,
மிச்சில் அல்லாமல் - ஏச்சிற்பட்டதல்லாமல், இல்லை என்று நக்கான் - வே
றொன்றுமில்லையாம் எவ்விதம்போர் செய்வதென்று சிரித்தான்.

ந-ரை. கண்டு இம்மாரியால் யானையிட்டம் தேர்த்தொகை கடல்வெள்ளம் என்கின்றவையும் அரசும் நம்பன்கணையிச்சி லல்லாமல் இல்லையாயிருந்தவென்று வியந்து யாம் இனி எங்ஙனம் பொருவேமென்று கருதி நக்கான் என்க.

புளகம் கவசத்திறறைத்த கண்ணாடி.

அறுசீரால்வந்தகாலடித்தரவுகோச்சகம்.

ஒருவனேசிலையுமொன்றேயுடையதோர்களிற்பின்மேலான்

அருவமாமாபிற்சென்றதறிந்திலனென்கமின்னும்

பொருவரோமன்னொன்றொன்பொருசிலைமடக்கியிட்டார்

வருகளியானையிட்டார்வாட்படைவாங்கிக்கொண்டார்.

இ-ள். வாள்படை வாங்கிக்கொண்டார் - உறையினின்றுங் கழித்தவாளினைக் கைக்கொண்டபகையரசர், ஒருவன் ஏ (இப்படிச்சிறித்த பதுமுகன் ஒருவனேவேறு துணையிலன், சிலைஉம்ஒன்று ஏ - தனக்குவில்தொன்றே யல்லாமல் வேறுசேமவில்துமில்லை, உடையது ஒர்களிற்பின் மேலான் - தனக்குள்ள ஒருயானையின் மேலுள்ளவனே யல்லாமல் வேறிலன், அருவமாமார் புதில் சென்றது என்க - அரியமலைபோன்ற மார்பிறைத்த வேலையும், அறிந்திலன் - உணர்ந்திலன், இன்னும் - இன்னமும், மன்னர்பொருவர்தான் - அரசர்கள் போர்செய்வார்களோ வென்றிகழ்த்தான்; வருகளியானையிட்டார்—(அதுகேட்டு) தம்மேல் வருமதக் களிப்பினையுடைய யானையைத் திருப்பினார்கள், பொருசிலைமடக்கியிட்டார்—(அதுகண்டுசீவகனுந்தோழரும்) இவர்கள்மேல் அம்பெய்ய வேண்டவதில்லையென்று, போர்த்தொழிற்குரிய வில்லினுணியை யிறக்கினார்கள்.

ந - ரை. இங்ஙன நக்கபதுமுகன் றுந்துணையுமில்ன், தனக்குச்சேமவில்துமில்லை, ஒருகளிற்பின்மேலான், இவன்தான் பகைவொறிந்த வேல்மார்பிறைத்தது மறிந்திலன், பின்னுமேற்சென்று மன்னா பொருவரோவென்றிகழ்த்தான்; இவன் நொந்தானென்று போர்செய்ய வாள்வாங்கிக்கொண்ட மன்னரெல்லாம் இதுகேட்டு மேல்வருகின்ற யானையைமீட்டார்; அதுகண்டு சீவகனுந்தோழரு மினிஇவரை யெய்யவேண்டவ தில்லையென்று தங்கையில் வில்லைமடக்கி யிட்டார் என்க.

ஏகாரம் பிரிநிலை. ஓகாரம் எதிர்மறைப்பொருட்டு. இதனால் அவர்களஞ்சினமை கூறினார். (ககஅ)

செங்கண்மாதெழிக்கப்பட்டவலம்புரித்துருவங்கொண்ட

சங்குவாய்வைத்துநம்பன்மெழித்தலுந்தறுகணளி

பொங்கியமுழக்கின்வேழப்பேரினம்புலம்பினாற்போற்

றங்குதார்மன்னொல்லாம்தளாந்துகண்சாம்பினாரே.

இ - ள். செங்கண்மால்—செவந்த கண்களையுடைய கண்ணன், தெழிக்கப்பட்ட வலம்புரி—(பாரதப்போரில்) முழக்கிய சங்கினை, துருவங்கொண்ட—ஒத்த, சங்கு—சங்கினை, நம்பன் வாய்வைத்து—சீவகன் வாயில்வைத்து

தெழித்தனம்—முழக்க, தற்கண் ஆளி—அஞ்சாமையையுடையஆளி, பொங்கியமுழக்கு இன் — முழங்கிய முழக்கினால், வேழம்பேர் இனம்புலம்பினால் போல்—பெரிய யானைத்திரள் வருந்தினதுபோல, தாாதங்கும் மன்னர்எல்லாம்—முல்லைமலை சூழுவந்த அரசர்களெல்லாம், தளர்த்துகண் சாம்பினர்—மனந்தளர்ந்து கண்ணொளிமழுங்கினார்கள்.

ந - னா. கண்ணன் பாரதப்போரில் முழக்கின வலம்புரியின் ஒப்பைக் கொண்ட சங்கைவாய் வைத்துநம்பன் முழக்கினாலை; அதுகேட்டு யாளி முழக்கினாலே வேழத்திரள் வருந்தினதுபோல மன்னா குறைந்துகண்ணொளி மயங்கினார்.

இதனால் அவர்அஞ்சினமைகண்டு சங்கைவாயில் வைத்தமைகூறினார்.()

அருவனாநாகஞ்சுறியாழியான்கடையவன்று
கருவனாகுடையப்பட்டகடலெனக்கலங்கிவேந்தர்
திருவனாமார்பன்றினதேர்மஞ்ஞையேமுருகன்றானென்
றொருவரோடொருவர்கூடாவண்ணமேயுடையவற்றார்.

இ - ன். ஆழியான்—சக்கரத்தை யேந்திய திருமால், அருவனா—அரிய மந்தராகிரியில், நாகம்சுற்றி—வாசுகியென்னும் பாம்பைப் பூட்டி, அன்றுகடைய—அக்காலையில் கடைய, கருவனாகுடையப் பட்டகடல்என்ன—அம்மலையாற்கலக்கிய கடலைப்போல, வேந்தர் கலங்கி—அரசர்கள்கலங்கி, திருவனாமார்பன்—இலக்குமி வசிக்குமாப்ரியையுடைய திருமாலையொத்த சீவகனது, தின்தேர்மஞ்ஞையே என்று—திண்ணியதேர் மயிலேயென்றும், முருகன் என்று—இவன் முருகக்கடவுளென்றுங் கருதி, ஒருவரோடு ஒருவர்கூடாவண்ணம் — ஒருவரோடொருவர் கூடாததன்மையால், உடையவற்றார்—பின் வாங்கினார்கள்.

ந - னா. ஆழியான்மந்தரத்தினாலே பாம்பைச்சுற்றிக் கடைதலால், அம்மலைகலக்கின கடலென்னும்படி வேந்தர்கலங்கி மாார்பன்தேர் மயிலேயென்றும், அவன்றான் முருகனையென்றுங்கருதி, ஒருவரோடொருவர் கூடாததன்மையால் கெடுதல் மிக்கானென்க.

முருகக்கடவுள் பலதிருக்கைகளாற் படைவழங்கியதுபோல இவனும் படைவழங்குதலாலும் வடிவாலு முருகனையெனவும், தேர்பற்றது செல்லுதலால் மயிலெனவுந் துணிந்துகூறுதலால் மஞ்ஞையே முருகன்தானென்றார்.

இது உருவகவணி.

(௩௨௦)

முளிமரக்காடுமேய்ந்தமுழங்கழல்போன்றுமைந்தன்
தெளிநலக்குமார்கூற்றிறறெழித்தனர்பகழிசுந்தி
ஒளிநலவுப்புக்குன்றமூபுனற்குடைந்ததேபோற்
களிநலமன்னர்தங்கன்கடற்படையுடைந்ததன்றே.

இ - ன். முளிமரக்காடு—உலர்ந்த மாங்கனையுடைய காட்டை, மேய்ந்த முழங்கு அழல்போன்று—மேய்ந்த முழங்காநின்ற தியைப்போல, தெளிநலம்மைந்தன்—தெளியநின்ற நலத்தையுடைய சீவகனும், குமார்—தோழரும்,

கூற்றில் தெழித்தனர்—இயமனைப்போலக் கோவித்தார்கள், களிநலம் மன்னர் தங்கள்—போர்க்களிப்பி னன்மையையுடைய அரசர்களது, கடல்படை-கடலைப்போத்த சேனை, பகழிசெந்தி—(அதுகேட்டு) கையிலுள்ள அம்பினைப் போட்டி, ஒளிநலம் உப்புருன்றம்—விளங்கும் நலத்தையுடைய வுப்புமலை, ஊர்புன்றகு உடைந்ததுபோல்—ஒடுநீர்க்கு அழிந்தாற்போல, படைஉடைந்தது—சேனையழிந்தது.

ந - னா. காட்டைமேய்ந்த அழல்போலப்போரிற் றெளிந்தநின்ற நலத்தையுடையமைந்தனுங்குமராரும், மன்னர்கெடுகின்றமை கண்டுகூற்றுப்போல ஆர்த்தார், அதுகேட்டுக்கையிலம்பையும் போகட்டு உப்புமலை ஒடுநீர்க்கு உடைந்தாற்போல வுடைந்ததென்க. (௧௨௧)

உறுபடைமன்னர்தம்மையுடற்றியொன்றானுமின்றிச்
சிறுபடையவாகள்வென்றுசெகுப்பவோவென்னவேண்டா
செறியெயிற்றாளிவேழப்பேரினஞ்செகுத்ததன்றே
உறுபுலியொன்றுதானேகலையினமுடற்றிறுத்ததன்றே.

இ - ன். சிறு படையவாகள் — சிறியசேனையையுடையவர்கள், உறுபடைமன்னர்தம்மை—பெருஞ்சேனையையுடைய அரசர்களை, உடற்றி—வருத்தி, ஒன்றுஆனும்இன்றி—தமக்குஒருகெடுகியாயினு மில்லாமல், வென்றுசெகுப்பது—வென்றுபோக்குவாரோ, என்னவேண்டா—என்று உலகீர்கருதவேண்டா, செறியெயிறுஆளி—கெருங்கியபற்களையுடையயாளி, வேழம்போஇனம்செகுத்தது அன்று ஏ—பெரியயானைத் திரளைக்கெடுத்த தல்லவா, உறுபுலிஒன்றுதானே—வன்மைமிகு புலியொன்றே, கலையினம் உடற்றிற்றுஅன்றுஏ—கலையொன்றிரளைக் கெடுத்ததல்லவா (இதனைத்தெளிவீராக)

ந - னா. சிறுபடையாளா மிக்க படையினையுடைய அரசரை வருத்தித் தமக்குஒரோதமுமின் றிவென்றுபோகருப வோவென்று உலகீர் கருதவேண்டா! விலங்கேயாயினும் யாளிவேழத்திரளைக் கெடுத்ததன்றே! புலியொன்றுதானே கலைத்திரளைக்கெடுத்ததன்றே! இவற்றைக் கண்டுதெளிவீராக வென்றாடுன்க.

பின்னுள்ள இரண்டடியும்எடுத்துக்காட்டுவமை. இதுகவிகூற்றுத்துறை. செகுப்ப-பலர் பாற்படர்க்கை வினைமுற்று செகு பகுதி, பகரமெய்ச்ந்நி, ப பலர்பால்விசுதி. (௧௨௨)

நல்லவைபுரியுமாந்தர்நாந்தகம்பிழைத்துவீழா
தல்லவைபுரியுமாந்தர்க்கத்திரமொன்றும்வாயா
வெல்வதேருணத்தின்மிக்கார்வெற்றிலைவிடினும்வேலாம்
இல்லையேவென்றிதீமையிடங்கொண்டமனத்தினுர்க்கே.

இ - ன். அல்லவை புரியும் மாந்தர்க்கு நல்லவைபுரியு மாந்தர் — தீத் தொழினைச் செய்வோர்க்கு நன்மைகளைச் செய்வோர், நாந்தகம்பிழைத்துவீழாது—கையிலேந்நியவாள் தப்பிவீழாது, குணத்தின்மிக்கார்—மேம்பட்டகுணமுடையஅரசர்கள், வெற்றிலைவிடினும்—வெற்றிலையைவிட்டாலும்; வேல்

ஆம்—வேலாகும், வெல்வது ஏ —அதுவெல்வதுண்மை, தீமை இடம் கொண்டமனத்தினர்க்கு—தீமைகுடி கொண்டமனத்தினவர்க்கு,அத்திரம்ஒன்று ம்வாயா—அத்திரம் பெறினும்சிறிதும் பயன்கொடா,வென்றிலில்லை—(அத் தீயோர்க்கு) வெற்றியேயில்லை.

(௩ - னா.) ஒருவரையொருவர்வெல்லுந் தன்மையைக் கேட்கின்றாராயின், அல்லவையுரிவார்க்கு நல்லவர்புரிவார்களையில் வாள் தப்பிவீழாது, அதுவும்அவர்க்குமிகை; வெற்றிலையைவிடும் அதுதான்வேலாய்விழும்; தீமையிடங்கொண்டமனத்தினர்க்கு அத்திரம்பெறினும் சிறிதும்பயன்கொடா; ஆதலால்அத்தீயோர்க்கு ஒருகாலும்வென்றியே யில்லைஎன்றாள்என்க.

அத்திரம் மந்திரத்தாற்பிரயோகிப்பது. அல்லவைஎதிர்மறைப்பண்படியாகப்பிறந்த பலவின்பாற்படாக்கைக்குறிப்புவினையுற்று அன்மைபகுதி, ஈறுகெடுத்தும் லகரத்தோற்றமும்சங்கி,அசாரியை, வைபலவின்பால்விசுதி.(௧௨௩)

குழையுடைய முகத்தினுள்கட்கோணப்போசய்தமன்னர்
மழையிடைமின்னி னொய்தாமறைந்தனர் விஞ்சைவேந்தர்
முழையிடைச்சிங்கமன்னுன் மொய்யமரே த்தியார்த்தார்
விழவுடைவீ திழுவூர்விருப்பொடுமலிந்ததன்றே.

இ - ன். குழையுடைய முகத்தினுள்கண்—குண்டலத்தையுடைய முகத்தையுடைய தத்தைகாரணமாக. கோணப்போர்செய்தமன்னர்—மாறுபட்ட போர்த்தொழிலைச்செய்த அரசர்கள், மின்னின்—மின்னலைப்போல, நொய்துஆகமறைந்தனர்—போன இடந்தெரியாமல் வினாந்தொளித்தார்கள், மழை இடைவிஞ்சைவேந்தர்—மேகத்தில்கின்ற வித்தியாதர்கள், முழைஇடை—மலைக்குகையினிடத்துள்ள, சிங்கம்அன்னுன் மொய்யமர்—சிங்கத்தையொத்த சிவகனது போர்த்திறத்தை, ஏத்தி ஆர்த்தார்—துதித்துக் கோஷித்தார்கள், விழவுடைய வீதழுவூர்—மகோற்சவத்தையுடையவீதியினெருங்கிய தொன்றுதொட்டுள்ள ஊர், விருப்பொடு மலிந்தது - இவனைக்காணும் விருப்பால் மேம்பட்டது.

௩ - னா. தத்தைகாரணமாக மாறுபட்டையுடையபோரைச்செய்த மன்னர் மின்போலப்புக்கவிடம் அறியாமற் கடுகப்போரார்; மேகத்தினின்றவிச்சாதரர்சிங்கம் அன்னுனமரையேத்தியார்த்தார்; மூதார் இவனைக்காண்டல் விருப்பத்தோடுமிக்கதென்க.

இல்லறம்பூண்டமையால் முழையிடைச்சிங்கமன்னுன் என்றார். நான் கனுருபு நிற்குமிடத்து முகத்தினுள்கண்என ஏழனுருபுநின்றல் உருபுமயக்கம். ஒடுஉருபு ஏதுப்பொருட்டு.

(௧௨௪)

பார்மிசையுலகமேத்தும்படுகளங்கண்டுபற்றார்

போர்முகக்களிற்றுவெண்கோடுமுதசெஞ்சாஸ்கொண்மார்பிற்

சீர்முகத்தோழர்சூழச்சீவகன்றிருவிண்சாயல்

வார்முகமுலையினுமனைவயிற்கொண்டிபுக்கான்.

இ - ன். சீவகன்—சீவகனுனைவன், பற்றார் — பணகவருடைய, போர்முகங்களிறுவெண்கோடு உழுத—போர்முகத்திற்கெல்லும் யானையினது வெ

ள்ளியகொம்புழுத, செஞ்சால்கொள்மார்பின் சீர்முகம்தோழர்முது—செவ்
வியசாலைக்கொண்டமார்பின் சிறப்பைத்தனதிடத்துடைய தோழர்களுந்
துவர, பார்மிசை—நிலவுலகில், உலகமெதும்—உயாந்தோர் துதிக்கும், பு
கெளம்கண்டு—போர்க்களத்தைக்கண்டு களவேள்விமுடித்து, திருவின்சாயல்—
இலக்குமிபோலுமென்மைவாய்ந்த, வார்முகம்முலையினுளை—கச்சணிந்ததன
த்தையுடைய தத்தையை, மனைவயின்கொண்டபுககான் — தன்மனையிற்கொ
ண்டபுகுந்தான்.

ந - னா. சீவகன்; யானைக்கோடு முது சாலைக்கொண்டமார்பிற் றோழர்
முத்து செல்லப்போரில் உயாந்தோளோத்துங் களத்தைக்கண்டு வேள்விமுடி
த்துத் தத்தையைத்தன் மனையிலேகொண்டபுககானென்க.

சால் படைச்சால்.

(௩௨௫)

நெய்க்கிழிவைக்கப்பட்டாநெய்ப்பத்தற்கிடத்தப்பட்டார்
புக்குழியெஃகநாடியிரும்பினுற்போழப்பட்டார்
மைக்கிழிந்தொழுங்கண்ணீர்மாரிலத்துருக்கப்பட்டார்
கைக்கிழிகொடுக்கப்பட்டார்கலம்பலநலகப்பட்டார்

இ - ள். நெய்கிழிவைக்கப்பட்டா— (ஆயுதம்ஏறுண்டவைகளில்) நெ
ய்ப்புசியசீலை வைக்கப்பட்ட வரும், நெய்ப்பத்தல் கிடத்தப்பட்டார் — நெய்ப்பு
சியபத்தலில் கிடத்தப்பட்டவரும், எஃகம்புக்கஉழி—அம்புதொளைத்தவிடத்
தில், நாடி—ஆராய்ந்து, இரும்பின் ஆல்போழப்பட்டார்— இரும்பாலறுத்து
வாங்கப்பட்டவரும், பலகலம் நல்கப்பட்டார்(சீவகனால்)பலஆபரணங்கொடுக்
கப்பட்டார்; மைக்குஇழிந்து ஒழுகும்கண்ணீர்—மையோழிந்தொழுகாரின்
நகண்ணீர், மாநிலத்துஉருக்க— (சுற்றத்தார்) பெரியநிலவுலகிற் சிந்த, பட்
டார்—பட்டவவொல்லாம், கைக்கிழிகொடுக்கப்பட்டார் - கையிலுள்ள பொன்
முடிப்புக் கொடுக்கப்பட்டார்கள்.

ந - னா. நெய்வைக்கப்பட்டாரும், கிடத்தல்பட்டாரும், எஃகம்புக்கு
ழிநாடியிரும்பாலறுத்து வாங்கப்பட்டாரும் சீவகனால் கலம்பலநல்கப்பட்டார்;
சுற்றம் அழுபபடிபட்டார் எல்லாருநகைக்கிழி கொடுக்கப்பட்டாரென்க.

கு உருபுமயக்கம். பத்தல்நீரிறைக்கும் ஒருவகைக்கருவி, அல்லதுபற்றுக்
கோடாகவைத்துக் கட்டுங்கருவி. இது சீவகன் சேனையிலுள்ளவர்க்குச் செய்
யும்பரிகாரம்.

(௩௨௬)

முதுமாப்பொந்துபோலமுழுமெயும்புண்களுந்றூர்க்
கிதுமருந்தென்னநல்லாரிழுதுசேர்கவளம்வைத்துப்
பதுமுகன்பரவைமாபினெய்க்கிழிபயிலச்சேர்த்தி
நுகிமயிர்த்துகிற்சுப்பாயம்புகுகெணநோக்கினுனை.

இ - ள். முதுமரம் பொந்துபோல — தொன்றுதொட்டுள்ள மரத்தின்
பொந்துபோல, முழுமெய்உம்—தேகமுழுதும் (அம்புகள்தொளைத்த) புண்க
ள்உந்றூர்க்கு—புண்களைப்பொருந்தினவர்க்கு, மருந்து இது என்ன—மருந்து
இதுவென்று, நல்லார்—(அவரவர்க்குரிய) மனைவியார்கள், இழுதுசேர்கவள

ம்வைத்து—செய்சேர்ந்த கவனம்வைக்க, பதுமுசுன்பரவைமார்பின்— பதுமு
சுனதுபார்தமார்பினில், நெய்கிழி பயிலசோத்தி—நெய்ச்சிலைஅமையச்சேர்த்தி,
துதியிர்துகில் — துனிவாய்ந்த எலிமயிராடையாற் செய்த, குப்பாயம்பு
ருகஎன்ன—சட்டையிலேபுகுகவென்று, கோக்கினுன்—கூறிப்பிரிகரித்தான்.

ந - னா. மரப்பொந்துபோலப் புண்ணுற்றார்க்கு மருத்துவர் இது மரு
ந்துஎன்றுகவனம் வையாநிற்க, தான்பதுமுகன் மாபிலேகிழியைச் சேர்த்திக்
காற்றுப் படாதபடியுள்ளே சிலையடைசின எலிமயிர்ப்படத்தாற்செய்த சட்
டையிலே புகுகவென்று கூறிப்பிரிகரித்தானென்க.

நல்லானிருது எனவும் பாடம். வைத்து செயவெனச்சத்திரிபு. (௧௨௭)

பார்கெழுபைம்பொன்றன் னொற்பண்ணவனுருவமாக்கி

ஊர்கெழுவிழவுசெய்தாங்குறுபொருளுவப்பநல்கித்

தார்கெழுமின்னுவீசித்தனிவடந்தினைக்குமார்பன்

போர்கெழு களத்துப்பாவம்புலம்பொடுபோக்கினுனே.

இ - ன். தார்கெழு தனிவடம்—மாலையாக வமைந்த ஒப்பில்லாத முத்
துவடம், மின்னுவீசி—ஒளியீசி, தினைக்கும்மார்பன்—தினைக்காநின்ற மார்பைப்
புடைய சீவகன், பார்கெழுபைம்பொன் தன்ஆல்—நில வுலகின்மிக்க பசிய
பொன்னினால், பண்ணவன் உருவம்ஆக—அருகக்கடவு றுருவஞ்செய்து,
ஊர்கெழு விழவுசெய்த—ஊரில் மேம்பட்ட உற்சவஞ்செய்து, ஆங்கு—அவ்
விடத்தில், உறுபொருள்—மிக்க பொருளை, உவப்பநல்கி—ஏற்போர் மகிழத்
தானங்கொடுத்து, போர்கெழு களத்துப்பாவம்—போத்தொழில்மிகுந்த செரு
க்களத்தில் நேர்த்தபாவத்தினை, புலம்புஒடு போக்கினுன்—என்னகாரியத்தை
ச்செய்தோமென்னும் வெறுப்பையுங் களைந்தான்.

ந - னா. வடம்மின்னு வீசித்தினைக்குந்தார் கெழுமார்பன் பாரிற்பிறந்த
பொன்னொலுருவமாக்கிச் செய்து தானமும் பண்ணிப்பாவத்தையும் போக்
கினுனென்க.

பகைவரைக் கொல்லுதல் புண்ணியமானாலும், அவர்முன்பு தனக்குப்
பகை யில்லாமையால் பாவம்என்றார், ஒடுஉருபுமயக்கம். மின்னு உகரச்
சாரியை. (௧௨௮)

செய்தவப்பாவமெல்லாதீர்த்திநீர்த்தீர்த்தன்பாதம்

எய்தியசேடங்கூவித்திறைஞ்சுபுதொழுதுவாழ்த்தி

மையறுமணியிற்செய்தவலம்புரியதனீர்கொண்டான்

வையகமளிக்கரீண்டவலம்புரித்தடக்கையானே.

இ-ன். வையகம்அளிக்கரீண்ட—உலகினைக்காக்கரீண்ட, வலம்புரிதடகை
யான்—வலம்புரிசோகை பார்தபெருத்தகையையுடைய சீவகன், செய்தஅபா
வம்எல்லாம் தீர்த்திடும்—பலபிறப்பிற்செய்த அப்பாவங்களைவெல்லாம்தீர்க்கும்
தீர்த்தன்பாதம்—எய்தியசேடம்—அருகக் கடவுளுடைய திருவடியிற்பொருந்
திய சேடத்தைதரும், மையறுமணியில்செய்த—குற்றமற்ற இரத்திரங்களாலி
ழைத்த, வலம்புரி அதன்நீர்—வலம்புரிச்சங்கிலுள்ள தீர்த்தநீரையும், கூவுலி

த்து இறைஞ்சுபுதொழுதுவாழ்த்தி—வருவித்து வணங்கித்தொழுதுவாழ்த்தி, கொண்டான்—அவற்றைக்கொண்டான்.

ந - னா. தடக்கையான் திர்த்தன்பாதம்எய்திய சேடத்தையும்வலம்புரியதனிற் றீர்த்தநீரையும்கூவுவித்துத் தொழுதுதுதித்து அவற்றைக்கொண்டானென்க.

வலம்புரியையின்கிடத்தல் உத்தமவிலக்கணம் ஆதலால் வலம்புரித்தடக்கையான்என்றார். அதுபகுதிப்பொருள்வருதி. கூவுவித்து கூவித்து தொகுத்தல்விகாரம். வலம்புரி ஆயிரஞ்சங்குகள் சூழ்ந்தஇடம்புரி ஆயிரங்களாற் சூழப்பட்டது. (கௌ)

நாற்சீரால்வந்தநாலடித்தரவுகொச்சகம்.

கருமணியழுத்தியகாமர்செங்கதிர்த்
திருமணிச்செப்பெனச்செறிந்தவெம்முலை
அருமணியலம்வருமம்பொற்கொம்பனாள்
பெருமணக்கிழமையாம்பேசுகின்றதே.

இ - ன். பேசுகின்றது—இனிக்கூறுகின்றது, கருமணிஅழுத்திய—நீலமணியையழுத்திய. காமர்செங்கதிர்-விருப்பஞ்செய்யுஞ் செவந்தகிரணத்தை யுடைய, திருமணிசெப்பு என்ன-அழகியமானிக்கச்செப்பைப்போல, செறிந்த அருமணிஅலம்வரும் வெம்முலை—நெருங்கியபெறுதற்கரிய முத்துவடம் அசையும் விருப்பஞ்செய்யும் முலையினையுடைய, அப்பொன்கொம்புஅன்னான்-அழகியபொற்கொம்பையொத்த தத்தையிடத்து, பெருமணம் ஆம்கிழமை—சீவகனுக்குநிகழும் பெருமையமைந்த மணவுரிமையை.

ந - னா. நீலமணியையழுத்தின மாணிக்கச் செப்பெனச்செறிந்த, மணியலம்வருமுலையினையுடைய கொம்பனாளிடத்துச்சீவகற்கு முற்பட்ட மணமாகின்ற உரிமைஇனிக்கூறுகின்ற தென்றானென்க.

மணமாகின்ற வுரிமைஎன்று சமாவர்த்த நத்தை.

(கௌ)

நான்குநாறாயிரங்குடத்துநல்லன

வான்றயிர்பானையோடழகிதாநிறைத்

தூன்றிகழ்வேலினான்வேள்விக்கூர்மருள்

கோன்றொறுக்காவலன்கொண்டுமுன்னினான்.

இ - ன். கோன்தொறு காவலன்—சச்சந்தனது பசுக்காவலில்வல்லஇடையன், ஊன்றிகழ்—பகைவருண்வீளங்கும், வேலினான்வேள்விக்கு—வேலையேந்திய சீவகனது சமாவர்த்தநத்துக்கு, ஊர்மருள்—ஊரார்மருள், நான்குநாறாயிரம் குடத்து—நாலுலட்சங்குடத்தில், நல்லனவான்தயிபால்—நறுமணங்கமழும் பெருமையமைந்த தயிரும்பாலும், நெய்ஒடு அழகிது ஆகநிறைத்துகொண்டு—நெய்யினோடு அழகாக நிறைத்துக்கொண்டு, முன்னினான்—வந்தனன்.

ந - னா. இடையனாகியதொறுக்காவலன்வேலினானதுஊர்மருள்வேள்விக்குக்குடத்திலே தயிரும்பாலு நிறைத்துக்கொண்டு முன்னினானென்க.

இதுமுதல் சமாவர்த்தனத்துக்குப் பச்சைபுகுந்த வகைகூறுகின்றார். (1)

வணிகரவாச்சென்கொரிசிப்பண்டியோ

டனவறுசருக்கரைப்பண்டியார்த்தன

பினவியல்பயறுபெய்ப்பண்டியுப்புநீர்

வினைவமைப்பண்டியின்வெறுத்ததாங்கொர்பால்.

இ - ன். வணிகரம் வராசெந்நெல் அரிசிப்பண்டியோடு — சங்குபோல வெண்ணிறம்வாய்த்தசெந்நெலினரிசி நிறைத்தபண்டியும், அளவுஅறுசருக்கரைப்பண்டி—அளவில்லாதசருக்கரைப்பண்டியும், ஆர்த்தன—நிறைந்தன; பினவுதியல்பயறு பெய்ப்பண்டி—பிளவமைந்த பருப்புப்பெய்த பண்டியும், நீர்வினைவு அமை உப்புப்பண்டியின்—நீர்வினைவாலமைந்த உப்புப்பண்டியோடு, ஆங்கு ஒர்பால்வெறுத்தது—அந்தமனையினொரு பக்கமெல்லா நெருங்கியது.

ந - னா. சங்குசிறத்தையுடைய அரிசிப்பண்டியும், சருக்கரைப்பண்டியும் நிறைந்தன, பருப்புப்பெய்தபண்டியும் உப்பமைந்தபண்டியோடே செறிந்தது; அம்மனையி லொருபக்கமெல்லா மென்க. (கூஉ)

சினைத்துணர்முழவன்னபலவின்நீங்கனி

கனைத்துவண்டெழல்வனவாழைமாகனி

எனைத்துளசுழங்குகாய்குருகொடேந்திய

சனத்திறுந்நகைத்திடம்பெறுதுதானொர்பால்,

இ - ன். பலவின்சினை—பலவின்கொம்பிற்றாங்கும், துணர்முழவுஅன்னதீம்கனி—கொத்தினையுடையமுழவையொத்தபலவின் இனியகனியும், கனைத்துவண்டெழல்வன—நெருங்கிவண்டுகள் சுழலும், வாழைமாகனி—வாழைக்கனியுமாகனியும், கிழங்குகாய்குருகுவி—கிழங்குங்காய்க்குருகும், எனைத்துள்ளாந்திய சனத்தின்ஆல்—எவ்வளவுள்ளனவோ எவ்வளவுள்ளந்திய சனங்கனால், தகைத்துஒர்பால் இடம்பெறுது — நெருங்கியொரு பக்கந்தானிடம்பெறுது.

ந - னா. பலவின்சினையிற் கொத்தினையுடைய முழவன்னகனியுஞ் செறிந்துவண்டெழல்வனவாகியவாழைக்கனியு மாங்கனியுங்கிழங்குங்காய்க்குருகும் எவ்வளவுள, அவ்வளவுவெல்லாமேந்திய சனங்களாலே நெருங்கியொருபக்கத்தான் இடம்பெறுதென்க.

உழல்வனமுற்றுப் பெயசொச்சமாயிற்று. குருகு முனை. (கூகூ)

மரகதமணிப்பசுங்கால்கொள்வான்சூலை

கவர்பழக்காய்க்குலைகளியக்காவுநீஇ

இவர்தருமெல்லிலைக்காவுமேந்திய

உவரியாய்ச்சொரிந்திடம்பெறுதுதானொர்பால்.

இ - ன். மரகமணி பசுங்காய்கொள்வான் சூலை—மரகதம்போலும் பசுமைவாய்ந்த காய்நெருங்கினபெரிய சூலைகளும், கவர்பழக்காய்ச்சூலை—கவைகவர்த்த பாக்கின்சூலையும், இவர்தருமெல்லிலைகாடும்—பரவுதலமைந்த வெற்றிலைப்படலிகையும், கனியகாஉறிசொரிந்து—யிகவுங் காவடிவந்து சொரிதலால், ஏந்தியஉவரியாய்—உயர்ந்தவெள்ளமாய், ஒர்பால்—ஒருபக்கம், இடம்பெறுது—இடம்பெறுமெல்லெருங்கியது

ந - னா. பசங்காய்க் குலையையும், பழுக்காய்க்குலையையும் பரத்தலைத்தரும் வெற்றிலைப்படலிகையையும் முற்றக்காலிவந்துசொரிதலால் வெள்ளமாயொருபக்கந்தானிடம் பெறாதென்க.

உறி இறந்தகாலவினையெச்சம் உறுபகுதி, உகரக்கெடுசுந்தி, இ எச்ச்விசுதி. வேண்டியனவும் பாடம். (௩௩௪)

சண்பகந்தமநகந்தமாலமல்லிகை
தண்கழுநீரொடுகுவளைதாமரை
வண்டினமிசைகொளவாசப்பூச்சுமை
கொண்டவர்சூழாம்பொலிவுறதாங்கொர்பால்.

இ - ன். சண்பகம் தமநகம்—சண்பகமும் மருக்கொழுந்தும், தமாலம் மல்லிகை—பச்சிலையும்ல்லிகையும், தண்கழுநீரொடுகுவளைதாமரை—தண்ணிய கழுநீரோடு குவளையுந்தாமரையும், வண்டுஇனம்மிசைகொள்ள—வண்டினமே லேமொய்க்க, வாசப்பூசுமைகொண்டவர் சூழாம்—வாசமலமந்த பூச்சுமை மையைக் கொண்டவர்கூட்டம், ஆங்குஒர்பால் பொலிவுற்றது—அவ்விடத்திலொருபக்கத்தில் விளங்கியது.

ந - னா. சண்பகமுந்த மநகக்கொழுந்தும்பச்சிலையும் மல்லிகையும்கழுநீருங்குவளையும் தாமரையுமாகிய வாசப்பூச்சுமையை வண்டினமேலேமொய்க்கக்கொண்டவர்கிரள் அவ்விடத்தொருபக்கம் பொலிவுற்றதென்க

ஒடு எண்ணெடு.

(௩௩௫)

ஆர்கெழுமுறடுகுட்டாழிபோன்றவன்
சீர்கெழுவளமனைநினைத்துமாசனங்
கார்கெழுகடலெனக்கலந்தவல்லதுஉம்
பார்கெழுபழுமரப்பறவையொத்தவே.

இ - ன். அவன்ஆர்கெழுமுறடு குட்டிஆழி போன்று—அச்சீவகனுடைய ஆரமைந்த அச்சுக்கோக்குங் குறட்டின்சூட்டி உள்ள வருளையையொத்து, சீர்கெழுவளமனை—சிறப்புமிக்கவளமமைந்த மனையில், மாசனத்தினைத்து—மகாசனங்கள்நெருங்கி, கார்கெழுகடல் என்னகலந்த—(ஒலியால்) கருமை மிக்க கடலைப்போலக் கலந்தன; அல்லதுஉம் — அதுவொழிந்தும், பார்கெழு—பயன்கொடுக்குமுறைமைபால் உலகில்மிக்க, பழுமரப்பறவை—ஆலமரத்தினெருங்கிய பறவையையும், ஒத்த—ஒத்திருந்தன.

ந - னா. அவனுடையஉருவோபோன்று சீர்கெழுமினவள மனையிலேமொசனநெருங்கி யொலியாற்கடலெனக் கலந்தன; அஃதொழிந்தும் அம்மாசனம்பயன்கொள்ளு முறைமையாற் பழுமரத்திப்பறவையும் ஒத்தவென்க.

மனையைச்சூழப் பச்சைநிறைத்தலால் உருவோபோன்று எனப்பொருள்கொள்ளலும்ஒன்று. தெருக்கள்-நடுவிறபோக்கிய ஆருக்கும், குறடுமாளிகைக்கும், அகின்விளம்பின் சூட்டுமதிலுக்கும் உபமேயத்தை உபமானத்தால் இலக்கணமாகக்கூறுதலின் உயாவுநவிற்கியணி. இதனைவடநூலார் அதிசயோகதி அலங்காரம் என்பார். கலந்தது, ஒத்தது எனவும் பாடம் (௩௩௬)

கையுறையெழுதினர்கைநொந்தேடறுத்
தையெனவிருப்பம்ற்றன்னதாதலான்
வையகமருங்கினில்வாழ்நர்மற்றிவன்
செய்தவநமக்கிசைகென்னச்சென்றதே.

இ - ள். கையுறையெழுதினர்-வந்தபச்சைகளையெழுதுவோர், கைநொந்து—கைவருநதி, ஏடுஅறுத்து—பட்டோலைகளைக்கிழித்து, ஐயெனஇருப்ப—வினாந்துஇளைப்பாறியிருப்பார்கள், அன்னதுஆதலான்—பச்சை அவ்வாறுமிருந்திருத்தலால், வையகமருங்கினில்வாழ்நர்-நிலவுலகில்வாழ்வோர், இவன்செய்தவம்—இவன்செய்கின்றசமாவர்த்தனம், நமக்கு இசைகளென்ன—நமக்கும்இது கூடுவதாக வென்று மகிழ்கூர, சென்றது—நடந்தது.

ந - ரா. வந்தபச்சை யெழுதி முதலிட்டவர்கள் கைநொந்து பட்டோலைகளைக் கிழித்து ஐயெனவிளைப்பாறியிருப்பார்கள், பச்சை அங்கனமிருதலின் இவன் செய்கின்ற சமாவர்த்தனம் உலகில் வாழ்வோரெல்லாம் நமக்கும் இது கூடுவதாதவென்று கருதும்படி நடந்ததென்க.

மற்றுஅசைநிலை. வாழ்நர்எதிர்கால வினைமுற்றுப்பெயர். நகரமெய் எதிர்காலதனின்மேல்நின்றது இதுமுதல் நான்குசெய்யுளும் ஒருதொடர். (ககஎ)

வாலரிசுழுவியவண்ணசெம்புனல்
காலியலிவுளியுங்கனிறுமாழந்தவட்
கோலநீர்க்குவனையும்மரையுழ்துவண்
டாலிவணகுருபாய்தடங்களானவே.

இ - ள் வால்அரிசுழுவிய—(அதற்கேற்பச்சோறு சமைத்தற்கு) வெள்ளியஅரிசுகுழுவிய, வண்ணமசெம்புனல்—நிறமமைந்த அழகியகழுநீர், கால்இயல்இவுளியும் களிறுஉடஆழந்து—காற்றைப்போலவிளைந்துசெல்லும் குதிரையும் யானையும் அழுந்தும்படி, அவண்—அவ்விடத்தில், கோலம்நீர்குவனையும்மரையுழ்து—அழகியதன்மையையுடைய குவனையும்தாமரை மலரும்பூத்து, வண்டுஆலி—வண்டொலிக்கப்பட்டு, வணகுருபாய்தடங்கள்ஆன—வளமைமிக்க பறவைகள் பரந்ததடங்களாயின.

ந - ரா. அதற்கேற்பச்சோறு சமைத்தற்கு அரிசுகுழுவியகழுநீர், இவுளியுங்களிறும் அழுந்தும்படி குவனையுத்தாமரையும் பூத்துவண்டொலிக்கப்பட்டுக்குருபாயுந்தடங்களாயின.

ஆழ்ந்து “சொற்றிரியினும் பொருடரியாய்னைக்குறை” என்றரு—ஆல்ஆழஎன்பது ஆழ்த்துஎன்னும் வினையெச்சத்திரிபு. (ககஅ)

கலங்கமுமரவமுங்கருனையாக்குவோர்
சிலம்பொலியரவமுமிச்சில்சீப்பவர்
இலங்குபொற்கிண்கிணியிரவகுமோசையும்
உலம்புமாலுவர்க்கட லொலியின்மிக்கவே

இ - ள் கருனைஆக்குவோர்—(இங்ஙனம்சோறுசமைத்தபின்பு) பொறிக்கறியைச்சமைப்போர், சிலம்புஒலி அரவம்உம்—காலிலணிந்த சிலம்பொலி

யினோசையும், கலம்களும் அரவமும்—கலங்கழுவுகின்றவர் முழக்கமும், மிச்சில்சீப்பவர்—எச்சில்களைவோரது, இலங்கு பொன்கிண்கிணி—விளங்காநின்றபொன்னுலமைந்த காற்சுதங்கைகள், இரங்கும்ஓசையும்—ஒலிக்கும்ஓசையும், உலம்பும்மால் உவர்க்கடல்—ஒலிக்கும்பெரிய உவர்க்கடலினது, ஒலியின் மிக்க — ஒலியினும் மேம்பட்டன.

ந - னா. இங்ஙனம்சோறுசமைத்தபின்பு கருனையாக்குவோர் சிலம்பொயினரவமும், உண்டற்குக் கலங்கழுவுகின்ற அரவமும்; எச்சில்சீப்பார் கிண்கினியிரங்குமோசையும் கடலொலியினு மிக்கன.

இன்னுருபு உயர்வுகுறித்தலில்வந்த எல்லைப்பொருட்டு உறழ்ச்சிப்பொருளெனினும் அமையும். சீப்பவர்எதிர்கால வினமுற்றுப்பெயர் சீபகுதி. (1)

உடுப்பனதுகில்கருமுரைசுருநானமும்
தொடுத்தனமாலையுங்குழையுஞ்சாந்தமும்
கொடுப்பவர்கொள்பவாவீழ்ந்தபல்கலம்
அடுத்து விண்பூத்ததோரழகின்மிககதே

இ - ள். உடுப்பனதுகில்களும்—(உண்டபின்பு) உடுக்கும்ஆடைகளும், உலாக்கும்நானமும் — அரைத்தசந்தனத்திலுணைத்த கஸ்தூரியும், தொடுத்தனமாலையும்—மலராற்றொடுத்த மாலையும், குழையும் சாந்தமும்—வாசத்தளிரும் சந்தனக்குழம்பும், அடுத்தகொடுப்பவர் கொள்பவர்—(ஆகியஇவைகலையடுத்துக் கொடுப்பவரும்வாங்குவோரும், வீழ்த்தபல்கலம்—சிந்தியபல ஆபரணங்களும், விண்பூத்ததுஓர் அழகின்மிக்கது—ஆகாயம் நட்சத்திரங்களைப்பூத்ததாகிய ஒருபொலிவினு மேம்பட்டது.

ந - னா. இங்ஙனம் உண்டபின்புதுகிலு நானமுமாலையுங் குழையும்சந்தனமும்அடுத்துக்கொடுப்பார் வாங்குவார்வீழ்த்தகலம் விண்மீனைப்பூத்த தோரழகினு மிக்கது.

வையகமருங்கினில் வாழ்நர்மறவன்—செய்தவநமக்கிசை கென்னச் சென்றதே என்பதைஇச்செய்யுளின் முன்னர்க்கூட்டி ஒருதொடராக்கினார். இன்உருபு உறழ்ச்சிப்பொருட்டு (கசு௭)

அறுசீரான்வந்தநாலடித்தரவுகொச்சும்.

மூழிவாய்முல்லைமுருகுலாங்குமூலினோரும்
ஊழிவாய்தீயோடொக்குமொளிறுவாட்டக்கையானும்
ஆழிவாய்விரலிற்காமனம்பொடுகிலைகையேந்தத்
தாழிவாய்க்குவளைவாட்கட்டையலாபரவச்சாந்தார்.

இ - ள் மூழிவாய்—பூவிடுபெட்டியிலுள்ள, முல்லைமலை—முல்லைமலராற்றொடுத்த மாலையின், முருகுஉலாம் குழலினோரும்—வாசமிக்க கூந்தலையுடைய தந்தையும். ஊழிவாய்தீயோடு ஒக்கும் — ஊழிகாலத்திற் றேன்றிய தீயோடொத்துத் தோன்றும், ஒளிறுவான் தடகையானும்—விளங்கும்வானையேந்திய நீண்டகையையுடைய சிவகனும், காமன்—மன் மதனானவன், அம்பொடுகிலை — அம்பினோடு வில்லினை, ஆழி வாய்கைவிரலின்

ந்த—மோதிரம்வாய்ந்த கைவிரலாலேந்த, தாழிவாய் குவளைவான்கண் தைய
லார்பரவ—தாழியிற்பூத்த குவளை மலரையும் வாணையுமொத்த கண்களையுடை
யபெண்கள்வாழ்த்த, சார்ந்தார்—ஓராசனத்தில் சேரவிருந்தனா.

ந - னா. குழலினாளுந் தடக்கையானுங்காமன் அம்போடுகிலையைக் கை
விரலாலேந்தாநிறக, தையலார்பரவாநிற்க, ஓராசனத்தேசேரவிருந்தானென்க.

தீயோடொக்கும் ஒடுருபு ஒப்புப்பொருட்டு.

(௩௪௧)

இன்னியமுழங்கியார்ப்பவீண்டெரிதிகழவேதந்
துன்னிபலாபலாபிதெய்ததுடுப்பினெய்சொரிந்துவேட்ப
மின்னியல்கலசகன்னீர்சொரிந்தனன்வீரனேற்றான்
முன்னுபுவிளங்குவெள்ளிமுளைத்தெழமுருகனன்னன்.

இ - ன். முருகன்அன்னான்—முருகக்கடவுளையொத்த சீவகன், இன்னி
யம்முழங்கியார்ப்ப-இனியவாததயங்க ளொலிக்க, துன்னினர்—வேள்வியோ
ர்ப) நெருங்கிய அந்தணர்கள், பலாசில்செய்த—முருக்காநசெய்த, துடுப்பின்
நெய்ரணுளெரிதிகழ—துடுப்பினால் நெய்மினைநெருங்கிய வேள்வத்தீவிளங்கும்
படி, வேதம்சொரிந்துவேட்ப—வேதமந்திரததால்வார்த்து ஒம்பண்ணாநிற்
க, விளங்குவெள்ளிமுளைத்துஎழ—விளங்குமவெள்ளிமுளைத்தவளவிலே, மி
ன்னியல்கலசகன்னீர் சொரிந்தனன்—விளங்குமநல்லகலசநீரானால் தானாவார்
த்தான், வீரன் முன்னுபுஏற்றான்—சீவகன்கருதியேற்றனன்.

ந - னா. முருகனன்னானின்னியம் ஆராநிற்க, துன்னினர் பலாசாற்
செய்த துடுப்பின்நெய்யை மிகக்கெழுநின்ற தீவளரும்படி வேதமந்திரத்தாற்
றான்சொரிந்து ஒம்ப பண்ணுகிறக, வெள்ளி முளைத்த வளவிலேபூநீ தத்தன்
நீரைச்சொரிந்தான், அப்பொழுது இவனும் அதனை யேற்றானென்க.

அரசாக்கும் வணிகாகாகும் மந்திரத்திலுந் தந்திரத்திலுஞ்சுபிது வேறுபா
டுளதேனுந் தான்இரண்டு குலத்திறகுமுரிய சடங்குநிகழ்த்துதற்கு உரியனாத
லிற் பிறர்க்குத்தெரியாமற் மன்குலத்திரகு ஏற்றசடங்குதானே நிகழத்தினு
னென்பதாஉம், பிறர்க்குத்தெரியு மவற்றிற்குப் பிராயச்சித்தத்தைக் கருதினா
னென்பதந்தோன்ற முன்னுபுஎன்றார். இதசெய்யுன்னும் வாய்ப்பாட்டிற
ந்தகாலவினையெச்சம்.

(௩௪௨)

இட்டவுத்தரியமின்னுமெரிமணிப்பருமுத்தாரம்
மட்டவழிகோதைவெய்யவருமுலைதாங்கலாற்றா
நெட்டிழங்குமுலினுடனேர்வனைமுன்கைபற்றிக்
கட்டழல்வலங்கொண்டாய்பொற்கட்டிமுனேறினானே.

இ - ன். இட்டஉத்தரியம்—இட்டவுத் தரியத்தையும், மின்னும் எரிம
ணிப்பருமுத்து ஆரம்—விளங்குந்தீயையொத்த மாணிக்கவடத்தையும் பருத்
தமுத்து வடத்தையும், மட்டுஅவிழ்கோதை-வாசனையொடுமலர்ந்த மாலையை
யும், வெய்யவருமுலை-விருப்பஞ்செய்யஎழுந்ததனத்தையும், தாங்கல் ஆற்றாத-
சுமக்கியலாத, நெட்டிழங்குமுலினுள் தன்—நீண்டநெருங்கிய கூந்தலையுடை

யதத்தையினது, வணிகரீமுன்கைப்பறி-வணியலையணிந்த முன்கையைப்பிடித்து, கட்டு அழல்வலங்கொண்டு-வேள்வித்தீயை வலங்கொண்டு, ஆய்பொன்கட்டில்தான் ஏறினான்-மாற்றுயாந்தபொன்றாச்சமைந்த கட்டிலிலேறினான்.

ந - லா. உத்தரீய முதலியவற்றைச் சுமத்தலாற்றாத தத்தையதுமுன்கையைத்தான்பற்றி, அழலைவலங்கொண்டு கட்டிலிலேயேறினானென்க.

பண்புத்தொகையாயின் டெடுவகுழல்எனல்வேண்டும், உரிச்சொற்றொகாநிலத்தொடர் ஆதலாலநெட்டிருங்குழலெனப் புணர்க்கப்பட்டது, “தன் டென்றிரட்டல்” என்றவுதியால். (கசுந)

மந்திரத்தரசன்காதன் மாதரம்பாவைதன்னைக்

கந்துகள் சிறுவன்வேட்டகடிவினெநொடியின்மற்றோர்

அந்தரவிசும்பிற்பிறைவாக்கதிபதியாயகோமான்

இந்திரன்றனக்குமாகாதென்பதுநடந்ததன்றே.

இ - ன். மந்திரத்து அரசன்—விச்சாதரலோகத்தரசனது, காதல்மாதர் அம்பாவைதன்னை—விருப்பத்தரும் அழகியபுத்திரியாகிய தத்தையை, கந்துகன்சிறுவன் வேட்டகடிவினை—கந்துக்கடன்புத்திரனாகிய சிவகன் கல்லியாணஞ்செய்த மணச்செயலை, நொடியின்—சொன்னால், அந்தரம்விசும்புஇல் தேவர்க்கு அகிபதிபூய கோமானிந்திரன் தனக்குடம்—நடுவாகியவின்னுலகிலுள்ள தேவர்களுக்கும் அரசனாகிய இந்திரனுக்கும், ஆகாது என்பதுநடந்தது—கூடாதென்னுஞ்சொல்லந்தது.

ந - லா. கலுழவேகன் மகனைக்கந்துகள் மகன்வேட்டமணவீனையைக் கூறின், இந்திரனாகுகூடாதென்று கூறுகின்ற கூற்றுநடந்ததென்க.

அந்தரவிசும்பு அந்தரமாகிய விசும்புஎனப் பொருள்கூறுதலும் ஒன்று. பாவை உவமையாகுபெயர். (கசுச)

அடிமனைபவளமாகவரும்பொருளலகுசேர்த்தி

முடிமணிமுத்திச்செய்தமூரிககாழ்நெற்றிமூழ்கக்

கடிமலர்மாலையாற்றிச்சும்பலவிதானங்கோலி

இடுபுகைமஞ்சிரிக்குழமணவறையியற்றினோ.

இ - ன். அடிமனைபவளம்ஆக—சுற்றுச்சுவர் பவளப்பலகையால்நிறைத்து, முடிமணிஅழுத்திச்செய்த-தலையிலேமணிக்கத்தை யழுத்திச்செய்த, மூரிககாழ்நெற்றி—பெரியதுணைநாட்டி அதன்மேலே, அரும்பொன் ஆல்அலகுசேர்த்தி—அரியபொன்றாச்செய்தகையலகைச் சேர்த்தி, மூழ்க—அத்தூணி நெற்றிமறையும்படி, கம்பலவிதானம்கோலி—ஆடையாகிய மேற்கட்டியைக்கட்டி, கடிமலர்மாலையாற்றி—வாசமமைந்தமலராற்றொடுத்த மாலையைத் தொங்கவிட்டு, இடுபுகைமஞ்சிரிக்குழ—இட்டபுகை மஞ்சுபோலச்சூழ, மணவறைஇயற்றினார்—மணவறையைச்செய்தார்கள்.

ந - லா. சுற்றுச்சுவர் பவளப்பலகையால் நிறைத்துத் தலையிலேமணியழுத்திப் பண்ணினதுணைநாட்டி அதன்மேலேபொன்றாச்செய்தகையலகைச்சேர்த்தி அத்தூணிநெற்றிமறையும்படி படமாகிய மேற்கட்டியைக்கட்டி மாலையைநாற்றிப் புகைமஞ்சுபோலே சூழமணவறையை யியற்றினானென்க. ()

ஐந்துமூன்றடித்தசெல்வத்தமளிமூன்றியற்றிப்பூம்பட்ட

டெந்திரவெழினிவாங்கியின் முகவாசச்செப்பும்

சந்தனச்சாந்தச்செப்புந்தண்மலர்மாலையெய்த

இந்திரநீலச்செப்புமினையவோர்தினோ.

இ - ள். இனையவாஐந்து மூன்றுஅடித்த—இனையவர்கள் ஐந்தாயவொன்று மும்மூன்றாகஅடித்த, செல்வத்து அமளிமூன்று இயற்றி—செல்வம்வாய்ந்த மூன்றுமெத்தைகளை யமைத்து, பூம்பட்டிஎந்திர எழினிவாங்கி—அழகியபட்டாலியன்ற எந்திரத்தொடமைத்த தினையைவளைத்து, இன்முகவாசச்செப்பும்—இனியவாசப்புறையமைந்த செப்பையும், சந்தனச்சாந்தம்செப்பும்—சந்தனக்குழம்புறவத்த செப்பையும், தண்மலர் மாலையெய்த—தண்ணியமலராற்றொடுத்த மாலையைவைத்த, இந்திர நீலம்செப்பும் — நீலமணியாமமைந்த செப்பினையும், எந்தினா-எந்தினார்கள்.

ந - னா. இனையவா இயற்றிமுகவரியை வளைத்துச்செப்புகளை யேந்தினார்கள்.

ஐந்தாவன “சிறுபூனை செம்பஞ்சு வெண்பஞ்சு சேணமுறு தூ விசையை-யோடைந்து” இருவருந்தயில் கூருதற்கு இரண்டும், பொகறுதாத்தரு ஒன்றும் ஆதலால் ஐந்துவகையாலமைந்த ஐந்துஅமளிகள் ஒவ்வொன்றாக எண்ணியமூன்றாவதால் ஐந்துமூன்றடித்த செல்வத்தமளிமூன்றுஎன்றார். சையை ஒருவகை மெல்லியமயிரா. (௧௪௬)

கடைந்துபெய்மணிக்கைச்செம்பொற்காசறுத்தடிந்குழந்து

மிடைந்துபெய்மணிக்கட்டிலிமின்னுசாந்தாற்றிப்பொன்றார்

அடைந்துவீசாலவட்டமரிவையாந்தியாற்றத்

தடங்கண்கள்குவளைபூப்பததையலோடாமென்றே.

இ - ள். கடைந்து பெய்மணிக்கை—கடைந்திட்ட மணிக்கையினையும், காசஅறுசெம்பொன் தட்டிலின்—குறமற்ற செம்பொன்னாலாகிய தட்டினையும், குழந்து மிடைந்துபெய்—தண்ணைச் சூழ்ந்து நெருங்கப்பெய்த, மணிக்கட்டிலி — மரகதமணிபோலும் கண்களையுடைய, பீலியையும் வாய்ந்து, மின்னுசாந்தாற்றி—விளங்குஞ் சிறுரூவட்டத்தையும், பொன்னார்-பொன்னுலமைந்த,வீசு—வீசாநின்ற, ஆலவட்டம்—ஆலவட்டத்தையும், அரிவையார் எந்திஅடைந்து ஆற்ற—பெண்களேந்தி அடைந்துவீசு, தடகண்கள் குவளைபூப்ப—பார்த்தகண்கள் குவளைபோல்மலர், தையலோடுஆடும் - தத்தையோடுகலந்தான்.

இதுமுதல் மூன்றுசெய்யுளும் ஒருதொடர்.

(௧௪௭)

பஞ்சுசூழ்பரவையல்குற்பகங்கதிர்க்கலாபம்வீங்கச்

செந்தளிர்க்கோதைசோரக்கிண்கிண்சிலம்போடேங்க

மைந்தருட்காமனன்னுன்மகளிருட்டிருவனனை

அந்தரத்தமார்பெற்றவயிர்தெனப்படுகினே.

இ - ள். பஞ்சுசூழ்பரவை அல்குல்—மெல்லிய ஆடைசூழ்ந்த பார்த அல்குலில், பசுங்கதிர் கலாபம்வீங்க—பசிய கிரணத்தையுடைய கலாபம்

உடல்பூரித்தலாலிகுவும், செந்தளிர் கோதைசோர—செவந்த தளிர்நெருங்கியமாலேசோரவும், கிண்கிணிசிலம்புஒடுஏங்க—சதங்கைசிலம்பினோடொலிக்கவும், மைந்தாஉள்காமன் அன்னான்—புருடருள் மன்மதனையொத்த சீவகன், மகளிர்உள்கிரு அன்னாளை—பெண்களுள் இலட்சுமியையொத்த தத்தையை, அந்தரத்த அமரர்பெற்ற அமிரதுஎன்ன பருகினான்—விண்ணுலகிலுள்ளதேவர்கள்பெற்ற அமிரத்ததைப்போல இன்பம்பருகினான். (௩௪௮)

இளமுலைமணிக்கண்சேப்பவெழுதுவிப்புருவமேறக்
கிளைநரம்பினயதிஞ்சொற்பவளவாய்திகழத்தேன்சோர்
வளமலாக்கே. தைதன்னைவாய்விடான் குழையப்புல்லி
அளமரலிலாதவின்பக்கடலகத்தழுந்தினானே.

இ - ள். இளமுலைமணிகண் சேப்ப—இளமைதங்கிய நீலமணிபோன்ற குசுகஞ்செவக்கவும், எழுதுவிப்புருவம் ஏற—எழுதிய வில்லையொத்த புருவம் நெற்றியிலேறவும், கிளைநரம்பு அனையதிஞ்சொல்—கிளையென்னும் நரம்பினையொத்த இனிய சொற்கள்பொதிந்த, பவளம்வாய்திகழ—பவளம்போன்றவாய்விளங்கவும், வளம்மலர்கோதை தன்னை—அன்றலர்ந்தமலரார் றொடுத்தமாலையையணிந்த தத்தையை, வாய்விடான்—அவ்விரண்டினையும்வாய்விடா என்கி, குழையப்புல்லி—குழையத்தழுவி, அளமரல்இல்லாத—சுழற்சியில்லாத, இன்பம்கடல்அகத்து அழுந்தினான்—இன்பமாகிய கடலி லழுந்தினான். (௩௪௯)

இன்னணமொழுநாளுள்ளமரககாவுகாண்பான்
பொன்னணிமாற்பன்சென்றுபுகுதலுமொருவன்றோன்றித்
துன்னியோரோலேநீட்டித் தொழுதனன் பெயர்ந்துநிப்ப
மன்னியகுரிசில்கொணமரபினுள்ளககுக்கின்றான்.

இ - ள். இன்னணம் ஒழுகு நாள்உள்—இவ்வாறு நடக்குநாளில், பொன்னணிமாற்பன்சென்று—இலக்குமிவசிகு மாற்பையுடையசீவகன், இளமரக்காவு காண்பான்சென்றுபுகுதலும்—இளஞ்சோலையைக் காணவேண்டிச்சென்றுபுக, ஒருவன்றோன்றி—ஒருவிச்சாதரன்றோன்றி, துன்னி ஓர் ஒலேநீட்டி—அணுகியொருஒலையைநீட்டி, தொழுதனன் பெயர்ந்துநிப்ப—வணங்கியிண்டுநிற்க, மன்னியகுரிசில்—அவருள்ள அச்சீவகன், கொண்டு—அதனைவாங்கிக்கொண்டு, மரபினால் நோக்குகின்றான்—வழிபாட்டோடு வாசியாகின்றான்.

ந - னா. இவ்வாறுநடக்கின்ற நாளிலே திருத்தங்கியமாபன் பொழிலைக்காண வேண்டிச்சென்று புகுந்தானாக, ஒருவிச்சாதரன்றோன்றியணுகியோலையைநீட்டித் தொழுதனனாய் மீண்டுபோய்நிற்க, அவன்அதனைவாங்கிக்கொண்டு வழிபாட்டோடு வாசியாகின்றானென்க.

தொழுதனன் முற்றெச்சம்.

(௩௫௦)

நாற்கீரிநாலடியால்வந்தஒருபோதுகோச்சகம்.

உருமுக்கதிர்வேற்கலுமுழைலையுலகென்னும்
பருமைக்குருப்பளிங்கிழுகழ்ப்பஞ்சிமுழுதடுத்த
கிருமிக்குடைச்செல்வன்றிறற்சாமிநனிகாண்க
அருமையறனின் பம்பொருளாகெனய்துத்தேன்.

இ - ன். உருமுகதிர்வேல் கலுழன்ஒலை — பகைவர்க்கு இடிபோன்ற ஒளிவாய்ந்த வேலையுடைய கலுழவேகனோலை, உலகுஎன்னும் பருமைகுரு பளிங்குஇல்—உலகென்னும்பரியகிறந்தங்கிய பளிங்கினில், புகழ்பஞ்சி-புகழா கியபஞ்சி, முழுதுஅடுத்த—ஒரிடமுமொழியாமற் பார்த, கிருமிக்கு உடைய செல்வன்—செல்வத்தை முற்பிறப்பின் தவமிருதியினாலுடைய செல்வனாகிய, திறல்சாமிநனிகாண்க — வெற்றியையுடையசீவகன் மிகவுங்காண்பானாக, அருமைஅறன் இன்பமபொருள்ஆகஎன—அரியதருமமுமின்பமும பொருளு மிகவுமுண்டாக வேண்டுமென்றுகருதி, விடுத்தேன்—இது வரவிட்டேன்.

ந - னா. கலுழனோலை செல்வனாகிய சாமிகாண்பானாக, இதுவரவிட் டேன், அறமும் இன்பமும் பொருளுந்தனக்கு இன்னுமிகவுண்டாக வேண் டமென்றுகருதி.

தேவதைலால் அறனின்பம்பொருளாகென இதுகூறினான். விட்டேன் என்றது விடுத்தேனெனவந்தது விகாரம். (௬௫௨)

தத்தையொடுவீணைமன்னர்தாம்பொருதுதோற்ப
மொய்த்தகலைநம்பிமுகிழ்முலையையிசைவெல்ல
வைத்தககிராவேலின்வலியார்க்குரியளென்னச்
சித்தங்கிரிந்தாங்குக்கொடியான்செருவளைத்தான்.

இ - ன். மன்னர்தாம் — அரசர்கள், தத்தையொடு வீணை பொருது தோற்ப—தத்தையொடு வீணையால் போசெய்துதாங்கள்தோற்க, மொய்த்த கலைநம்பி—மிகக் கூற்றுகள்வியையுடையசீவகன், முகிழ்முலையையிசைவெல்ல- தாமரையரும்பையொத்த தனத்தையுடைய அத்தத்தையையிசையால்வெல்ல, கொடியான்—கொடிய கட்டியங்காரன், வைத்தககிராவேலின் வலியார்க்கு— கூரியகிரணம் வாய்ந்தவேலாற் போர்செய்து வென்றவாருக்கு, உரியள் என் ன—இவளுரியாளென்றுசொல்லி, சித்தங்கிரிந்து—மனங்கிரிந்து, ஆங்குசெரு வளைத்தான்—அவ்விடத்தே போராவளைத்தான்.

ந - னா. மன்னர்தாம் தத்தையொடே வீணையாற் பொருதுதோற்க, தான் அவளைஇசையிலே வெல்லக்கட்டியங்காரன், அதுபொருதே சித்தங் கிரிந்து வேலாற்போர்செய்து வென்றார்க்கு இவளுரியனெனச்சொல்லி, அவ் விடத்தே யொருபோரா வளைத்தானென்ச.

வைத்த உரிச்சொல்லடியாகப் பிறந்த இறந்தகாலவீனையெச்சம் வைபரு தி, தகரமெய்ச்சந்தி, தகரமெய்இறந்தகாலவிடைநிலை, அ விருதி. கிரிந்து இறந் தகாலவீனையெச்சம் கரிபகுதி. (௬௫௩)

தேன்முழங்குதார்க்குரிசில் செம்பொனெடுத்தோமேல்
வான்முழங்குசெஞ்சிலையின்வாளமழைதாவி
ஊன்முழங்குவெங்குருதிவேழுமுடன்மூழ்க
வேன்முழங்குதானவீனையாடியதுங்கேட்டேன்.

இ - ன். தேன்முழங்கு தார்க்குரிசில்—வண்டுகளொலிக்குமாலையையணி ந்தசீவகன், செம்பொன் நெடுத்தோமேல்—செவந்த பொன்னாகிய நெடிய

தேரினமேல்நின்று, வெம்சிலைமுழங்கு வானின்—கொடிய லில்லாகிய முழங்குமேகத்தால், வானிமழைதுவி—அம்பாசிய மழையைத்தாவுதலால், ஊன்முழங்கு வெங்குருதி—பகைவருடம் பிறறோன்றிய கொடியஉதிர்மாகியவெள்ளத்தில், வேழம்உடன்மூழ்க—யானைகள் சேரவழுந்த, வேல்முழங்கு தானைவிளையாடியதுஉம் கேட்டேன்—வேலினால் ஆரவாரிக்குஞ் சேனையோடு நின்றபோலினையாடியதுந் தரன் கூறக்கேட்டேன்.

து விசெயவெனெச்சத்திரிபு. சிலையென்வாளியெனவும்பாடம். (௧௫௩)

வந்துதரன் கூறியவில்வாய்மொழியுமன்றி

முந்துவரன்மொழிந்தபொருண்முற்றமவகைநாடிப்

பந்துபுடைபாணியெனப்பாயுந்கலிமான்றோ

எந்தைதிறமுன்னமுணர்ந்தின்னணம்விடுத்தேன்.

இ - ள் பந்துபுடை பாணி என்ன—பந்தினை யடிக்குங்கையைப்போல, பாயுந்கலிமான்றோர் எந்தைதிறம்—பாய்ந்துசெல்லு மிக்கமணத்தையுடைய குதினாபூட்டிய தேனையுடையஎந்திரத்தில், தரன்உந்துகூறிய - தரன்வந்து சொன்ன, இவாய்மொழியும் அன்றி—இச்சொல்லுமல்லாமல், முந்துவரன் மொழிந்த பொருள்—முற்பட்டுஅச்சணந்தி சொன்னகாரியமும், முற்றும்வகைமுன்னம்நாடி — முடிவுபெறுமவகையை முன்னே யாராய்ந்துணர்ந்து தெரிந்து, இன்னணம்விடுத்தேன்—இனிநாஞ்செல்லுதல் தக்கதல்லவென்று தத்தையை ஸ்ரீ தத்தனுடனே வரவிட்டேனென்க.

க - னா. எந்தைதிறத்தில்அத்தரன்கூறியமொழியும், அன்றிவரன்மொழிந்த காரியமும், முடியுபுகூறுபாட்டையு முன் புகுறிப்பாலே நாடியுணர்ந்துஇனியாஞ்சேறல்கருமம் அன்றென்றுகருதித் தத்தையை ஸ்ரீ தத்தனுடனே வரவிட்டேனென்க.

தானே முன்புவரில் சீவகன்சரிதம் இல்லையாதலால் இன்னணம்வித்தேன் என்றான். தப்பாதமொழியென்பதுதோன்ற வாயென வேண்டாகு. நிறுர். (௧௫௪)

எள்ளுநர்கள்சாயவெனதோளிரண்டுநோக்கி

வெள்ளிமலைமுழுதுங்கொடியெடுத்ததிசிலேத்திக்

கன்செய்மலர்மாற்பனுறுகாப்பிகழ்தலின்நி

உள்ளுபொருளெம்முணர்த்தியன்றியுளவேண்டா.

இ - ள். எனதோள் இரண்டும்நோக்கி—என்னுடைய தோள்களிரண்டையும் நோக்கி, எள்ளுநர்கள்சாய—இகழ்ந்திருக்கும்பகைவர்சாயுமபடி, இகல்எத்தி—தான்போர்செய்த போரினைவாழ்த்தி, வெள்ளிமலைமுழுதும் கொடி எடுத்தது(தனதுவெற்றி யெனதேயாதலால்)எனதுவெள்ளிமலைமுற்றும் வெற்றிக்கொடியெடுத்தது, கன்செய்மலர்மாபன்—தேனெழுரு மலர்மாலையணிந்தமார்பையுடைய சீவகன், உறுகாப்பு இகழ்தலின்நி—மிக்க காவல்வழியினின்று, உள்ளுபொருள்—தான்கருதுங் காரியத்தை, எம்உணர்த்திஅன்றி-எமக்குத் தெரிவித் தல்லாமல், உள்ளவேண்டா — இனி தானினைத்தல் வேண்டா.

ந-னா. என்னுடைய தோளிரண்டையு நோக்கியிகழ்ந்திருக்கும் பகை வர்சாயும்படி தான்பொருத போனாயேத்தி மலைமுழுதுங்கொடியெடுத்த தாத லால், தனது வெற்றியுந்தோல்வியும் எனதேயாதலின், இனிமலர்மார்பன் மிக்ககாவலை யிகழ்தலின்றித் தானினைத்திருக்கின்ற காரியங்களும், எம்மை யறிவித்தல்லது மேல்நீனைக்கவேண்டா வென்க.

உன்னைப்பகைவரிகழ்ந்தது என்னையாதலால் எனதோளிரண்டுநோக்கி யென்றோர்எனவும், அதுனால் வெற்றியுந்தோல்வியும் என்னதாதலால்இகலே த்திக்கொடியெடுத்தது எனவும், என்மகனைவரிததமையால் என்காப்பினின் றுங்கடத்தல் கூடாதெனவும், தானினைக்குங்காரியம் எனக்குத்தெரிவித்தல் லாமல் தானென்றும் இனிக்கருதுத லொழிகவெனவுங் கூறுவான் காப்பிகழ் தலின்றி—உள்ளுபொருளென முணாத்தியன்றியுளவேண்டா வெனவும்கூறி னான். பின்வருதல் காரணமாலையனினி. (௩௫௫)

ஆம்பொருள்களாகுமதுயாகுகுமழிக்கொணரூப்
போம்பொருள்கள்போகும்பொறியின்வகைவண்ணம்
தேம்புனைநீர்க்கடலுஞ்சென்றுதரலின்றே
வீங்குபுனல்யாறுமழைவேண்டி யறியாதே.

இ - ள் ஆம்பொருள்கள்ஆகும்—ஆகும்பொருள்களாகும், போய்பொ ருள்கள்போகும்—போகும்பொருள்கள்போகும், அதுயார்க்கு உம் அழிக்கஒ ண்ண—அதுவெர்க்கும் அழிக்ககூடாததன்மை, அது பொறியின்வகைவண் ணம்—அதுஇருவீனையின்பகுதியாகிய இயல்பு, நீர்க்கடலும்—உப்புநீரையுடைய க—லும், சென்று—உலகத்தேவந்து, தேம்புனை—இனியநீரை, தரல் இன்று—த ருதல்என்காலத்தயில்லை, மழை—மேகம், யாறுவீங்குபுனல் — யாற்றுமிக்க நீரை, வேண்டி—அறியாது — கொடுக்கவிருப்பியறியாது.

ந - னா அழிக்கொண்ணாது அதபொறியின் வகைவண்ணம், அதுவே யுமுன்றிக கடலுந்தரலின்றி; மழையும் வேண்டி யறியாதென்று வாசித்தா ன்என்க

கட்டியங்காரன் ஆககத்திற்கும் சச்சந்தனழிவிற்கும் வருந்தாதொழிகள ன்பான் ஆம்பொருள்களாகும், போம் பொருள்கள்போகும் எனவும்; தீயகு ணத்தையுடையோர் பிறாக்குஇனிமைசெய்ய அறியாராதலால் கட்டியங்கார ன் நமக்குததீங்குசெய்வா னென்பான் தேம்புனை நீர்க்கடலுஞ் சென்றுதர லின்றுஎனவும், மேகம் ஆற்றுக்குமிகவும் நீரைக்கொடுக்க விரும்பியறியாது என்றதனால் உவர்த்தநீரை நன்னீராகி ஆற்றிற்குக் கொடுப்பேனென்னுங் க ருத்ததில்லாமைமேகத்திற்கு இயல்பாதல்போல, நற்குணமுடையோர் எசகா லத்தம்பிறர்க்கு இனிமைசெய்வாராதலால் தான்என்காலத்தம்பிறர்க்கு இனி யவைசெய்க வென்பான் வீங்குபுனல்யாறுமழைவேண்டி யறியாதெனவுங்க- றினான். கடலவேண்டாதிருக்க நீந்தானே போனத போம்பொருட்டு உவ மைஎனவும், ஆறுமேகத்தை வேண்டாதிருக்கப் புனல்தானேநிறைகை ஆம் பொருட்டு உவமைவையனவு கொள்க இதுகாறத் திருநாகவாசகம் எனக் காண்க. அழிப்புண்ணு என்வுமாட

மன்பெரிபமாமனடி மகிழ்ந்துதிசைவணங்கி
அன்பின்கலாதவனை விடுத்தலர்ந்தகோதைக்
கின்பரிஸத்தியன்றபொருளியைவையெனுவகோமான்
தந்தவெனச்சொல்லிநனிசாமிகொடுத்தானே.

இ - ள். சாமி—சீவகன், மன்பெரியமாமன் அடி—மிகவும்பெரியமாமன்
பாதத்தை, மகிழ்ந்துதிசைவணங்கி—மகிழ்கூர்ந்து திசையைநோக்கிவணங்கி,
அன்பின் அகலாதவனை—அன்பினின்றூங்காததரனை, விடுத்து—போகவிட்டு,
அலர்ந்தகோதைக்கு—மலர்ந்தமாலையணிந்தததைக்கு, இன்பம்நிலத்து நனி
இயன்றபொருள்—அனுபவிக்கும்இன்பத்ததைக்குமிகவுமமைந்தபொருள்
கள், இவைஇவைவறும் கோமான் தந்தவன்னசொல்லி—இப்பொருள்கள் நுமது
பிதா தந்தபொருள்களென்றுசொல்லி, கொடுத்தான்—கொடுத்தான்.

ந - னா. சாமிமிகப்பெரியமாமனடியைத் திசைநோக்கி வணங்கி, அன்
பினால் நீங்காது நின்றதரனைப்போகவிட்டுத் தந்தததை நுங்கோமான் தந்
தஇன்ப நிலத்திற்கு நனியியன்றபொருள் அளவையிவையெனச் சொல்லிக்
கொடுத்தான் என்க.

அடிவீழ்ந்து எனவும்பாடம். அலர்ந்தகோதை-முதல் சீனைக்குஒற்றுமை
யுண்மையால் சீனைவினை முதலொடுமுடிந்தது. (௧௫௭)

குங்குமமுஞ்சந்தனமுஞ்கூட்டியிகொடியாக
வெங்கணிக முலையின் மிசையெழுகில்லையாடி.
கொங்குண்மலர்க்கோதையொடுகுரிகில்செலும்வழிநான்
அங்கணகாப்பட்டபொருளாகிய தமொழிவாம்.

இ - ள். வெங்கண—விரும்புஞ்சு சந்தையுடைய, இளமுலையின்மி
சை—இளமைதங்கிய முலையின்மேல், இிகொடியாக—எழுது கொடியாக,
குங்குமம்உம் சந்தனம்உம் கூட்டிஎழுதி—குங்குமக்குழம்பையுஞ் சந்தனக்
குழம்பையுங் கூட்டியெழுதி, கொங்குஉண்மலர்கோதை ஒகிவினையாடி.—வாச
மிக்க மலராத் றெடுத்தமாலையையணிந்ததத்தையோடுவினையாடி, குரிகில்செ
ல்லும் வழிநான்—சீவகனநடக்கும்பின்னாலில், அங்கணகாப்பட்டபொருள்—
அழகியஇடத்தையுடையநகரிலிகழ்ந்தநீர்வினையாட்டையும, ஆகியதும்(சீவ
கனிடத்து)நிகழ்ந்ததன்மையையும் மொழிவாம்—இனியெடுத்துக்கூறுவாம்.

ந - னா. குரிகில்கோதையுடைய முலையேயே யெழுதுகொடியாகவெழு
தி, அவளோட்டலையாடிச்செல்லும் பின்னாட்களில், நகரியிற்பிறந்தநீர்வி
னையாட்டி, பின்னையாடித்தாகிய தன்மையும்இனிக்கூறுவோம்என்றார்என்க.

ஆகியது என்றநீர்வினையாட்டாற பின்னையாடித்ததுப்பிறந்த செய்திக
ளை. பொருள்என்பதனிறுதியில் என்னுண்மைதொகுத்தல். எழுதிவினையாடி
என்னும் இறந்தகாலல்னையெச்சங்கள் ஒன்றனை யொன்றுகொண்டு செல்
லும்என்னும் பெயரொச்சத்தின் முதனிலையோடுமுடிந்தது. (௧௫௮)

காந்தருவத்தையார்இரம்பகம் முற்றிற்று.

